

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
September 2023

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หยดจาดำร่างกายของลูกและทุกคนอื่น และตระหนักรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำอย่างที่ท่านเป็น และในสิ่งใดที่ท่านเป็นและคิดว่าตนเองเป็นจุด และจดจำพ่อในรูปของจุด
- คำถาม:** ความรู้ใดที่ลูกได้รับจากพ่อในเวลานี้เท่านั้น ความรู้ที่ไม่มีใครอื่นสามารถให้แก่ลูกได้?
- คำตอบ:** ลูกอาศัยอยู่ด้วยกันอย่างเป็นสามัคคีและภรรยา ดูแลครัวเรือนของลูก และอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พ่อให้ความรู้ให้แก่ลูกในเวลานี้ ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้ให้แก่ลูก ลูกต้องให้ท่านกิเลสทั้งห้า แต่สิ่งหลักคือ ตัณหาราคะที่ลูกต้องเอาชนะอย่างสมบูรณ์ เพียงด้วยการจดจำและทำตามการชี้แนะของผู้ทรงอำนาจเท่านั้นที่ลูกจะได้รับผลกำลังสำหรับสิ่งนี้
- เพลง:** มีความเมตตาต่อผู้ที่ไม่มีความสุข

โอมซานติ พ่อหนึ่งทีนและอธิบายแก่ลูก ใครคือพ่อหนึ่ง? ลูกๆ ที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว รู้สิ่งนี้ โยคะของสติปัญญาของลูกอยู่กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากพ่อที่มีขีดจำกัด ลูกต้องลืมนเพื่อนฝูงญาติมิตรทั้งหมด ร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างของทั้งโลกนี้ของลูก ลูกได้รับการชี้แนะนี้จากพ่อ พ่อไม่เคยลืมลูก พ่อพูดว่า: แม้กระทั่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อได้ดูแลลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตาม ตามละครลูกต้องลืมสิ่งนี้ เป็นมายาที่ทำให้ลูกลืมสิ่งนี้ ราวน์ทำให้ลูกลืมเช่นกันว่าลูกคือดวงวิญญาณและทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างนี้คือบทบาทของลูก ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแต่ลืมพ่อ ที่นั่น ลูกลืมที่จะจดจำพ่อด้วยเช่นกัน ลืมว่าท่านคือใครและท่านคืออะไร และลืมความรู้ของท่านที่ทำให้ความสุขแก่ลูกด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกรู้ว่าพ่อมาที่นี้ทุกๆ วงจร สติปัญญาของลูกต้องสร้างสมสิ่งทีบบาเป็นด้วยเช่นกัน ผู้คนได้ทำภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตของชีวลิงกัม รูปภาพของทุกคนอื่นๆ ทั้งหมดนั้นดี เช่นรูปภาพของบราห์มา วิศวและชางก้านันดีและรูปภาพเหล่านั้นได้รับการกราบไหว้บูชาในวัด อย่างไรก็ตาม พวกเขาลืมนาม รูปสถานที่และเวลาของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาแม้กระทั่งลืมภาพลักษณ์ของท่าน ได้มีการอธิบายแก่ลูกว่าดวงวิญญาณคือจุด เป็นจุดเช่นดวงดาว ดวงวิญญาณอาศัยที่กึ่งกลางของหน้าผาก ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณ สถานที่อยู่อาศัยของตนเอง ดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย ที่กึ่งกลางหน้าผาก ทุกคนจะยอมรับสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนอย่างมาก เป็นเช่นจุด ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เป็นจุดในท่านองเดียวกันด้วย ท่านเองมาและอธิบายแก่ลูกว่า: พ่อคือจุดเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผู้คนทำให้รูปของพ่อหนึ่งใหญ่โต เช่น โจติลึงกัม ในท่านองเดียวกันที่พวกเขาได้สร้างรูปที่ใหญ่โตของพระพุทเจ้า ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาวาดภาพพื้นดาวาสที่มีร่างกายที่สูงมาก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขามีสัญลักษณ์ที่ใหญ่โต ในขณะที่ในหนทางของความรู้ พวกเขามีสิ่งที่เล็กกว่า พระเจ้าพูด: พ่อคือจุด ในบางแห่งพวกเขาเก็บสัญลักษณ์ที่ใหญ่โตของลึงกัม จุดจะได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างไร? อย่างแน่นอนที่จะเป็นบางสิ่งที่ใหญ่โตที่จะได้รับการกราบไหว้บูชา ได้มีการอธิบายรูปของจุดให้แก่ลูกในเวลานี้ ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ ไม่เข้าใจสิ่งนี้มาก่อนด้วย เวลานั้นที่สภาพของลูกนั้นเป็นผู้ใหญ่ ลูกเข้าใจว่าสิ่งนี้ถูกต้องแม่นยำ หากบาบาอธิบายสิ่งนี้ในตอนเริ่มต้นเราจะไม่เข้าใจ เพราะจุดนั้นจริงๆ แล้วไม่มีอะไร เราจะไมยอมรับสิ่งนั้น พวกเขาพูดถึงชีวลิงกัมตั้งแต่นั้นไม่มีการบันทึกเวลา ดังนั้นนั่นคือสิ่งใด? พ่ออธิบายว่า: สิ่งนั้นผิดเช่นกัน ฉนั้น พ่อของลูกคือจุด ลูกเช่นกันมีรูปของจุด แต่พวกเขาสร้างชีวลิงกัมที่ใหญ่โตสำหรับการกราบไหว้บูชา ฯลฯ พวกเขาสร้างรูปของดวงวิญญาณเหมือนซาลิแกรม แต่พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณไม่สามารถใหญ่เช่นนั้น เป็นสิ่งที่ยากลำบากอย่างมากที่จะมองเห็นดวงวิญญาณ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ลึกล้ำอย่างมากและต้องเป็นที่เข้าใจ ดวงวิญญาณคือรูปของจุดเช่นกัน บทบาทของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็ก 1 วินาทีที่ไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับอีกวินาทีถัดไป บทบาททั้งหมดของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็ก สิ่งเหล่านี้คือธรรมชาติ บทบาททั้งหมดอยู่ในจุด ในการแสดงอื่น บทบาททั้งหมดคงอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่จะเล่นบทบาทของพวกเขา เหล่านั้นคือบทบาทเล็กๆ แต่ลูกต้องเข้าใจบทบาทของ 84 ชาติเกิดนี้เป็นอย่างดีและลูกจำเป็นต้องมีวิธีที่ฉลาดในการอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน แต่ละดวงวิญญาณคือจุดที่สูงสุดแสนเล็ก ดวงวิญญาณนั้นเล็กอย่างมาก แต่ถึงกระนั้นก็เต็มไปด้วยพลังอย่างมาก ท่านเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกดวงวิญญาณกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจด้วยการมีโยคะกับท่าน ลูกเอาชนะมายาและแล้วปกครองอาณาจักรที่มีความสงบและความสุขที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ นี่คือการศึกษาลูก เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ ไม่มีมนุษย์ใดที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ อย่างแท้จริงที่ท่านคือสิ่งที่สูงสุดแสนเล็ก แต่ท่านได้รับ

ชื่อที่ใหญ่โตเช่นนั้นว่า: มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกพูดว่าท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือผู้มีชีวิต ท่านคือสัจจะ ไม่สูญสลาย ผู้คนพูดสิ่งนี้แต่สิ่งที่ท่านเป็นไม่เข้าไปสู่สติปัญญาของใครว่าท่านเป็นอะไร พวกเขาสรรเสริญคุณธรรมของท่านอย่างใหญ่หลวง เวลานี้ลูกๆ กำลังนั่งเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าพ่อ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้อง ลองคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้นว่า: ดวงวิญญาณคือจุดที่สุดแสนเล็ก เมื่อเราวาดภาพของโลกที่ไม่มีตัวตน เราแสดงให้เห็นรูปของจุด เช่นที่ดวงดาวแขวนอยู่ในท้องฟ้า ในท่านองเดียวกันเราดวงวิญญาณจะแขวนอยู่ในส่วนของเราเองในธาตุที่ยิ่งใหญ่ ต้นไม้ถูกทำขึ้นด้วยดวงดาวที่แสนเล็ก ดวงวิญญาณมาจากที่นั่นและรับร่างกายเพื่อเล่นบทบาทของเขา สติปัญญาของลูกควรทำงานว่าดวงวิญญาณลงมาต่างลำดับกันไปอย่างไร ส่วนของแต่ละศาสนาอื่นจะแยกจากกัน พ่ออธิบายแก่ลูกพร้อมกับยกตัวอย่าง ท่านอธิบายแก่ลูกถึงตัวอย่างของต้นบันยานด้วยเช่นกัน ภาษาอินดีถูกใช้ในสถานที่มากมายและดังนั้นลูกต้องอธิบายในภาษานั้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อธิบายด้วยการใช้ภาษาอินดีด้วยเช่นกัน ทุกวันนี้ พวกเขาเฝ้าแต่กระจายสิ่งนี้ออกไปอย่างกว้างขวางทุกหนแห่ง เป็นสิ่งที่ยากลำบากสำหรับการมีเพียงภาษาเดียว บางคนคิดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด รู้ทุกภาษา แต่ไม่สามารถเป็นเช่นนั้น มีภาษาที่ต่างกันมากมาย จะต้องมีการทำให้พวกเขาเรียนรู้ภาษาเหล่านั้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่จำเป็นต้องเรียนสิ่งใด ท่านอธิบายในภาษาเดียวกันกับที่ท่านเคยใช้ในวงจรที่แล้ว อย่างไรก็ตาม ทุกคนต้องศึกษาภาษาของตนเอง พ่อจะต้องเรียนภาษานั้นหรือ? ลูกสามารถมองเห็นว่ามีการใช้ภาษาอินดีตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ทุกคนเฝ้าแต่เรียนอินดี ภาษาอินดีถูกใช้ในบารัตอย่างกว้างขวาง พ่ออธิบายด้วยการใช้ภาษาอินดีด้วยเช่นกันแล้วทุกคนต้องแปลภาษาอินดีเป็นภาษาของตนเองและอธิบายแก่ผู้อื่น คำแนะนำของพ่อและสิ่งสร้างของท่านต้องได้รับการอธิบายแก่ทุกคน พ่อผู้เดียวคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด ทุกคนจะมาเพื่อจะรู้ว่าจะอย่างไรที่พ่อได้มาแล้ว พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงในบารัตเท่านั้น บารัตคือสถานที่เกิดของพ่อ วัดของชีวาและวัดของเหล่าเทพอยู่ที่นั่น(ในบารัต)ด้วยเช่นกัน อาณาจักรของเหล่าเทพอยู่ในบารัตด้วยเช่นกัน พ่อมาในบารัตเช่นกัน การก่อตั้งของศาสนาเทพเกิดขึ้นที่นั่น ดังนั้น อย่างแน่นอน ที่วัดเป็นที่ต้องการที่นี้ด้วยเช่นกัน ผู้อื่นจะไม่มียัดมากเช่นนั้น ที่นี้ มียัดมากมาย พวกเขามีรูปภาพของลักษมีและนารายณ์ เราได้และกฤษณะ รามและสีดาในทุกบ้าน เพราะพวกเขาเคยมีชีวิตอยู่ในบารัต อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้ลี้ภัยไปว่าพวกเขาประกาศสิทธิในอาณาจักรอย่างไร พวกเขาปกครองอาณาจักรในรูปที่มีชีวิต ลักษมีและนารายณ์คือจักรพรรดิและจักรพรรดินีของดินแดนสุขาวดี ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าเป็นเวลายาวนานเพียงไรตั้งแต่พวกเขาปกครองอาณาจักร ลูกพูดว่า: 3000 ปีก่อนพระคริสต์ เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ ดังนั้น เวลานี้ 2000ปี นับแต่พระคริสต์คงอยู่ ดังนั้นอธิบายประเด็นเฉพาะเหล่านี้แก่ผู้ที่พูดสิ่งนี้ พวกเขาพูดว่า: เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ 3000 ปีก่อนพระคริสต์ นั่นคือ เคยมีสวรรค์ พวกเขาไม่พูดว่าพระคริสต์อยู่ในสวรรค์นั้น ลูกควรถามว่าชาวคริสต์เคยอยู่ที่ไหนในเวลานั้น นั่นคือ ดวงวิญญาณของเขายู่ที่ไหน ดวงวิญญาณของชาวอิสลาม ชาวพุทธ และชาวคริสต์เคยทั้งหมดอยู่ที่ไหน? เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ พวกเขาทั้งหมดเคยอยู่ในดินแดนนิพพาน โลกที่ไม่มีตัวตน มีโลกที่ไม่มีตัวตน อย่างแน่นอนที่ต้องมีชีวิตมากมายในโลก สถานที่อยู่อาศัยของดวงวิญญาณทั้งหมดคือโลกที่ไม่มีตัวตน ธาตุที่ยิ่งใหญ่ เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าดวงวิญญาณของเหล่าเทพทั้งหมดปรากฏอยู่ที่นั่นในเวลานี้ เป็นเมื่อพ่อมาและทำการก่อตั้งศาสนาเทพอีกครั้ง ตัวอย่างเช่น เมื่อศาสนาใหม่เริ่มขึ้น ในตอนเริ่มแรกนั้นก็เล็กน้อย เมื่อถึงก้านเล็กๆ ปรากฏออกมาและมาถึงจุดสิ้นสุด รากฐานของลูกก็จะเพียบพร้อมด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะอธิบายความลับของเมล็ดและต้นไม้ ต้นไม้ของโลกมนุษย์นั้นคือต้นไม้ของศาสนามากมาย พวกเขาเข้าใจว่าเมื่อศาสนานั้นศาสนานั้นคงอยู่ ศาสนานั้นศาสนานั้นไม่ได้คงอยู่ เวลานี้ ศาสนาที่เล็กกว่ากำลังปรากฏออกมา ศาสนาเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ก่อนหน้านี้ ถึงก้านเล็กๆ ได้ปรากฏขึ้นมาในเวลานี้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อะไรไม่มีใครอื่นรู้อะไรนี้ พวกเขาไม่รู้จักรูปที่เป็นจุดของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้ บาบามาและอธิบายแก่ลูกๆ ลูกพูดว่า: บาบาราคือลูกๆ ของท่าน เราพบท่านในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน เรากลายเป็นลูกๆ ของท่าน ลูกกลายเป็นลูกๆ เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกเป็นของพ่อ เพราะนั่นคือ ลูกกลายเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากที่ถูกนำมาเลี้ยงดู ลูกทั้งหมดนั้นได้รับการนำมาเลี้ยงดู บาบามาพูดผ่านปากของบราห์มาด้วยว่าลูกดวงวิญญาณเป็นของพ่อ ลูกดวงวิญญาณพูดด้วยเช่นกันว่า: บาบา ท่านได้เข้ามาในร่างของบราห์มาและให้คำแนะนำของท่านแก่เรา ดังนั้นเราเป็นของท่าน ทันทีที่ลูกพูดว่า “บาบา” ลูกควรได้รับกลิ่นหอมของมรดก เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถพูดสิ่งนี้ นี่คือนหนทางครอบครัว ชันยาสหิมีสาวก พวกเขาไม่ใช่พ่อและลูก มรดกของทรัพย์สมบัตินี้ได้รับจากพ่อของพวกเขาเท่านั้น ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพวกเขาได้มีบุตร มรดกของทรัพย์สมบัติไม่สามารถได้รับจากบุตร พวกเขาละทิ้งทรัพย์สมบัติของพวกเขาและจากไปสู่ป่า พวกเขาไม่สามารถให้ทรัพย์สมบัติใดๆ พวกเขาเป็นของหนทางของสันโดษ พ่อให้ทรัพย์สมบัติแก่ลูก ในขณะที่ลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากพวกเขา เมื่อพวกเขาไปที่ป่า พวกเขาเรียกว่าชันยาสหิ ลูกเรียกว่าชันยาสหิเช่นกัน พวกเขาถือหฐียะชะชันยาสหิ ในขณะที่ลูกคือราชาโยคีชันยาสหิ ‘ชันยาสหิ’ หมายถึงผู้ที่ละทิ้งกิเลสทั้งห้า ลูกละทิ้งกิเลสเหล่า

นั้นและแล้วไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ พวกเขามีการสละทิ้ง แต่พวกเขาไม่ได้ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ พวกเขาคงอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น พ่ออธิบายว่า: ดวงวิญญาณนั้นแสนเล็ก สิ่งที่แสนเล็กเช่นนั้นมิพละกำลังอย่างมาก ดวงวิญญาณไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน พ่อได้อธิบายผ่านร่างนี้ ลูกดวงวิญญาณเข้าใจสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อเป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก และทุกคนตาโมประสาธน์และไม่บริสุทธิ์ แล้วลูกก็จดจำพ่อ พ่อมาเมื่อเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน แล้วก็เป็นสิ่งขับเคลื่อนของการทำลายล้างที่ปรากฏให้เห็น อย่างแท้จริงที่ลูกสามารถมองเห็นสิ่งเหล่านั้น เวลานี้ลูกได้รับความเข้าใจลูกจึงต้องให้แก่ผู้อื่น เวลานี้เป็นอย่างแน่นอนที่เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก มียาดาวาส ฆราวาสและพณฺฑิตด้วยเช่นกัน มีสงครามมหากาฬด้วยเช่นกัน อย่างแท้จริง ที่พวกเขาศึกษาราชโทยะในเวลานั้น พณฺฑิตได้มาซึ่งชัยชนะและฆราวาสและยาดาวาสถูกทำลาย มีเพียงศาสนาเดียวในสวรรค์ ศาสนานี้ไม่ถ่วงทั้งหมดสิ้นสุดลง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าเราประกาศสิทธิในสถานภาพของเทพจากพ่อผ่านคำสอนของราชโทยะเหล่านี้ อย่างแน่นอนลูกเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา อย่างแน่นอนที่เราจะกลายเป็นทนายของพ่อและนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ แล้วลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพตามความเพียรพยายามมากที่ลูกทำ ผู้เพียรพยายามไม่สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้น พวกเขาช่างซึ่งอย่างมาก ก่อนอื่นใด ลูกทำสัญญา หลังการถือกำเนิดของพ่อ ก็มีการเฉลิมฉลองของรักชานันต์ ดังนั้น ด้วยการมาเพื่อรู้จักพ่อ ลูกต้องทำสัญญากับท่าน พ่อพูดว่า: ต้นหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ต้องมีการให้ทานกิเลสทั้งห้าทั้งหมด กิเลสหลักคือตัณหาราคะ ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ แม้ว่าลูกกำลังอยู่กับภรรยาและครอบครัวของลูก การคงอยู่อย่างบริสุทธิ์คือบางสิ่งที่อาศัยความเพียรพยายาม ด้วยการจดจำและทำตามการชี้แนะของพ่อผู้ทรงอำนาจ ลูกก็ได้รับพลังคำสั่งของพ่อก็คือ: ขณะอยู่ด้วยกัน ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ ก่อนหน้านี้ เมื่อสามีและภรรยาอยู่ด้วยกัน เคยมีไฟ พ่อพูดว่าอาศัยอยู่ด้วยกัน แต่ต้องไม่มีไฟใดๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เก็บพ่อไว้ในหัวใจของลูกและรักษาความสุขของการได้รับทรัพย์สินสมบัติ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

2. เพียงแต่คิดว่าดวงวิญญาณนั้นแสนเล็กอย่างไรและดวงวิญญาณมีบทบาทที่ไม่สูญสลายเช่นนั้นบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณอย่างไร กลายเป็นจุดและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้เป็นจุด

พร: ขอให้ลูกเป็นหนึ่งในผู้ที่ฉลาดและรอบรู้ที่สุด และเพียงให้ครั้งเดียวด้วยเจตนาที่แท้จริง (free will) ด้วยความมุ่งมั่น และได้รับหลายล้านเท่าเป็นการตอบแทน
ลูกๆ ที่ฉลาดและรอบรู้ที่สุดให้ข้าวหนึ่งกำมือที่ยังไม่ได้ล้างและสร้างโซดหลายล้านเท่า พวกเขาเพียงให้ข้าว และ ในการตอบแทนของสิ่งนั้นพวกเขาได้รับทุกพลัง ทุกทรัพย์สินที่มีค่า และอาหารมากกว่า 36 ชนิด อย่างไรก็ตามในเวลาของการให้ เช่นสดามา แม้มากเพียงนี้ ลูกบางคนหลบซ่อนอย่างลับๆ ได้แขนของพวกเขา พ่อสามารถได้สิ่งนั้นโดยการดึงออกจากลูกๆ แต่ถ้าสิ่งนั้นถูกดึงเอามาจากลูก ลูกจะไม่ได้รับมากเท่าที่ควรเป็นการตอบแทน ดังนั้น เมื่อลูกให้แม่เพียงครั้งเดียวจากการให้อย่างเต็มใจ (free will) ด้วยความมุ่งมั่น นั่นเป็นเหมือนการได้รับหลายล้าน นี่เป็นความฉลาด มีคุณประโยชน์ในการให้ลักษณะนี้

คติพจน์: ผู้ที่เฝ้าดูทุกเกมด้วยการละวางอย่างผู้สังเกตการณ์อย่างแท้จริง เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เวลานี้แสงของลูกจุดขึ้นมาแล้ว สำหรับแสงที่จุดขึ้นมานั้นหมายถึงในเวลาที่มีเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดี เมื่อมีเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดี ลูกกลายเป็นนายของโลก
- คำถาม:** สิ่งใดคือคุณสมบัติพิเศษของทุกบ้านในยุคทอง? ทุกบ้านกลายเป็นสิ่งใดในยุคเหล็ก?
- คำตอบ:** ในยุคทองมีความสุขในทุกๆบ้าน; แสงของทุกคนถูกจุดขึ้นมา ในยุคเหล็กมีความทุกข์และความวิตกกังวลในทุกบ้าน; ทุกบ้านมีแต่ความมืดมิด แสงของดวงวิญญาณได้ดับลง พ่อได้มาเพื่อจุดแสงของทุกคนด้วยแสงของท่านที่จะมีดวงใจในทุกบ้าน
- เพลง:** แม่ โอ แม่ ท่านคือผู้ประทานโชคสำหรับทั้งหมด...

โอม ซานติ ลูกได้ยินคำสรรเสริญของผู้เป็นแม่ ในความเป็นจริงนี่คือคำสรรเสริญของผู้เดียวเท่านั้น กระนั้นก็ตามเป็นคนอื่นที่ทำให้ผู้เป็นแม่กลายเป็นแม่ของชาวโลก (จากัดอัมบา) และให้กำเนิดแก่เธอ ใครให้กำเนิดแก่แม่เช่นนั้น? จะกล่าวได้ว่า: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวให้กำเนิดแก่เธอ ดังนั้นแล้วคำสรรเสริญจึงเป็นของมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้เดียว, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีพบาบา ท่านหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกถึงความลับของตนเอง ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของท่านเองและความลับของการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้เป็นอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ที่เรียกว่าอาณาจักรของราวัน ดาเซร่ากำลังมาถึง เวลานี้ได้มีการอธิบายว่างานเฉลิมฉลองเหล่านั้นคือศรัทธาที่มงาย ไม่มีสิ่งใดเช่นราวันและลังกา ซิลอนเรียกว่าลังกา พวกเขาแสดงให้เห็นว่าสิ่งสร้างสะพานข้ามทะเล ในความเป็นจริงทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องเล่า ไม่ใช่ราวันที่มีสืบทอดที่ปกครองลังกา ถ้าเป็นเช่นนั้น, พวกเขาควรเผาหุ่นจำลองในลังกา ระบบของการเผาหุ่นอยู่ในบาร์ตเท่านั้น พวกเขาไม่ได้เผาหุ่นจำลองในที่อื่นใด ในหนังสือพิมพ์เช่นกัน, พวกเขาเขียนเกี่ยวกับสิ่งนั้นที่นั่นเท่านั้น มหาราชาของโมซอร์เฉลิมฉลองงานฉลองนี้มากที่สุด บางทีเขามีความรักอย่างมากต่อเรื่องเล่าทั้งหมด นั่นเป็นหน้าที่ของลูกที่จะอธิบายสิ่งเหล่านั้น หุ่นจำลองของศัตรูถูกทำขึ้นและถูกเผา ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยสร้างหุ่นจำลองของอิตเลอร์และเผาหุ่นจำลองนั้น ผู้คนมากมายมีศัตรู ราวันคือศัตรูของใคร? เขาคือศัตรูของชาวบาร์ต อย่างไรก็ตามศัตรูถูกเผาเพียงครั้งเดียว ไม่มีใครที่สร้างหุ่นจำลองของศัตรูทุกปีและเผาหุ่นจำลองนั้น พวกเขาสร้างหุ่นจำลองของศัตรู, แต่พวกเขาไม่ได้เผาหุ่นจำลองทุกปี ใครที่เป็นราวัน, หุ่นจำลองที่มีสืบทอดได้ถูกสร้างขึ้นและถูกเผาในบาร์ตเป็นเวลาที่ยาวนาน? ราวันกลายเป็นศัตรูของลูกเมื่อใด? ราวันไม่เคยตาย ในที่สุดราวันจะตายหรือราวันจะมีชีวิตอยู่? ลูกรู้ว่าบาร์ตเคยบริสุทธิ์และลูกรู้ว่าเป็นราวันที่ทำให้บาร์ตไม่บริสุทธิ์ เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน หากเคยมีราชาของลังกาก็ต้องเคยมีราชินีด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้เชื่อในสิ่งเหล่านั้น ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดว่าราวันยังคงมีชีวิตอยู่หรือไม่ ราวันยังคงมีชีวิตอยู่แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็สร้างหุ่นจำลองของราวันและเผาหุ่นจำลองนั้น เมื่อราวันถูกเผาแล้วสิ่งใดเกิดขึ้น? พวกเขาเผาแต่เผาหุ่นจำลองของราวันทุกปีและดังนั้นลูกควรอธิบายแก่พวกเขา ผู้ที่กลายเป็นอาวูโสของคณะกรรมการ, เช่นมหาราชาของโมซอร์, ได้เฉลิมฉลองงานฉลองนี้อย่างมาก พวกเขาเชื่อเชิญคนต่างชาติให้มาและเฝ้าดูพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าบางทีสิ่งต่างๆ เหล่านั้นเคยเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นเคยเกิดขึ้น พวกเขาสร้างการละเล่น พวกเขาสร้างการละเล่นเกี่ยวกับราวัน ดังนั้นลูกต้องอธิบายเกี่ยวกับราวันนี้ นี่คือบางสิ่งที่สำคัญอย่างมาก เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในอาณาจักรของราวัน โลกที่ไม่บริสุทธิ์เรียกว่าอาณาจักรของราวัน ความลับของ อาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันได้ถูกอธิบายแก่ลูก กิเลสทั้งห้าเรียกว่าราวัน; นั่นไม่ใช่ใครอื่น ลูกเข้าใจว่าอาณาจักรของราวันอยู่ในบาร์ตในเวลา เป็นในบาร์ตเท่านั้นที่พวกเขาเฉลิมฉลองดาเซร่าและดิพมาลา ฯลฯ ดังนั้นลูกต้องอธิบายว่าหากราวันมีชีวิตอยู่ นี่เป็นอาณาจักรของราวัน ราวันคือผู้ที่ทำให้ผู้คนไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่ากิเลสทั้งห้าที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ในเวลานี้ลูกเรียกว่าราวัน รูปภาพของราวันเคยถูกทำขึ้นก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกันที่ดาเซร่า แต่พวกเขาต้องเขียนวันที่ ฯลฯ บนรูปภาพนั้นด้วยเช่นกัน เวลานี้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะถูกทำลายและผู้ที่บริสุทธิ์ได้รับการก่อตั้ง ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ ชุมมของราวันจะถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ เมื่อราวันถูกทำลาย จะไม่มีความจำเป็นใดที่จะสร้างหุ่นจำลองในยุคทอง ผู้คนจะกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณมีพลังของสภาพที่สะอาดปรารถนา พวกเขาคือแสงที่ถูกจุดขึ้นแล้ว เมื่อพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ แสงนั้นก็ถูกดับลง ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์และไม่มีพลังที่จะโยยบิน ดวงวิญญาณกลายเป็นยุคเหล็กเนื่องจากกิเลสทั้งห้า อย่างแน่นอนที่สิ่งนี้ต้องได้รับการอธิบาย เป็นพ่อผู้เดียวที่ปลุกดวงวิญญาณให้ตื่น ทุกคนพูดว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, จุดแห่งแสง, พระเจ้าจะมา ลูกดวงวิญญาณคือจุดแห่งแสง และ

พ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุดคือจุดแห่งแสงด้วยเช่นกัน แสงของลูกดวงวิญญาณถูกดับไป เพียงแสงเล็กน้อยเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ในเวลานี้ เมื่อบุคคลตายผู้คนจุดตะเกียงดินเผาเพื่อดวงวิญญาณทั้งวันทั้งคืน พวกเขาจุดตะเกียงนั้นอย่างระมัดระวัง เมื่อน้ำมันหมด,พวกเขาก็เติมน้ำมันมากขึ้น นี่เป็นเช่นเดียวกันกับดวงวิญญาณ พ่อมาและจุดแสงของทุกคนด้วยความรู้ เป็นเวลานานเพียงใดที่ตะเกียงที่ถูกจุดแล้วจะคงอยู่? พวกเขาจุดตะเกียงในเวลากลางคืนแล้วเฝ้าแต่เติมน้ำมันลงไปจนตะเกียง เวลานี้แสงของลูกกำลังถูกจุดขึ้นมา ด้วยการถูกจุดขึ้นมาทีละน้อย, ตะเกียงก็จะสว่างไสวอย่างสมบูรณ์ ใช้เวลา 5000 ปีสำหรับแสงที่จะดับลง, และแล้วพ่อก็มาและเติมน้ำมัน เวลานี้แสงของลูกกำลังถูกจุดขึ้นและแล้วในภายหลังองศาของลูกจะเฝ้าแต่ลดลงทีละน้อย แสงจะมัวลง ลูกรู้ว่าแสงของลูกกำลังถูกจุดขึ้นมาในเวลานี้ และแล้วในยุคทอง,จะมีแสงในทุกบ้าน สิ่งนี้อ้างอิงถึงบาร์ดเท่านั้น เวลานี้มีความมืดมิดในทุกบ้าน ไม่มีความสุขใดๆ ลูกรู้ว่าในยุคทองและในยุคเงินลูกเคยมีความสุขอย่างมากและลูกเคยเฉลิมฉลองในความสุข แสงของทุกคนถูกจุดขึ้นและแล้วแสงก็ลดลงทีละน้อยๆ เวลานี้แสงมัวลงอย่างสิ้นเชิง มีอัลลอยด์ปะปนเข้าไปในแสง พ่อมาและเติมน้ำมันของความรู้ที่ลูกกลายเป็นแสงที่ถูกจุดขึ้น ดวงตาของความรู้ของลูกกำลังถูกเปิดขึ้น ลูกรู้ว่าในเวลานี้ร่างกายของลูกได้จบสิ้นลงอย่างสิ้นเชิง; มีร่างร้ายของราหู นั่นใช้เวลานานเพียงไรสำหรับลูกที่กลับมาทักทาย? ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นก็ลดลงทีละน้อยทีละน้อย และแล้วทันทีที่มาเข้าหา ลูกก็กลับมาทักทายอย่างมาก เวลานี้มีร่างร้ายของราหูอยู่เหนือลูก ร่างร้ายที่รุนแรงที่สุดคือร่างร้ายของราหู เวลานี้มีเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดีในเวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามพร้อมกับเจ้าแห่งต้นไม้, ผู้เป็นกुरु ในการที่จะกลายเป็นนายของโลก ท่านคือกुरुที่ไม่สูญสลายของใคร? ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย มนุษย์ไม่กลายเป็นกुरुของดวงวิญญาณ พวกเขากลายเป็นกुरुของมนุษย์ เวลานี้พ่อได้มาและกลายเป็นกुरुของลูก ดวงวิญญาณ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือเจ้าแห่งต้นไม้ ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ลูกมีเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูก ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ นั่นมีความสุขที่ไม่สูญสลาย แต่สำหรับสิ่งนั้นลูกต้องเพียรพยายามในเวลานี้เพื่อที่ลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของดินแดนแห่งความสุข ความเพียรพยายามของทุกคนเป็นของตนเอง นี่คือพาหุศาสตร์ของรูตราชีวา ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกกำลังศึกษาในโรงเรียนของท่าน พระเจ้าพูดว่า:พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อคือพ่อที่ไม่สูญสลายของดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย หนึ่งในนั้นคือพ่อทางร่างและอีกหนึ่งคือพ่อทางจิต ลูกต้องชี้ให้เห็นความแตกต่างของทั้งสอง เมื่อใดที่ลูกพบพ่อทางจิตผู้ที่จิตวิญญาณทั้งหมดจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา? พ่อทางร่างนั้นสูญสลาย ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ลูกรู้ว่าลูกได้เปลี่ยนพ่อทางร่างของลูกมาชาติแล้วชาติเล่า เด็กไม่สามารถถือกำเนิดโดยปราศจากพ่อ เวลานี้ลูกได้รับสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด ลูกสามารถเข้าใจว่าตั้งแต่เมื่อใดที่ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสองพ่อ ในยุคทองมีพ่อทางร่างเดียวและลูกจดจำเขาเท่านั้น ไม่มีความจำเป็นใดสำหรับดวงวิญญาณที่จะจดจำพ่อทางจิต ในยุคทองดวงวิญญาณมีพ่อทางร่างเดียวเท่านั้น ที่นั่นลูกได้รับร่างกายที่สวยงาม ลูกมีประสบการณ์ของผลรางวัลของลูก เหตุนี้เองลูกจึงไม่จดจำพ่อที่นั่น ดังนั้นลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา หนึ่งในนั้นคือพ่อทางร่างที่สูญสลายของลูก เขาคือผู้ที่แตกต่างไปในทุกชาติเกิด ลูกดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ลูกจดจำพ่อที่ไม่สูญสลาย ลูกกระซิบพูดว่า: พ่อสูงสุดคือพ่อผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด พ่อทางร่างจะไม่เคยถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด นี่เป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดที่จะอธิบายถึงความลับของสองพ่อ ลูกต้องอธิบายถึงความลับของราวันด้วยเช่นกัน เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน นี่คือนิรันดร์ที่ไม่มีใครปฏิเสธ เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือพ่อที่ไม่สูญสลาย อย่างแน่นอนที่ลูกต้องพิสูจน์ถึงสองพ่อ ดวงวิญญาณมีพ่อเช่นกัน ดังนั้นเหตุนี้เองลูกจึงจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเหนือโลก ในทุกชาติเกิดลูกได้รับพ่อแม่ทางร่างที่ต่างกันไปตามกระนั้นก็ตามอย่างแน่นอนที่ลูกจดจำพ่อทางจิต ท่านไม่เคยเปลี่ยนแปลง พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: อย่างแท้จริงลูกเคยจดจำพ่อและพูดว่า: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! เป็นเวลายาวนานเพียงใดที่ลูกต้องจดจำพ่อและเมื่อใดที่ลูกพบปะกับพ่อ? เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งนี้ เมื่อเป็นการสิ้นสุดความเลื่อมใสศรัทธา, พ่อต้องมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา พ่อได้อธิบายว่า: พ่อให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด ลูกรู้ว่าในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียว นั่นเรียกว่าความเป็นหนึ่งเดียว พวกเขาพูดว่าทั้งหมดควรรวมกันและกลายเป็นหนึ่ง อย่างไรก็ตามศาสนาทั้งหมดไม่สามารถกลายเป็นหนึ่งเดียว เมื่อมีอาณาจักรเดียว, มีความบริสุทธิ์, ความสุขและความสงบ อย่างแน่นอนที่เคยมีอาณาจักรของรามในบาร์ด เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน เหตุนี้เองพวกเขาจึงเฝ้าแต่เฝาราวัน เมื่อลูกอธิบายความลับของสองพ่อ, พวกเขาจะเข้าใจอย่างรวดเร็ว อย่างแน่นอนที่มีพ่อที่ไม่สูญสลาย เป็นเพียงพ่อเท่านั้นที่สร้างโลกใหม่ ในโลกใหม่อย่างแท้จริงที่มีเพียงเหล่าเทพ และแล้วโลกก็เปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่า ลูกรู้ว่าลูกใช้ชาติเกิดมากเพียงใดในโลกใหม่และลูกใช้ชาติเกิดมากเพียงใดในโลกเก่า มันไม่ใช่ครึ่งหนึ่งของ 84 ชาติเกิด ลูกใช้ 42 ชาติเกิดในโลกเก่า และ 42 ชาติเกิดในโลกใหม่; ไม่เลย ช่วงชีวิตของชาวบาร์ดในตอนเริ่มแรกคือ 150 ปี แล้วก็เป็น 125 ปีและในเวลานี้แทบจะไม่ถึง 40-50 ปี ไม่สามารถเป็นครึ่งต่อครึ่ง นั่นต้องมีบัญชีของ 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า: วงจรของ 84 ชาติเกิดของลูกได้สิ้นสุดลงในเวลานี้ ลูกไม่ได้รู้สิ่งนี้ พ่ออธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ไม่มีใครยกเว้นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่สามารถ

อธิบายถึงความลับของ 84 ชาติเกิดแก่ลูก ลูกรับฟังพ่อและอยู่อย่างมีความสุขและลูกก็เพียรพยายามเพื่อโลกใหม่ ลูกต้องพิสูจน์และบอกผู้อื่นว่าในเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อเหนือโลกพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อขึ้นมาเมื่อท่านต้องก่อตั้งสวรรค์เท่านั้น ท่านเรียกว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ เมื่อบ้านใหม่ลูกสร้างขึ้น บ้านเก่าก็ถูกทำลาย นั้นมีการเขียนไว้ว่ามีการก่อตั้งแล้วก็การทำลายล้าง เมื่อการก่อตั้งได้เกิดขึ้น, การทำลายล้างจะเกิดขึ้น เป็นพ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่ทำการก่อตั้งผ่านบราห์มา บาบาก็อธิบายด้วยเช่นกันว่าผู้อาศัยของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนไม่สามารถเรียกว่าประชาธิปไตย(พ่อของมวลมนุษย) ไม่มีใครที่นั่น และดังนั้นอย่างแน่นอนประชาธิปไตยบราห์มาต้องคงอยู่ที่นั่นแล้วท่านจะกลายเป็นอะแวนที่ละเอียดอ่อนและเพียบพร้อม ผู้นั้นละเอียดอ่อน อย่างแน่นอนผู้ที่มีความจำเป็นเพื่อที่พวกเขาจะกลับมาละเอียดอ่อน เวลานี้ทั้งสองปรากฏให้เห็นได้ ประชาธิปไตยบราห์มาอยู่ที่นั่นและอยู่ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน ประชาธิปไตยเป็นที่ต้องการที่นี่ ลูกของประชาธิปไตยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน ที่นัทรศาสตร์ลูกต้องอธิบายนัยสำคัญของสองพ่อ นี่เป็นระบบที่ต้องได้รับการอธิบายให้แก่แต่ละคนเฉพาะ ลูกจะอธิบายแก่ทุกคนที่นั่นได้อย่างไร? สันโดษเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่จะอธิบายแก่พวกเขา มีความสับสนวุ่นวายมากที่นั่น ที่นี้ลูกใช้เวลาหนึ่งชั่วโมง ถึงหนึ่งชั่วโมงครึ่งที่จะอธิบาย จะเป็นสิ่งที่ยากลำบากอย่างมากที่จะอธิบายในฝูงชนเช่นนั้น ที่นั่นมีศาสนาทุกประเภท บางคนจะพูดสิ่งหนึ่งและบางคนจะพูดอีกสิ่งหนึ่ง พวกเขาจะไม่เพียงนั่งลงอย่างเงียบๆ ลูกอธิบายว่าหนึ่งนั้นคือพ่อทางร่าง,ทางโลกและอีกหนึ่งนั้นคือพ่อทางจิตจากเหนือโลก ท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้ท่านกำลังก่อตั้งสวรรค์ผ่านบราห์มา การทำลายล้างนั้นขึ้นอยู่กับหน้าด้วยเช่นกัน จะมีสงครามที่ยิ่งใหญ่ อย่างแท้จริงนี่คือราชาโยคะและกิตะพาทชาลาที่ซึ่งลูกได้มาซึ่งอาณาจักรด้วยเช่นกัน พระเจ้าพูด: ทุกคนมีสองพ่อ กฎณะจะไม่ลูกเรียกว่าพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อของดวงวิญญาณพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ด้วยการเทน้ำมนต์ของความรู้ลงสู่ตนเอง คงอยู่อย่างเป็นแสงที่ถูกจุดอย่างสม่ำเสมอ ให้อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและขจัดล้างร้ายของราหู
2. ให้การตระหนักรู้จักพ่อทั้งสองแก่ทุกคน,พ่อทางจิตและทางร่างและทำให้พวกเขาสามารถประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากการมีความสัมพันธ์ทางร่างกาย และ ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก คงอยู่ในรูปรวมกับพ่อผู้เดียว
ถ้าลูกต้องการเล่นบทบาทของการมีครัวเรือนที่บริสุทธิ์ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากการมีความสัมพันธ์ทางร่างกายใดๆ “ฉันเป็นชาย ผู้นี้เป็นหญิง” อย่ามีสำนึกนี้แม้ในความฝันของลูก เนื่องจากดวงวิญญาณเป็นพี่น้องชาย จะสามารถมีสำนึกของชายและหญิงได้อย่างไร ผู้เป็นคู่คือลูกและพ่อ คู่อื่นนั้นเป็นเพียงในนามเพื่อการทำงานรับใช้ เป็นลูกและพ่อผู้ที่มีรูปรวม เมื่อลูกเคลื่อนไปด้วยการพิจารณา นี้ ลูกจะสามารถเรียกได้ว่าดวงวิญญาณที่มีชัยชนะที่กล้าหาญ

คติพจน์: ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จริงจังอยู่อย่างพอใจและเป็นสุขอย่างสม่ำเสมอ ด้วยโชคของความสุ

*** โอม ชานติ ***

เป็นอิสระจากการทำตามการกำหนดของผู้อื่น (พาร์มัต) คิดถึงผู้อื่น (พาร์ชินตัน)

และมองดูผู้อื่น (พาร์ดาร์ชาน) และกลายเป็นผู้ยกระดับผู้อื่น

วันนี้ บัพดาตากำลังมองดูทุกคนที่เป็นลูกของพ่อ ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณพิเศษ ไม่ว่าพวกเขาจะมาจากบาร์ตหรือจากมุมใดในดินแดนต่างประเทศ บัพดาตามองเห็นดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมดว่าอยู่ใกล้กับท่านมาก บัพดาตาดิฉันดีและพอใจที่ได้เห็นลูกๆ พิเศษของท่าน ลูกๆ ก็สัมผัสกับความสุขที่ได้เห็นพ่อด้วยเช่นกันใช่ไหม? ลูกๆ รู้สึกมีความสุขและด้วยเหตุนี้ลูกๆ จึงวิ่งมาที่นี้ ดังนั้นเช่นเดียวกัน พ่อก็มีความสุขเช่นกันที่ลูกๆ ของพ่อแต่ละคนเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ไม่ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณจะแก่ชรา ไร้การศึกษา เป็นเด็กเล็กๆ อยู่ในวัยหนุ่มสาว หรือผู้ครองเรือน ลูกๆ เป็นดวงวิญญาณพิเศษเมื่อเทียบกับทั้งโลก ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นนักวิทยาศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ที่แสดงความมหัสจรรย์แม้ว่าพวกเขาจะไปถึงดวงจันทร์แล้วก็ตาม เมื่อเทียบกับลูกๆ พิเศษของพ่อ พวกเขาก็ก็น้อยกว่า พวกเขารู้เกี่ยวกับวัตถุธาตุทั้งห้าและแม้กระทั่งได้รับชัยชนะเหนือวัตถุธาตุเหล่านั้น แต่พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับจุดที่แสงเล็กนั้นคือดวงวิญญาณ ที่นี้, ถ้าลูกถามแม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ว่า “คุณคือใคร?” เขาจะพูดว่าอย่างไร? เขาจะพูดว่า “ฉันคือดวงวิญญาณ” เขาแม้กระทั่งจะแสดงให้เห็นว่าแต่ละดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงไหนอย่างไรก็ตาม ถ้ามานักวิทยาศาสตร์ว่า “ดวงวิญญาณคืออะไร?” เขายังไม่สามารถรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณได้เลย ไม่ว่าใครจะยิ่งใหญ่เพียงใดในแง่ของประวัติศาสตร์หรือเชี่ยวชาญพิเศษในเส้นทางโลก ถ้าเขาไม่รู้จักตัวเองแล้ว เด็กอายุ 5 ขวบที่นี้ยิ่งพิเศษกว่าเสียอีก ในตอนต้นลูกๆ ทั้งหมดมีเพลงที่ซาบซึ้งมาก ลูกๆ จำเพลงนั้นได้ไหม? ลูกๆ เคยมีเพลง: ไม่ว่าใครจะเป็นท่านลอร์ดหรือพ่อค้าที่ยิ่งใหญ่เพียงใด ถ้าเขาไม่รู้จักอัลฟา ไม่ว่าเขาจะยิ่งใหญ่แค่ไหน ไม่ว่าเขาจะเป็นผู้นำทางการเมืองหรือเป็นนักแสดง ถ้าเขาไม่รู้จักตัวเอง เขาจะรู้อะไร? ดังนั้นลูกๆ จึงเป็นดวงวิญญาณพิเศษเช่นนั้น ที่นี้ในด้านหนึ่งลูกๆ มีแม่ที่แก่ชราที่ไร้การศึกษา ในขณะที่ที่นั้นอีกด้านหนึ่งพวกเขาอาจมีมหาตมะ แต่แม่ที่แก่ชรายังจะพูดด้วยความซาบซึ้งว่าพวกเขาได้บรรลุถึงพระเจ้าแล้ว มหาตมะอาจจะพูดว่าเป็นสิ่งที่ยากมากที่จะบรรลุถึงพระเจ้า ในขณะที่ที่นี้ ผู้เป็นแม่ที่อายุ 100 ปีและมีศรัทธาในสติปัญญาจะพูดว่าอย่างไร? ท่านอาจจะยังคงแสวงหาพระเจ้า แต่นั่นได้บรรลุถึงพระเจ้าแล้ว ดังนั้นมหาตมะเมื่อเทียบกับลูกแล้วเป็นเช่นไร? ผู้ครองเรือนจะพูดด้วยความซาบซึ้งว่าพวกเขาอ่อนแอในเตียงคู่ ขณะที่อยู่ด้วยกันลูกๆ พูดว่า “เรายังคงบริสุทธิ์แม้ในขณะที่เรายู่ด้วยกัน เพราะเรามีพ่ออยู่ตรงกลางระหว่างเรา” อย่างไรก็ตาม มหาตมะจะพูดว่าอย่างไร? เขาจะพูดว่าเป็นไปไม่ได้ที่ไฟกับน้ำจะอยู่ด้วยกัน แล้วสำหรับลูกๆ นั้นคืออะไร? ผู้ครองเรือนพูดเรื่องการอยู่อย่างบริสุทธิ์นั้นเป็นสิ่งที่ง่ายหรือยาก? มันเป็นอย่างไร? ง่ายไหม? หรือบางครั้งก็รู้สึกว่ายาก? ผู้ที่เข้มแข็งสามารถพูดได้แม้กระทั่งในชุมนุมที่ใหญ่โตและพูดด้วยความซาบซึ้งว่าความบริสุทธิ์คือศาสนาดั้งเดิมของพวกเขา สิ่งนี้ไม่ใช่ศาสนาภายนอกอื่นๆ แต่เป็นศาสนาดั้งเดิมของตนเอง อะไรก็ตามที่เป็นของลูกๆ นั้นก็เป็นสิ่งที่ง่ายต่อการทำตาม ในขณะที่อะไรก็ตามที่เป็นสิ่งที่อยู่ภายนอกลูกๆ รู้สึกว่ายากลำบาก ความไม่บริสุทธิ์คือศาสนาภายนอกในขณะที่ความบริสุทธิ์คือศาสนาดั้งเดิมของลูก ดังนั้นลูกๆ รู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของลูกหรือไม่? มีคนใหม่เข้ามามากมาย แต่ไม่ว่าลูกจะใหม่แค่ไหน บทเรียนของความบริสุทธิ์ก็ยังมั่นคงใช่ไหม? มีแม้กระทั่งลูกบางคนทีพูดว่าเป็นเวลาหนึ่งปีกว่าจะได้มาพบพ่อ พวกเขาโอเค และนั่นเป็นเพราะว่าคนอื่นๆ ก็รู้ว่าพวกเขาเคร่งครัดมากในการทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย อย่างไรก็ตาม เมื่อพวกเขามาถึงมธุบันและเห็นมธุบันแล้ว เมื่อพวกเขามาถึงที่นี้แล้ว พวกเขากลับมีความไม่ระมัดระวังเมื่อพวกเขากลับไป อย่างไรก็ตาม ลองคิดดูสิ! ลูกๆ ทำสัญญาเรื่องความบริสุทธิ์กับใคร? กับพ่อ เป็นคำสั่งของพ่อ ดังนั้นถ้าลูกๆ ไม่ระมัดระวังหลังจากที่ได้ทำสัญญากับพ่อแล้ว ใครที่จะประสบกับความสูญเสีย? ในครอบครัววราห์มิน เมื่อคนหนึ่งจากไปอีกสิบคนก็มา อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณเหล่านั้นยังคงประสบกับความสูญเสียเนื่องจากความอ่อนแอ ดังนั้นลูกๆ ใหม่ๆ เหล่านั้นที่มาที่นี้เป็นครั้งแรก ลูกๆ มาที่บ้านของพ่อแล้ว และนี่ถือเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของลูกๆ อย่างไรก็ตาม อย่าได้ให้เส้นโชคของลูกๆ ลดลงแม้แต่น้อย จงเพิ่มโชคของลูกๆ ต่อไปเรื่อยๆ

ในโลกภายนอก เมื่อทารกเกิดมา ทุกคนจะพูดว่าอะไร? พวกเขาพูดว่า “ขอให้เขามีชีวิตอยู่ตลอดไปหรือมีชีวิตยืนยาว” ดังนั้น บัพดาตาจึงปรารถนาที่จะเห็นคุณสมบัติพิเศษที่คงอยู่ตลอดไปของดวงวิญญาณพิเศษเช่นกัน ไม่ใช่แค่คุณสมบัติพิเศษเพียงช่วงเวลาสั้นๆ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่บางสิ่งคงอยู่เพียงแค่หนึ่งปีหรือสองปี เพียงผู้ที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้นที่จะได้รับรางวัลที่คงอยู่ตลอดไป แล้วผู้เป็นแม่เข้มแข็งไหม? ไม่ว่าลูกๆ จะอยู่ในความรู้หนึ่งปี สองปี หรือสี่ปี ความสมบูรณ์

พร้อมจะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน การทำลายล้างจะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน หรือลูกจะพูดว่าลูกยังอายุแค่สองปีและลูกปรารถนาที่จะมีการเฉลิมฉลองซิลเวอร์จูบิลี่ของลูก และจากนั้นการทำลายล้างจึงเกิดขึ้นได้ มันจะไม่เป็นเช่นนั้น ด้วยเหตุนี้ผู้ที่มาที่หลังจึงต้องมุ่งไปข้างหน้า ลูกสามารถหารายได้อย่างมากในเวลาอันสั้น อย่างน้อยลูกก็ได้รับเวลามาบ้างที่จะเพียรพยายาม เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะไม่ได้รับเวลามากขนาดนี้ ลูกได้รับการบอกก่อนหน้านี้ว่าบอร์ดสำหรับการ "สาย" ได้ถูกนำมาวางแล้ว แต่บอร์ดสำหรับการ "สายเกินไป" ยังไม่ได้มีการนำมาวาง ดังนั้น ลูกทุกคนโชคดี เพียงแค่ก้าวหน้าต่อไปในขณะที่รักษาโชคของลูกไว้ในสำนักของลูก อย่าได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องอื่นๆ

วันนี้ บัปพาดดาเห็นว่าเหตุใดเวลาสำหรับความเพียรพยายามของลูกบางคนจึงเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่มีใครต้องการให้สิ่งนี้เกิดขึ้น ลูกทุกคนต้องการที่จะให้เวลาของลูกถูกใช้ไปอย่างมีค่า แต่ในระหว่างนั้นบางครั้งเวลาก็ยังเสียไปครึ่งชั่วโมง บางครั้งสิบห้านาที และบางครั้งแม้กระทั่งห้านาที แล้วอะไรคือสาเหตุสำหรับสิ่งนั้น? บัปพาดดาเห็นว่ามิเหตุผลสามประการด้วยกันว่าทำไมความพยายามของลูกส่วนใหญ่จึงน้อยมากหรืออ่อนแอ

1. ในขณะที่เคลื่อนไป ลูกปะปนการกำหนดของดวงวิญญาณอื่นกับศรัมภ์ อาจมีบางคนบอกบางสิ่งบางอย่างกับลูกและลูกคงจะคิดว่าผู้ที่บอกลูกนั้นเป็นมหาเถรที่ดีมากและซื่อสัตย์ ลูกแม้กระทั่งมีความศรัทธาในดวงวิญญาณนั้น และเมื่อดวงวิญญาณนั้นถ่ายทอดเรื่องราวบางอย่างกับลูก มันเป็นเรื่องที่น่าสนใจ แน่หนอนว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ได้ยินข่าว เช่นเดียวกับที่ลูกชอบฟังข่าวของทางโลก ลูกก็ชอบฟังข่าวของโลกบรรพหิมินด้วยเช่นกัน ดังนั้นเนื่องจากมีศรัทธาในดวงวิญญาณนั้น ลูกจึงซึมซับสิ่งใดก็ตามที่เขาบอกลูกเข้าไปในตัวลูก ลูกไม่ได้ตัดเขาออกไป ดังนั้นแนหนอนว่าสิ่งนั้นอาจจะจริง ข่าวสามารถเป็นจริงได้ ไม่ใช่ทั้งหมดที่เป็นเท็จ บางคนแม้กระทั่งอาจจะซื่อสัตย์ แต่การชี้นำและแนวทางของพ่อคืออะไร? เป็นคำสั่งของบาบาหรือไม่ที่ให้ลูกฟังข่าวเช่นนั้น? ไม่เลย อะไรก็ตามที่ลูกไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย หากเป็นเพียงข่าวที่น่าสนใจและลูกไม่สามารถทำอะไรเกี่ยวกับข่าวนั้นได้ ถ้าลูกได้ยินข่าวนั้น ข่าวนั้นก็จะเข้ามาในสติปัญญาของลูกและทำให้เวลาของลูกเสียไปใช่ไหม? ลูกปะปนการกำหนดของผู้อื่นกับศรัมภ์ที่ลูกได้รับจากพ่อ คำแนะนำของพ่อคือในขณะที่ฟังอย่าได้ยิน แล้วทำไมลูกถึงได้ยิน? ลูกได้ปลุกฝังนิสัยนั้น ตัวอย่างเช่น ใครบางคนอาจถ่ายทอดข่าวบางอย่างกับลูกครึ่งหนึ่งและลูกก็สนุกกับข่าวนั้นมากเพราะมันเป็นสิ่งใหม่ บางครั้งมันเกิดขึ้นที่ลูกฟังข่าวหนึ่งครั้ง แล้วข่าวนั้นจะไปที่ไหนในครั้งที่สอง? ข่าวนั้นก็จะเข้ามาหาลูก ลูกกลายเป็นถึงขยะสำหรับสิ่งนั้น ไม่ว่าพวกเขาจะมีข่าวอะไรก็ตาม พวกเขาจะมาและถ่ายทอดสิ่งนั้นให้กับลูก เพราะลูกเคยฟังสิ่งนั้นมาก่อนแล้ว ดังนั้นจงอธิบายแก่พวกเขาและปลดปล่อยพวกเขาจากเรื่องเช่นนั้น อย่าได้เพิ่มความสนใจของลูกด้วยการฟังพวกเขา อย่างไรก็ตาม หากลูกรับฟังพวกเขา จงมีความกล้าหาญมากพอที่ลูกสามารถใส่จุดฟูลสต็อปต่อพวกเขาและต่อตัวลูกเองตลอดไป อย่าให้มีความรู้สึกไม่ชอบแม้แต่น้อยในจิตใจหรือในสายตาต่อใครก็ตามที่มาแบ่งปันข่าวเช่นนั้น ถ้าลูกมีพลังมากถึงขนาดนี้ แล้วนี่ก็ไม่ใช่การฟังพวกเขา แต่เหมือนกับการนำคุณประโยชน์มาให้กับพวกเขา อย่างไรก็ตาม จากผลลัพธ์ที่ได้ จะเห็นได้ว่าลูกส่วนใหญ่เก็บสะสมขยะ และสิ่งนั้นจะสร้างความแตกต่างในพฤติกรรมและกิจกรรมของลูกที่ละน้อย และแล้วแม้ว่าจะไม่มีสิ่งอื่นใดเลย ลูกก็จะไม่มีความรู้สึกใดๆในการรับใช้ดวงวิญญาณนั้น แต่ลูกจะรู้สึกหนักหน่วง สิ่งนี้เรียกว่าการปะปนการกำหนดของผู้อื่นกับศรัมภ์ แม้กระทั่งบัปพาดดาที่รับฟังข่าว แต่สิ่งที่เกิดขึ้นคือความตั้งใจของลูกส่วนใหญ่เปลี่ยนไป แม้กระทั่งในการถ่ายทอดบางสิ่ง เจตนา ก็เปลี่ยนไป คนหนึ่งมาและพูดว่า: ฉันเห็นว่าทั้งสองคนนี้กำลังพูดกันอยู่ เมื่อได้ยินสิ่งนี้ บุคคลที่สองก็พูดว่า: พวกเขาขึ้นอยู่กับตรงนั้น แต่ฉันไม่ค่อยสวดยมากนัก ดังนั้น นั่นคือการเพิ่มเข้าไป จากนั้นบุคคลที่สามก็พูดว่า: พวกเขาทำสิ่งนั้นอยู่เสมอ ไม่ว่าความรู้สึกและเจตนาของพวกเขาเกี่ยวกับการสนทนาจะเป็นอย่างไร พวกเขา ก็เปลี่ยนแปลง ดังนั้น การกำหนดของผู้อื่นนี้ทำให้บรรยากาศเสีย ดังนั้น เหตุผลที่เวลานั้นเสียไป คือ: ประการแรก โดยการทำตามการกำหนดของผู้อื่น ประการที่สอง โดยการคิดเกี่ยวกับผู้อื่น มันไม่สามารถเกิดขึ้นได้ที่ลูกได้ยินบางสิ่งแล้วไม่ได้ถ่ายทอดสิ่งนั้นให้กับคนอื่นแปดคนหรือสิบคน สิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้น แม้ว่าเมื่อผู้อื่นอยู่ในประเทศที่ห่างไกล ลูกก็จะเขียนถึงพวกเขาว่าเรามีสิ่งใหม่ๆเกิดขึ้นที่น้อยอย่างไร และลูกจะบอกพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งนั้นอย่างแนหนอนเมื่อพวกเขามาที่นี่ แล้วนี่คืออะไร? การคิดถึงผู้อื่น เมื่อลูกบอกบางสิ่งบางอย่างให้กับคนสี่คนฟัง ลูกจะทำให้ความรู้สึกของคนสี่คนที่มอดอกๆเดียวนั้นเสียไป และแล้วเมื่อการคิดถึงผู้อื่นเริ่มต้นขึ้นความเร็วของมันก็จะเร็วมากและดำเนินต่อไปเป็นเวลานาน

2. การคิดถึงผู้อื่นไม่ได้จบสิ้นลงในหนึ่งหรือสองวินาทีที่บัปพาดดาบอกลูกว่า การทำให้ใครหันมาสนใจในการรับฟังความรู้ ลูกควรถ่ายทอดความรู้ในรูปของเรื่องราว: อะไรเกิดขึ้นก่อน และอะไรเกิดขึ้นหลังจากนั้น ดังนั้นความสนใจของพวกเขาจึงเพิ่มขึ้นในลักษณะที่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไปหลังจากนั้น และอะไรจะเกิดขึ้นหลังจากนั้น การคิดเกี่ยวกับผู้อื่นประเภทนี้

ก็น่าสนใจเช่นกัน บุคคลอื่นก็จะคิดอย่างแน่นอนว่า: จะเกิดอะไรขึ้นต่อจากนี้? ใช่ สิ่งนั้นต้องเกิดขึ้นอย่างนี้ ... ดังนั้นเรื่องนี้ก็เลยกลายเป็นเรื่องที่ยาวมากเช่นกัน บัพดาตามองเห็นและได้ยินเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในหัวใจของทุกคน ไม่ว่าใครบางคนจะพยายามจะปิดบังซ่อนสิ่งนั้นมากเพียงใด บัพดาจะไม่เปิดเผยสิ่งนั้นในที่สาธารณะอย่างเปิดเผย แต่ท่านรู้ทุกสิ่งและท่านเห็นทุกสิ่ง ไม่ว่าใครจะพูดว่า "ไม่ ฉันไม่เคยทำอย่างนี้" บัพดามีทะเบียนว่าลูกได้ทำอะไรมาแล้วกี่ครั้ง ลูกทำอะไร ลูกทำอะไร และลูกทำสิ่งนั้นมากแค่ไหน บาบามีทะเบียนของสิ่งนั้นทั้งหมด เป็นเพียงว่าบางครั้งท่านต้องอยู่อย่างเงียบๆ ดังนั้นประเด็นที่สองคือการคิดถึงผู้อื่น พวกเขาจะไม่มีความคิดเกี่ยวกับตนเองที่คงอยู่ตลอดไป เมื่อมีอะไรเกิดขึ้น คนที่คิดถึงผู้อื่นจะกล่าวโทษผู้อื่นสำหรับความผิดของตนเอง และผู้ที่คิดถึงผู้อื่นจะเป็นอันดับหนึ่งในการสร้างเรื่องราว พวกเขาจะตำหนิผู้อื่นสำหรับความผิดของเขาและพิสูจน์ให้เห็นว่าตนเองนั้นถูกต้องในลักษณะเช่นนั้นที่ซีเนียร์ได้ยินพวกเขา จะต้องอยู่อย่างนิ่งเงียบ ดังนั้นการมีความคิดเกี่ยวกับตนเองดั้งเดิมจึงไม่ใช่เพียงแค่การทบทวนประเด็นของความรู้หรือถ่ายทอดประเด็นของความรู้หรือการฟังประเด็นของความรู้เท่านั้น แต่การมีความคิดเกี่ยวกับตนเองดั้งเดิมหมายถึงการจบสิ้นความอ่อนแอที่ละเอียดอ่อนของตนเองและความผิดเล็กๆน้อยๆของตนเองด้วยการคิดถึงความคิดเหล่านั้น การเปลี่ยนแปลงความผิดพลาดนั้นคือการมีความคิดเกี่ยวกับตนเองดั้งเดิมของลูก อย่างไรก็ตามลูกทุกคนฉลาดมากในการฟังและถ่ายทอดความรู้ นั่นคือมีความคิดของความรู้ นั่นคือการไตร่ตรอง แต่ความหมายที่ลึกซึ้งของการมีความคิดเกี่ยวกับตนเองดั้งเดิมคือการมีความคิดเกี่ยวกับตนเอง เมื่อมีการประกาศผลลัพธ์ออกมาจะไม่เห็นว่าใครไตร่ตรองความรู้เป็นอย่างดีหรือว่าเขาใช้ความรู้ในงานรับใช้ได้เป็นอย่างดี ก่อนผลลัพธ์นั้น เราต้องมีความคิดเกี่ยวกับตนเองดั้งเดิมและเปลี่ยนแปลงตนเอง การมีความคิดเกี่ยวกับตนเองดั้งเดิมหมายถึงการนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น สำหรับผลลัพธ์ บัพดากำลังบอกลูกว่า เมื่อมีการประกาศผลสุดท้าย คะแนนแรกจะเป็นไปสำหรับการเป็นตัวของดาร์นาในทางปฏิบัติของลูก อย่างไรก็ตามผู้ที่เป็นตัวของดาร์นาจะเป็นโยคีโดยธรรมชาติอยู่แล้ว ถ้าลูกต้องการที่จะได้คะแนนที่สูงแล้วลูกจะต้องทำอะไร? ทุกวันนี้ลูกให้คำบรรยายเกี่ยวกับเรื่องอะไร? เกี่ยวกับคุณค่า ดังนั้นตรวจสอบสิ่งที่ลูกถ่ายทอดให้กับผู้อื่นเกี่ยวกับคุณค่าของพวกเขา ประการแรกมีหนึ่งคะแนนสำหรับงานรับใช้ แต่ก็มีคะแนนสำหรับการเป็นตัวของดาร์นาด้วยเช่นกัน หนึ่งคะแนนสำหรับงานรับใช้และสิบคะแนนสำหรับดาร์นา ถ้าลูกไม่สามารถให้ความรู้ แต่ลูกสามารถสร้างผลกระทบด้วยดาร์นาของลูก ลูกก็จะสะสมคะแนนสำหรับงานรับใช้ของลูก

ทุกวันนี้หลายคนคิดว่าตนเองได้รับโอกาสน้อยมากสำหรับการทำงานรับใช้ ที่พวกเขาต้องการการทำงานรับใช้มากขึ้น “ฉันควรได้รับโอกาสมาก่อน” ทำไม? “คนอื่นได้รับโอกาส แล้วทำไมฉันถึงไม่ได้ล่ะ?” เป็นสิ่งที่ดีมากที่จะทำงานรับใช้ เพราะเมื่อสติปัญญาว่างเปล่ามันก็จะสร้างสิ่งที่ไร้ประโยชน์มากมาย ดังนั้นการทำงานรับใช้เป็นวิธีที่ดีมากในการทำให้สติปัญญาของลูกไม่ว่างเว้น ลูกมีความกระตือรือร้นที่ดีมากในการทำงานรับใช้ แต่ตามละครหรือตามสถานการณ์ ลูกไม่ได้รับโอกาสนั้น ถ้าแทนที่จะรับใช้ผู้อื่น สภาพของลูกก็ตกต่ำลง หรืองานรับใช้ที่ลูกทำทำให้เกิดความปั่นป่วน แล้วงานรับใช้นั้นคืออะไร? ลูกจะได้รับผลประโยชน์ในทางปฏิบัติจากงานรับใช้นั้น? งานรับใช้ที่แท้จริง งานรับใช้ที่ทำด้วยความรักและงานรับใช้ที่ทำด้วยพรของทุกคนให้ผลของความสุขในทางปฏิบัติในทันที อย่างไรก็ตามขณะที่ทำงานรับใช้ถ้าลูกมีความรู้สึกไม่สบาย ลูกรู้ไหมว่าความรู้สึกแบบบราห์มินั้นเรียกว่าอะไร? บราห์มินเรียกความรู้สึกนั้นว่าอะไร? ใช่หวัต คนที่เป็นใช่หวัตจะอย่างไร? เขาก็ไปนอน เขาจะไม่กินอะไรเลย แต่จะไปนอน ที่นั่นเช่นกัน จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อบางคนมีความรู้สึกไม่ดี? เขาจะหยุดกินหรือนั่งบึ้งตึง ดังนั้นนี่คือใช่หวัตด้วยเช่นกันใช่ไหม? ถ้าลูกเป็นตัวของดาร์นาและเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง ลูกจะไม่ทำงานรับใช้ด้วยแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวใดๆ คนหนึ่งทำงานรับใช้ด้วยความรู้สึกเมตตากรุณาที่จะให้คุณประโยชน์และอีกคนหนึ่งทำงานรับใช้ด้วยแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัว เช่น เพื่อที่ชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณ ที่รูปถ่ายของลูกจะถูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์หรือออกทีวี ที่สิ่งนี้จะเกิดขึ้น มีหลายวิธีที่ชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณในบรรดาบราห์มินทั้งหลาย ครูของลูกจะให้ลูกมาอยู่ข้างหน้าและจะถามเกี่ยวกับลูก ความรู้สึกทั้งหมดเหล่านี้เป็นงานรับใช้ที่ทำด้วยความเห็นแก่ตัว อย่างไรก็ตาม ตามเวลาปัจจุบัน ตามการเปิดเผยในเวลา นี้ งานรับใช้จะเข้ามาถึงลูกในตอนนี้ แง่มุมในช่วงเวลาของการก่อตั้งเป็นสิ่งที่แตกต่างออกไป ลูกไม่ต้องวิ่งไล่ตามงานรับใช้ งานรับใช้จะเดินเข้ามาหาลูกเอง หากลูกเป็นผู้ที่ทำงานรับใช้ที่แท้จริง และลูกไม่ได้รับงานรับใช้อื่นใดเลย บัพดาดากล่าวว่าลูกยังคงต้องรับใช้ด้วยใบหน้าและพฤติกรรมของลูก ให้ใบหน้าของลูกให้มิติของพ่อ ใบหน้าของลูกและพฤติกรรมของลูกเตือนผู้อื่นให้ระลึกถึงพ่อ นี่คือนงานรับใช้ที่สำคัญที่สุด จงเป็นดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้เช่นนั้นที่ไม่มีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวใดๆ อย่าคิดว่าเพียงลูกคนเดียวเท่านั้นที่ควรได้รับโอกาส “ฉันควรได้รับโอกาสนี้ ทำไมฉันถึงไม่ได้รับโอกาสนี้? ฉันควรได้โอกาสนี้” ความคิดเช่นนี้เรียกว่าเป็นความเห็นแก่ตัวเช่นกัน แม้ว่าชื่อของลูกจะไม่เป็นที่รู้จักในครอบครัวบราห์มินท์ แม้ว่าลูกเป็นผู้รับใช้ที่ดี แต่ชื่อของลูกก็ไม่เป็นที่รู้จัก พ่อมีชื่อของลูก ในเมื่อชื่อของลูกอยู่ในหัวใจของพ่อ ลูกยังต้องการอะไรอีก? และไม่ใช่เพียง

แค่ในหัวใจของพ่อเท่านั้น แต่เนื่องจากบัปเตดาคาเป็นผู้เก็บบัญชีไว้ เมื่อมีการให้อันดับสุดท้าย อันดับของลูกจะอยู่ข้างหน้า ลูกอาจไม่ได้รับโอกาส ลูกอาจจะถูก แต่ลูกไม่ได้รับโอกาส และสิ่งนั้นก็ได้รับการบันทึกเช่นกัน ถ้าลูกขอโอกาสและทำบางสิ่ง ลูกก็ถูกตัดคะแนนบางส่วนไปจากการทำสิ่งนั้นเช่นกัน บัญชีของดาราบราชก็ไม่มีหย่อนเลย เป็นบัญชีที่ละเอียดอ่อนมาก ด้วยเหตุนี้ลูกจึงต้องเป็นผู้รับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น ลูกไม่ควรมีความตั้งใจที่เห็นแก่ตัวใดๆ ลูกควรมีแรงจูงใจในการนำมาซึ่งคุณประโยชน์ ตัวอย่างเช่น ถ้าลูกได้รับโอกาสแต่คนอื่นคิดว่าคงจะดีมากถ้าเขาได้รับโอกาสนั้นและคนอื่นๆนั้นก็สมควรได้รับเช่นกัน ดังนั้น ถ้าลูกให้โอกาสดกับคนอื่นๆนั้น ส่วนแบ่งของลูกก็จะถูกสะสมอยู่ในนั้น แม้ว่าลูกจะไม่ได้ทำสิ่งนั้น แม้ว่าจะให้โอกาสผู้อื่นได้ทำก็ตาม ลูกสะสมส่วนแบ่งของลูกจากสิ่งนั้น ลูกปรารถนาที่จะกลายเป็นเพชรที่แท้จริง ดังนั้นลูกเข้าใจบัญชี อย่าได้เคลื่อนไปอย่างไม่มีมัดระวังและคิดว่า “เป็นสิ่งที่ดีแล้ว ไม่เป็นไร ถึงอย่างไรสิ่งนั้นก็เกิดขึ้นอยู่ดี...” สมุดบัญชีละเอียดอ่อนมาก พ่อไม่ต้องทำอะไร ทุกสิ่งเป็นไปโดยอัตโนมัติ บางครั้งบัปเตดาก็ดูสมุดบัญชีของลูก ประเด็นแรกคือการทำตามการกำหนดของผู้อื่น และประเด็นที่สองคือการคิดถึงผู้อื่น

ประเด็นที่สามคือการมองดูผู้อื่น ลูกๆส่วนใหญ่ฉลาดมากในการมองดูผู้อื่น เมื่อลูกมองดูผู้อื่น สายตานั้นจะไปที่ไหนหลังจากนั้น? มันจะเข้าไปในสติปัญญาของลูก อย่างไรก็ตามผู้ที่ใช้เวลาของตนในการมองดูผู้อื่นจะมีเวลามองดูตนเองได้อย่างไร? ลูกหลายคนคิดว่าสิ่งต่างๆมากมายเกิดขึ้นและไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น พวกเขาได้ยินเกี่ยวกับสิ่งนั้นและเห็นสิ่งนั้น ยิ่งชุมนุมใหญ่ขึ้นมากเท่าไร สิ่งต่างๆก็ยิ่งเกิดขึ้นมากเท่านั้น ทำไมสิ่งเหล่านี้ถึงเกิดขึ้น? หลายคนคิดว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ควรเกิดขึ้น เป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้วที่จะพูดว่าสิ่งนั้นไม่ควรเกิดขึ้น แต่ทำไมลูกถึงใช้เวลาไปกับสิ่งใดก็ตามที่ลูกคิดว่าไม่ควรเกิดขึ้น? สิ่งเหล่านี้คือข้อสอบ ยิ่งศึกษาเล่าเรียนมากเท่าไร ข้อสอบก็ยิ่งยากขึ้นมากเท่านั้น การสร้างบรรยากาศนี้เป็นข้อสอบสำหรับทุกคน นั่นคือ ลูกป้องกันตนเองจากการทำตามการกำหนดของผู้อื่น จากการคิดถึงผู้อื่น และจากการมองดูผู้อื่นมากนักเพียงใด? มีสองสิ่งที่แยกจากกัน หนึ่งคือความรับผิดชอบ – ดูและฟังด้วยความรู้สึกของความเมตตากรุณาที่จะให้คุณประโยชน์ ไม่เป็นไรหากเป็นความรับผิดชอบของลูกและลูกมีความรู้สึกที่มีเมตตากรุณาที่จะให้คุณประโยชน์ อย่างไรก็ตามการดูหรือฟังหรือคิดเกี่ยวกับสิ่งอื่นๆเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นและสร้างความปั่นป่วนในสภาพของตนเองนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง หากลูกพิจารณาตนเองว่ามีความรับผิดชอบแล้ว ก่อนที่จะรับความรับผิดชอบนั้น ลูกต้องทำให้เบรคของลูกมีพลังมาก ก่อนที่ลูกจะขับเคลื่อนเขา ลูกได้รับการเตือนล่วงหน้าให้ตรวจสอบเบรคของลูก ความรับผิดชอบก็ต้องมีสภาพที่สูงส่งเช่นกัน ลูกอาจรับความรับผิดชอบ แต่ก่อนอื่นให้ตรวจสอบว่าลูกสามารถใส่จุดพลุสตอปในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่ หรือว่าลูกใส่จุด แต่แทนที่จะใส่จุดกลับใช้เครื่องหมายคำถามแทน? นั่นไม่ถูกต้อง เวลาและพลังงานของลูกเสียไปกับสิ่งนั้น ก่อนอื่น ทำให้เบรคของลูกมีพลัง ลูกเห็นบางสิ่ง ลูกได้ยินบางสิ่ง และลูกนำมาซึ่งคุณประโยชน์ ลูกทำมากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้และใส่จุดพลุสตอป ถ้าลูกมีสภาพเช่นนั้น จงรับความรับผิดชอบนั้น มิฉะนั้นมองแต่ไม่เห็น ฟังแต่ไม่ได้ยิน รักษาความคิดของตนเองดั้งเดิมไว้ มีประโยชน์ในสิ่งนี้ ดังนั้นบทเรียนของวันนี้คืออะไร? สามประการเหล่านี้ คือ เป็นอิสระจากการทำตามการกำหนดของผู้อื่น จากการคิดเกี่ยวกับผู้อื่น และจากการมองดูผู้อื่น ลูกควรทำอะไรอีก? เป็นอิสระจากสิ่งเหล่านี้ และซึมซับในสิ่งหนึ่ง สิ่งหนึ่งนี้คือการเป็นผู้ที่ยกระดับผู้อื่น จบสิ้นการทำสามสิ่งนี้กับผู้อื่น และจงทำสิ่งนี้เพื่อผู้อื่นแทน นั่นคือยกระดับผู้อื่น ลูกรู้วิธีการทำสิ่งนี้หรือไม่? ลูกจะปลดปล่อยตนเองจากเรื่องใด? ลูกผู้เป็นแม่จะอย่างไร? ลูกจะยกระดับลูกๆของลูกหรือคนอื่นๆทั้งหมด? กลายเป็นผู้ที่ยกระดับทุกคน สิ่งนี้ง่ายหรือยาก? อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมดในทั่วทุกทิศของโลก ถึงผู้ที่มีความคิดเกี่ยวกับตนเองดั้งเดิมอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ไตร่ตรองความรู้ยู่ตลอดเวลา ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดซึ่งทุกความคิด คำพูด และการกระทำเป็นไปตามศรัทธาของพ่อ ถึงดวงวิญญาณพิเศษทั้งสี่ทิศที่ทำให้ตนเองและงานรับใช้เคลื่อนไปข้างหน้าในไดอะมอนด์ถึง ถึงดวงวิญญาณพิเศษเช่นนั้น ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัปเตดาคา

พร: ขอให้ลูกมีพลังและกลายเป็นมหาเวียร์เพื่อฟื้นคืนสติให้กับผู้ที่หมดสติด้วยสมุนไพรรูปชีวิต เนื่องจากดวงอาทิตย์มีพลัง จึงกระจายแสงไปทุกหนแห่งด้วยพลังของมัน ในทำนองเดียวกัน ลูกต้องมีพลังและมอบสมุนไพรรูปชีวิตให้แก่ทุกคน และทำหน้าที่ที่ทำให้คนหมดสติฟื้นคืนสติต่อไป แล้วเมื่อนั้นลูกจะถูกเรียกว่ามหาเวียร์ จงตระหนักอยู่เสมอว่าลูกจะต้องได้รับชัยชนะและทำให้ทุกคนได้รับชัยชนะ วิธีที่จะกลับมามีชัยชนะคือการทำให้ตนเองไม่ว่างเว้น คงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานของการให้คุณประโยชน์แก่ตนเองและโลกแล้วบรรยากาศจะกลายเป็นสิ่งทำลายอุปสรรคต่อไป

คติพจน์: ให้หัวใจของลูกจดจ่ออยู่กับผู้ลอบประโลมใจผู้เดียวตลอดเวลา นี่คือการปาเซย์ที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ จงศึกษาเล่าเรียนด้วยกำลังของ 20 นิ้วเต็ม เพียงศึกษาเล่าเรียนเท่านั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรและได้รับสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิตร
- คำถาม:** ใครที่สามารถทำตามหนทางของความรู้ได้อย่างสม่ำเสมอ พื้นฐานของสถานภาพที่สูงคืออะไร
- คำตอบ:** ผู้ที่ไม่สนใจสิ่งอื่นใดนอกจากการศึกษาเล่าเรียนนี้ และผู้ที่เป็นผู้ใหญ่ในความรู้คือ ผู้ที่สามารถทำตามหนทางของความรู้ได้อย่างสม่ำเสมอ ไม่มีประโยชน์ในความต้องการที่จะเข้าฌานหรือการมีนิมิตหรือการเล่นเกม มายาจะแทรกแซงมากแม้กระทั่งในสิ่งเหล่านั้นและแล้วลูกก็จะปล่อยมือของพ่อไปและหยุดศึกษาเล่าเรียน เพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียนนี้อย่างเต็มที่
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ

โอมซานติ ความหมายของ "โอม ซานติ" ได้อธิบายให้แก่ลูกๆแล้ว ผู้ที่มีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนา ผู้ที่มีศีลธรรมที่ไปวัด ฯลฯ จะพูด "โอม ซานติ" ออกมาจากปากของพวกเขา อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของคำนั้น เราพูดเช่นกันพูดว่า "โอม ซานติ" ซึ่งหมายถึง "นั่นคือดวงวิญญาณ" คำว่า "ดวงวิญญาณ" ถูกใช้อย่างแน่นอน ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นดวงวิญญาณพูดว่า โอม ซานติ ศาสนาตั้งเดิมของฉัน ดวงวิญญาณนี้คือความสงบ ดวงวิญญาณบอกลูกเกี่ยวกับอาชีพของเขา พ่อเองก็พูดว่า "โอม ซานติ" พ่อเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน แต่พ่อถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด เพราะพ่ออาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุดเสมอ พ่อไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย พ่อมาที่นี่เป็นการส่วนตัวและบอกลูกว่า ลูกเข้ามาสู่การใช้ชาติเกิด ลูกเป็นผู้ที่มีร่างกาย ผู้ที่อยู่ในอาณาจักรละเอียดอ่อนคือผู้ที่มีร่างละเอียดอ่อน พ่อยังอยู่เหนือสิ่งนั้นด้วย พ่อไม่มีร่างกายที่มีเนื้อ มีคำกล่าวถึงผู้ที่มีร่างละเอียดอ่อนว่า ผู้นี้คือบราห์มา ผู้นี้คือวิษณุและผู้นี้คือชางกา แต่ละชื่อเป็นของร่างกาย ไม่ใช่ดวงวิญญาณ แต่ละดวงวิญญาณใช้ร่างกายและแล้วชื่อก็ถูกให้กับร่างกาย เมื่อบางคนตาย มีคำกล่าวว่า ผู้นั้นทิ้งร่างของเขาไปแล้ว ชื่อของร่างกายยังคงมีอยู่และแล้วดวงวิญญาณก็ไปรับอีกร่างหนึ่ง ลูกจะไม่พูดถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดว่าท่านทิ้งร่างและไปรับอีกร่างหนึ่ง ร่างการของทุกคนได้รับการตั้งชื่อ เมื่อลูกๆเป็นของพ่อ พ่อจะให้ชื่อหนึ่งแก่ลูก เหมือนที่ครูให้ชื่ออื่นแก่ลูก ปัจจุบันนี้เมื่อกุมารแต่งงาน ชื่อของเธอก็ถูกเปลี่ยน ชื่อของผู้ชายไม่เปลี่ยน เพราะพวกเขาจะต้องใช้ชื่อของตนในธุรกิจของเขา ผู้เป็นแม่ไม่มีธุรกิจ และดังนั้นชื่อของพวกเขาก็ถูกเปลี่ยน ผู้ชายมีชื่อในการประกันและธุรกิจ ฯลฯ ของเขา เวลานี้พ่ออธิบายว่า ลูกทุกคนจดจำและพูดว่า ท่านคือแม่และพ่อ ท่านคือมิตรร่วมทางและคนพาเรือ ท่านจะพาเราไปกับท่าน ดูสิว่าท่านเข้ามาสู่ความสัมพันธ์มากเพียงไร! เราจะทิ้งร่างของเราและกลับไปกับท่าน ลูกๆรู้ว่าคนพาเรือจะพาทุกคนกลับไปกับท่าน มีคำสรรเสริญพ่ออยู่มากมาย ดังนั้น ท่านจะมาอีกครั้งเมื่อไหร่ ท่านจะมาและกลายเป็นมิตรร่วมทางของลูกเมื่อไหร่เล่า ไม่มีใครรู้ มีคำกล่าวว่า เมื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามาถึงจุดจบ พ่อต้องมาเพื่อปกป้องผู้เลื่อมใสศรัทธา พ่อต้องกลายเป็นคนพาเรือและพาทุกคนกลับ ลูกรู้ว่าท่านได้มาและกลายเป็นแม่และพ่ออย่างไร ผู้เดียวนั้นเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าคนพาเรือและครู ท่านจะพาทุกคนออกไปจากโลกที่สกปรก ออกจากชีวิตของบ่วงพันธะไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตร และเหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และคนพาเรือ ยุคทองถูกเรียกว่าโลกใหม่ มันคือโลกเดิมนี่ แต่เพียงว่าโลกเก่าถูกทำลาย เช่นเดียวกับเมื่อลูกสร้างบ้านใหม่ขณะที่อยู่ในบ้านเก่า และแล้วลูกก็ทิ้งบ้านเก่าไป ที่นั่นเช่นกันเมื่อการก่อตั้งเกิดขึ้น โลกเก่าก็จะถูกทำลาย ความหมายของ 'ตรีมูรติ' ยังถูกอธิบายไว้แล้วเช่นกัน การก่อตั้งสวรรค์ผ่านบราห์มาเป็นงานของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้น ท่านทำงานนั้นผ่านบราห์มา เพราะท่านคือคาร์ณการวันฮาร์ พ่อมาที่นี่ส่วนตัวและอธิบายต่อหน้าลูกๆ พ่อนั่งอยู่ที่นั่นและสอนราชาโยคะที่ง่ายตายและความรู้ให้แก่ลูกๆที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาผ่านบราห์มา ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพของการเป็นเทพในอนาคตถึง 21 ชาติเกิดต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษากับแม่และพ่อ นี่คือนหาวิทยาลัยของพระเจ้า หากลูกหยุดศึกษาเล่าเรียนก็จะเข้าใจได้ว่าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของลูก โรงเรียนนี้ต้องดำเนินต่อไป บาบามาและสอนลูกๆผ่านร่างของบราห์มาผู้นี้ ดังนั้นไม่ว่าลูกๆจะอยู่ที่ไหนหรือศูนย์ใดก็ตาม ลูกรู้ว่าลูกจะต้องประกาศสิทธิในมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตร นั่นคืออาณาจักรจากมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดจากเหนือโลก หากเราหยุดศึกษาเล่าเรียน เราจะไม่สามารถรับมรดกได้ พ่อมาเพื่อพาเรากลับไปกับท่าน เมื่อการก่อตั้งโลกใหม่เกิดขึ้น คนพาเรือจะพาทุกคนกลับไป ลูกรู้จักคนพาเรือและรู้จักผู้ที่ทำให้เกิดการก่อตั้ง การ

ทำลาย และการหล่อเลี้ยงอีกด้วยเช่นกัน และแล้วลูกยังรู้จักผู้ที่จะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ และแล้วผู้ที่ปกครองอาณาจักรด้วยการศึกษาอีกด้วย ลูกเข้าใจว่าแท้จริงแล้วลูกกำลังจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ผ่านการศึกษานี้มากตามทีลูกศึกษาเล่าเรียน หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียน สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย นี่คือการศึกษาราชโยคะ ลูกหลายคนกลับมารู้สึกเหนื่อยล้าขณะกำลังศึกษาเล่าเรียน การไม่ศึกษาเล่าเรียนหมายถึงการกลับมาเหนื่อยล้า พวกเขาพูดว่า ก็เท่านั้นเอง! ฉันไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้อีกต่อไปแล้ว! ไม่มีเรื่องของการใช้จ่ายในการศึกษา ในการศึกษาเหล่านั้น เมื่อคนจนไม่สามารถจ่ายค่าธรรมเนียมได้ พวกเขาจะหยุดเรียน อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มีความสนใจมากต่อการศึกษายื่นคำร้องกับรัฐบาลว่า ฉันต้องการเรียนหนังสือแต่ฉันไม่มีเงิน รัฐบาลก็จะให้เงินแก่พวกเขา ในทางใดทางหนึ่ง พวกเขาจะยื่นคำร้องว่า ฉันต้องการเรียนหนังสือแต่พ่อของฉันไม่มีเงิน ดังนั้นได้โปรดช่วยฉันด้วยเถิด! เพราะรัฐบาลไม่มีเงินจึงปฏิเสธนักศึกษาเหล่านั้น พวกเขาคิดว่า ฉันจะต้องเรียนหนังสือ ดังนั้นเวลานี้ฉันจะอย่างไร และแล้วพวกเขาก็จะไปหาผู้ร่ำรวยหรือผู้ที่ใจบุญว่า พ่อแม่ของฉันยากจน แต่ฉันอยากเรียนและทำงาน ดังนั้นท่านจะช่วยฉันได้ไหม ผู้ที่มีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนาจะให้การช่วยเหลือ กุมาริไม่สามารถมีขอเรียกร้องเช่นนั้นได้แต่ผู้ชายทำได้ รายได้มากมายลูกหาได้จากการศึกษาเล่าเรียน ที่นี้ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและมีการต่อรองด้วยเช่นกัน พ่อคือนักธุรกิจ พ่อค้าอัญมณีและเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ แม่และพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกๆและทำให้ลูกไปเป็นราชาเหนือราชาเหมือนที่พ่อเคยทำในวงจรที่แล้ว ลูกต้องซึมซับประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นผู้ใหญ่จะซึมซับได้ดี ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสติปัญญาของลูก บางคนมีสติปัญญาสะอาดประจักษ์ ในขณะที่ผู้อื่นมีสติปัญญาที่สะอาด ราโจหรือตาโม ในโรงเรียนเหล่านั้นเช่นกัน นักเรียนรู้ว่าสติปัญญาของแต่ละคนนั้นเป็นเช่นไร ผู้ที่มีสติปัญญาสะอาดประจักษ์จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม พวกเขาได้รับการแต่งตั้งให้ช่วยตรวจสอบ บางคนยังได้รับทุนการศึกษาอีกด้วย นี่คือโรงเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นี้มีทั้งผู้ที่มีสติปัญญาสะอาด ราโจ และตาโม ที่นี้มีเพียงสถานภาพเดียว นี่คือราชาโยคะ นี่คือการศึกษาดียวของพระเจ้า พ่อพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะให้แก่ลูกทุกคน ลูกเพียรพยายามมากเพียงไร ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามนั้น ลูกเข้าใจเกี่ยวกับสถานภาพที่สูงส่งแล้ว ลูกแต่ละคนจะประกาศสิทธิในสถานภาพต่างลำดับกันไป พ่อรักทุกคน ท่านมาเพื่อปลดปล่อยทุกคนออกจากโซ่ตรวนของมายา ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะให้แก่ลูกทุกวงจร พ่อเท่านั้นที่พูดว่า พ่อมาในยุคบรรจบกันของทุกวงจร ผู้คนทำความผิดพลาดโดยการเขียนลงไปว่าท่านมาทุกยุค พ่อพูดว่า พ่อเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาชำระลูกในการบรรจบกันของตอนปลายยุคหลักกับตอนต้นของยุคทอง บาบามาในเวลานี้ ดังนั้นจงศึกษาเล่าเรียนอย่างดี การทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้น จงศึกษาด้วย 20 นิ้วและแสดงความกล้าหาญ ลูกต้องไม่หยุดศึกษาเล่าเรียน ผู้ที่หยุดศึกษาเล่าเรียนจะล้มเหลวและสอบตก ลูกๆ ได้รับการเตือน ไม่ควรมีวิญญานปีศาจร้ายของตัณหา ความโกรธ ความละโมภหรือการความผู้พินยิดมัน ลูกแต่ละคนควรมองดูในกระจกหัวใจของลูกอย่างต่อเนื่องว่า ฉันมีค่าที่จะแต่งงานกับลักษมีหรือไม่ พวกเขาเขียนเกี่ยวกับตัวอย่างของนาราดด้วยเช่นกัน ลูกทุกคนเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นาราดได้รับการจดจำว่าเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่สูงสุดในบรรดาผู้ชาย และมีราได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ที่สูงสุดในบรรดาผู้หญิง นั่นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในหนทางของความรู้ ลูกสามารถเห็นว่าชื่อของมามาและบาบาได้รับการยกย่อง และแล้วสร้อยประจำแห่งชัยชนะของพวกเขาก็จะถูกสร้างขึ้นมามีด้วยเช่นกัน ผู้ที่ให้ความสุขจะได้รับการจดจำ อนุสรณ์ของบุคคลเช่นนั้นจะถูกสร้างขึ้นมา พวกเขาเคยทำอะไรไว้ บางคนอาจเปิดวิทยาลัยหรือทำทานมากมายหรือทำบุญมากมาย แล้วพวกเขาทำอะไรอีกเล่า พรตรครองเกรสยิดอำนาจมาจากอังกฤษและปกครองที่นี่ พ่อพูดว่า นี่คือนาณาจักร(รัฐบาล)ที่เป็นเหมือนภาพลวงตา ไม่ว่าจะเป็นความสุขมากเพียงไรก็ตาม ทั้งหมดล้วนเป็นเหมือนภาพลวงตา มีการแสดงภายนอกอย่างมากมาย วิทยาศาสตร์นี้ดำเนินมา 100 ปีแล้ว เมื่อดาต้าผู้นี้กำลังทำงานในบอมเบย์ ไม่มีไฟฟ้าหรือโทรศัพท์ ฯลฯ เวลานี้วิทยาศาสตร์สร้างความมหัศจรรย์มากมาย เวลานี้เหลืออีกเพียงแค่นี้ไม่กี่ปีเท่านั้น ความหยิ่งยโสของวิทยาศาสตร์เริ่มต้นประมาณ 100 ปีมาแล้ว ลูกไม่สามารถบอกว่าพวกเขาจะทำอะไรกันใน 100 ปีของยุคทอง! สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดที่ลูกเอาไปจากที่นั่นมีพลังที่นั่น ลูกจะนำพลังไปด้วยเพื่อปกครองอาณาจักรแห่งความสุขและความสงบที่ไม่ไหวหวั่นสิ้นคลอน ดังนั้นลูกต้องใส่ใจการศึกษาเล่าเรียนนี้ให้มาก ลูกควรจะทำความเพียรพยายามให้มากอีกด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกจะมีความสุขมากมายจากแม่และพ่อผู้นี้ และแล้วหากขณะที่กำลังเคลื่อนไหวไปลูกทั้งการศึกษา นี้หมายความว่าลูกไม่ได้ฟังพวกท่าน ถ้าลูกไม่ฟังพวกท่านและหมกมุ่นอยู่กับธุรกิจของตนเท่านั้น ทุกสิ่งก็จบสิ้น และแล้วลูกก็จะมีสิ่งที่มียอยู่แล้วเท่านั้นเอง หลังจากทีลูกปล่อยมือของบาบาไป มายาก็จะกลืนลูกทั้งตัว มายา จะเช็กกินข้าง สิ่งนี้จะต้องเกิดขึ้น ลูกสามารถเห็นว่าลูกๆ ที่ดีมาก ผู้ที่ให้การเชื่อเชียวที่ดีมากและผู้ที่เปิดศูนย์นั้นหยุดการศึกษาอย่างไร ก็จะกล่าวได้ว่า ตามละครแล้ว พวกเขามีโชคเพียงแค่นั้น และแล้วสภาพของพวกเขาก็เป็นเช่นไรเล่า มายาจะกลืนพวกเขาทั้งตัว หลายคนจบสิ้น หลายคนที่เคยเข้ามาผู้ที่เคยเล่นเกมเหล่านั้นก็ไม่ได้อยู่ที่นี้แล้วในวันนี้ ลูกไม่ควรมีความปรารถนาที่จะเข้ามาหรือมีนิมิต เมื่อลูกมีความอยากก็จะมีอุปสรรคในความอยากเหล่านั้น

วิญญาณปีศาจร้ายของมายายังจะเข้าถึงอีกด้วยเช่นกัน พวกเขาเคยเล่นบทบาทในการเข้ามานั้น ผู้ที่เคยอยู่ในมานเป็นเวลา 5-7 วัน ไม่ว่าจะเป็นบทบาทในวัยเด็กหรือแม้แต่เป็นจักรพรรดินีก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นแล้วในวันนี้ ไม่มีประโยชน์ในสิ่งนั้น เพียงผู้ที่มีสภาพเป็นผู้ใหญ่ของความรู้เท่านั้นจะสามารถอยู่ที่นั่นได้อย่างถาวร อย่ามีความอยากในการเข้ามา จงซึมซับสิ่งที่บาบากำลังสอนลูก ลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไร ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น ลูกยังต้องจดจำด้วยว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก เรากำลังศึกษาและรับสถานภาพที่สูงเป็นเวลา 21 ชาตเกิด และแล้วเราก็จะเปลี่ยนจากผู้กราบไหว้บูชาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่เป็นของสกุลบราห์มินเท่านั้นที่สามารถพูดเช่นนั้นได้ ไม่มีใครสามารถพูดเช่นนั้น การละเล่นนี้อยู่บนฐานของบาริต ลูกอาจพูดว่าลูกกำลังกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเท่านั้นที่จะตกลงมาอย่างต่อเนื่องในขณะที่พวกเขาใช้ 84 ชาตเกิดเต็ม ลูกรู้เรื่องทั้งหมดนี้ ลูกยังรู้จักอาชีพของชีพบบาด้วยเช่นกัน ด้วยการมีศรัทธาลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกเพียงหนึ่งวินาที พวกเขาพูดว่าพวกเขาเป็นของพระเจ้า ดังนั้นการหย่าร้างจากพระเจ้าหลังจากที่พูดเช่นนั้นก็ยังเป็นความมหัศจรรย์อีกด้วยเช่นกัน ในโรงเรียน ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในอันดับดีคือผู้ที่กล่าวได้ว่ามีค่าและเชื่อฟัง นักเรียนเช่นกันคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่มีค่า พ่อและครูอาจพูดด้วยเช่นกันว่า ผู้ที่มีค่า ที่นั่นพ่อ ครูและครูคือผู้เดียวกัน ท่านเป็นพ่อ และแล้วกลายเป็นครูของเราและสอนเราด้วย และแล้วท่านก็จะพาเรากลับไปกับท่าน พ่อพูดว่า เราทุกคนจะกลับไปด้วยกัน แสงของลูกดับไปและเวลานี้กำลังถูกจุดขึ้น แสงของพ่อนั้นสว่างไสวอยู่เสมอ ทั้งหมดนี้อ้างถึงดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณมาอย่างปราศจากร่าง และเวลานี้ลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง การละเล่นของเราต้องจบและแล้วข้าร่ายอีกครั้ง ลูกๆ มีความเข้าใจในสติปัญญาของลูก “ท่านคือแม่และพ่อและด้วยความเมตตาของท่าน และการศึกษานี้เราจะได้รับความสุขอย่างมาก” ลูกไม่ควรทิ้งหรือลืมแม่และพ่อเช่นนั้น พ่อพูดว่า หากลูกเขียนจดหมายถึงแม่และพ่อเช่นนั้นอย่างต่อเนื่อง ถึงบรรพดาผู้ที่ให้มรดกเช่นนั้นแก่ลูกเช่นนั้น บาบาก็จะเข้าใจว่าลูกจดจำท่าน ลูกได้รับความรักและการจดจำระลึกถึงจากบาบาทุกวันในแต่ละมูรลี เมื่อจดหมายของลูกๆ มาถึงหลังจากเป็นเวลานานก็เข้าใจได้ว่าลูกไม่ได้จดจำบาบาอย่างเต็มที่ที่ พ่อไม่จำเป็นต้องเขียนถึงลูกๆ มูรลีของพ่อส่งไปถึงลูกทุกวัน ถึงอย่างไรบาบาก็ให้ความรักและการจดจำระลึกถึง ท่านคือแสงที่สว่างไสว ท่านบอกลูกๆ ว่า จงเขียนจดหมายต่อเนื่องอย่างแนบแน่น บาบาก็ได้กังวลเกี่ยวกับลูกๆ พิเศษของท่าน ท่านตักเตือนผู้ที่ขึ้นๆ ลงๆ อย่างลึ้ม จงศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่อง บาบาก็ได้รับข่าวทั้งหมด ชื่อลูกบันทึกไว้ในทะเบียน ท่านจะถามว่า เหตุใดลูกคนหนึ่งจึงขาดเรียนเล่า หากลูกขาดเรียนทุกวันก็เข้าใจได้ว่าเขาตายไปแล้ว บาบาก็ถามว่า ลูกได้รับข่าวจากลูกคนนั้นคนนั้นบ้างไหม ครูก็จะเขียนว่า คนนั้นคนนั้นไม่มาเลย เวลานี้สติปัญญาของพวกเขามีความสงสัย อัจชะ สติปัญญาของพวกเขาก็อาจจะมีศรัทธาในอนาคต อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บรรพดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงแสดงความกล้าหาญเพื่อที่จะเข้ามาสู่สวรัยประจำแห่งชัยชนะ เพื่อที่จะเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การได้รับการจดจำ จงให้ความสุขแก่ทุกคน
2. จงเป็นนักเรียนที่เชื่อฟังและยกย่องชื่อเสียงของพ่อและครู อย่าทำการกระทำที่ผิดใดๆ ด้วยการตกภายใต้อิทธิพลของวิญญาณปีศาจร้ายของตัณหากระหิระหรือความโกรธ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังผู้ที่จับเส้นเมล็ดของอุปสรรคทั้งหมดด้วยการตระหนักรู้ของคาร์ณการวันฮาร์

เมล็ดของอุปสรรคทุกประเภทมีสองคำ: 1) ความเยอหยิ่ง 2) การดูถูก ในสนามของงานรับใช้ มีความเยอหยิ่งของ "ฉันทำสิ่งนี้ ฉันคนเดียวที่สามารถทำสิ่งนี้" หรือ "ทำไมฉันไม่อยู่ข้างหน้า ทำไมพูดเช่นนั้นกับฉัน มันดูถูกฉัน" ความรู้สึกเหล่านี้เข้ามาเป็นอุปสรรคต่างๆ เมื่อลูกเป็นผู้ช่วยพระเจ้าและพ่อคือคาร์ณการวันฮาร์ ความเยอหยิ่งจะมาจากไหน ความรู้สึกถูกดูถูกมาจากไหน ดังนั้น จงตระหนักรู้ในรูปรวมของลูก และกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีพลัง และแล้วเมล็ดของอุปสรรคจะจบสิ้นตลอดไป

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นตัวของตัวเอง ให้มีความหัดเทียมในรักสำหรับพ่อและการศึกษา

สาระ: : ลูกๆ ที่แสนหวาน มีความเป็นมิตรแห่งสัจจะเดียวเท่านั้นที่จะทำให้ลูกได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์; ลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ ที่เหลือทั้งหมดคือความเป็นมิตรที่ไม่ดี เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ความเป็นมิตรแห่งสัจจะพาลูกข้ามฟากและเพื่อนที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ

คำถาม: งานใดของพ่อที่ไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นสามารถทำได้?

คำตอบ: งานของพ่อคือการทำให้ทุกคนบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และพาทุกคนกลับบ้าน พ่อมาเพื่อปลดปล่อยทุกคนจากร่างกายของพวกเขา นั่นคือเพื่อให้ความตายแก่ทุกคน ไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาคนใดสามารถทำให้งานนี้สำเร็จได้ ในความเป็นจริง เมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดได้ตามผู้ก่อตั้งศาสนาของพวกเขาจากเบื้องบน พวกเขานั้นบริสุทธิ์ และแล้วขณะที่กำลังเล่นบทบาทของพวกเขา พวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์

เพลง: ตื่นเกิด โอ เจ้าสาว! ตื่นเกิด! ยุคใหม่กำลังจะมาถึง

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ใครร้องเพลงนี้? เจ้าบ่าว ทั้งหมดนั่นคือเจ้าสาว พวกเขานั้นถูกเรียกว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน พระเจ้าคือผู้เดียวที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำและดังนั้นท่านจึงถูกเรียกว่าเจ้าบ่าว ทั้งชายและหญิงก็รวมอยู่ในคำว่า ‘ผู้เลื่อมใสศรัทธา’ ดังนั้นทุกคนกลายเป็นสิดา ในขณะที่มีรามเดียวเท่านั้น มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายแต่มีพระเจ้าเดียวเท่านั้น พระเจ้านั้นถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด พ่อทางร่างไม่สามารถถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด นั่นเป็นพ่อผู้ที่ให้ร่างที่เป็นวัตถุแก่ลูก พ่อสูงสุดอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด มนุษย์ทุกคนมีสองพ่อ; หนึ่งในนั้นคือพ่อทางร่างและอีกหนึ่งนั้นคือพ่อทางจิต มรดกที่ลูกได้รับในแต่ละชาติเกิดจากพ่อทางร่างนั้นแตกต่างกัน ในแต่ละชาติเกิดลูกมีพ่อที่ต่างกัน เพียงแต่คิดว่าลูกใช้กี่ชาติเกิด และลูกได้มีพ่อมากเพียงไร? (84) ใช่ ใน 84 ชาติเกิดลูกมีพ่อ 84 คนและแม่ 84 คนอย่างแน่นอน ในทุกชาติเกิดลูกจะมีแม่ทางร่างเดียวและพ่อทางร่างเดียว อีกพ่อหนึ่งนั้นคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตาม, ในยุคทองและยุคเงินลูกจะไม่เคยจดจำท่านหรือพูดว่า: โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้โปรดเมตตา! ลูกไม่เคยพูดคำพูดเหล่านี้ที่นั่น เหตุนี้เอง จึงมีการอธิบายว่าลูกเพียงแต่มีพ่อเดียวในยุคทองและยุคเงิน และแล้วในยุคทองแดงและยุคเหล็กซึ่งถูกเรียกว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทุกคนนั้นมีสองพ่อ ทั้งชายและหญิงนั้นมีสองพ่อ ทุกคนจดจำพ่อทางจิตเพราะนี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกมีสองพ่อในดินแดนแห่งความทุกข์ และมีเพียงพ่อเดียวในดินแดนแห่งความสุข ที่หนึ่งนั้นคือพ่อทางร่างของลูกและอีกหนึ่งนั้นคือพ่อที่ปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ ผู้ที่ทุกคนนั้นจดจำท่านและพูดกับท่านว่า: ได้โปรดปลดปล่อยเราจากความทุกข์และเมตตาต่อเราเถิด! ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นดินแดนแห่งความทุกข์และอีกครึ่งหนึ่งเป็นดินแดนแห่งความสุข ยุคทองคือยุคใหม่ และยุคเหล็กคือยุคเก่า พ่อพูดว่า: เวลานี้ พ่อกำลังก่อตั้งยุคทอง, โลกใหม่ ยุคเหล็กเก่ากำลังจะถูกทำลาย ยุคทองจะมาถึงหลังจากยุคเหล็ก ตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทองถูกเรียกว่าการบรรจบกันของวงจร นี่เป็นยุคที่ให้คุณประโยชน์ เพราะเป็นยุคที่เมื่อลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ มีมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ในยุคเหล็กและเทพที่บริสุทธิ์ในยุคทอง พ่ออธิบายว่านี่คือชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจของราวัน ก็เลสทั้งห้าปรากฏอยู่ในทุกคน สามารถที่จะกล่าวได้ว่าราวันนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน; พระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก็เลสทั้งห้าที่ปรากฏอยู่ในทุกคน เหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองและยุคเงินถูกเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์, ชีวาลายา(วัดของชีวา) ยุคเหล็กคือโรงค้าประเวณี ดังนั้นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา มาเพื่อก่อตั้งยุคใหม่ พ่ออธิบาย: ตื่นเกิดเวลานี้! เวลาได้มาถึงสำหรับยุคใหม่ นั่นคือดินแดนแห่งความสุข อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์กำลังจะมาถึง นี่คือราชาโยคะ นี่ไม่ใช่สัทสังกรรมดา หนึ่งในนั้นคือความเป็นมิตรแห่งสัจจะ และอีกหนึ่งนั้นคือความเป็นมิตรของความหลอกลวงหรือเพื่อนที่ไม่ดี มิตรแห่งสัจจะพาลูกข้ามฟากและเพื่อนที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นสัจจะ ผู้คนเรียกหาท่าน: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เป็นท่านผู้ที่มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และแล้ว มายา ราวันก็มาและทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ในอีกครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่ใช่พ่อทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ไม่สามารถมีความเป็นมิตรแห่งสัจจะใดได้จนกว่าพ่อที่แท้จริงจะมา, ความเป็นมิตรประเภทอื่นๆ นั้นหลอกลวง; พวกเขาคือเพื่อนที่ไม่ดี ลูกคือสิดาผู้ที่ทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเข้าใจว่าพระเจ้าจะมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูก ดังนั้นท่านจะมาเมื่อเวลาของความเลื่อมใสศรัทธากำลังจะจบสิ้นอย่างแน่นอน ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นผลรางวัลของความรู้และอีกครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นผลรางวัลของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามบนพื้นฐานของศรัทธาของพระเจ้า มี

พระเจ้าเดียวเท่านั้นและท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน พ่อของดวงวิญญาณ ท่านมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น ยุคทองแดง และยุคเหล็กถูกเรียกว่าช่วงเวลาของกิจกรรมแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ยุคทองและยุคเงินถูกเรียกว่าช่วงเวลาของกิจกรรมแห่งความรู้ เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่มีความรู้และความรู้ของคัมภีร์ไม่ใช่ความรู้ หากคัมภีร์เหล่านั้นบรรจุความรู้ ลูกก็จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ บารัตเคยเป็นเช่นเพชร; และไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป พ่อมาและทำให้บารัตเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง เวลานี้ ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นเพชร ชีวิตของลูกกำลังได้รับการเปลี่ยนแปลง ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง โดยทั่วไปแล้วผู้คนกลายเป็นนักกฎหมาย วิศวกร ศัลยแพทย์ ฯลฯ แต่เป็นงานของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้ที่จะทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าสัจจะ เพียงท่านเท่านั้นที่บอกสัจจะ นั่นคือ ท่านคือผู้เดียวที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ในขณะที่ที่เหลือทั้งหมดนั้นพูดเท็จ พวกเขาคือผู้ที่ก่อตั้งดินแดนแห่งความหลอกลวง พวกเขาทำตามการชี้แนะของราวัน ลูกกลับมาสูงส่งบนพื้นฐานของศรัทธา บารัตเคยใหม่ในยุคใหม่ ลูกเรียกว่าอาณาจักรของผู้ทรงอำนาจของโลก เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ใครให้โชคของอาณาจักรนั้นของพวกเขาแก่พวกเขา? ต้องเป็นผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์อย่างแน่นอน ขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็ได้สูญเสียสมรรถกนั้น เวลานี้วงจรกำลังจะมาถึงจุดจบและทุกคนต้องกลับไป เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ปลดปล่อย เพียงท่านเท่านั้นที่ปลดปล่อยทุกคนและพาทุกคนกลับบ้าน เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าความตายเหนือความตายด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: 84 ชาติเกิดของลูกเวลานี้จบสิ้นลงแล้ว และลูกต้องกลับบ้าน พ่อที่นั่งและอธิบายว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร นั่นคือท่านทำให้ลูกกลายเป็นผู้ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม ท่านให้ความรู้ของสามโลกและรูปกาลเวลาทั้งสามแก่ลูก ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นเมล็ด ลูกได้รับมรดกของดินแดนแห่งสัจจะของลูกจากท่าน ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ ลูกเข้าใจว่าลูกคือผู้ที่กลายเป็นนายแห่งสวรรค์อีกครั้ง ลักษมีและนารายณ์ ฯลฯ ของยุคทองนั้นกล่าวได้ว่าเป็นของศาสนาเทพซึ่งเป็นศาสนาที่สูงส่งที่สุด ศาสนาของพวกเขาที่สูงส่งและการกระทำของพวกเขาที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ไม่มีใครที่นั่นที่ทุจริต ในขณะที่ในยุคทองแดงและยุคเหล็กไม่มีผู้ที่สูงส่งแม้แต่คนเดียว เป็นเพราะการลืมนี่ ทุกคนจึงได้ไปถึงสภาพที่เลวร้ายอย่างมาก และแล้วพ่อก็มาและทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ผู้ก่อตั้งศาสนาไม่ได้มาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพียงท่านเท่านั้นที่เป็น guru ที่แท้จริง ผู้อื่นทั้งหมดมาเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์มาจากเบื้องบนและแล้วก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ เป็นงานของพ่อที่จะต้องชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ กรูณานัคได้ร้องสรรเสริญสัจจะด้วยเช่นกัน สงครามที่ยิ่งใหญ่(สงครามมหาการตะ) เป็นไปเพื่อการทำลายล้างโลกเก่านี้ ไม่ใช่ว่าลูกได้รับความรู้ในสนามรบ ลูกนั้นต้องการความสันโดษเพื่อที่จะศึกษาความรู้นี้ ลูกต้องอยู่ในบัตติเป็นเวลา 7 วัน ที่เหลือทั้งหมดเป็นเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา แม้กระทั่งผู้เลื่อมใสศรัทธาบางคนนั้นก็เต็มไปด้วยพลังอย่างมาก มีลูกประจำของรูตราพร้อมกันกับลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธา นั่นเป็นลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธาและนี่คือลูกประจำแห่งความรู้ ในตอนเริ่มต้น(ของลูกประจำ) คือชีวา และแล้วเป็นลูกปิดกั้น และแล้วก็ป็นวงศ์สกุลของพวกเขา มนุษย์หมุนลูกประคานี้ พวกเขาพราห์ชื่อ “ราม ราม” เพราะพวกเขานั้นไม่มีความสุข ชุมมุนของราวันจดจำราม(พระเจ้า) และพูดว่า: ได้โปรดมาและทำให้ฉันเป็นของท่านเกิด เวลานี้ลูกได้เข้ามาสู่ตักของพระเจ้า ในความเป็นจริงดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นลูกๆ ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มนุษย์ทั้งหมดของโลกนี้เป็นลูกๆ ของประชาธิปไตยบราห์มา โลกมนุษย์ถูกสร้างขึ้นผ่านประชาธิปไตยบราห์มา ดวงวิญญาณไม่สูญเสียและพ่อของดวงวิญญาณก็ไม่สูญเสียด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกมีสองพ่อ; หนึ่งในนั้นคือผู้ที่สูญเสียและอีกหนึ่งในนั้นไม่สูญเสีย บราห์มาเองก็ละร่างของท่านด้วยเช่นกัน ชีพบาบาไม่ได้มีร่างเป็นของท่านเอง ท่านอยู่เหนือการเกิดและการตาย เป็นลูกๆ ผู้ที่เข้ามาสู่การเกิดและการตาย เพียงลูกๆ เทพดั้งเดิมที่คงอยู่ ตลอดไปเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด มีปัญชีของสิ่งนี้ เป็นเพียง 500 ปีเท่านั้นตั้งแต่กรูณานัคมีชีวิตอยู่ ดังนั้นเขาจะใช้ 84 ชาติเกิดได้อย่างไร? ไม่มีเรื่องของหลายแสนชาติเกิด พ่ออธิบายว่าชาติเกิดของทุกคนได้มาถึงจุดจบแล้วในเวลานี้ และการแสดงจะเริ่มต้นใหม่ในยุคทอง น้อยชนิดอย่างมากที่เป็นที่ต้องการสำหรับยุคทอง ดังนั้นทุกคนอื่นจะไปที่ไหน? เป็นไปสำหรับพวกเขาที่กองฟางนี้กำลังจะถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ ทุกสิ่งจะถูกทำลายโดยระเบิดและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ฯลฯ และดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น นี่คือการสะสางสำหรับทุกคน; ทุกคนต้องกลับไป บารัตถูกเรียกว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญเสีย เพราะบารัตเป็นสถานที่เกิดของพ่อ ชีพบาบาในบารัตเท่านั้น ในเมื่อพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ถือกำเนิดที่นี่ บารัตก็ต้องเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับผู้คนของทุกศาสนา ความสำคัญของบารัตเป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตามความสำคัญนี้ได้ถูกเป่าทิ้งไป พ่อมาและอธิบายว่าเป็นเกมในละครด้วย พ่อพูดว่า: เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ลักษมีและนารายณ์ไม่สามารถถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ พวกเขาไม่มีความรู้ของผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง

ความรู้ที่น้อยอยู่ในลูกอย่างแน่นอน เป็นลูกที่กลายเป็นเทพจากมนุษย์ ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และเพื่อกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ พ่อหนึ่งที่นี่และพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ พ่อที่ไม่มีตัวตนมีอวัยวะของผู้นี้มาใช้และสอนลูกๆ ดวงวิญญาณ และลูกๆ ดวงวิญญาณก็รับฟังผ่านอวัยวะของลูก บาบาริธบายแล้วว่าลูกดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับดวงดาวและลูกอาศัยอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผากของลูก และพ่อนี้เป็นดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่สูงที่สุดได้มาและทำให้ลูกดวงวิญญาณนั้นสูงสุดเหมือนกับท่านและนำลูกกลับไปกับท่าน ท่านเป็นผู้นำทางสำหรับดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ท่านจะปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และพาลูกกลับไปกับท่าน ไม่มีความทุกข์ใดในยุคทอง ความรู้ของยุคใหม่นั้นก็ใหม่ด้วยเช่นกัน ผู้คนนั้นไม่เคยได้ยินสิ่งเหล่านี้มาก่อน ถึงแม้ว่าจะมีทั้งผู้ที่ดีและไม่ดี ทุกคนนั้นก็ยังคงไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงไปที่คงคาเพื่ออาบและชำระให้บริสุทธิ์ คงคาได้รับชื่อว่าเป็น “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” ในความเป็นจริงเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถถูกเรียกว่า “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” ในตอนสิ้นสุดของโลกที่ไม่บริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์นั้นก็ถูกก่อตั้งขึ้น ยุคทองนั้นถูกเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส โลกที่อยู่เหนือทุกสิ่งคือโลกของความเงียบสงบที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา บทบาทของลูกนั้นเป็นบทบาทของ 84 ชาตเกิด ลูกเล่นบทบาทที่รอบด้าน ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ทุกคนมีบทบาทที่ไม่สูญสลายของตัวเอง อยู่ภายในตัวและบทบาทนี้ไม่เคยถูกเปลี่ยนแปลง ลูกจะเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของ 84 ชาตเกิด วงจรนั้นไม่มีตอนเริ่มต้นหรือตอนสิ้นสุด คำถามที่ว่า “เมื่อใดละครนี้จะเริ่มต้น?” จะไม่เคยเกิดขึ้นได้ ละครนั้นไม่มีตอนเริ่มต้นหรือตอนจบ ตอนเริ่มต้นของยุคทองคือสัจจะ เป็นสัจจะและจะเป็นสัจจะ ด้วยการเข้าใจวงจรถัดนี้, ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก จักรพรรดิ และจักรพรรดินีแห่งสวรรค์ สิ่งนั้นถูกเรียกว่าอาณาจักรที่ทรงอำนาจของโลกและได้รับมาจากพ่อผู้ทรงอำนาจของโลก ลูกได้รับมรดกของความสุขที่สม่ำเสมอของลูกถึง 21 ชั่วโมงจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อถูกเรียกว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ พ่อที่ให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูกพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจรถัดนี้เพื่อให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก ผู้ที่ทำความเพียรพยายามจะมาสู่อาณาจักรของสุริยวงศ์ นี้ไม่ใช่สัทสังฆธรรมดา; นี่คือนิเวศน์ของพระเจ้า คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดของพระเจ้า พระเจ้าสอนมนุษย์และทำให้พวกเขากลายเป็นเทพ ไม่มีสัทสังฆอื่นใดที่ซึ่งพวกเขาพูดว่าพวกเขาจะทำให้ลูกไปเป็นเทพจากมนุษย์ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่เป็นเทพในโลกใหม่ ลูกควรจะอธิบายว่ามีสองพ่อ; หนึ่งในนั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและอีกหนึ่งนั้นคือพ่อที่มีขีดจำกัด เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และเราแนะนำให้ท่านประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกท่านจากพ่อท่านด้วยเช่นกัน ด้วยการทำตามการชี้แนะของผู้เดียวที่สูงส่งที่สุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกสามารถกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นสัจจะ ท่านมาและสอนลูก ท่านพูดผ่านอวัยวะของผู้นี้: ผ่านร่างของบราห์มา พ่อประทานมรดกของพ่อแก่ลูกๆ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกได้รับมรดกของปูผ่านบราห์มา ดวงวิญญาณทั้งหมดมีสิทธิ์ในมรดกของปูในความสัมพันธ์ทางโลก เพียงเพศชายเท่านั้นที่ได้รับมรดก ลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณ และดังนั้นลูกทั้งหมดคือพี่น้องชาย ลูกทุกคนได้รับมรดกจากชีพามา ลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากปู พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่การอยู่ในวัด เพียงแต่มองดูว่ามีความโกรธมากเพียงใดในมนุษย์ พวกเขาทำลายกันและกัน นี่คือนิเวศน์ประเวณี ที่นี้เคยเป็นวัดของชีวา และจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวามาและทำให้สิ่งนั้นเป็นวัดของชีวา ท่านปลดปล่อยลูกจากโรงค้ำประเวณี และในฐานะผู้นำทาง ท่านพาลูกกลับไปยังวัดของชีวา ทุกคนจะได้รับการปลดปล่อยจากร่างเก่าของพวกเขาและกลับไปกับพ่อ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง และเปลี่ยนแปลงชีวิตของลูกเอง ในการที่จะไปสู่ดินแดนแห่งสัจจะ จงอยู่อย่างจริงแท้กับพ่อที่แท้จริง
2. จงอยู่ในความเป็นมิตรที่แท้จริงของพ่อที่แท้จริงเดียว ศึกษาความรู้ที่น้อยอย่างดีมากเพื่อที่จะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ และประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็น "นายผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยความรู้" และด้วยการรู้ธรรมชาติและสันสการ์ของแต่ละคนจงอยู่อย่างปลอดภัย แทนที่จะเข้ามาสู่ความขัดแย้งกับสิ่งเหล่านั้น

การทำสิ่งเล็กหรือใหญ่นั้นขึ้นอยู่กับสติปัญญาของคุณ เมื่อคุณรู้ธรรมชาติและสันสการ์ของกันและกัน และเป็นผู้เต็มเปี่ยมด้วยความรู้เหล่านั้น คุณจะไม่สามารถเข้าไปสู่ความขัดแย้งกับธรรมชาติหรือสันสการ์ของใครๆ เมื่อคุณรู้ว่ามียลุมหรือก้อนหินใหญ่อยู่ที่ไหนสักแห่ง และแล้วเช่นที่คุณรู้สิ่งนี้ คุณจะไม่ต้องลงไปมียลุมหรือปะทะกับสิ่งนั้น แต่จะเคลื่อนออกห่าง ในทำนองเดียวกันคุณต้องถอยออกห่าง นั่นคือ รักษาตัวเองให้ปลอดภัยในทุกสิ่ง อย่าได้ออกจากงานรับใช้ใดๆ แต่ทำให้ผู้อื่นปลอดภัยด้วยพลังแห่งความปลอดภัยของคุณ สิ่งนี้คือความหมายของการถอยออกห่าง

คติพจน์: เพื่อที่จะสัมผัสกับสภาพที่โอบยิบ อยู่อย่างตระหนักถึงโชคของคุณและผู้ประทานโชคอย่างสม่ำเสมอ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้มีความใส่ใจในการทำงานรับใช้ กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลและคิดค้นวิธีการต่างๆ กันของ การทำงานรับใช้ แก่ไขสิ่งต่างๆ เหล่านั้นซึ่งไร้ความหมายให้ถูกต้อง
- คำถาม:** ดวงวิญญาณผู้ที่ได้กลับมาสกปรกเหมือนกับอัมมิลจะได้รับการทำความสะอาดได้ด้วยวิธีการใด?
- คำตอบ:** จุ่มพวกเขาเข้าไปในมานัสโรวาร์ของความรู้อย่างลึกซึ้ง สิ่งสกปรกทั้งหมดของดวงวิญญาณจะถูกขจัดทิ้งหากพวกเขาเฝ้าแต่จุ่มลงไปนิมิตสมาธิแห่งความรู้
- คำถาม:** อะไรคือบาปที่ใหญ่หลวงสำหรับบราห์มิน?
- คำตอบ:** สำหรับบราห์มินการไม่เชื่อฟังคำสั่งของพ่อเป็นบาปที่ใหญ่โตมาก คำสั่งแรกของพ่อก็คือให้จดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามเป็นในสิ่งนี้ที่ลูกๆ สอดคล้อง มายาจึงทำให้พวกเขานั้นทำบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง
- เพลง:** ทิ้งบัลลังก์ของท่านในห้องฟ้าและลงมายังผืนดิน...

โอมซานติ เป็นสิ่งใดที่ได้เข้ามาอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ? ใครได้มา (พ่อ ครู และสัตว์กูรู) คำว่า “แม่และพ่อ” นั้นเป็นที่ต้องการอย่างแนบแน่น คำว่า “แม่และพ่อ” นั้นนิยมใช้ในบารัต ก่อนอื่นให้พูดว่าท่านคือ “แม่และพ่อ” และหลังจากนั้นลูกก็สามารถพูดว่า “บัพดาตา” ในความเป็นจริงแม่และพ่อนั้นก็รวมอยู่ในบัพดาตา กระนั้นก็ตามนี้เป็นเพียงวิธีการอธิบายเพราะถึงแม้ว่ามีพ่อแล้วแม่นั้นเป็นที่ต้องการด้วย ก่อนอื่นใดใครคือแม่ นี่คือการประเด็นที่ลึกซึ้งที่สุดซึ่งไม่มีใครเข้าใจได้ แม่นั้นจะเป็นที่ต้องการพร้อมกันกับประชาบิดาบราห์มาพ่อของมนุษยชาติด้วยหรือ? พร้อมกันกับประชาบิดาบราห์มาพ่อของมนุษยชาติ ประชาปิตนิ (ภรรยาของพ่อของ มนุษยชาติ) นั้นเป็นที่ต้องการด้วยหรือ? ไม่เลย แม่ของมนุษยชาตินั้นไม่ได้เป็นที่ต้องการเพราะลูกๆ เหล่านั้นเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก เหตุนี้เองจึงไม่สามารถมีภรรยาของบราห์มา ประเด็นเหล่านี้ลึกซึ้งอย่างมากและละเอียดอ่อนและลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ดีที่จะเข้าใจและเข้าถึงสิ่งเหล่านั้น มีพ่อผู้เดียวที่มาเป็นส่วนตัวเบื้องหน้าลูกๆ ลูกเข้าใจว่าแม่และพอบัพดาตาเวลานี้ได้มาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ลูกๆ ผู้ที่อยู่ที่ศูนย์และทำงานรับใช้ภายนอกจะไม่รู้สึกว้าแม่และพ่อ บัพดาตาได้มาหาพวกเขาเป็นการส่วนตัว พวกเขาจะคิดว่าบราห์มา กุมารีนันนี้ได้มา มามานี้ได้ถูกนำมาเลี้ยงดู ดวงดาวที่โชติที่สุดคือจากกัธธัมบา เธอได้รับการแต่งตั้งให้เป็นบุคคลหลักที่จะดูแลลูกๆ เหตุนี้เองโหของความรู้จึงวางอยู่เหนือศีรษะของเธอ บราห์มานี้คือแม่น้ำพรหมบุตร ท่านมีรูปเป็นชายและดังนั้นอย่างแนบแน่นที่สรัสวดีนั้นเป็นที่ต้องการ เป็นสรัสวดีผู้ที่เรียกว่าแม่ของชาวโลก ชายผู้ที่ไม่สามารถที่จะเป็นแม่ของชาวโลก นี่คือการกลับที่ลึกซึ้งอย่างมาก ซึ่งจะไม่พบในกิตะหรือภควัท(คัมภีร์ใดๆ) มีการนั่งเขียนเรื่องราวเล่าไว้มากมายในคัมภีร์ พวกเขาเขียนสิ่งซึ่งได้เคยเกิดขึ้นเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว และสิ่งที่ได้เกิดขึ้นเมื่อ 2,500 ปีที่แล้ว แต่พวกเขานั้นไม่มีข้อมูลใดๆ เกี่ยวกับรูป นาม ดินแดนหรือกาลเวลาใด พวกเขาสร้างการแสดงทุกรูปแบบด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งนี่เป็นการส่วนตัวและอธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนเพื่อที่ลูกๆ นั้นจะสามารถเข้าใจทุกประเด็นได้อย่างสมบูรณ์ แม้แต่เพลงเหล่านั้นก็มีคำที่ไร้ความหมาย บางคำในเพลง วัตถุธาตุของท้องฟ้านั้นอยู่ที่นั่นและเรานั่งอยู่เบื้องล่าง พ่อเหนือโลกผู้ที่ทุกคนจดจำท่านนั้นไม่ได้มาจากท้องฟ้า หากสิ่งนี้จะอ้างอิงถึงดวงวิญญาณของศรียุคชะตาเขาก็อยู่ที่นั่นเรียบร้อยแล้ว ดวงวิญญาณหลักๆ ทั้งหมดและผู้ก่อตั้งศาสนาต่างๆ นั้นก็อยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณของศรียุคชะตาที่เวลานี้อยู่ในชาติเกิดที่ 84 ของเขาก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณของเขาไม่สามารถถูกปลุกเรียกได้ เป็นพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ถูกปลุกเรียก: ได้โปรดมา! จงทิ้งธาตุแห่งแสงที่ยิ่งใหญ่ของท่านดินแดนนิพพานและลงมาจากที่นี่! บัลลังก์ของลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นคือธาตุแห่งแสงที่ยิ่งใหญ่ เป็นลูกๆ ดวงวิญญาณมนุษย์ที่อยู่ภายใต้วัตถุธาตุของท้องฟ้า นี่คือเวทีสำหรับการแสดง ขณะที่กำลังรับฟังเพลงใดก็ตามขอให้เฝ้าแต่แก้ไขคำพูดในหัวใจขณะที่ลูกได้ยินเพลงเหล่านั้น สิ่งนี้ผู้ที่ได้สร้างภาพยนตร์ก็ได้เขียนเพลงเหล่านั้นขึ้นภายหลัง ลูกควรที่จะอธิบายแก่ผู้ที่ได้สร้างภาพยนตร์ด้วยเช่นกันว่าจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ บาบานะนำลูกๆ ถึงวิธีที่จะทำงานรับใช้ ลูกควรจะอธิบายแก่ผู้ที่เขียนละครเหล่านั้น ลูกควรจะไปและพบปะกับพวกเขา ลูกจำเป็นต้องมีความเข้าใจอย่างน้อยที่สุดมากเท่านี้ พ่อจะให้การชี้แนะท่านนั้นไม่ได้ต้องไปและถามพวกเขา พ่อจะให้การชี้แนะแก่ลูกๆ ว่า ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้นและให้ทำตามศรัทธา (เพลง: ทิ้งบัลลังก์ของท่านบนท้องฟ้าและลงมายังผืนดิน) ในความเป็นจริงพื้นดินคือแผ่นดินบารัต เพราะเป็นดินแดนบารัตที่ซึ่งท่านต้องได้มา บารัตคือสถานที่เกิดของท่านทุกคนเรียกหาพ่อที่ไม่มีตัวตนนั้น ศรียุคชะตาไม่นับใช้พ่อของทุกคน ชลฺย(มูร์ลี)ที่มีการแสดงนั้นไม่ใช่ชลฺยที่เป็นไม้ซึ่งอยู่

ในมือของกฤษณะ ในความเป็นจริงชื่อนั้นเป็นชื่อยของความรู สรัสวตีเรียกได้ว่าเป็นเทวีแห่งความรู้ พวกเขาไม่ได้เรียก ราเดเชนนั้น หรือพุดเชนนั้นถึงกฤษณะ คู่นี้เป็นคู่ของพ่อและลูก สรัสวตีนั้นเรียกได้ว่าเป็นเทวีแห่งความรู้ ดังนั้นอย่าง แน่นอนที่จะมีประชาบิดา บราห์มา พรหมบุตร เทวาแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามบราห์มาไม่ได้รับการยกย่องใน วิธีนี้ มีคำกล่าวว่: “พระเจ้านั้นเต็มไปด้วยความรู้” บราห์มานั้นไม่ได้เป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ไม่เลย พระเจ้านั้นเต็มไปด้วย ความรู้ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ดังนั้นอย่างแน่อนที่ท่านจะให้ความรู้แก่ลูกๆ ของท่าน ก่อนอื่นใจท่านเข้ามาในผู้นี้แล้วจึงให้ความรู้แก่ผู้อื่นผ่านเขา ลูกๆ ดวงดาวที่โชคดีทั้งหมดรวมอยู่ในสิ่งนี้ ท่านเป็นพระ อาทิตยแห่งความรู้และแล้วก็เป็นผู้นี้ (บราห์มา) ที่เป็นพระจันทร์แห่งความรู้ และแล้วดวงดาวนั้นก็เป็นที่ต้องการใกล้กับ พระจันทร์แห่งความรู้ ผู้ที่ยืนเคียงข้างพระจันทร์ ดวงดาวนั้นสว่างไสวอย่างมาก ดวงดาวนั้นเรียกได้ว่าเป็นดวงดาวที่โชค ดีของความรู้และได้รับชื่อว่าสรัสวตี ดังนั้นสรัสวตีคือลูกสาว ผู้นี้เป็นพ่อพร้อมกันกับเป็นแม่ที่น่าที่ใหญ่มาก แม่ที่น่าทั้งหมด หลอมรวมเข้าไปสู่มหาสมุทร มีเมลา(การบรรจบกัน)ของแม่น้ำและมหาสมุทร แม่น้ำสรัสวตีนั้นก็หลอมรวมกับมหาสมุทร ด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีเมลาของสิ่งนั้น มีเมลาของแม่น้ำพรหมบุตร แม่น้ำผู้เป็นชายนี้ที่ได้ปรากฏขึ้นมาในเวลานั้นนั้นนำ อัสรรยเพราะแม่น้ำนั้นโดยทั่วไปแล้วเป็นหญิง ความลับที่ลึกล้ำเหล่านี้มีค่าควรแก่การเข้าใจอย่างมาก แต่ลูกไม่ควรจะ อธิบายประเด็นนี้แก่ใครในช่วงแรกๆ ก่อนอื่นลูกควรจะอธิบายความลับของแม่และพ่อทางโลกและแม่และพ่อเหนือโลก ลูกเฝ้าแต่ได้รับมรดกที่มีอายุสั้นชั่วคราวของความสุจากแม่และพ่อทางร่างของลูก ลูกควรจะจดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคง ไม่มี ใครอื่นสามารถอธิบายความลับของสองพ่อเพราะพวกเขาไม่รู้จักบุคคลเหล่านั้นเลย พวกเขาร้องเพลง: “ท่านคือแม่และ พ่อ” เวลาไหนหากพ่อนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน แล้วแม่นั้นอยู่ที่ไหน? นี่คือน่าสนใจที่ต้องเข้าใจ แม่และพ่อนั้น เป็นที่ต้องการ ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นเรียกได้ว่าเป็นแม่และพ่อแต่ผู้คนไม่เข้าใจว่าเหตุใดท่านจึงเรียกว่าแม่และพ่อ ท่าน นั้นเป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ถึงแม้พวกเขาพูดว่า “อดัมและอีฟ” พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าอดัมเองนั้นคืออีฟ ประชาบิดาบราห์มา เองนั้นก็กลายเป็นแม่ อดัมและอีฟนั้นเรียกว่าอดัมและบีบีด้วย แต่ไม่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ลูกๆ สามารถ เข้าใจว่าอดัมและบีบีแท้จริงแล้วคือผู้นี้ บีบีหรืออดัม ผู้นี้เรียกได้ว่าเป็นทั้งอดัมและบีบี ผู้เดียวนั้นเป็นพ่อ เหล่านี้เป็น ประเด็นที่ซับซ้อนอย่างมาก ชาวบาร์ตร้องเพลงว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” พวกเขาเพียงแต่ร้องสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้ยิน พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย พวกเขาได้ขยับยุคทองออกไปไกลมาก พวกเขาพูดว่าสิ่งนั้นคงอยู่มาหลายแสน ปีที่แล้ว มีคำกล่าวว่ “นานมาแล้ว” แต่นานเพียงใด? โดยทั่วไปแล้วจะมีการบอกเล่าเรื่องราวของอดีตที่ผ่านมาเมื่อเร็วๆ นี้ ลูกสามารถอธิบายว่า “นานมาแล้ว” หมายถึง 5,000 ปีที่แล้ว เมื่อมีอาณาจักรที่ไม่สั่นคลอนไม่มีการแบ่งแยกของความ สุขและความสงบของเทพในบาร์ต ไม่มีอาณาจักรอื่นใดในเวลานั้น ไม่มีนักปราชญ์หรือบัณฑิตใดจะพูดคำพูดเหล่านี้ ผู้คนควรที่จะรู้ว่าอาณาจักรของเทพก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร พวกเขาเป็นลักษมีและนารายณ์ได้อย่างไร และอาณาจักรของ พวกเขาก่อตั้งขึ้นมาได้อย่างไร ก่อนหน้านั้นก็เป็นยุคเหล็ก เวลานั้นอย่างแท้จริงที่เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและหลังจากสิ่ง นี้นยุคทองจะมา เวลานั้นยุคทองได้มาอยู่เบื้องหน้าเรา สิ่งซึ่งเคย “นานมาแล้ว”เวลานี้ได้มาอยู่เบื้องหน้าเรา จากการเฝ้าแต่ใช้ 84 ชาติเกิดเวลานี้ได้มาถึงที่สิ้นสุดของยุคเหล็ก เวลานั้นลูกได้รับการบอกว่: 5,000ปี ที่แล้วเคยเป็นอาณาจักรยุคทองของ ลักษมีและนารายณ์ สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ช่วงระยะเวลานั้นได้จบสิ้นลงไปแล้วในขณะนี้ และอาณาจักรของลักษมี และนารายณ์กำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้อีกครั้งหนึ่ง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกกำลังทำความเข้าใจเพียรพยายามเพื่อสิ่ง นี้ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ต้องมีการอธิบาย กิตะที่แท้จริงนี้กำลังมีการเขียนลงไปเพื่อที่ใครก็ตามที่อ่านจะสามารถสดชื่นได้ด้วยสิ่ง นั้น พวกเขารู้ว่าไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ได้มีการเขียนลงไปเวลานี้ก็จะหายไปในที่สุด กิตะที่แท้จริงนี้จะจะไม่หลงเหลืออยู่ เช่นกัน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดที่ลูกเขียนเกี่ยวกับความรู้ที่แท้จริงนี้จะหายไปและพร้อมกันกับสิ่งนั้น คัมภีร์ทั้งหมดก็จะ หายไปด้วย ไม่ได้มีคัมภีร์ใดในยุคทองและยุคเงิน จะมีการเขียนสิ่งเหล่านั้นอีกครั้งเหมือนที่เคยเป็นเมื่อวงจรที่แล้ว ในยุค ทองแดงเป็นต้นมาทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เครื่องประกอบของสิ่งสร้างนั้นใหญ่ หลวงแต่กระนั้นลูกก็รับความรู้นี้ไปภายในหนึ่งวินาที ลูกรู้เกี่ยวกับทั้งสิ่งสร้างตั้งแต่ตอนเริ่มถึงตอนกลางและตอนจบ มี บัญชีที่สมบูรณ์พร้อมด้วยกับวันที่และเวลา ฯลฯ ไม่ใช่ทุกคนจะใช้ 84 ชาติเกิด บ้างใช้ 70 และบ้าง 60 บ้างแม้กระทั่งใช้ เพียงสองชาติเกิดเท่านั้น นั่นคือบัญชีที่สมบูรณ์ของจำนวนชาติเกิดที่น้อยที่สุดและมากที่สุด ผู้ที่มาจากหลังจะใช้ชาติเกิด น้อยกว่าตามลำดับกันไป การเข้าไปสู่รายละเอียดของสิ่งนี้จะเป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ลูกๆ เข้าใจในสาระ ไม่สามารถที่จะมี 8.4 ล้านชาติเกิดและไม่ใช้ทุกคนจะสามารถใช้ 84 ชาติเกิด เป็นเพียงการกล่าวว่วงจรนั้น 84 ชาติเกิด วงจรไม่ได้กล่าว ว่ 8.4 ล้านชาติเกิด (มีการเปิดเพลง) เกาของบาปและการหลอกลวงนั้นได้ทอดนายนออกมา เวลานั้นเป็นอาณาจักรของรา วัน เกาของสิ่งสกปรกนั้นก็เฝ้าแต่จับอยู่กับดวงวิญญาณที่ละน้อยและดวงวิญญาณเวลานี้ได้อยู่อย่างเป็นบาปอย่าง สมบูรณ์เหมือนกับอัมล สิ่งสกปรกมากมายนั้นได้จับอยู่ที่ดวงวิญญาณขนาดที่พวกเขานั้นไม่สามารถทำให้สะอาดได้ ใน การที่จะขจัดสิ่งสกปรกนั้นมีการร้องเพลงว่ “เฝ้าแต่จุ่มในมานสโรวาร์ของความรู” เช่นที่บางสิ่งซึ่งเป็นสนิมจะถูกจุ่มลง

ไปในพาราฟินเพื่อสนิมทั้งหมดจะถูกขจัดทิ้งไป ดวงวิญญาณได้ถูกปกคลุมด้วยสนิม ดังนั้นเฝ้าแต่จมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรู้ นี่ไม่ใช่เรื่องของแม่น้ำหรือมหาสมุทรที่เป็นน้ำ อยู่อย่างขี้อ้างว้างในความรู้อันมหาสมุทรแห่งความรู้ให้ลูก ลูกต้องดูแลเอาใจใส่ครัวเรือนและครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน หากลูกต้องการที่จะขอคำแนะนำที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้นและแล้วให้เฝ้าแต่รับคำแนะนำ ลูกแต่ละคนมีบ่วงกรรมส่วนตัวของลูกเองสลับแพทยไม่ได้ส่งยาเดียวกันให้กับทุกคน ทุกคนนั้นมีบ่วงกรรมของเขาเองและทุกคนก็มีโรคภัยของเขาเอง โรคภัยของกิเลสทั้งห้าที่นั่นรุนแรงอย่างที่สุด ไม่มีใครตระหนักรู้ถึงโรคภัยนี้เลย เมื่อใดที่สิ่งนั้นเริ่มต้น เมื่อดวงวิญญาณเป็นโรคภัย ร่างกายนั้นก็จะเป็นโรคภัยด้วยเช่นกัน เมื่อดวงวิญญาณถูกกระทบด้วยความทุกข์ ร่างกายนั้นก็ถูกกระทบด้วย สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์ นั่นเป็นการกระทำของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่ออ้างอิงถึงความเลื่อมใสศรัทธาบาปอธิบายด้วยเช่นกันว่าเริ่มแรกนั้นไม่มีสิ่งใดเจือปน และแล้วความเลื่อมใสศรัทธานั้นก็ราโจกุนี มีสิ่งเจือปนกึ่งหนึ่งและต่อมาภายหลังก็ตาโมกุนี เป็นความเลื่อมใสศรัทธาที่มีสิ่งเจือปนอย่างสมบูรณ์ สภาพของผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นเช่นไรการกราบไหว้บูชาที่พวกเขาทำก็เป็นไปตามนั้นด้วย ในความรู้ด้วยลูกนั้นลงมาในวิธีเดียวกัน ก่อนอื่นลูกนั้น 16 องค์และแล้วก็ 14 และแล้วก็ 12 ในวิธีนี้ผลรางวัลที่ลูกสะสมก็เฝ้าแต่ตกหายไป ลูกๆ เข้าใจว่านี่เป็นรายได้ อุปสรรคเกิดขึ้นในการหารายได้และเคราะห์นั้นก็เปลี่ยนไป ผู้คนถามว่า: เคราะห์ใดที่ครอบงำเหนือเรา? และแล้วผู้คนเหล่านั้นก็จะบอกเขา ขณะที่หารายได้ที่แท้จริงนี้ก็มีเคราะห์เหนือลูกๆ ด้วยเช่นกัน บ้างก็มีประสบการณ์ของกลางร้ายของราหูและพวกเขาทำให้ใบหน้าของตนเองสกปรก พวกเขามีเคราะห์ของพฤษ์สดี (เคราะห์ของจูปิเตอร์) เหนือพวกเขา และแล้วเมื่อมายาตบตีพวกเขา ก็จะเป็นกลางร้ายของราหูเหนือพวกเขา พื้นที่ที่ดวงวิญญาณขี้อ้างว้างในกิเลส พวกเขาที่มีประสบการณ์ของเคราะห์ร้ายของราหู สติปัญญาของพวกเขาจะปิดล็อก นี่เป็นการลงโทษที่รุนแรงที่แฝงตัวและแล้วดวงวิญญาณเช่นนั้นก็จะไม่มีวันพูดได้ว่า “พระเจ้าพูดว่าตถาคตจะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด” ชันยาสซีเองก็ทิ้งภรรยาของพวกเขาเพราะด้วยเหตุผลของตถาคตจะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ความบริสุทธิ์ของหนทางสันโดษนั้นเป็นคุณประโยชน์สำหรับผู้คนของบาร์ตด้วย เป็นชาวบาร์ตที่อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ ดังนั้นชันยาสซีเหล่านั้นเล่นบทบาทของการให้การคำจูนแก่พวกเขา ความบริสุทธิ์ของพวกเขาเป็นไปเพื่อคำจูนบาร์ต เป็นเพราะพลังของความบริสุทธิ์ที่โลกคงอยู่นานเท่านี้ แม้แต่เวลานี้พวกเขาก็อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องรับใช้พวกเขาอย่างดีมาก ลูกๆ ควรจะมีความใส่ใจอย่างมากมาในการทำงานรับใช้ ลูกต้องไม่ประพฤติดนในวิธีการใดๆที่ไม่ถูกกฎ ลูกทั้งหมดนั้นเป็นผู้ทำความเพียรพยายาม ไม่มีใครในบรรดาลูกได้กลับมาสมบูรณ์พร้อม บาปอย่างใดอย่างหนึ่งเฝ้าแต่มีการสะสมขึ้น การไม่เชื่อฟังคำสั่งของพ่อนั้นเป็นบาปที่ใหญ่หลวงอย่างมากด้วยเช่นกัน คำสั่งของพ่อคือ: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ พ่อรู้ว่าลูกไม่สามารถทำสิ่งนี้ แต่นั่นเป็นเพราะลูกนั้นไม่ได้ทำความเพียรพยายามอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่ทำการนี้จะได้รับสถานภาพที่ดี อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยของกิเลสทั้งห้า ลูกต้องเฝ้าแต่รับคำแนะนำจากสลับแพทย ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องระมัดระวังที่ดวงวิญญาณนั้นจะไม่ติดโรคภัยใดๆ

2. หารายได้ที่แท้จริงนี้และ دلใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกันด้วย อย่าได้ประพฤติดนในวิธีการใดๆที่ไม่ถูกกฎ ทำตามคำสั่งของพ่อเสมอเพื่อที่ลูกจะไม่วันถูกปกคลุมด้วยเงามืดของราหู

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นแมลงเม่าที่แท้จริงแล้วอุทิศตนเองให้แก่เปลวไฟ และดังนั้นจบสิ้นการควงหมุ่นของลูกทั้งหมดด้วยการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ลูกๆ ผู้ที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นอย่างสม่ำเสมอในการมีการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ได้รับการปลดปล่อยอย่างง่ายดายจากทุกรูปแบบของการควงหมุ่น ถ้ารูปแบบใดของการควงหมุ่นยังคงเหลืออยู่ ลูกจะเฝ้าแต่ควงหมุ่นไปรอบๆเสมอ บางครั้งมีการควงหมุ่นของความสัมพันธ์ และบางครั้งการควงหมุ่นของธรรมชาติและสันสการ์ ทุกรูปแบบที่ไร้สาระของการควงหมุ่นเช่นนี้ทั้งหมดจะจบสิ้นเมื่อลูกไม่มีผู้ใดอยู่ในสติปัญญาของลูกนอกจากผู้เป็นเปลวไฟหนึ่งเดียว ผู้ที่อุทิศตนเองให้แก่เปลวไฟจะกลับมาเท่าเทียมกับเปลวไฟ การอุทิศตนในลักษณะนี้หมายถึงการหลอมรวมเข้ากับเปลวไฟ และพวกเขาเป็นแมลงเม่าที่แท้จริง

คติพจน์: ผู้ที่ได้กลับมาสูงส่งอย่างแท้จริง จะทำให้ดวงวิญญาณที่เป็นเหมือนเหล็กให้เป็นทองด้วยความเป็นมิตร
ของพวกเขา

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และทำให้เกิดความกระจ่างชัดเจนในความแตกต่างที่มากมายระหว่างภุชณะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา (ที่เกี่ยวข้องกับภุชณะจันนามาซหมี)
- คำถาม:** บราห์มาบาสนทนาเรื่องใดกับตนเองและท่านประหลาดใจกับอะไร
- คำตอบ:** บราห์มาบาคุยกับตนเองและพูดว่า พ่อไม่รู้ว่าจะอะไรเกิดขึ้นกับพ่อ พ่อลืมชีพบาบาครั้งแล้วครั้งเล่า ไม่ใช่พ่อจดจำท่านเมื่อท่านเข้ามาและก็ลืมท่านเมื่อท่านจากไป พ่อคือลูกของท่าน พ่อลืมที่จะจดจำท่านได้ อย่างไรก็ตาม พ่อจะจดจำบาบาเมื่อท่านเข้ามาท่านั้นหรือ บราห์มาบาบาประหลาดใจอยู่เรื่อยๆ เมื่อท่านพูดคุยกับตนเองเช่นนี้
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายเพียงหนึ่งหยด

โอมซานติ ชีพบาบานั่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งว่า ใครคือพระเจ้าของภุชณะ เพราะบาร์ตอยู่ในความมืดมิดของความไม่รู้ในเวลานี้ นี่เรียกว่าความมืดมิดที่สุด ความมืดมิดของความไม่รู้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีแสงสว่างแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เดียวที่มนุษย์ยอมรับว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่เติมเปี่ยมไปด้วยความรู้ อัจชะ หากท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกจะได้รับสิ่งใดจากท่าน ลูกได้รับน้ำจากแม่น้ำ ดังนั้นผู้คนจึงอาบน้ำมากมาย ลูกจะได้รับอะไรจากมหาสมุทรแห่งความรู้ หยดเดียว! พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ ว่า พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อจะให้หนึ่งหยดแก่ลูกๆ อะไรคือหนึ่งหยดนั้นเล่า พ่อเพียงแต่บอกลูกว่าพ่อคือพ่อของลูกและลูกต้องจดจำพ่อ จงมีสำนึกว่าลูกกำลังกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของลูก มหาสมุทรแห่งความรู้จะส่งลูกไปสู่ดินแดนสุขาวดี ไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้นภายในหนึ่งวินาที ท่านให้เทพนิมิตแก่ภุชณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน มนุษย์ให้ดริชตีแก่กันเมื่อพวกเขาเผชิญหน้ากัน บาบาประทานนิมิตแก่ภุชณะที่ลูกนั่งอยู่บ้าน ด้วยการได้รับเพียงหนึ่งหยด ลูกก็จะไปอยู่เหนือทุกสิ่ง ขณะกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกไปสู่ดินแดนสุขาวดี เวลานี้พ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายว่าพระเจ้าของภุชณะคือใคร ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน มนุษย์ร้องเพลงสรรเสริญนี้ให้กับศรียุชณะ เวลานี้ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาว่าศรียุชณะไม่ได้พูดความรู้ ก่อนอื่น พวกเขาจะพูดว่าภุชณะถือกำเนิดจากครุฑมารดาในดินแดนของคันส์ แล้วก็จะมีความเสี่ยงว่าผู้ที่ฆ่าคันส์ได้มาแล้ว ลูกเข้าใจว่าเหล่านั้นทั้งหมดคือปีศาจ พวกเขาแสดงให้เห็นการกำเนิดของภุชณะ เพื่อแสดงการทำลายล้างดวงวิญญาณบาปเช่นคันส์ จาราชันทา อาคาสูรและ บาคาสูร ดังนั้นศรียุชณะจึงถือกำเนิด อย่างไรก็ตามเขาคือเด็กเล็กๆ แล้วเขาให้ความรู้เมื่อใดเล่า พวกเขาแสดงให้เห็นศรียุชณะอยู่ในสนามรบในรูปแบบที่เป็นผู้ใหญ่ พวกเขาไม่ได้แสดงให้เห็นว่าเขาเป็นทารก จริงๆ แล้ว หลังจากการเกิดของศรียุชณะพวกเขาก็แสดงให้เห็นการเกิดของภุชณะ บางทีภุชณะอาจเคยให้ความรู้เมื่อเขาเติบโตขึ้นอีกเล็กน้อย พวกเขายังแสดงให้เห็นการเกิดของภุชณะ เวลาที่เขาเกิดในช่วงกลางคืน ที่นี้ลูกได้เห็นวชิพบาบาเข้ามาในผู้นี้ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าท่านเข้ามาเมื่อใด ชีพบาบาไม่กลายเป็นเด็ก ท่านมาเมื่อผู้นี้แก่ชราและถึงวัยปลดเกษียณ ไม่มีวันที่ระบุวาท่านมาเมื่อใดมีเวลาและวันที่ระบุไว้สำหรับภุชณะ และเขาถือกำเนิดผ่านครุฑ ที่นี้ชีพบาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านไม่ต้องเป็นเด็กทารกแล้วเจริญเติบโตก่อนที่จะให้ความรู้ ภุชณะเป็นมนุษย์ ไม่มีมนุษย์ที่จะถูกเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ภุชณะกำเนิดในสวรรค์ เขาไม่สามารถสอนราชาโยคะให้ใครได้ เพราะเขาเองเป็นราชา ลูกเข้าใจว่าพ่อที่ไร้ตัวตนมาและสอนราชาโยคะอย่างแนนอน ท่านชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา มีความแตกต่างในความหมายของกลางคืนและกลางวันที่มีขีดจำกัด กับกลางวันและกลางคืนที่ไร้ขีดจำกัด นี่คือการบรรจบกันเมื่อกลางคืนของบราห์มาสิ้นสุดลงและกลางวันของบราห์มาเริ่มต้นขึ้น นี่คือกลางคืนที่ไร้ขีดจำกัดเมื่อมีความมืดมิดของความไม่รู้ ในยุคทองมีแสงสว่าง ไม่ใช่เรื่องของกลางวัน พวกเขาเฉลิมฉลองการเกิดของภุชณะในเวลากลางคืน นั่นมีขีดจำกัด แต่นี่คือสิ่งที่ไร้ขีดจำกัด พ่อพูดว่า ไม่มีวันที่หรือเวลาระบุว่าพ่อมาเมื่อใด ภุชณะและราม ฯลฯ มีวันที่และเวลาระบุไว้เมื่อพวกเขามา มีเพียงสองสิ่งหลัก เวลานี้เทศกาลแห่งการเกิดของภุชณะกำลังจะมาถึง และลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาว่าภุชณะคือเด็กเล็กๆ กลางคืนและกลางวันของบราห์มาได้รับการจดจำ ภุชณะอยู่ในกลางวันของบราห์มาและบราห์มาอยู่ในกลางวันของบราห์มา บราห์มาคือผู้ที่จะเป็นภุชณะในเวลาต่อมา ไม่สามารถพูดได้ว่า กลางคืนของภุชณะและกลางวันของภุชณะ พวกเขาเชื่อว่าภุชณะคือพระเจ้าและเขาปรากฏอยู่ทุกหนแห่ง ดังนั้นลูกจึงต้องอธิบายแก่พวกเขาเกี่ยวกับสิ่งนี้ว่า การเฉลิมฉลองของท่านคือการเกิดของชีวาหรืออาจเรียกว่ากลางวันของชีวา (ชีพราตรี) ด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ลูกต้อง

แม่นยำที่จะใช้คำว่า ชีพขันธ์นี้ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ท่านไม่ได้เข้ามาในครรภ์ ท่านเข้ามาในร่างที่ธรรมดา มีแปด
รุ่น ของกฤษณะ ในวัยเด็กของเขา เขาชื่อโอมัน (ผู้ที่ดึงดูดผู้อื่น) หรือกฤษณะ เช่นที่มีเจ้าชายแห่งเวลส์ ในทำนอง
เดียวกันมีบัลลังก์แรกของอินทราพัสต์และเขาคือเจ้าชายแห่งอินทราพัสต์ จากเจ้าชาย เขาจะกลายเป็นราชา ไม่ได้ใช้
ชื่อกฤษณะ เขาได้รับการจดจำว่าเป็นจักรพรรดิ ศรีลักษมีและศรีนารายณ์เป็นที่รู้ว่าคือจักรพรรดิและจักรพรรดินี คำว่า
'ราชา' ถูกใช้ในภาษาอังกฤษ จริงๆแล้วควรเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ไม่ใช่ว่านารายณ์ให้ความรู้ เมื่อ
กฤษณะแต่งงาน เขากลายเป็นศรีนารายณ์ ชื่อของชีวา มหาสมุทรแห่งความรู้นั้นจะไม่เปลี่ยนแปลง ท่านมีชื่อเดียวเท่านั้น
พาหนะของท่านมีขนาดใหญ่โต ท่านเริ่มที่จะให้ความรู้ทันทีที่ท่านมา บราห์มาผู้ไม่รู้สิ่งใดเลย นี่เป็นที่เข้าใจว่าชีวาเข้ามา
ในผู้นี้และกำลังประทานนิมิตและให้ความรู้ เริ่มแรกเขาไม่เข้าใจนัยสำคัญของนิมิตและความรู้ บาบาแบ่งปันประสบการณ์
ของท่าน ในตอนเริ่มต้นเมื่อท่านไปที่พาราณสี ท่านเคยวาดวงกลม ฯลฯ บนกำแพง แต่ก็ไม่ได้เข้าใจว่าวงกลมเหล่านั้นคือ
อะไร ราวกับว่าผู้นี้กลายเป็นเด็กทารกไปแล้ว เขาเกิดใหม่ บางคนพูดว่า บาบา นั้นคือลูกอายุ 8 หรือ 10 เดือน พ่อเองก็
เคยกลายเป็นเด็กเช่นกัน ตอนแรก พ่อไม่เข้าใจสิ่งใด ประเด็นของความรู้เป็นสิ่งที่ใหม่ พ่อเคยนั่งและเขียนทุกสิ่ง เวลา
ขณะที่ศึกษาสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเวลาก็ผ่านไปหลายปีแล้ว เดี่ยวนี้ฉันเข้าใจสิ่งที่พ่อกำลังสอนแล้ว ลูกๆต้องอธิบายเกี่ยวกับ
เทศกาลกฤษณะขันธ์ รูปภาพพวกนั้นถูกต้องแม่นยำอย่างสิ้นเชิง ยังมีรูปภาพของบราห์มาอยู่ในภาพต้นไม้ด้วย ผู้นี้จะ
รับประทานเนย เนยของอำนาจการปกครองโลก กฤษณะมาพร้อมกับรางวัลของยุคทอง ศรีกฤษณะคือเจ้าชายคนแรกของ
ยุคทอง และลูกๆของเขาจะกลายเป็นเจ้าชายด้วยเช่นกัน นั่นคือรางวัลของเขาที่ไม่มีในยุคเหล็ก ดังนั้นใครสร้างรางวัลของ
สุริยวงศ์นี้เล่า จดจำกันว่าเมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ปรากฏขึ้นมา ความมืดมิดของความไม่รู้ก็หายไป ชีพบาบาคือ
มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมาแล้วและกำลังก่อตั้งสวรรค์ ลูกต้องอธิบายความแตกต่างนี้ กฤษณะจะพูดก็จะได้อย่างไร เขา
คือเด็กเล็กๆ เขาเข้ามาสู่ครรภ์ มีการแสดงให้เห็นว่าคันทัสและจาราชันธา ฯลฯ ปรากฏอยู่ในเวลาเดียวกับเขา จริงๆ แล้ว
ปีศาจไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ พวกเขาแสดงให้เห็นสงครามระหว่างปีศาจและเหล่าเทพ แน่นอนว่าปีศาจต้องปรากฏในตอน
จบของยุคเหล็กและเหล่าเทพจะปรากฏในตอนเริ่มต้นยุคทอง ไม่มีสงครามระหว่างสองกลุ่มนี้ แน่นอนว่ามีสงครามมหา
ภารตะ แต่เหล่าเทพไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ในเวลานี้ ปีศาจจะต่อสู้กัน อาณาจักรของชาวมุสลิมยังถูกแสดงไว้ด้วยเช่นกัน
แน่นอนว่ามียาดาวาส ฆราวาสและพินดาวาส พินดาวาสคือผู้ที่ไร้ความรุนแรงด้วยพลังโยคะ ที่นี้แม่น้ำเลือดจะไหลนอง
อย่างต่อเนื่อง เพราะมีความเกลียดชังมากมาย แม่น้ำเลือดไหลนองอย่างรุนแรงมากในช่วงที่มีการแบ่งแยกดินแดน มัน
เป็นสงครามระหว่างพี่น้อง อย่างไรก็ตามพวกเขาก็คือพี่น้องกัน พวกเขาคือผู้ที่รบกัน แล้วแม่น้ำเลือดจะเกิดขึ้นได้อย่างไร
เล่า พวกเขาฆ่ากัน พวกเขาใช้ดาบแล้วแม่น้ำเลือดก็ไหลนอง นี่คือช่วงเวลาของการบรรจบพบกัน หลังจากมีแม่น้ำเลือด
แล้วแม่น้ำของกฤษณะก็ไหลริน กฤษณะคือเจ้าชายที่เยาว์วัย แต่กระนั้นพวกเขาก็ประณามกฤษณะ กฤษณะไม่ใช่มหาสมุทร
แห่งความรู้ คำสรรเสริญของเหล่าเทพลูกเรือว่า ผู้ที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ เต็มไปด้วยทุกคุณสมบัติที่
สูงส่ง ผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยที่สูงสุด คำสรรเสริญนี้ไม่สามารถให้แก่เด็กได้ คำสรรเสริญนี้ให้แก่ราชาและราชินีเสมอ
พวกเขาแสดงให้เห็นลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง ในขณะที่กฤษณะถูกแสดงไว้ในยุคทองแดง นี่คือการผิดพลาดอย่าง
มหันต์! แม้ว่าพวกเขาได้พูดถึงรามและสีดาเพียงเล็กน้อย แต่กระนั้นก็ไม่มีใครบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับวัยเด็กของลักษมี
และนารายณ์ให้ลูกฟังได้ พวกเขายังเล่าสิ่งผิดๆ เกี่ยวกับกฤษณะอีกด้วย อย่างน้อยพวกเขาก็ควรบอกเรื่องราวที่ถูกต้อง!
คำสรรเสริญของลักษมีและนารายณ์คือ เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยที่สูงสุด
และศาสนาของความไม่รุนแรงที่สูงสุด อัจชะ ใครให้อาณาจักรแก่พวกเขา ผู้คนสับสนเมื่อมีการอ้างอิงถึงมนุษย์ เมื่อ
ได้ยินชื่อของลักษมีและนารายณ์ สติปัญญาของลูกถูกดึงไปสู่ยุคทอง นี่คือการเล่าของการเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็น
นารายณ์ ไม่ใช่เรื่องของการกลายเป็นกฤษณะ นี่คือการเล่าของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง นี่ไม่ใช่เรื่องของการกลาย
เป็นกฤษณะที่แท้จริง บาบาที่แท้จริง มหาสมุทรแห่งความรู้บอกเล่าเรื่องราวนี้แก่ลูกๆ นี่เป็นเรื่องราวของตอนต้น
ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก เรื่องราวของศรีลักษมีและศรีนารายณ์ยังรวมไว้ในสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน มีการแสดงให้เห็น
เรื่องราว 84 ชาตเกิดของพวกเขา เรื่องจะข้ามฝั่งได้ด้วยการฟังเรื่องราวของศรีนารายณ์ พ่อหนึ่งอยู่ที่นี้และบอกลูกๆถึง
เรื่องราวที่แท้จริงของการเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ ศรีนารายณ์เป็นผู้ใหญ่ ก่อนแต่งงานเขาเป็นใคร พวกเขา
เชื่อว่าลักษมีและนารายณ์ หรือมีชื่ออื่น พวกเขาคือราเดและกฤษณะ และในการแต่งงานนั้น ชื่อของพวกเขาถูกเปลี่ยน
เป็นลักษมีและนารายณ์ บาบาให้ลูกเขียนเรียงความเกี่ยวกับสิ่งนี้ ดังนั้นลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ นี่คื
ความผิดพลาดอันดับแรก ลูกเข้าใจว่าเวลานี้เป็นยุคเหล็ก มียาดาวาส ฆราวาสและพินดาวาส เวลานี้เป็นระยะเวลาของยุค
เหล็ก แน่นอนว่ายุคทองจะเกิดหลังจากยุคเหล็ก พ่อพูดว่า พ่อมาที่นี้ในฐานะผู้นำทางของลูกๆ เพื่อปลดปล่อยลูกออกจาก
กรรมเลิศจนราวันและพาลูกกลับไป พ่อจะพาดวงวิญญาณกลับไปเท่านั้น จดจำกันว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด
แยกจากกันเป็นระยะเวลายาวนาน ไม่ใช่ว่าศรีกฤษณะถูกแยกเป็นระยะเวลายาวนาน คำสรรเสริญนี้เป็นของผู้เดียวที่

ไร้ตัวตน การพบปะที่สวยงามเกิดขึ้นเมื่อลูกพบสัจธรรม ผู้เป็นตัวแทน ที่นี้ทุกคนคือครู จดจำกันว่าการพบสัจธรรม ผู้เป็นตัวแทน ลูกพบพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่แท้จริงในรูปแบบของตัวแทน การตกลงถูกทำขึ้นผ่านตัวแทน นี่ยังเป็นการหมั่นหมายด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ที่ไร้ตัวตน ท่านมาและเข้ามาในผู้นี้และทำให้ลูกได้หมั่นหมายกับท่าน ท่านเองกลายเป็นตัวแทน ท่านพูดว่า จดจำพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านนั่งอยู่ในร่างนี้และพูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเสมอ พ่อจะปลดปล่อยลูกออกจากมายาราวินและพาลูกกลับไปกับพ่อ พ่อจะให้อาณาจักรแก่ลูกแล้วไปนั่งอยู่ในดินแดนนิพพาน กฎณะไม่สามารถพูดเช่นนั้นได้ ที่นี้คือดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด กฎณะคือเด็กเล็กๆ มีมากมายหลายสิ่งที่ต้องถูกอธิบาย ดังนั้นบาบาจึงอธิบายว่าท่านเข้ามาในผู้นี้อย่างไร แล้วพ่อก็เริ่มเข้าใจว่าพ่อจะกลายเป็นราชาเหนือราชา พ่อมีนิมิตของวิษณุ และมีประสบการณ์กับความสุขมากมายในหัวใจ แล้วพ่อก็มีนิมิตของการทำลายล้าง อย่างไรก็ตามพ่อไม่เข้าใจมากมายนัก เวลานั้นพ่อเข้าใจว่าบาบาให้นิมิตแก่พ่อว่าพ่อจะเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์อย่างไร แต่แล้วพ่อก็ไม่ได้มีความเข้าใจมากมายเพียงนั้น เหมือนกับที่บาบาบอกลูกเมื่อคืนว่า พ่อไม่รู้ว่าจะอะไรเกิดขึ้นเมื่อพ่อล้มที่จะจดจำชีพบาบา ไม่ใช่ว่าเมื่อ บาบาเข้ามา พ่อก็คิดว่าบาบามาแล้ว พ่อจึงมีการจดจำระลึกถึง และเมื่อบาบาจากไปพ่อก็ล้มที่จะจดจำท่าน เมื่อกำลังพูดถึงประเด็นต่างๆของความรู้ พ่อรู้สึกพ่อที่ไร้ขีดจำกัดมาและพูดประเด็นเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม พ่อเองก็ยังล้มท่าน บาบาเพราะการจดจำระลึกถึงของพ่อหรือ จะพูดได้ไหมว่าพ่อจดจำบาบาครั้งแล้วครั้งเล่า ดีที่ท่านมาในผู้นี้ เพราะทุกคนจะได้ประโยชน์ การจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก ไม่ว่าพ่อจะมาหรือไม่ก็ตาม การจดจำท่านนั้นก็เป็นสิ่งสำคัญ บาบาได้อธิบายว่าหลังจากการเกิดของกิตะแล้วก็จะมีการเกิดของกฎณะ ก่อนอื่น มีชีพขยันดี แล้วก็เป็นการเกิดของกิตะ จากนั้นจึงเป็นการเกิดของกฎณะ ชีวามีความเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นท่านจึงพูดกิตะทันทีที่ท่านมา ท่านไม่ใช่เด็ก ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ว่าลูกจะอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร ก่อนอื่น จงคิดว่า ใครคือชีวา ผู้ที่กลางคืนของท่านได้รับการเฉลิมฉลองนั้นคือใคร ยุคทองคืออาณาจักรของศรัทธา กฎณะ พ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูกเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ท่านเต็มไปด้วยความรู้ คนอื่นไม่ใช่ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ พระเจ้าเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ ผู้สร้าง ผู้เป็นเมล็ด ท่านคือผู้ที่ให้ความรู้ของละคร ไม่มีใครรู้ว่าละครเริ่มต้นขึ้นเมื่อใดหรือสิ้นสุดเมื่อใด ไม่มีใครอธิบายได้ว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกซ้ำรอยอย่างไรตั้งแต่ตอนต้นของยุคทองจนถึงตอนจบของยุคเหล็ก ผู้ที่เป็นตริกาลดาร์ชี่เท่านั้นที่ให้(ความรู้นี้)ได้ ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวที่นี้เป็นตริกาลดาร์ชี่ ท่านเท่านั้นคือผู้ที่ทำให้ลูกเป็นตริกาลดาร์ชี่ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเป็น “นายที่เต็มไปด้วยความรู้” และเป็นตริกาลดาร์ชี่ และทำให้เกิดความกระจ่างชัดในความแตกต่างที่ยิ่งใหญ่ระหว่างศรัทธากับพระเจ้าชีวา จงทำงานรับใช้ที่จะนำมนุษย์ออกมาจากความมืดมิด

2. จงไตร่ตรองหัวข้อที่พ่อให้แก่ลูกเพื่อเขียนเรียงความ และคิดว่าลูกจะอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้อย่างไร

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นลูกผู้เป็นที่รักของผู้ให้ความอบอุ่นของหัวใจและมีประสบการณ์รูปที่มีตัวตน จากรูปเทวดานางฟ้าของท่าน ด้วยความมหัศจรรย์ของสติปัญญาของลูก ถึงแม้ว่าลูกบางคนกำลังค้นพบพ่อในภายหลัง จากรูปเทวดานางฟ้าของท่านพวกเขามีประสบการณ์รูปที่มีตัวตน พวกเขาพูดถึงประสบการณ์การหล่อเลี้ยงจากรูปที่มีตัวตนและกำลังได้รับสิ่งนั้นแม้ในขณะนี้ ดังนั้นการมีประสบการณ์รูปที่มีตัวตนขณะที่อยู่ในรูปเทวดานางฟ้าคือการมีความรักในสติปัญญา เป็นรูปของความรักในทางปฏิบัติจริง สิ่งนี้ก็พิสูจน์ถึงความมหัศจรรย์ของสติปัญญา ลูกๆเช่นนี้กลายเป็นลูกๆผู้เป็นที่รักของผู้ให้ความอบอุ่นของหัวใจและเข้ามาใกล้กับพ่อผู้ให้ความอบอุ่นของหัวใจ พวกเขามีเพลงที่บรรเลงอยู่ในหัวใจของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ “ว้าว! บาบาของฉัน ว้าว!”

คติพจน์: ความสำเร็จหลอมรวมในทุกการกระทำและทุกอย่างก้าวของดวงวิญญาณที่สละละทิ้ง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หากลูกทำความผิดพลาด อย่าได้ซ่อนเร้นสิ่งนั้นจากพ่อ ด้วยการเฝ้าแต่ซ่อนเร้นความผิดพลาด ลูกจะซ่อนเร้นตนเอง
- คำถาม:** พ่อผู้ที่เปลี่ยนแปลงสิ่งที่เสียหายไปแล้ว ได้เปลี่ยนแปลงทุกสิ่งสำหรับลูกๆ บนพื้นฐานใด?
- คำตอบ:** บนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ ลูกๆ รู้ว่าเมื่อพ่อมาเพื่อเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เสียหายไปแล้ว มีการทะเลาะเบาะแว้งมากมายเนื่องจากความบริสุทธิ์ ผู้ที่ไร้เดียงสาจำเป็นต้องอดทนต่อการถูกทำร้าย ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทพได้โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ ในการที่จะเปลี่ยนบาร์ตจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชร เปลี่ยนดินแดนของความทุกข์นี้ให้เป็นดินแดนแห่งความสุข เปลี่ยนสิ่งเก่าให้เป็นสิ่งใหม่ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกๆ ช่วยเหลือพ่อในประเด็นนี้ เหตุนี้เอง ลูกๆ นั้นจึงได้รับการกราบไหว้บูชาพร้อมกันกับพ่อด้วย
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเหมือนกับเจ้าที่ไร้เดียงสา...

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงไหม? ลูกๆ คนใด? ลูกๆ ประชาบิดาบรรพบุรุษและกุมารได้ยินเพลงแล้ว พ่อพูดว่า: พ่อพูดความจริงนี้ กับบรรพบุรุษและกุมารเท่านั้น ลูกๆ รู้ว่าศุภรุมาร หรือราวันกุมารไม่สามารถนั่งที่นั่งนี้ได้ ชื่อที่แท้จริงของลูกคือ “บรรพบุรุษและกุมาร” นั่นคือลูกๆ ของประชาบิดาบรรพบุรุษ ลูกๆ รู้ว่าพ่อของบรรพบุรุษมาบาบาของลูกคือชีวา พ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นก็คือชีวากับเช่นกัน พ่อ นั่นก็คือผู้เดียวที่เปลี่ยนแปลงสิ่งที่เสียหายไปแล้ว เป็นบาร์ตที่ลูกทำให้เสียหาย และเป็นบาร์ตที่ท่านต้องทำให้ลูกต้อง พ่อพูดว่า: บาร์ตเคยเป็นเช่นเพชร, เคยเป็นดินแดนแห่งความสุข ในโลกใหม่ บาร์ตนั้นเคยใหม่ เคยเป็นอาณาจักรใหม่ของเราเหล่าเทพ เวลานี้ทุกสิ่งของบาร์ตนั้นเสียหาย เป็นอาณาจักรของปีศาจ ใครที่จะสามารถแก้ไขสิ่งที่เสียหายไปแล้วได้? นั่นคือใครจะสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นได้? ไม่มีใครนอกจากลูกๆ บรรพบุรุษที่รู้สิ่งนี้ อย่างแท้จริงที่บาร์ตเคยสูงส่งอย่างมาก แต่เวลานี้นั้นตกต่ำ เพราะไม่สามารถมีศาสนาอื่นใดสามารถที่จะกล่าวได้ว่า เป็นศาสนาที่สูงส่งอย่างมาก แต่เวลานี้ศาสนานั้นตกต่ำ ผู้ที่สูญเสียอาณาจักรของพวกเขาไปนั้นกำลังจะปกครองที่นั่นอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า: ผู้เดียวนั้นมาอีกครั้งเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เสียหายไปแล้ว หลังจากยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดงและยุคเหล็กนั้นต้องมาอย่างแน่นอน ทุกสิ่งจะต้องถูกทำให้เสียหายอีกครั้งหนึ่งสำหรับทุกคน อย่างแน่นอนที่ลูกจะต้องไปผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม ทุกสิ่งในเวลานี้ลูกทำให้เสียหายสำหรับทุกคน มีความปั่นป่วนอย่างมากในบรรดาศาสนาทั้งหมด ชาวจีนนั้นกำลังต่อสู้กันเองและชาวพุทธเองก็ทำเช่นเดียวกัน พวกเขาทั้งหมดต่อสู้กันเองอย่างมาก ทุกสิ่งของศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนทั้งหมดนั้นได้เสียหายไปแล้ว ทุกคนได้อยู่อย่างตาโมประสาธน์และไปถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์ของพวกเขา ทุกคนต้องกลับมาตาโมประสาธน์จากสะโตประสาธน์ ราวันทำให้ทุกคนตาโมประสาธน์ แล้วรวมก็มาเปลี่ยนแปลงแก้ไขทุกสิ่งที่เราวันได้ทำให้เสียหายไป ลูกๆ รู้ว่าใครที่เรียกว่าราม ในเวลาที่ผู้คนพูดว่า “ราม ราม” และหมั่นลูกปิดของลูกๆ ประคำ, พวกเขาเหล่านั้นกำลังจดจำพระเจ้า ชื่อที่แท้จริงคือ “ลูกประคำของรูตรา” หรือ “ลูกประคำรอบคอบของรูตรา ชีวา” ผู้คนของทุกศาสนาจดจำผู้เดียวนั้นอย่างแน่นอน ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับผู้คนของทุกศาสนาคือชีวา อย่างแน่นอนที่ต้องมีผู้ช่วยอยู่กับท่าน ลูกประคำของรูตรานั้นทำงานรับใช้มากมาย ลูกๆ ต้องทำงานรับใช้อย่างมากมาย เป็นเพราะลูกได้ทำงานรับใช้, ลูกจึงได้รับการกราบไหว้บูชา ผู้คนสร้างไฟบูชาของรูตรา ไม่เพียงแต่ในบาร์ตเท่านั้น แต่ทั่วทั้งโลกด้วย เพราะลูกทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์ ลูกรับอำนาจจากพ่อผู้ทรงอำนาจและสร้างสวรรค์ ดังนั้นทั้งโลกก็ควรจะกราบไหว้บูชาลูกๆ พ่อคือรูตรา ผู้คนทำชีวาลิงกัมขนาดใหญ่จากดินเหนียวเพื่อใช้เป็นตัวแทนของท่านและพวกเขาก็ได้ทำชาลิกรรมเล็กๆ ด้วยเช่นกัน ชื่อ นั่นคือ “ไฟบูชาของรูตรา” ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาเพราะเมื่อลูกอยู่ที่นั่นลูกได้ทำงานรับใช้ พวกเขาสร้างไฟบูชาของรูตราและทำการกราบไหว้บูชามากมาย พวกเขาสร้างชาลิกรรมเป็นแสน ก่อนอื่นใดก็มีลูกประคำของ 8 และแล้วก็ 108 และแล้วก็ 16,108 พวกเขาเป็นผู้ที่ช่วยเหลือบาบา ผู้ที่ช่วยเหลืออย่างมากมายนั้นก็จะใกล้ชิด เวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะได้ถูกร้อยเข้าไปใกล้ชิดกับรูตราในลูกประคำ ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากสำหรับลูกๆ ที่จะจดจำพ่อของพวกเขา ทันทิที่เด็กถือกำเนิด, เขาก็เรียนรู้ที่จะพูดว่า “บาบาและมามา” ดังนั้นลูกกลายเป็นลูกๆ ของบาบาและมามา ลูกพูดด้วยเช่นว่า “ท่านคือแม่ และพ่อ” เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าแม่และพ่อเป็นการส่วนตัว แม่และพอกำลังให้คำสอนแก่ลูกเพื่อทำให้ลูกสามารถที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรได้ ในความเป็นจริง

ควรจะเป็นราชาที่กำลังให้การสอนแก่ลูกเพื่อให้ลูกเป็นราชา เช่นที่นักกฎหมายก็จะสอนลูกถึงวิธีที่จะกลายเป็นนักกฎหมาย อย่างไรก็ตามที่นี้เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก! พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือผู้ทรงอำนาจของโลก ท่านรู้ถึงพระเวท คัมภีร์และกรันท์ ฯลฯ ทั้งหมด ท่านคือผู้ที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความปิติและผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตา ท่านประทานความเมตตาต่อทุกคน ท่านมีความเมตตาต่อทั้งโลก เพราะทั้งโลกได้อยู่อย่างตาโมประธาน วัตถุธาตุทั้งห้าก็ตาโมประธานด้วยเช่นกัน ท่านมีความเมตตาต่อสิ่งเหล่านั้นด้วย ดังนั้นสิ่งเหล่านั้นจึงกลับมาสะโตประธานด้วย เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าชาร์โวยายาที่ไม่มีขีดจำกัด (ผู้เดียวที่ประทานความเมตตาที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ทุกคน) สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ ทุกสิ่งก็กลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้แม้กระทั่งวัตถุธาตุธรรมชาติก็กำลังเป็นเหตุของความเสียหายมากมาย ที่นั่นวัตถุธาตุสะโตประธานไม่มีใครแก่ชราที่นั่น ดังนั้นพ่อคือผู้เดียวที่เปลี่ยนแปลงสิ่งที่ผิดไปแล้ว ท่านเรียกว่าผู้ทรงอำนาจของโลก ผู้ทรงอำนาจของโลกผู้นั้นกำลังก่อตั้งอาณาจักร ท่านเองนั้นไม่มีตัวตน ท่านไม่สามารถเรียกว่าจักรพรรดิ นายของโลกหรือเป็นผู้ที่ปกครองโลก ท่านคือคาร์ณการวันฮาร์ ท่านตั้งใจให้มีการก่อตั้งอาณาจักรของเหล่าเทพ ท่านเองนั้นไม่ได้ปกครองที่นั่น ลูกๆ พูดว่า: เรากำลังจะกลายเป็นผู้ทรงอำนาจของโลก เป็นนายของโลก และแล้วจะไม่มีใครอื่นมีอำนาจเหนือลูก จะไม่มีใครสามารถออกคำสั่งลูกได้ ไม่มีใครอื่นอยู่ในยุคทองและยุคเงิน ดังนั้นลูกๆ ต้องพิสูจน์ว่าก็ตะนั้นเป็นเพชรพลอยที่สูงส่งที่สุดของคัมภีร์ทั้งหมดและพิสูจน์พระเจ้าสอนราชาโยคะ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ เมื่อทุกสิ่งของมนุษย์เสียหายไป พ่อก็มาเพื่อให้ลูกกลายเป็นเทพ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ ลูกสาวเขียนว่า: บาบา, เราถูกทำร้ายอย่างมากเมื่อเราพูดว่าเราต้องการอยู่อย่างบริสุทธิ์ เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าลูกต้องเคลื่อนไหวไปด้วยศิลปะวิธีอย่างมาก ลูกต้องฉลาดอย่างมากในสิ่งนี้ มีการแสดงที่ผู้หญิงนั้นได้ทำหลายสิ่งอย่างชาญฉลาดเพื่อปกป้องตนเอง พ่อพูดว่า: ลูกๆ ต้องกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นในสิ่งนี้ มีลูกมากมายที่มีสายใยของความผูกพันยึดมั่นต่อลูกๆ และสามีของพวกเขา กุมารีจะมีความผูกพันยึดมั่นต่อพ่อแม่และพี่น้องหญิงชายเท่านั้น หลังจากเธอแต่งงานก็มีการเพิ่มเติมเข้าไปและดังนั้นสิ่งนั้นจึงเพิ่มพูนขึ้น มีสามีของเธอและแม่สามี และแล้วเมื่อเธอมีลูกๆ เธอก็มีความผูกพันยึดมั่นอย่างมากต่อพวกเขาทั้งหมด มีการขยายตัวสองเท่า เหตุนี้เองก่อนอื่นใดลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น และแล้วลูกก็ต้องเผชิญหน้ากับบททดสอบด้วย เมื่อราชาต้องการจะละทิ้งครอบครัวของเขา ก่อนอื่นเขาก็ต้องไปหาครูของเขา ที่นั่นเขาถูกใช้ให้ตัดไม้และทำความสะอาดอาศรมเพื่อที่สำนักที่เป็นร่างของเขานั้นจะได้หายไป ระบบเช่นนั้นยังคงอยู่ที่นั่นด้วย ผู้ที่ยากจนยังคงทำงานทั้งหมดนี้ต่อไป ผู้ที่มาจากครอบครัวที่ยิ่งใหญ่นั้นก็มีสำนักที่เป็นร่างอย่างมาก ดังนั้นพวกเขาจึงต้องถูกทดสอบ ในตอนเริ่มต้นบาบาทดสอบลูกๆ ทั้งหมดด้วยเช่นกัน ในการที่จะตัดสำนักที่เป็นร่าง ลูกเคยทำทุกสิ่ง-เคยล้างรถ ทำงานซักผ้าเสื้อผ้านี้ ดังนั้นเมื่อใครบางคนมา, บอกพวกเขาว่าก่อนอื่นพวกเขาจะต้องทำงานเหล่านั้นทั้งหมด เป็นเรื่องยากมากสำหรับผู้ที่มาจากบ้านที่มั่งคั่งที่จะมาที่นี่ อย่างไรก็ตามสำหรับคนจนนั้นมีปัญหาของการถูกทรมาน พวกเขาไม่ปล่อยให้คนเหล่านั้นอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกต้องมีปฏิสัมพันธ์กับพวกเขาอย่างมีศิลปะวิธี แต่อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นอย่างสมบูรณ์ เมื่อลูกเอาชนะความผูกพันยึดมั่นเพียงบางส่วนเท่านั้น, เท้าข้างหนึ่งของลูกจะยืนอยู่ที่ฝั่งหนึ่งและอีกข้างหนึ่งก็จะยืนอยู่ที่อีกฝั่งหนึ่ง และลูกก็ห้อยไปมาอยู่ระหว่างกลาง หลายคนมีประสบการณ์ของความทุกข์จากการห้อยไปมาในวิธีนี้ ด้วยการลืมนี่ พวกเขาที่อยู่อย่างสับสน พ่อให้วิธีการมากมายแก่ลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้อย่างสม่ำเสมอ เป็นด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะต่อการกระทำที่เป็นบาป บาบาได้ให้ศรัทธาแก่ลูกจนจรแล้วจนจรเล่า อย่างแน่นอนที่มีการก่อตั้งอาณาจักร ผู้ที่ทำความเพียรพยายามเหมือนกับที่พวกเขาเคยทำในวงจรที่แล้วไม่สามารถอยู่อย่างช่อนเร้นได้ พวกเขาจะถูกจำได้ในทันทีทันใด จะต้องมีการสร้างสาวใช้และคนรับใช้ขึ้นมาด้วย เนื่องจากลูกอยู่ที่นั่นและเป็นเพราะลูกยังคงอยู่อย่างเป็นลูกๆ ลูกจะเข้ามาสู่อาณาจักรที่สูงศักดิ์ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกจะกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่เช่นนั้นแล้วสาวใช้และคนรับใช้จะมาจากที่ไหน? ปวงประชาไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในพระราชวัง เป็นสาวใช้และคนรับใช้ที่อยู่ในพระราชวัง หลายคนก็พูดว่าจะเป็นสิ่งดีหากพวกเขาแม้กระทั่งกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ของกฤษณะ เขา (กฤษณะ) ก็จะอยู่ในटकของพวกเขามากยิ่งกว่าอยู่ในटकของตนเอง ทุกวันนี้พยายามลี้ภัยแลเด็กๆ ที่นั่นจะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากในการดูแลกฤษณะ แม่ทั้งหมดจะห่ก่ล่อมกฤษณะในเปลในเทศกาลวันเกิดของเขา ที่นั่นสาวใช้จะดูแลเขา บัพดาตานี้ต้องการลูกๆ ที่ดีมาก พ่อพูดว่า: พ่อต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อก่อตั้งอาณาจักร มีกิ่งก้านสาขาอย่างมากมายของต้นไม้ที่หลากหลายที่นี่ ผู้ที่ดูแลต้นไม้เหล่านั้นก็เปื้อนหนาย ขณะที่กำลังเคลื่อนไป บ้างก็ถูกเงามืดของลางร้ายเช่นนั้นบดบัง อย่าได้ถามเลย! เพียงหัวน้ำตาลและถุงใส่น้ำตาลเท่านั้นที่จะรู้สิ่งนี้ บัพดาตาเท่านั้นที่รู้ พ่อคือหัวน้ำตาล ท่านนั้นอ่อนหวานอย่างมาก! ลูกของท่าน, ผู้ที่ท่านเข้าไปนั่นก็รู้ และท่านเองนั้นก็รู้ มายา, ราชันบดีลูกถึงเช่นที่ว่าลูกนั้นไม่แม้กระทั่งตระหนักรู้ในสิ่งนั้น หากลูกไม่เชื่อฟังบาบา, อย่างน้อยที่สุด ลูกก็ควรที่จะขอการ

ยกโทษ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะต้องทนทานต่อความทุกข์ทรมานอย่างมาก บ้างก็ถูกมายาครอบงำเช่นที่ว่าแม้แต่เมื่อมีการอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาก็กังขังไม่เข้าใจ บาบาทัวตนเองพูดว่า: บางครั้งพ่อก็มีโยคะที่ดีมาก ในขณะที่เวลาอื่นมายาก็นำพายุมากมายมา อย่าได้ถามเลย! บาบาทูว่า: เป็นเพียงเมื่อลูกมีประสบการณ์ทั้งหมดนี้ด้วยตัวของลูกเองก่อนเท่านั้น ที่ลูกจะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ ดังนั้นพายุทั้งหมดมาหาบาบาก่อน บาบาบอกลูกว่า: อย่าได้คิดว่าตนเองฉลาดเกินไป อย่าได้คิดว่าลูกรู้ทุกสิ่ง เมื่อหัวใจของลูกสะอาด ความปรารถนาที่สูงส่งของลูกจะได้รับการเติมเต็ม เพียงเมื่อหัวใจของลูกสะอาดทั้งภายในและภายนอก และข้อสัจอย่างสมบูรณ์เท่านั้น ที่พระเจ้าเป็นเจ้าจะพึงพอใจกับลูก ลูกๆ รู้ว่าบาบากำลังเปลี่ยนแปลงแก้ไขสิ่งที่เสียไปเพื่อลูก เราเคยเป็นเหมือนกับลิงอย่างสมบูรณ์ บาบากำลังทำให้เรามีค่าควรแก่การอยู่ในวัด เรากลายเป็นนายของโลก และแล้วเราก็ก็นั่งอยู่ในหุ้มนั้นบนภูเขาข้างในวัด ยุคทองเรียกว่าชีวาลายา (วัดของชีวา) เรากลายเป็นนายผู้ปกครองอาณาจักรของทั้งโลก ภายหลัง มีการสร้างวัดให้กับเราที่ซึ่งเราได้รับการกราบไหว้บูชา เราคือผู้แรกที่กราบไหว้บูชา เราเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วเรากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานี้เรากำลังจะกลายเป็นผู้ที่มิค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้งหนึ่ง มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก อย่างไรก็ตามมายาแม้กระทั่งทำให้หัวใจของลูกๆ ที่ดีเสียหาย สำนักที่เป็นร่างสร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวงที่ลูกทำบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง ขออย่าได้มีการไม่เชื่อฟังชีพบบา ขออย่าได้มีใครซ่อนเร้นสิ่งใดจากท่าน ดรามาราชนั้นอยู่ที่นั่นด้วยเพื่อที่จะลงโทษลูกอย่างหนัก ลูกควรจะหวาดกลัวท่าน หากลูกไม่เชื่อฟังบาบา ลูกต้องขอการยกโทษ เขียนถึงชีพบบาในการดูแลของบราห์มา: บาบา วันนี้ฉันทำความผิดนี้ มีความกลัวว่าบราห์มาจะอ่านจดหมายนั้นก่อน อ่า! แต่ท่านคือพ่อของลูก ผู้ที่ให้คำสอนแก่ลูก มามาเองก็ให้คำสอนแก่ลูกด้วย เมื่อใครบางคนบอกสิ่งใดแก่ลูกและแล้วลูกก็ให้ชวากับชีพบบา มามาและบาบาก็จะมาเพื่อที่จะรู้ด้วยเช่นกัน มีการอธิบายแก่ลูกอย่างมากมาย ลูกต้องไม่กลายเป็นเหมือนกับช้างป่า ช้างนั้นมีสำนักที่เป็นร่างอย่างมาก สำนักที่เป็นร่างนั้นสร้างความเสียหายอย่างมาก สิ่งนั้นดำเนินไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ที่นั่นลูกมีสำนึกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณและลูกต้องละร่างเก่าของลูกและรับร่างใหม่ ลูกนั้นกล่าวได้ว่ามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่นั่น ที่นั่นทั้งหมดมีสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้นลูกๆ ควรเฝ้าแต่รับศรัทธา และอย่าได้มีวันซ่อนเร้นความผิดของลูก ขณะที่เฝ้าแต่ซ่อนเร้นสิ่งนั้น ลูกจะหลบซ่อนตนเองและแล้วโยคะของลูกก็จะขาดตอน พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ทรงอำนาจที่ทำให้สิ่งที่ผิดไปแล้วนั้นถูกต้อง เวลานี้ลูกกลายเป็นลูกๆ ของท่าน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่อ่อนหวานอย่างที่สุด ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ดวงดาวแห่งความรู้ ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้หัวใจของลูกสะอาดทั้งภายในและภายนอก และเหตุนี้เองทำให้พระเจ้าเป็นเจ้า ผู้เป็นพ่อของลูก พึงพอใจ เพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากเงามืดของมายา จงบอกทุกสิ่งแก่พ่อด้วยความซื่อสัตย์

2. กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นอย่างสมบูรณ์และอย่าได้ถูกดึงดูดเข้าไปหาผู้ที่มิร่างกายใดๆ ในลักษณะใดๆ แม้เล็กน้อยที่สุด ทำความเพียรพยายามอย่างสมบูรณ์ที่จะตัดสำนักที่เป็นร่าง

พร: ขอให้ลูกเป็นนักมายากลที่ยิ่งใหญ่และผูกผู้เดียวผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะด้วยเวทมนต์ของความรักของลูก
ลูกๆ เป็นนักมายากลที่แม้ยิ่งใหญ่กว่าพ่อ ลูกมีเวทมนต์ของความรักเช่นที่ลูกผูกผู้เดียวผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะไว้ แม้พ่อไม่สามารถคิดถึงผู้ใดได้นอกจากลูกๆ ท่านจดจำลูกๆ อย่างสม่ำเสมอ ลูกเชิญพ่อมาสำหรับมื้ออาหารหลายครั้ง ลูกรับประทานกับท่าน ลูกเดินกับท่านและลูกก็นอนหลับกับท่านด้วย เมื่อลูกทำการกระทำใดๆ ลูกพูดว่า “นี่เป็นงานของท่าน ท่านดูแลใจพวกเรา และเราใช้มือของพวกเราอย่างเป็นเครื่องมือที่จะทำงานนั้น” และแล้วลูกมอบภาระใดๆ ของการกระทำนั้นให้แก่พ่อและดังนั้นลูกคือนักมายากลที่ยิ่งใหญ่ ใช้หรือไม่

คติพจน์: ผู้ที่เปลี่ยนแปลงสถานการณ์ที่แปรปรวนด้วยพลังของสภาพดั้งเดิมของพวกเขาไม่มีวันที่จะทุกข์ระทมได้เลย

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ความรู้ไม่ได้เรียกว่าไฟ โยคะคือ ไฟ ด้วยการอยู่ในโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผา และลูกจะกลับมาสะอาดและสวยงาม
- คำถาม:** กระบอกใส่ลูกศรแห่งสติปัญญาของลูกคนใดที่บรรจุด้วยลูกศรแห่งความรู้ย่อม
- คำตอบ:** กระบอกใส่ลูกศรแห่งสติปัญญาของผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาๆทุกวัน และยังสอนผู้อื่นด้วยจะเต็มไปด้วยลูกศรแห่งความรู้ย่อม พวกเขาเท่านั้นคือผู้ที่รับใช้ได้ในวิธีการเดียวกันกับแม่และพ่อ และเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกตูมและจากดอกตูมเป็นดอกไม้ ผู้ที่ศึกษาอย่างดีและสอนผู้อื่นด้วยคือ ผู้ที่รับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่ง
- เพลง:** ใครมาที่ประตูดใจของฉันพร้อมกับเสียงกระดิ่งข้อเท้า

โอมชานติ ความหมายของ‘โอมชานติ’ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆแล้ว ‘โอม’ หมายถึงฉันคือดวงวิญญาณ ฉันดวงวิญญาณ พู่ว่า ศาสนาตั้งเดิมของฉันคือ ความสงบ และฉันคือ ผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ฉันได้รับอวยวະเหล่านี้ที่นั่น ดังนั้น ฉันจึงกลายเป็น‘ผู้ที่ใช้เสียง’ ฉัน ดวงวิญญาณ แสดงการกระทำด้วยการคำจุนจางร่างกายนี้ การกระทำต้องถูกแสดงผ่านอวยวະทางกาย ดวงวิญญาณถามว่า ผู้นั้นคือใครและท่านมาจากที่ไหน เราจดจำท่านแล้วเราก็กลิ้มท่านซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพราะเราไม่ได้นั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้นั้น ในชุมนุมทางจิตอื่นๆ ชันยาสซีและนักปราชญ์ ฯลฯ นั่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆ พวกเขาถ่ายทอดพระเวท อุปนิษัท และรามายณะ ฯลฯ เท่านั้น สติปัญญาของดวงวิญญาณจดจำคัมภีร์เท่านั้น พวกเขาจะมองที่กูรูเท่านั้น ที่นี้ ลูกรู้ว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้มา ท่านยังเป็น ดวงวิญญาณด้วย แต่ท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุดและท่านมาและเข้าผู้นี้ ลูกรู้ว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั่งอยู่ในผู้นี้และสอนราชาโยคะที่ง่ายตายให้แก่เรา สติปัญญาของลูกไม่ได้ตรงไปยังคัมภีร์หรือไปยังร่างกาย ลูกต้องมีศรัทธาว่า ลูกคือดวงวิญญาณที่ไร้ร่าง ดวงวิญญาณคือ อันดับแรก ร่างกายทำงานบนพื้นฐานของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย เราดวงวิญญาณกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด พ่อหนึ่งอยู่ที่นี้และให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกๆและคำแนะนำของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกมนุษย์ ท่านเท่านั้นที่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครมีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าหรือสิ่งสร้างของท่าน ฤๅษีและมุนี ฯลฯ เคยพู่ว่า พระเจ้าเป็นอนันต์ พวกเขาพู่ว่าผู้สร้างและสิ่งสร้างไร้จุดจบและพวกเขาก็ไม่รู้จักสิ่งเหล่านั้น มีคำกล่าวว่าพ่ออวดลูก พ่อจะให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกๆ ของท่าน ลูกก็จะให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น เพราะการไม่รู้จักพ่อผู้นั้น ผู้คนจึงพู่ว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน การจดจำระลึกถึงพ่อได้เข้ามาในหัวใจของลูกๆ ไม่ใช่พ่อเข้าไปอยู่ในลูกๆ เปล่าเลย ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว พ่อพู่ว่า เวลานี้จงจดจำพ่อ ท่านไม่ได้พู่ว่า ท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เปล่าเลย จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไปด้วยไฟโยคะ พ่อคือ ผู้ทรงอำนาจ ด้วยการจดจำท่าน บาปของลูกจะถูกเผาไป ความรู้ไม่ได้ถูกเรียกว่าไฟโยคะ โยคะเป็นไฟที่จะเผาไหม้บาปของลูก บาปไม่สามารถถูกเผาได้ด้วยการจดจำระลึกถึงผู้อื่น การแสดงทั้งหมดนี้อยู่บนฐานของบาร์ต บาร์ตเคยเป็นเพชรและเวลาสุดท้ายบาร์ตจะกลายเป็นเช่นเปลือกหอย พระราชวังเพชรและอัญมณีถูกสร้างขึ้นในบาร์ต ในวัดโสมนาถเคยมีทรัพย์สินอยู่มากมาย ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นไม่สามารถที่จะกลับมาร่ำรวยมั่งคั่งได้เหมือนบาร์ต ชาวบาร์ตเคยมีความสุขอย่างมาก เวลานั้นลูกๆ ได้จดจำทุกสิ่ง นี่เป็นเรื่องของห้าพันปี นั่นคือ ลูกๆ ผู้คนของบาร์ตเคยมั่งคั่งร่ำรวยมากเมื่อ 3,000 ปีก่อนพระคริสต์ เวลานั้นลูกไร้ทรัพย์อย่างสิ้นเชิง รัฐบาลก็ยึดจากประชาชนอย่างต่อเนื่อง พ่อที่ไร้ขีดจำกัด นั่งอยู่ที่นี้และอธิบายสิ่งนี้ ด้วยการทำตามคำแนะนำของศรี ศรี ชีพบาบา ลูกจะมาเป็นเทพที่สูงส่งของสวรรค์ ลูกมาที่นี้ เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ คำสรรเสริญ ‘เอก โอมการ์, ชัทนาม การ์ตะปรัช ’ (ผู้ที่ไร้ตัวตน ผู้เป็นสัจจะ ผู้ที่ทำทุกสิ่งคือ ผู้เดียวเท่านั้น) เป็นของผู้เดียวเท่านั้น ความตายไม่เคยมาเยือนท่าน ท่านคือ ผู้เดียวที่เปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ท่านชักเสื้อผ้าที่สกปรกไม่บริสุทธิ์ ท่านทำให้ลูกๆดวงวิญญาณสะอาดและสวยงามด้วยความรู้และโยคะ ลูกได้รับเป้าหมายที่จะจดจำชีพบาบาและด้วยสิ่งนี้ลูกจะกลับมาสวยงามอย่างมาก ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายจะกลับมาสวยงาม จริงๆแล้ว ชัยมฺซุนดร้าเป็นชื่อของลูก ในยุคทองทั้งดวงวิญญาณและร่างกายสวยงาม ในยุคเหล็กลูกอยู่อย่างน่าเกลียด ลูกอยู่อย่างน่าเกลียดจากที่สวยงามและแล้วก็สวยงามจากน่าเกลียด ลูกรู้ว่าผู้เดียวนั้นไม่ใช่กูรู ผู้เดียวนั้นคือ บาบาผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ผู้เป็นที่รักอย่างสูงสุดของเรา ท่านพู่ว่า เมื่อมีการประณามศาสนาและชาวบาร์ตอยู่อย่างเลวทรามต่ำช้าในศาสนาและการกระทำของตน พ่อก็จะมานี้ก็ยังเป็นการละเล่นของละครด้วยเช่นกัน ลูกเป็นทั้งผู้ที่มั่งคั่งและยากจน พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ มหาสมุทรแห่ง

ความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้จะมาเมื่อความเลื่อมใสศรัทธาถึงจุดจบเท่านั้น เมื่อสัตว์รู้ให้น้ำมันแห่งความรู้ ความมืดมิดของความไม่รู้ก็จะถูกขจัดทิ้ง เวลานี้ทุกคนกำลังหลับใหลอยู่ในการหลับใหลของความไม่รู้ การหลับใหลของกัมภักดิ์ พวกเขาพูดว่า โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! แต่พวกเขากลับไม่รู้จักพ่อ พ่อมาและอธิบายว่า เวลานี้จึงมีศรัทธาว่า ลูกคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์แล้วจากนั้นก็บริสุทธิ์ ในยุคทอง ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ จากนั้นพวกเขาก็ใช้ 84 ชาติเกิดและอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ผู้นี้ไม่รู้เรื่องนั้นมาก่อน แต่เวลานี้เขารู้ว่เป็นชาติเกิดสุดท้ายของเขาจากหลายๆชาติเกิด เขามีประสบการณ์กับทุกสิ่ง แน่หนอว่าร่างที่มีประสบการณ์เป็นสิ่งจำเป็น ท่านเคยมีกูรูมากมายลา กฤษณะไม่จำเป็นต้องเลี้ยงดูกูรูลา นี่เป็นเขาวงกต พวกเขานั่งลงและแต่งเรื่องราวจากจินตนาการของตน ลูกเป็นเครื่องประดับที่สูงส่งของสกุลบราห์มิน ลูกคือ ลูกๆของพระเจ้า ลูกกำลังทำงานรับใช้ที่แท้จริงของยักษ์ที่นี่ จริงๆแล้ว ลูกเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางโลก พ่อสอนจิตวิญญาณเท่านั้น ดวงวิญญาณคือผู้ที่ศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณที่รับฟัง ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันกลายเป็นนักกฎหมาย ดวงวิญญาณพูดว่า เวลานี้ฉันกำลังจะกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดาอีกครั้ง บาบากำลังทำให้ฉันเป็นเช่นนั้น บาบาก็ไร้ขีดจำกัดเป็นบาบาของทุกคน ท่านกำลังสอนราชาโยคะให้แก่เรา ท่านไร้ตัวตน บราห์มา วิษณุและชางก้าไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้า พวกเขาคือเทพ มีคำกล่าวว่า ขอคาราวะต่อบราห์มเทพ เมื่อผู้ที่มิตัวตนนี้กลายเป็นอะแวนต์ ผู้อาศัยแห่งอาณาจักรอะเวียดอ่อน เขาจะถูกเรียกว่าเทพ ลูกต้องเข้าใจและอธิบายทุกประเด็นเหล่านี้ แต่ละวันที่ผ่านไป ลูกถูกบอกถึงสิ่งที่ลึกลับ ดังนั้นลูกจึงควรรับฟังสิ่งเหล่านั้น หากลูกพูดว่า ลูกไม่มีเวลาและไม่รับฟังสิ่งเหล่านั้น กระบอกใส่ลูกศรแห่งสติปัญญาของลูกจะถูกเติมเต็มด้วยลูกศรใหม่ๆ แห่งความรู้ได้อย่างไรเล่า ผู้ที่ศึกษาอย่างดีมากๆและยังสอนผู้อื่นอีกด้วยจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง บาบามามาก็ศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นด้วย ผู้ที่เปลี่ยนนามให้เป็นดอกตูมแล้วก็ยังเป็นดอกไม้คือ ผู้รับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง สิ่งนี้ง่ายมาก ลูกต้องไม่หวาดกลัวสิ่งนี้ ผู้คนมากมายพูดว่าสิ่งนี้ยากมากหรือสิ่งนั้นเป็นไปได้ อา.. แต่พวกเขาเป็นลักษมีและนารายณ์ได้อย่างไรเล่า ไม่มีใครรู้เรื่องนี้ พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้ ผู้นี้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ผู้นี้ไม่รู้ แต่พ่อกำลังบอกเขาว่าเขาเคยเป็นนายของดินแดนกฤษณะ เวลานี้สิ่งนั้นเป็นอดีตไปแล้ว ราวกับว่าเป็นความฝัน เหมือนตอนที่เนรุห์เสียชีวิต นั่นก็ยังเป็นความฝันด้วย กระทำใดก็ตามที่ลูกแสดงไว้กลายเป็นอดีตไปแล้ว ลูกรู้จักบราห์มัน โลกที่ไร้ตัวตน อาณาเขตอะเวียดอ่อนและชีวประวัติของบราห์มา วิษณุและชางก้า ลูกรู้ชีวประวัติของชีพบบา ลักษมีและนารายณ์ และคนอื่นๆ ลูกมีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญา สกุลบราห์มินสูงที่สุด จุกเป็นสัญลักษณ์ของบราห์มิน ชีพบบาสูงกว่าบราห์มิน ลูกได้ผ่านวงจรในฐานะบราห์มิน เทพ นักรบ พ่อค้า และศูทร “อัมโซ โซอัม” (ฉันเคยเป็นเช่นนั้น และฉันก็จะกลายเป็นเช่นนั้น) ลูกใช้กับลูกๆ เราเคยเป็นศูทรและกลายเป็นบราห์มิน จากนั้นเราก็จะกลายเป็นเทพ เหล่านี้เป็นประเด็นที่ง่ายตายมาก อย่างไรก็ตาม การพูดว่าฉันดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณสูงสุด และการที่เรียกพ่อว่าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้น เป็นการประณามพ่อ เวลานี้พ่อมาและอธิบายว่า ราวนี้เป็นศัตรูที่เก่าแก่ที่สุดของลูก และเขาทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ มีคำเพียงเปลือกหอย มีคำกล่าวว่า ผู้ที่ชนะมายาจะชนะโลก มายานำพายุมากมายมาและสร้างปัญหาให้แก่ลูกๆ ลูกต้องไม่หวาดกลัวสิ่งนี้ ลูกต้องไม่พูดว่า บาบามีโปรดเมตตาด้วยเกิด! พ่อจะพูดว่า เพียงแค่ศึกษาเล่าเรียนและความเมตตาต่อตนเอง อย่าคิดว่าลูกจะมีอายุยืนยาวด้วยความเมตตาของพ่อ เหล่าเทพเท่านั้นที่มีอายุยืน ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ในโรงเรียน ลูกอาจจะพูดว่าลูกกำลังจะไปยังวิทยาลัยของพระเจ้า ผู้สร้างสวรรค์จะทำให้ลูกเป็นเทพอย่างแน่นอน พระเจ้าพูดว่า พ่อจะอธิบายให้ลูกๆฟังเกี่ยวกับความลับของพ่อเอง และตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ลูกต้องเข้าใจวงจรของโลก ด้วยการดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกจะกลายเป็นราชาและราชินีผู้ปกครองโลก แน่หนอว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ จงทำสัญญากับพ่อ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะเข้าไปสู่ปากของความตาย แล้วลูกจะไม่สามารถรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเช่นนั้นได้ ลูกกลายเป็นผู้ที่น่าเกลียดด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาการะ ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟแห่งความรู้ ลูกจะกลับมาสวยงาม มันเป็นงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะทำให้ลูกๆ สวยงาม แน่หนอว่าท่านต้องมาในยุคบรรจบพบกันเพื่อสิ่งนี้ นี่คือยุคที่สูงส่งที่สุดเมื่อมีการพบกันระหว่างดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด พ่อที่ไร้ตัวตนยืมร่างกายนี้มาใช้เพราะท่านไม่มีร่างของตนเอง ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าแห่งความรู้ (ญานะฮวาร์) ที่จะเปิดดวงตาแห่งความรู้นี้ได้ ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ทั้งหมดที่มาก็จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ ทุกคนต้องผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม เวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ และทุกคนอยู่ที่นี้ ยังไม่มีใครได้กลับบ้าน เวลานี้ลูกๆกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ชีพบบาพูดว่า พ่อไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน พ่อจะทำให้ลูกเป็นนายของโลก พ่อไม่มีความปรารถนาที่จะรับผลใดๆ ดังนั้นพ่อจึงไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน บาบอธิบายแล้วว่า จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและนั่งอยู่ที่นี้ในสภาพที่ปราศจากร่าง เวลานี้เรากำลังจะกลับบ้าน แล้วเราจะกลับมาปกครองในยุคทอง เราจะทิ้งร่างกายและอยู่อย่างปราศจากร่างและกลับบ้าน ร่างกายนี้กลายเป็นร่างเก่า เวลานี้เรากำลังจะกลับบ้าน เราได้รับสิทธิ์ในอาณาจักรทุกวงจรรแล้วเราก็สูญเสียมัน บาบามาไม่ได้ให้ความสุขและความทุกข์ ท่านเป็นผู้ประทานความสุขเสมอ บาบอธิบายว่าเปลวไฟแห่งการทำลายล้างจะปรากฏออกมาจากไฟบูชาญู

แห่งความรู้ของรูตรานี้ ลูกๆยังเคยมีนิมิตอีกด้วย แล้วลูกจะได้เห็นสิ่งต่างๆด้วยตาเนื้อนี้ที่ลูกเคยมีนิมิต สิ่งที่ลูกเคยเห็นผ่านเทพนิมิตลูกจะได้เห็นสิ่งเหล่านั้นในทางปฏิบัติ แล้วลูกก็จะอยู่ในสวรรค์ เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่ดินแดนกฤษณะ พระเจ้ามาเพื่อให้ประโยชน์แก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา และเพื่อให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกๆ ดังนั้นลูกจึงกำลังรับมรดกสวรรค์จากพระเจ้า มีสองสิ่ง ได้แก่ ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา อังชะ

ถึงลูกๆที่สุตแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงศึกษาความรู้และมีความเมตตาต่อตนเอง อย่าร้องขอความเมตตาจากพ่อ จงทำตามศรัทธาของผู้เดียวที่สูงส่งเป็นสองเท่า(ศรัทธี)
2. จงเป็นผู้ดวงกมลจักรแห่งการสำนึกในตนเองและเป็นผู้ชนะมายา และชนะโลก อย่าหวาดกลัวหรือสับสนเกี่ยวกับมายา จงฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง

พร: ขอให้ลูกได้รับใช้ด้วยจิตใจ คำพูด และการกระทำของลูกในเวลาเดียวกันและกลับมาเต็มไปด้วยความสำเร็จ เมื่อใดก็ตามที่ลูกเริ่มที่จะรับใช้ในสถานที่ใด จงทำทุกรูปแบบของงานรับใช้ในเวลาเดียวกัน ด้วยจิตใจของลูกมีความปรารถนาดี ด้วยคำพูดของลูก พูดคำพูดที่สูงส่งเต็มไปด้วยความปรารถนาดีเพื่อนำพวกเขาเข้ามาสู่ความสัมพันธ์กับพ่อ และแล้วการเข้ามาสู่สายใยและความสัมพันธ์กับพวกเขา ลูกจะดึงดูดผู้อื่นด้วยรูปที่มีความรักและเต็มไปด้วยความสงบของลูก โดยการทำทุกรูปแบบของงานรับใช้เหล่านี้ในเวลาเดียวกัน ลูกจะกลับมาเต็มไปด้วยความสำเร็จ ให้ความสำเร็จหลอมรวมในทุกอย่างก้าวของงานรับใช้ของลูก ฝ่าแต่รับใช้ด้วยศรัทธา

คติพจน์: ทำให้ความคิดที่บริสุทธิ์เป็นทรัพย์ที่มีค่าที่ประมาณมิได้ของชีวิตของลูก และลูกจะเพียงมีความคิดซึ่งมีคุณประโยชน์หลอมรวมอยู่สำหรับตัวลูกเองและผู้อื่น

*** โอม ชานติ ***

ชิมชัษความบริสุทธิ์ที่สมบูรณ์ด้วยรากฐานของศรัทธาที่ถูกต้อง

วันนี้ บัพดาตาได้เห็นลูกใหม่จากทุกหนแห่งในแผ่นดินนี้และในต่างแดน ไม่ว่าพวกเขาจะมาจากมธุบันในรูปที่มีตัวตน หรือ ไม่ว่าพวกเขาจะมาจากสถานที่ของงานรับใช้ในรูปเทวดานางฟ้าของพวกเขา ขณะที่มองเห็นลูกใหม่ บัพดาตาได้เห็น ศรัทธาของพวกเขาทั้งหมด เพราะศรัทธาคือรากฐานของความสมบูรณ์พร้อมในชีวิตบราห์มินนี้ หากรากฐานของลูก แข็งแกร่ง ก็รับประกันได้ว่าลูกจะไปถึงสภาพของความสมบูรณ์พร้อมของลูกได้อย่างง่ายดายและรวดเร็ว ดังนั้นบัพดาตา จึงมองเห็นว่าลูกมีศรัทธาที่แตกต่างกัน ศรัทธาที่ถูกต้องคือ: เวลานี้ฉันเป็นของพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด และฉันรับรู้ ยอมรับ และเคลื่อนไปด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและฉันรู้จักพ่ออย่างที่ท่านเป็น นี่คือศรัทธาที่ถูกต้อง

ศรัทธาประการที่สองคือการได้สัมผัสกับความสงบจากความไม่สงบในช่วงเวลาสั้นๆด้วยการมีโยคะ และบรรยากาศอัน ทรงพลังและเจียบสงบของสถานที่นี้ก็ดึงดูดลูกในช่วงเวลาสั้นๆเช่นกัน หรือมีอิทธิพลของครอบครัวบราห์มิน ความรักทาง จิตของครอบครัวบราห์มิน และชีวิตของความบริสุทธิ์ ลูกสนุกกับการเป็นมิตรในกลุ่มคนนี้ เพราะตรงกันข้ามกับ บรรยากาศในโลก ลูกชอบการเป็นมิตรในกลุ่มคนนี้และลูกรู้สึกว่าคุณรู้ดี ครอบครัวดี และบรรยากาศที่ดีด้วยเช่นกัน และดังนั้นลูกจึงเคลื่อนไปบนรากฐานของความสนุกสนานทั้งหมดนี้ นี่คืออันดับสอง ลูกได้รับการบอกว่าอันดับหนึ่งคือ ต้องมีศรัทธาที่ถูกต้องแม่นยำ และอันดับสองคือการชอบทั้งหมดนี้ อันดับสามขึ้นอยู่กับระดับที่ลูกปกป้องตนเองจาก บรรยากาศที่มีความทุกข์ของความสัมพันธ์ทางโลกและใช้เวลาอยู่ที่ศูนย์ ลูกจะขจัดความทุกข์ในตนเองและมี ประสบการณ์กับความสงบได้จนถึงขนาดนั้น ลูกจะไม่เข้าไปในส่วนลึกของความรู้ แต่เนื่องจากการจะบรรลุถึงความสงบ บางครั้งลูกจึงไปศูนย์ และบางครั้งลูกก็ไม่ไปศูนย์ อย่างไรก็ตามสติปัญญาที่มีศรัทธาที่ถูกต้องย่อมมีชัยชนะ จะเห็นได้ว่า ในตอนแรกเมื่อลูกมาครั้งแรก ลูกรู้สึกเป็นทุกข์จากความไม่สงบและต้องการความสงบ มันก็เหมือนกับที่เมื่อคนกระหาย น้ำได้รับน้ำแม่เพียงหยดเดียวพวกเขาก็มีประสบการณ์ว่าเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นจึงเป็นการได้รับการบรรลุผลจากการไม่ บรรลุผล มีความแตกต่างที่มองเห็นได้ในครอบครัว ในความรู้ ในโยคะ และในบรรยากาศ ดังนั้นในตอนแรกพวกเขาจึง เคลื่อนไปพร้อมกับความจริงจังและความกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก และพวกเขาก็มีความสุขซึ่งและความสุขอย่าง มากมาย อย่างไรก็ตามหากรากฐานของศรัทธาที่ถูกต้องของอันดับแรกไม่เข้มแข็ง ถ้าพวกเขามีศรัทธาประเภทที่สองหรือ สามแล้วแสดงว่าความสุขและพลังงานในช่วงเวลาเริ่มต้นมีความแตกต่างกัน

ฤดูกาลนี้มีคนใหม่มากมายและเป็นเรื่องดีที่ลูกได้รับโอกาสนี้ บัพดาตานิยามดีที่ได้เห็นลูกใหม่เช่นกันที่พวกเขาได้มายัง ครอบครัวของตนเองอีกครั้ง อย่างไรก็ตามให้ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่ารากฐานของศรัทธาของลูกแข็งแกร่งหรือไม่: ศรัทธาของลูกเป็นอันดับหนึ่งหรืออันดับสอง? หากลูกมีศรัทธาอันดับหนึ่งแล้วเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกไม่ควรพบว่าเป็น เรื่องยากที่จะชิมชัษวิหาลหลักของความบริสุทธิ์ หากความบริสุทธิ์ทำให้ลูกแปรปรวนแม้ในความฝันของลูก ถ้ามันเป็นเหตุ ของความแปรปรวน ลูกสามารถเข้าใจได้ว่ารากฐานของศรัทธาอันดับหนึ่งของลูกนั้นอ่อนแอ เพราะศาสนาดั้งเดิมของดวง วิญญาณคือความบริสุทธิ์ ความไม่บริสุทธิ์คือศาสนาภายนอกและความบริสุทธิ์คือศาสนาดั้งเดิมของลูก ดังนั้นเมื่อลูกมี ศรัทธาในศาสนาดั้งเดิมของลูกแล้ว ไม่มีศาสนาภายนอกอื่นใดที่จะมาทำให้ลูกสั่นคลอนได้ ลูกหลายคนพูดว่าเมื่อก่อนมี นักเรียนที่ดีมากมายเคยมาและเวลานี้พวกเขาไม่รู้ว่าจะไรเกิดขึ้น ดังนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นคือลูกไม่มีประสบการณ์ในพ่ออย่าง ที่พ่อเป็นและสิ่งที่พ่อเป็น หากลูกถูกถามว่าพ่อยู่มากกับลูกหรือไม่ ลูกทุกคนควรจะยกมือขึ้น มันง่ายมากที่จะยกมือ อย่างไรก็ตามถ้าพ่อยู่มากกับลูก ลูกควรร้องเพลงสรรเสริญพ่อในครั้งแรกว่าอะไร? ท่านคือผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกยอมรับสิ่งนี้ หรือไม่? หรือลูกเพียงแคร์เกี่ยวกับสิ่งนี้? ดังนั้นในเมื่อพ่อผู้ทรงพลังอำนาจอยู่กับลูก แล้วความไม่บริสุทธิ์ใดจะมาอยู่ เบื้องหน้าของผู้ทรงอำนาจได้? สิ่งนั้นไม่สามารถมาได้ แต่ก็มา แล้วสิ่งนั้นมาจากไหน? มีที่อื่นๆอีกไหม? โจรขโมยมีประตูปิเศษของพวกเขา พวกเขามีประตูลับของพวกเขา แล้วลูกมีประตูลับซ่อนอยู่ที่ไหนสักแห่งหรือไม่? ตรวจสอบสิ่งนี้ ไม่อย่างนั้นมายามาจากไหน? เธอมาจากข้างบนหรือ? ถ้าเธอมาจากข้างบนเธอก็ควรจะจบสิ้นที่ข้างบน บ้างก็จะมาจากประตู ที่ซ่อนอยู่ซึ่งลูกไม่รู้ตัว ดังนั้นจงตรวจสอบว่ามายาไม่ได้สร้างประตูลับที่ไหนสักแห่ง ลูกรู้ไหมว่าเธอสร้างประตูเหล่านี้ได้ อย่างไร? มายาจะสร้างประตูของเธอในชั้นสสารหรือธรรมชาติใดก็ตามที่ลูกอ่อนแอ เมื่อธรรมชาติหรือชั้นสสารใดๆ อ่อนแอ ไม่ว่าลูกจะพยายามปิดประตูนั้นมากเพียงใด ประตูนั้นก็ยังคงอ่อนแอ และมายาคืออานันฮาร์(ผู้ที่รู้ทุกสิ่ง)

และเธอก็รู้ว่าประตูนั้นอ่อนแอและเธอสามารถหาทางเข้าไปในนั้นได้ ดังนั้นเธอจึงหาทางเข้าไปได้ ขณะที่เคลื่อนไปลูกก็มีความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกแม้กระทั่งพูดคำพูดเช่นนั้นและการกระทำเช่นนั้น ดังนั้นประตูถูกเปิดทิ้งไว้ที่โหนกสักระยะ และนี่คือสาเหตุที่มายาเข้ามา แล้วนี่เป็นมิตรร่วมทางประเภทไหน? ลูกบอกว่าผู้ทรงอำนาจอยู่กับลูก แล้วความอ่อนแอนี้มาจากไหน? ความอ่อนแอยังเหลืออยู่ได้หรือไม่? มันไม่สามารถหลงเหลืออยู่ได้ แล้วเหตุใดยังคงเหลืออยู่? ถ้ามีกิเลสใดๆ ในแง่ของความบริสุทธิ์ ตัวอย่างเช่น ความละโมภ แล้วความละโมภไม่ได้มีอยู่แค่เพียงในเรื่องของอาหารและเครื่องดื่มเท่านั้น ผู้คนมากมายคิดว่าพวกเขาไม่ได้ถูกดึงดูดไปยังเสื้อผ้า อาหาร หรือสถานที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่ และพวกเขามีความสุขกับอะไรก็ตามที่พวกเขาได้รับหรืออะไรก็ตามที่เข้ามาเพื่อพวกเขา อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาเคลื่อนไป มายานำความละโมภมาในรูปที่สูงส่งหรือละเอียดอ่อน ความละโมภในรูปที่สูงส่งนั้นคืออะไร? ไม่ว่าใครจะเป็นนักเรียนหรือครู มายาก็พยายามอย่างเต็มที่ที่จะใส่ความละโมภในรูปที่สูงส่งบางอย่างในทั้งสอง ตัวอย่างเช่น บางคนอาจเป็นนักเรียนที่มีสติปัญญาดีมีศรัทธามาก พวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่เป็นประโยชน์ในงานรับใช้และเก่งในทุกสิ่ง แต่เมื่อพวกเขาเคลื่อนไปพวกเขาก็มีความละโมภในรูปที่สูงส่ง พวกเขาคิดว่า: ถึงแม้จะทำมากมายแล้วก็ตาม และช่วยเหลือในทุกวิถีทางด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของฉัน และอยู่ในงานรับใช้ในเวลาใดก็ตามที่ต้องการ ถึงอย่างนั้นครูก็ไม่เคยเอ่ยชื่อของฉันเพื่อบอกว่านักเรียนคนนี้ดีมาก ถ้าพวกเขาไม่มีความคิดนี้ แล้วอีกรูปแบบหนึ่งล่ะคืออะไร? โอเค พวกเขาได้รับชื่อสำหรับตัวเขาเองแล้ว และแล้วเมื่อได้ยินชื่อของพวกเขาถูกกล่าวถึง พวกเขาบอกว่า “ฉันเป็นบางสิ่ง มีเพียงฉันเท่านั้นที่ทำงานนี้ มีเพียงฉันเท่านั้นที่ทำได้” พวกเขาพัฒนาความหยิ่งยโส ลูกทำงานหนักมากและยังไม่มีใครที่จะถามเกี่ยวกับลูกหรือแม้กระทั่งจะให้น้ำสักแก้วแก่ลูก ไม่มีใครแม้แต่จะมองมาที่ลูก แต่พวกเขายังคงยุ่งอยู่กับการพักผ่อนหรือกับงานของตนเอง แล้วมีความรู้สึกว่าคุณทำทุกสิ่งและยังไม่มีใครแม้แต่จะถามถึงลูก ลูกรู้สึก “ทำไมฉันต้องทำอะไรด้วย? การทำอะไรบางอย่าง หรือไม่ทำอะไรบางอย่าง มันก็เหมือนกัน ยิ่งไปกว่านั้นไม่มีใครถามฉันเกี่ยวกับเรื่องนี้เลย ดังนั้นจึงเป็นการดีกว่าที่จะนั่งอยู่ที่บ้านอย่างสบายๆ ฉันจะทำงานรับใช้เมื่อมีคนขอให้ฉันทำ” ดังนั้นจึงมีกิเลสในรูปที่สูงส่งในหลากหลายรูปแบบ แม้ว่ากิเลสรูปแบบหนึ่งมา อาจไม่ใช่ความละโมภ มันอาจจะมีความหยิ่งยโส หรือถ้าลูกแม้กระทั่งมีจิตสำนึกหรือความคิดว่าผู้อื่นควรยอมรับลูก แล้วเมื่อมีกิเลสตัวหนึ่งมา มิตรสหายอีกสี่ตัวของมันจะซ่อนอยู่ที่นั่นในรูปใดรูปหนึ่งเช่นกัน และเมื่อลูกให้ออกาสกับกิเลสหนึ่งในนั้น กิเลสอีกสี่ตัวที่หลบซ่อนอยู่ก็จะใช้ออกาสตามเวลาด้วยเช่นกัน แล้วบางคนก็พูดว่าพวกเขาไม่มีความซาบซึ้งอย่างที่เขาเคยประสบมาในตอนแรก ที่ก่อนหน้านี้พวกเขามีความซาบซึ้งอย่างมากและมีสภาพที่ดีมาก แต่พวกเขาไม่รู้ว่าตอนนี้เกิดอะไรขึ้น มายา, ชโมยได้เข้ามาทางประตู ลูกตระหนักถึงสิ่งนี้ ดังนั้นอย่าพูดว่าลูกไม่รู้ว่าจะอะไรเกิดขึ้น!

แม้แต่ครูก็มีประสบการณ์ในสิ่งนี้ ครูต้องการอะไร? ที่ศูนย์ของพวกเขาฉันควรจะดี ไม่สำคัญว่าเสื้อผ้าของพวกเขาจะเป็นเช่นไร แต่อย่างน้อยศูนย์ของพวกเขาควรเป็นสถานที่ที่สะดวกสบายในการอยู่อาศัย ที่พวกเขาควรมีมิตรที่ดีและและนักเรียนที่ดีและมีบัณฑิตที่ดีสำหรับบารมี ถ้าหนึ่งในนักเรียนที่ดีของพวกเขาเปลี่ยนไป และแล้วหัวใจของพวกเขาจะเริ่มเต้นเร็วขึ้น แล้วพวกเขาจะรู้สึก “ฉันจะทำอะไรได้ในตอนนี้? เขาเป็นผู้ช่วยที่ดี แต่ตอนนี้เขาได้จากไปแล้ว” ผู้ช่วยของลูกเป็นนักเรียนหรือเป็นพ่อ? ใครที่มองเห็นได้ในเวลานั้น? นักเรียนหรือพ่อ? ดังนั้นนี่คือมายาในรูปที่สูงส่งที่พยายามเขย่ารากฐานของลูก หากลูกมีศรัทธาว่าผู้ทรงพลังอำนาจอยู่กับลูกแล้วท่านจะทำให้ใครบางคนหรือคนอื่นๆ เป็นเครื่องมือที่จะมาช่วยลูก อย่าได้มีความปรารถนาที่จะได้รับโอกาส: “อย่างน้อยให้ฉันได้เข้าร่วมประชุมสัมมนาในอาบิสกัครั้งหรือให้ฉันเข้าร่วมการประชุมใหญ่อื่นๆ โอเค ถ้าไม่มีอะไรอีกก็ให้ฉันทำค่ายโยคะแล้วกัน ฉันควรจะมีโอกาสนี้ โอเค ฉันอาจจะไม่ได้ให้คำบรรยายแต่อย่างน้อยฉันก็ควรจะมีมาบนเวที การทำลายล้างก็จะเกิดขึ้นเช่นกัน แล้วฉันจะไม่ได้รับโอกาส (number) ที่จะทำสิ่งนี้จนถึงการทำลายล้างหรือ? อย่างน้อยฉันก็ควรมีโอกาสนี้” อย่างไรก็ตาม บัพดาดาได้บอกลูกก่อนหน้านี้ด้วยว่า: ถ้าลูกมีค่าและลูกได้รับโอกาสนี้ จงทำสิ่งนั้นด้วยความสุข แต่ถึงแม้จะมีความคิดเช่นนี้ว่าฉันควรได้รับโอกาสก็เป็นการขอทานรูปแบบหนึ่งเช่นกัน การต้องการบางสิ่งบางอย่างอยู่เสมอก็เป็นการขอทานในรูปที่สูงส่ง: “สิ่งนี้ควรเกิดขึ้น... เป็นเพราะพวกเขาไม่รู้จักเรา แม้แต่ดาดีและดีดีก็ไม่ได้รู้จักทุกคน พวกเขาจึงผลักดันหรือส่งเสริมเพียงผู้ที่อยู่ข้างหน้าเท่านั้น” แม้แต่การมีความคิดนี้ก็ถือเป็นการขอทานในลักษณะที่ละเอียดอ่อน บัพดาดาได้บอกลูกว่า ถ้าลูกขึ้นมาบนเวทีเพราะคุณสมบัติพิเศษบางอย่าง ลูกอาจจะไม่มีโยคะนั้น สภาพของลูกอาจจะไม่ดีนัก แต่เป็นเพราะลูกมีคุณสมบัติพิเศษในการพูดหรือมีพลังในการจับ *catching power* ที่ชื่อของลูกได้รับการยกย่อง บางคนก็มีวิธีการพูดที่อ่อนหวานมาก พวกเขาพูดด้วยความชัดเจนมากและมีพลังในการจับที่ดี พวกเขารวบรวมตัวอย่างจากที่นี่และที่นั่นและถ่ายทอดสิ่งเหล่านั้นให้กับผู้อื่นและดังนั้นชื่อของพวกเขาจึงได้รับการยกย่อง หากลูกถูกถามว่า “ลูกต้องการใคร?” ลูกจะพูดว่า “ฉันต้องการคนนั้นคนนั้น” “ใครควรจะมา?” “คนนั้นคนนั้นควรจะมา” แม้ว่าคนนั้นจะอ่อนแอในโยคะก็ตาม

ผลลัพธ์สุดท้ายไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งนี้ ผลลัพธ์สุดท้ายจะไม่ขึ้นอยู่กับว่าลูกได้ให้คำบรรยายมากเท่าไรหรือลูกได้สร้างนักเรียนหรือศูนย์จำนวนมากเพียงใด แต่ขึ้นอยู่กับว่าลูกทำให้คนนั้นมีค่ามากเพียงใด ไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะสร้างศูนย์ แต่มีกึ่งดวงวิญญาณที่ลูกทำให้มีค่า? โอเค ลูกได้รับชื่อสำหรับการเป็น “ผู้ดูแลศูนย์” ของสามสิบศูนย์ อย่างไรก็ตาม ถ้าในสามสิบศูนย์นั้น สิบห้าศูนย์มีความแปรปรวนขึ้นๆลงๆ และอีกสิบห้าศูนย์โอเค จะมีประโยชน์อะไรในนั้นหรือนั่นเป็นเพียงแค่การยกย่องชื่อเสียงของลูก? ถ้าอย่างนั้นลูกก็เพียงได้รับชื่อว่าเป็นคนนั้นคนนี่ที่มีสามสิบศูนย์ อย่างไรก็ตามลูกจะไม่ได้รับอันดับบนพื้นฐานของสิ่งนั้น อันดับในขั้นสุดท้ายจะขึ้นอยู่กับว่าลูกให้ความสุขกับใครมากมายแค่ไหนและตัวลูกเองคงอยู่อย่างมีพลังมากเพียงใด? ดังนั้นจบสิ้นความต้องการประเภทนี้ด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถมีโยคะได้ ทุกวันลูกจะเฝ้าดูและคิดว่าโปรแกรมนี้เกิดขึ้นที่สถานที่นั้น แต่ว่าลูกไม่ได้ถูกเรียกให้มา “สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อวานก่อน สิ่งนี้เกิดขึ้นที่นี่เมื่อวานนี้ สิ่งนี้เกิดขึ้นในวันนี้” แล้วลูกจะสามารถมีโยคะได้หรือไม่ หรือลูกจะต้องนับไหม?

ดังนั้นสิ่งหลักคือการทำให้ศรัทธาที่ถูกต้องของลูกแข็งแกร่งขึ้น ลูกพูดด้วยคำพูดว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและพ่อเป็นผู้ทรงพลังอำนาจ แต่สิ่งนี้ควรปรากฏให้เห็นในการกระทำในทางปฏิบัติของลูก ถ้าพ่อเป็นผู้ทรงพลังอำนาจและมายากำลังทำให้ลูกสั่นคลอน ใครจะเชื่อว่าพ่อของลูกคือผู้ทรงอำนาจ? ไม่มีผู้ใดสูงกว่าท่าน ดังนั้นวันนี้บิดาดามองเห็นรากฐานของศรัทธาของลูก ไม่ว่าจะเป็นลูกใหม่หรือลูกเก่า จงนำรากฐานของศรัทธาเข้าไปปฏิบัติและใช้สิ่งนั้นในเวลาที่ต้องการ หลังจากเวลาผ่านไปสำหรับลูกที่จะใช้สิ่งนั้น ลูกมาหาพ่อด้วยความสำนึกผิดและเสียใจ: “بابาฉันจะทำอะไรได้? สิ่งนั้นเพียงแค่อเกิดขึ้น! ท่านเป็นผู้มีความเมตตา มีความเมตตากับฉันด้วย!” ดังนั้นสิ่งนี้คืออะไร? นี่เป็นความเสียใจในรูปที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ถ้าبابาอยู่กับลูกแล้วลูกจะไม่มีคำถามกล้าหาญ การมีสติปัญญาที่มีศรัทธาหมายถึงการได้รับชัยชนะ หากมีสิ่งใดเกิดขึ้น อย่าปล่อยให้อารมณ์ของลูกขึ้นลง อย่าปล่อยให้อารมณ์ของลูกขึ้นลง แม้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นมากก็ตาม จบสิ้นสิ่งนั้นจากระยะไกลในทันที เวลานั้นอย่าได้กลายเป็นนักรบ ปัจจุบันนี้หลายคนไม่ได้เป็นโยคีที่สม่ำเสมอ บางครั้งพวกเขาเป็นโยคีและบางครั้งพวกเขาก็เป็นนักรบ ผู้ที่ต่อสู้รบรา แล้วลูกจะเรียกตนเองว่าอะไร: นักรบหรือโยคี? ลูกเรียกตนเองว่าโยคีที่ง่ายดาย ลูกใหม่ทุกคนได้มาแล้ว บิดาดาดาขอแสดงความยินดีกับลูกอีกครั้งที่ได้รับโชคนี้ อย่างไรก็ตามพร้อมกับการแสดงความยินดีแล้วลูกต้องตรวจสอบด้วยว่ารากฐานของลูกคืออันดับหนึ่งหรืออันดับสอง

หลายคนพูดว่าพวกเขาชอบความรู้และโยคะเป็นอย่างมาก นั่นเป็นสิ่งที่ดี นั่นก็โอเค อย่างไรก็ตามลูกใช้ความรู้นี้ในการกระทำของลูกหรือไม่? ความรู้หมายถึงดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณสูงสุด และละคร ไม่ใช่แค่คำพูดเท่านั้น ความรู้หมายถึงความเข้าใจ ผู้ที่รู้จักจะประสบความสำเร็จในทุกสิ่งเสมอโดยใช้ sense สัมผัสของเขาให้เหมาะสมกับเวลา เมื่อลูกประสบกับช่วงเวลาแห่งความทุกข์ในชีวิตของลูก ลูกคิดอย่างไร? ลูกจะพูดว่า: ฉันไม่รู้ทำไมฉันถึงไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ ดังนั้นลูกมีความรู้คิดหรือไม่? ลูกมีความรู้หรือไม่? พูดว่ามี หรือไม่มี! (ฮาจิ) ลูกพูด “มี” ได้ดีมาก! สิ่งขับเคลื่อนของการเป็นผู้ที่รู้จักคือลูกไม่เคยถูกหลอกหลวง นี่เป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนของดวงวิญญาณที่มีความรู้ และสิ่งที่ขับเคลื่อนของดวงวิญญาณโยคีคือมีสติปัญญาที่สะอาดและชัดเจนอยู่เสมอ ให้มันสะอาดและชัดเจนด้วยเช่นกัน โยคีจะไม่พูดว่า “ฉันไม่รู้ ฉันไม่รู้” สติปัญญาของเขาคงความชัดเจนอยู่เสมอ สิ่งขับเคลื่อนของการเป็นตัวของดาร์นาคือลูกเป็นแสงและเบาสบาย(double light)อยู่เสมอ ไม่ว่าลูกจะมีความรับผิดชอบที่ใหญ่โตแค่ไหน ลูกก็เป็นตัวของดาร์นาอยู่เสมอ และลูกคงอยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบายอยู่เสมอ: เป็นแสงและเบาสบายถึงแม้ว่าจะมีงานแฟรงงานแสดงสินค้าและนิทรรศการ(เมล่า) หรืองานละครสัตว์(จาเมล่า ความวุ่นวาย ยุ่งเหยิงและไม่เป็นระเบียบ) สิ่งขับเคลื่อนของดวงวิญญาณที่เป็นประโยชน์ในงานรับใช้คือการที่เขาเป็นเครื่องมือที่ล้อมตนเองอยู่เสมอ ดังนั้นจงตรวจสอบสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ภายในตัวลูกเอง ลูกทุกคนพูดว่าลูกเป็นนักเรียนของพระเจ้าในทั้งสี่วิชา ดังนั้นสิ่งขับเคลื่อนเหล่านี้ควรปรากฏให้เห็น

แล้วคนใหม่จะทำอย่างไร? ลูกต้องทำให้ศรัทธาของลูกแข็งแกร่งยิ่งขึ้น มิฉะนั้นลูกจะเคลื่อนไปเป็นเวลาสองปีหรือสามปี แล้วก็กลับสู่โลกเก่า ผู้ที่กลับไปสู่โลกเก่าไม่สามารถชำระสะสางตนเองที่นั่นได้เช่นกัน พวกเขาไม่เป็นของโลกนี้และโลกนั้นด้วย ดังนั้นจงทำให้รากฐานของลูกแข็งแกร่งมาก มีประสบการณ์ว่าพ่อผู้ทรงอำนาจอยู่กับลูก แม้ว่าลูกจะมีประสบการณ์กับสิ่งหนึ่งนี้มาแล้วก็ตาม ลูกจะผ่านทุกสิ่งไปได้ ผู้คนมีความซาบซึ้งของการอยู่ในกลุ่มของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี แต่ผู้นี้คือผู้ทรงพลังอำนาจ! อ้อจะ

ถึงดวงวิญญาณที่มีโชคที่สูงส่งที่สุดในทุกทิศทางที่ทำให้ผู้ประทานโชคเป็นของพวกเขาอยู่เสมอ ถึงลูกๆที่มีค่าผู้ที่รับฟังศรัทธาของบิดาดาดาและนำไปปฏิบัติอยู่เสมอ ถึงลูกๆที่เชื่อฟังทั้งหมดที่คงอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนในการทำงานรับใช้ ถึงผู้ที่พ้นอิสระจากความโกลาหลวุ่นวายใดๆและผู้ที่ไม่เฉลิมฉลองการพบปะกับพระเจ้า ด้วยความรัก ความระลึกถึง และ

นมัสเตจากปัปดาดา

ดับเบิลโฟเรนเนอร์มีความซาบซึ้งเป็นสองเท่าใช่หรือไม่? ดับเบิลโฟเรนเนอร์หมายถึงผู้ที่มีความเป็นแสงและเบาสบาย
ลูกมีความซาบซึ้งเป็นสองเท่า และลูกได้รับความรักเป็นสองเท่า - จากปัปดาดาและครอบครัว ลูกเข้าใจไหม?

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมดและจบสิ้นการฟุ้งฟิงโดยการได้รับประสบการณ์ในสิทธิ์ของการเป็นเจ้าของ
การทำให้พ่อเป็นของลูกหมายถึงการได้รับประสบการณ์ในสิทธิ์ของลูก เมื่อลูกมีสิทธิ์ ก็จะไม่มีการฟุ้งฟิง
กับตัวลูกเองหรือกับความสัมพันธ์และสายใยใดๆ ลูกไม่ต้องฟุ้งฟิงวัตถุธาตุหรือสถานการณ์ที่ไม่ดี เมื่อการ
ฟุ้งฟิงทุกประเภทเหล่านี้จบสิ้นลง ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมด ผู้ที่รู้จักพ่อและทำให้พ่อเป็นของพวก
เขาโดยรู้ว่าพ่อนั้นเป็นผู้ยิ่งใหญ่และมีสิทธิ์ทั้งหมด

คติพจน์: การก้าวไปพร้อมกับประสานชั้นสสารและคุณธรรมกับทุกคนเป็นคุณสมบัติพิเศษของดวงวิญญาณพิเศษ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่การแสดงมาถึงจุดจบและลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงเฝ้าแต่ลิ้มเครื่องแต่งกาย (ร่างกาย) ของลูก คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง
- คำถาม:** เกมที่น่าอัศจรรย์ใดเกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น และไม่เกิดขึ้นในยุคอื่นใด?
- คำตอบ:** เกมของการหย่าร้าง รามหย่าร้างลูกจากราวัน และแล้วราวันก็หย่าร้างลูกจากราม นี่คือเกมที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก ด้วยการลืมนี่ ลูกก็ถูกยิงโดยมายา เหตุนี้เองพ่อจึงให้คำสอนแก่ลูก: ลูกๆ มั่นคงในศาสนาของตนเอง เฝ้าแต่ลิ้มร่างกายและศาสนาทางร่างทั้งหมด เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อการจดจำระลึกถึง กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
- เพลง:** ฝนแห่งความรู้อยู่กับผู้ที่อยู่กับผู้ที่เป็นที่รัก

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ได้ยินเพลงตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ มีคำกล่าวว่าตามลำดับกันไป ในทุกสถานการณ์ เพราะนี่คือวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย พร้อมกันกับสิ่งนั้น นี่เป็นสัทสังหรณ์หรือมีความเป็นมิตรกับสัจจะที่แท้จริง เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าสัจจะ ท่านมาที่นี่เพียงครั้งเดียวเท่านั้น เวลาที่ลูกพูดอย่างแท้จริงว่า ลูกอยู่ในความเป็นมิตรกับสัจจะ เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่นั่งอยู่เบื้องหน้าผู้เป็นสัจจะผู้ที่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ มีการร้องเพลงว่า: ฝนแห่งความรู้อยู่กับผู้เป็นที่รัก พ่อฉันถูกเรียกว่าผู้เป็นที่รัก ฝนแห่งความรู้มาจากผู้เป็นที่รักที่อยู่เบื้องหน้า ลูกๆ ลูกๆ รู้ว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลาที่อยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว เรากำลังกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เป็นดอกไม้จากหนาม เมื่อเรากลายเป็นดอกไม้ ร่างกายของเราก็จะไม่คงอยู่ ดอกตูมนั้นจะค่อยๆ ทยอยออกมาทีละน้อยๆ ด้วยเช่นกัน ดอกตูมนั้นไม่ได้คลี่บานในที่ ดอกตูมนั้นค่อยๆ คลี่บานออกและกลายเป็นดอกไม้ที่สมบูรณ์ เวลาที่ยังไม่มีใครกลายเป็นดอกไม้ที่สมบูรณ์ นั่นเป็นสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่ลูกจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกทั้งหมดเวลานี้กำลังทำความเพียรพยายามอยู่ พ่อคือพ่อเหนือโลก ท่านทั้งสองคือแม่และพ่อทางจิตของยุคบรรจบพบกัน บางคนเป็นหนามและผู้อื่นเป็นดอกตูม ใช้เวลาสำหรับดอกตูมที่จะคลี่บาน ลูกทั้งหมดเป็นดอกตูมตามลำดับกันไปผู้ที่กำลังจะกลายเป็นดอกไม้ บางคนเบ่งบานอย่างสมบูรณ์และบางคนเบ่งบานครึ่งเดียวเท่านั้น วันหนึ่งพวกเขาเหล่านั้นจะเบ่งบานอย่างสมบูรณ์แน่นอน นี่คือนวนดอกไม้ ลูกๆ รู้ว่าลูกกลายเป็นดอกตูมจากหนามและกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ เวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม ดอกตูมบางดอกนั้นก็เพียงแต่ตายไป บางดอกก็แย้มบานเล็กน้อยแล้วก็ตายไป มีพายุที่รุนแรงอย่างมากของมายา แม้แต่เมื่อเปิดศุนย์ขึ้น บางคนก็จบสิ้นลงอย่างรวดเร็ว พวกเขาเหล่านั้นตกลงไปมายาเต็มไปด้วยพลังอย่างมาก นี่คือการชักเย่อระหว่างรามและราวัน มีคำกล่าวว่า: ราม ราม ไม่ได้เป็นรามของยุคเงินที่พวกเขาจดจำ พวกเขาพูดว่า “ราม ราม,” เพื่อพระเจ้า ราวันถูกเปรียบเทียบกับราม รามคือพ่อและราวันคือมายา ศัตรูมายามีพลังอย่างมากด้วย นี่คือนเกมของการหย่าร้างจากกันและกัน รามทำให้ลูกละทิ้งมายา ราวัน และแล้วมายาก็ทำให้ลูกละทิ้งพ่อ ราม, พ่อพูดว่า: ทำให้สติปัญญาของลูกละทิ้งร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูก ละทิ้งศาสนาทางร่างกายทั้งหมด จงลิ้มว่า “ฉันเป็นผู้นั้นผู้นี้ และเป็นของศาสนานี้” และมั่นคงตัวลูกเองในศาสนาของตน ละทิ้งศาสนาทางร่างกายทั้งหมดและคิดว่าตนเองอยู่ตามลำพัง พ่อทำให้ลูกละทิ้งทุกสิ่งของโลกนี้ กลับมาปราศจากร่าง เป็นของพ่อและจงจดจำพ่อ เมื่อลูกลืมนี่ ลูกก็ถูกยิงโดยมายา จงเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะจดจำพ่อ มายาเต็มไปด้วยพลังอย่างมากเช่นกัน หลังจากลูกเป็นของพ่อ มายาก็ทำให้ลูกละทิ้งทุกสิ่งและนำลูกออกไปจากพ่อ ไม่ควรมีใครหย่าขาดจากพ่อ ถึงครั้งหนึ่งของวงจรที่ลูกได้เฝ้าแต่จดจำพ่อ เพียงลูกเท่านั้นที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่สมบูรณ์ ลูกคือผู้ที่ได้เริ่มความเลื่อมใสศรัทธา พ่อมาและทำให้ลูกละทิ้งมายา ท่านพูดว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จงเฝ้าแต่ลิ้มเครื่องแต่งกาย (ร่างกาย) นั้น ก็เท่านั้นเอง เวลาที่เราต้องกลับบ้าน มีนักแสดงในการแสดงนั้นด้วยเช่นกัน พวกเขาเองนั้นก็สำนึกรู้ว่าในเพียง 5-10 นาทีการแสดงของเราจะมาถึงจุดจบ และแล้วเราก็จะกลับบ้าน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาเมื่อการแสดงกำลังจะจบสิ้น ไม่ใช่ในตอนเริ่มต้น ลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่า 84 ชาติเกิดของลูกเวลานี้ได้มาถึงจุดจบแล้ว จะมีเวลาเหลืออีกมากเพียงไร? ลูกจะถามว่า: เมื่อใดที่เราจะไปสู่สวรรค์หรือดินแดนแห่งความสุข? อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า: ชีวิตนี้กล่าวได้ว่าเป็นชีวิตที่มีคุณค่าอย่างมาก ลูกกำลังทำงานรับใช้ที่สำคัญมากด้วยการทำตามศรัทธา เพียงลูกๆ พ้นดาวาสเท่านั้นที่ทำตามศรัทธา สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในกิตะ ฯลฯ บาบานี้ได้ศึกษาคัมภีร์มากมาย และก็มีกูรูมากมาย ลูกรู้ถึงกิจกรรมของนักแสดงทั้งหมด เป็นภายหลังที่พวกเขาแต่งและเขียนคัมภีร์ พวกเขาจะรู้อะไร? การแสดงนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว

ในละคร กิตะและภคัทจะซ้ำรอยในเวลาของตนเอง กิตะคือแม่และพ่อ กิตะกล่าวได้ว่าเป็นแม่ ไม่มีตำราศาสนาอื่นใดที่จะถูกเรียกว่าแม่ ชื่อของเขาถูกเรียกว่าแม่กิตะ อัจชะ ใครเขียนตำรานั้น? ก่อนอื่นใด สามีก็นำภรรยามาเลี้ยงดู เมื่อผู้ชายแต่งงาน เขาก็พูดว่า: ผู้นี้คือภรรยาของฉันทัน ดังนั้น เขาจึงเป็นผู้สร้าง และแล้วเมื่อพวกเขามีลูก พวกเขาพูดว่า: เด็กพวกนี้เป็นลูกๆ ของเรา เด็กๆ ก็จะพูดว่า: ผู้นี้เป็นพ่อของเรา ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบาบา ลูกพูดว่า: บาบา เราเป็นของท่าน เป็นเวลายาวนานอย่างมากที่เราเฝ้าแต่ทำตามการชี้แนะของมายา และเวลานี้เราจะทำตามการชี้แนะของท่าน มายาไม่ได้ให้การชี้แนะแก่ลูกเป็นคำพูด มายาเพียงแต่ทำให้ลูกทำการกระทำเช่นนั้น พ่อหนึ่งนี้และอธิบายนแก่ลูกเป็นคำพูด ลูกทั้งหมดเป็นชาวบาร์ต ลูกรู้ว่าบาร์ตของลูกนั้นเคยเป็นมงกุฏ เวลานี้ไม่ได้มีทั้งสองมงกุฏ ไม่ได้มีมงกุฏที่ศักดิ์สิทธิ์และไม่มีศักดิ์สิทธิ์ มีคำกล่าวว่า ผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์สูงสุด (Her Holiness, His Holiness) สิ่งนี้กล่าวถึงทั้งหญิงและชาย ผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์สูงสุด (His Holiness) นั้นกล่าวไว้กับชั้นยาซซี อย่างไรก็ตาม นั้นไม่ใช่หนทางครอบครัว ในหนทางครอบครัวทั้งสามีและภรรยาก็อยู่อย่างบริสุทธิ์ ในยุคทองถึงอย่างไรทั้งสองนั้นก็บริสุทธิ์และนั่นถูกเรียกว่าบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายอยู่อย่างบริสุทธิ์ ที่นี้ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้น ทั้งสองสิ่งนั้นไม่สามารถบริสุทธิ์ได้ ดังนั้นเวลานี้ลูกกำลังรับฟังอยู่เบื้องหน้าพ่อ และสิ่งนี้ถูกเรียกว่า ฝนแห่งความรู้ นั่นคือฝนของยาพิช และนี่คือฝนของน้ำทิพย์แห่งความรู้ มีการร้องเป็นเพลงว่า: ทำไมเราต้องละทิ้งน้ำทิพย์ และดื่มยาพิชเล่า? เวลานี้ลูกกำลังได้รับน้ำทิพย์แห่งความรู้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเพียงแต่เฝ้าร้องเพลงอย่างนี้ แต่เวลานี้ลูกกำลังได้รับน้ำทิพย์แห่งความรู้ในทางปฏิบัติ เป็นเพราะสิ่งนี้ได้มีชื่ออมฤตสาร (ทะเลสาบแห่งน้ำทิพย์) อย่างไรก็ตามมีทะเลสาบเช่นนี้มากมาย มีทะเลสาบมานสโรวารด้วยเช่นกัน นั้นไม่ใช่ทะเลสาบของมนุษย์! ทะเลสาบนี้เป็นทะเลสาบของน้ำทิพย์แห่งความรู้ และท่านนั้นถูกเรียกว่ามานสโรวารแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน นั่นเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน บางคนก็เป็นแม่น้ำ บางคนก็เป็นลำคลอง และบางคนก็เป็นบ่อเล็กๆ เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าพ่อได้เคยอธิบายนในวงจรก่อนหน้านี้และเวลานี้ท่านกำลังอธิบายนอีกครั้งหนึ่ง ลูกมีศรัทธาว่าลูกกำลังศึกษาราชโยคะจากบาบาที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ในวงจรที่แล้วด้วย ปวงประชาเองนั้นก็พูดว่าพวกเขาเป็นนาย ผู้คนของบาร์ตพูดว่าบาร์ตของพวกเขาเคยสูงสุด บาร์ตของเราในเวลานี้ต่ำที่สุด บาร์ตของเราเคยสูงส่งอย่างมาก แต่บาร์ตของเราเวลานี้กลับมادتต่ำอย่างมาก สิ่งนี้จะไม่กล่าวถึงแผ่นดินอื่นใด ผู้คนของทุกศาสนาเชื่อว่าบาร์ตนั้นเป็นแผ่นดินโบราณและพวกเขาไม่ได้คงอยู่ในเวลานั้น ในยุคทองมีเพียงผู้คนของบาร์ตอย่างแน่นอน ได้รับการจดจำว่า 3,000 ปีก่อนพระคริสต์เคยมีเพียงบาร์ตและไม่มีศาสนาอื่นใด เคยเป็นบาร์ตใหม่ในโลกใหม่ เวลานี้บาร์ตนั้นเก่า บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ แต่สิ่งนี้ไม่ได้คงอยู่ในสติปัญญาของใครอย่างสมบูรณ์ นี่คือนางสิ่งซึ่งง่ายตายอย่างมากที่จะเข้าใจ พ่อกำลังอธิบายนแก่ลูก ลูกกำลังทำหน้าที่ในทางปฏิบัติ ลูกกลายเป็นไวยาสที่แท้จริงตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกต้องถ่ายทอดกิตะที่แท้จริง ลูกไม่ต้องหีบตำราศาสนาใดๆไว้ในมือของลูก ลูกคือรูปและบาฮาน ลูกดวงวิญญาณกำลังรับฟังความรู้ของกิตะจากพ่อ ลูกมีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นในสติปัญญาของลูก ลูกๆ ไม่มีกูรูหรือผู้รู้อื่น หรือผู้เคร่งศาสนาอื่นใดในสติปัญญาของลูก ลูกจะพูดว่าลูกรับฟังจากมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ถูกเรียกว่าสัท ศรี อากาล ด้วย คำพูดเหล่านี้อ่อนหวานอย่างมาก ชาวอากาลี (ชาวซิกข์) พูดอย่างเสียงดังมากว่า: สัท ศรี อากาล ที่นี้ลูกๆ กำลังแสดงการร้ายราแห่งความรู้ เหตุนี้จึงมีคำกล่าวว่าผู้ที่มิสัจจะนั้นร้ายราในความสุข ภายหลังลูกจะไปทีนั้นและร้ายราในความสุข มีราเคยร้ายราในฉาน แต่เธอนั้นอยู่ในความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาใด พ่อผู้ประทานเทพนิมิต ตัวท่านกำลังสอนลูก ลูกๆ มากมายเฝ้าแต่ได้นิมิตและดังนั้นผู้คนจึงคิดว่า: สิ่งนี้คือเวทมนต์ ลูกๆ นั้นเฝ้าแต่เดินทางไปทั่ว (ในฉาน) ขณะที่กำลังศึกษาเล่าเรียน นั่นเป็นเพียงเกมสำหรับลูก นั้นไม่ใช่วิชา ไม่มีคะแนนในสิ่งนั้น ที่นั้นไม่มีคะแนนสำหรับการเล่นเกม ที่นี้ด้วยผู้ที่เฝ้าแต่เล่นเกมไม่ได้รับคะแนนในความรู้ เหล่านั้นเป็นเกม สิ่งเหล่านี้ถูกเรียกว่าเกมที่ละเอียดอ่อน สิ่งอื่นเป็นเกมที่หยาบในขณะที่สิ่งเหล่านั้นเป็นเกมที่ละเอียดอ่อน ผู้ที่แสดงการร้ายรา ฯลฯ ไม่ได้รับคะแนน เหตุนี้เองบาบาพูดว่า ความรู้ที่นั่นดีกว่าการเข้าฉาน ความรู้ที่นั่นสูงส่งในฉานมีเพียงนิมิตของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ นี่คือนิยามของ ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสติปัญญาของลูก พวกเขาเฝ้าดูด้วยดวงตาของพวกเขาว่าพวกเขาจะกลายเป็นผู้หนึ่งผู้ใด ที่นี้คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในอนาคตของลูก ลูกต้องกลายเป็นเจ้าหญิงและเจ้าชาย และแล้วลูกก็กลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี หากใครบางคนไปนั่งในวิทยาลัยโดยที่ไม่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นจะถูกเรียกว่าอะไร? ไม่มีชุมนุมทางจิตอื่นใดในบาร์ตที่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ สิ่งนี้สามารถถูกเรียกว่ามหาวิทยาลัยและโรงเรียนด้วยเช่นกัน ชุมนุมทางจิต (สัทสัง) ไม่สามารถถูกเรียกว่าโรงเรียนได้ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยของผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ลูกทำให้ทั้งจักรวาลไปเป็นสวรรค์ที่บริสุทธิ์ ลูกกำลังทำให้จักรวาลนี้กลายเป็นสวรรค์สำหรับลูกเอง ผู้ที่สร้างสิ่งเช่นนั้นและแล้วก็จะปกครองที่นั่นอีกครั้ง ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ผู้ที่กลายเป็นชาวนรกออย่างสมบูรณ์ ผู้ที่ได้ทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธามาตั้งแต่ยุคทองแดงเท่านั้นคือผู้ที่กลายเป็นผู้อาศัยของสวรรค์ มนุษย์ที่เลื้อยทั้งหมดจะถูกบดขยี้เหมือนกับเมล็ด

มัสตาร์ดและถูกทำลาย และดวงวิญญาณเหล่านั้นก็จะกลับบ้านไปหาพ่อ การทำลายล้างที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นจะเกิดขึ้น เวลานี้มีผู้คนมากมาย ลูกจะนั่งนับได้มากเท่าไร? ไม่มีใครสามารถนับสิ่งนี้ได้อย่างถูกต้องแน่นอน มีมนุษย์มากมายในโลกพวกเขาทั้งหมดจะถูกทำลาย ตัวอย่างของต้นบันยานนั้นได้มีการแสดงไว้ให้กับลูกๆ มีต้นไม้ที่ใหญ่โตมากในกัลกัตตา ไม่มีรากฐานใดๆ แต่ที่เหลือของต้นไม้ก็ยังยืนอยู่ ศาสนาเทพก็ยังอยู่ในเวลานี้ แต่ชื่อมันได้หายไปแล้ว ลูกจะไม่พูดว่าไม่มีรากฐานใดๆ อย่างน้อยที่สุดก็จะมีนามหรือร่องรอยบางอย่างของสิ่งเหล่านั้น ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นจะผุพังไปแล้วก็ตาม “หายไปแล้ว” หมายถึงมีเพียงน้อยนิดเท่านั้นของสิ่งนั้นที่หลงเหลืออยู่ มีสัญลักษณ์ของสิ่งนั้น ลักษณะและนารายณ์เคยปกครองในบาร์ต สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก แต่มายาราวนั้นปิดล็อกสติปัญญาของพวกเขา พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคือสติปัญญาของผู้มีปัญญาทั้งหลาย มนุษย์ทั้งหลายมีสติปัญญาแต่ถูกปิดล็อกไว้ พวกเขากลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน เวลานี้บาบาทำให้ลูกกลายเป็นผู้มีสติปัญญาที่สูงส่งอีกครั้งหนึ่ง ท่านกำลังทำให้ดวงวิญญาณเป็นเช่นนั้น สติปัญญาอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณ มีคำกล่าวว่า: ลูกนั้นมีสติปัญญาเป็นหิน ลูกมีสติปัญญาเช่นควาย ที่นี้ก็เป็นเช่นเดียวกัน ไม่ว่าลูกอธิบายสิ่งใดก็ตาม พวกเขาจะไม่เข้าใจ พวกเขาไม่ทำตามศรัทธา ศรัทธาพูดเสมอว่า: ลูกๆ จะกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ลูกต้องรับฟังสิ่งนี้และแล้วถ่ายทอดให้กับผู้อื่นด้วย เหตุนี้เองลูกต้องท่องท้าวไปไกลเพื่อรับใช้ผู้อื่น ลูกต้องไม่เพียงแต่นั่งลงในที่แห่งเดียว เวลานี้ลูกกำลังศึกษารู้และโยคะ ที่นี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าซึ่งบาบาเป็นการส่วนตัว ลูกกำลังศึกษาราชโยคะที่ง่ายดายเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูก ลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักรของดินแดนวิษณุ ลูกประจำแห่งชัยชนะของวิษณุนั้นถูกสร้างขึ้น เวลานี้ลูกเข้าใจความลับของละครอย่างชัดเจนมาก ลูกรู้อย่างแท้จริงว่าเคยมีอำนาจในการปกครองแบบเทพ เคยมีราชาและราชินีในตอนต้นยุคทอง เวลานี้ในตอนสิ้นสุดยุคเหล็ก ไม่มีใครสามารถถูกเรียกว่าราชาหรือราชินี อย่างไรก็ตามเมื่อใครบางคนช่วยรัฐบาล เขาก็ได้รับสมญาเป็นมหาราช รัฐบาลเคยให้สมญา เช่น โรชาเอ็บ โรบาฮาตุร์ ฯลฯ เวลานี้ ลูกกำลังได้รับสมญาที่ยิ่งใหญ่ในทางปฏิบัติ ลูกจะกลายเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์สูงสุด (His Holiness, Her Holiness) จักรพรรดิและจักรพรรดินี ลูกจะมีมงกุฎสองชั้น เริ่มแรก เป็นอาณาจักรที่สูงส่ง และแล้วก็ป็นอาณาจักรที่ไม่สูงส่ง เวลานี้อาณาจักรนั้นไม่สูงส่ง ไม่มีอาณาจักรใดๆ เป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน ละครนั้นต้องเป็นที่เข้าใจ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรโลง:

1. อาบในทะเลสาปมานสโรวาร์แห่งความรู้ทุกวัน และทำให้ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายนั้นบริสุทธิ์ จงละทิ้งการทำตามการชี้แนะของมายาและจงทำตามการชี้แนะของพ่อ
2. นี่คือเวลาที่มีคุณค่าอย่างมากของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เป็นเวลาที่ลูกทำตามศรัทธาและทำงานรับใช้ กลายเป็นไวยาสน์ที่แท้จริง จงรับฟังกิตะที่แท้จริงและถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่น กลายเป็นรูปและบาซัน

พร: ขอให้ลูกมีเมตตาอย่างแท้จริงและช่วยตัวเองและคนอื่นๆ จากประเภทของไฟต่างๆ มนุษย์ทุกวันนี้กำลังลุกไหม้อยู่ในไฟหลายประเภท ความเศร้าโศก ความกังวล ปัญหาหลายประเภท การบาดเจ็บประเภทต่างๆ ไฟเหล่านี้ให้ประสบการณ์การเผาไหม้ทั้งเป็น อย่างไรก็ตาม ลูกได้ออกไปจากชีวิตเช่นนั้นและกำลังนำไปสู่ชีวิตที่สูงส่ง ลูกกำลังนั่งอยู่บนชายฝั่งมหาสมุทรที่เย็นสบาย ลูกถูกล้อมรอบอยู่ในการได้มาซึ่งการบรรลุของความสุขและความสงบเหนือประสาทสัมผัส ดังนั้นจงมีความเมตตาและช่วยชีวิตผู้อื่นจากไฟหลายประเภทด้วย สร้างสถานที่แห่งความรู้ในทุกถนนและแสดงให้เห็นถึงจุดหมายปลายทาง

คติพจน์: ผู้ที่มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียวพบว่าสิ่งนั้นกลับมาปราศจากอย่างง่ายดาย

*** โอม ชานดิ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลับมาเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 100 เปอร์เซนต์ จงส่งกระจกในหัวใจของคุณ และดูว่าลูกกลับมาบริสุทธิ์มากเพียงใดแล้ว
- คำถาม:** ลูกๆ หลงพิธีใดทุกวัน และผู้คนของโลกหลงพิธีใดทุกวัน
- คำตอบ:** ทุกวันลูกๆ หลงเทศกาลของการก่อตั้งศาสนาเทพ นั่นคือเทศกาลของการทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ทุกวันลูกต้องเพาะต้นกล้าของการเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ผู้คนเหล่านั้นเพาะต้นกล้าของหนามในป่าและเรียกสิ่งนั้นว่าพิธีปลูกต้นไม้ ทุกวันลูกๆ หลงเทศกาลของการเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ไม่มีใครอีกแล้วที่จะหลงเทศกาลแบบเดียวกับลูกได้
- เพลง:** จงมองดูใบหน้าของคุณในกระจกของหัวใจของคุณ

โอมชานติ ใครพูดสิ่งนี้ ที่นี้คือการพบกันส่วนตัวระหว่างพ่อและลูกๆ เวลาที่ลูกได้รับดาทิพย์ ดวงตาที่สามแห่งความรู้ที่ลูกสามารถมองเห็นได้ เพราะทุกดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์และเป็นบาป พ่อให้ศรีมัทเพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องเข้าใจว่าใครคือผู้ที่กำลังให้ศรีมัทแก่ลูก ท่านคือผู้ที่พูดกับลูกดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรู้ว่าตนแสดงการกระทำที่ดีหรือไม่ดีผ่านร่างกาย เวลานั้นบapakำลังให้ความเข้าใจแก่ลูกๆ แน่หนอนว่าลูกทุกคนเคยไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกสามารถเห็นว่าลูกกลับมาบริสุทธิ์มากเพียงใดและลูกซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งมากเพียงใดแล้ว ผู้ที่ดลใจลูกให้ลูกซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งคือ พ่อ มหาสมุทรของทุกคุณธรรม ท่านนี้อยู่ที่นี้และอธิบายให้แก่ลูกๆ ผู้คนร้องว่า ฉันไร้คุณธรรม เราไม่มีคุณธรรมเลย พวกเขาพูดถึงตนเองว่าพวกเขาไม่มีคุณธรรมใด เวลานั้นลูกต้องกลับมาเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 100% ท่านพูดว่า จงส่งกระจกหัวใจของคุณ เมื่อลูกกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรมเท่านั้น ลูกจะสามารถแต่งงานกับศรีลักษมีหรือศรีนารายณ์ได้ ก่อนอื่นลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกร้องเพลงถึงท่านว่า ท่านคือแม่และพ่อ มีคำสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่ของพ่อสูงสุด ผู้คนพูดว่า ขอคารวะต่อชีวา ท่านคือผู้สร้างสวรรค์ แน่หนอนว่าเรามีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ มรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่ท่านจะให้แก่เราคือ อำนาจปกครองสวรรค์ บาร์ตเคยมีอำนาจปกครองสวรรค์แต่เวลานี้ไม่มีอำนาจนั้นแล้ว บาร์ตได้รับอำนาจนั้นมาจากพ่ออย่างแน่นอน บาร์ตจะกลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะ ไม่มีใครรู้ว่านี่คือ สถานที่เกิดของชีพบบา ผู้เป็นสัจจะ ชีพราตรีได้รับการจดจำ กลางคืนอะไรเล่า พวกเขาแสดงให้เห็นกลางคืนของกฤษณะและกลางคืนของชีวา ศรีกฤษณะกำเนิดมาจากครรภ์ของมารดา ลูกจะไม่พูดว่าเป็นจันมาชมีสำหรับชีพบบา ชีพบบามาเมื่อเป็นกลางคืนของบราห์มา หลังจากกลางคืนแล้วกลางวันก็มา นั่นคือ ตอนจบของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง สิ่งนี้ลูกเรียกว่ากลางคืนที่แสนมืดมิด นี่คือการเริ่มต้นที่ไม่มีขีดจำกัด มีกลางคืนที่มีขีดจำกัด แต่ตอนจบของยุคเหล็กถูกเรียกว่าความมืดมิดอย่างที่สุด เป็นเมื่อสัจกูรูให้น้ำมันแห่งความรู้ สัจกูรู ผู้เป็นพ่อคือ ลูกเรียกว่าพระอาทิตย์แห่งความรู้ ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อและมรดก ตัวอย่างเช่น เมื่อจักรพรรดิไม่มีบุตรชาย เขาจะอุปถัมภ์บุตรชายของผู้ที่ยากจนและเด็กคนนั้นจะรู้แก่ใจว่าเขาเคยยากจนและเวลานี้เขากลายเป็นบุตรชายของจักรพรรดิ ลูกเช่นกันรู้ว่าลูกกลับมายากจนขึ้นแค้นและนำเสนอด้วยการเป็นของรวัน เวลานั้นลูกเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกกำลังได้รับมรดกของสวรรค์จากท่าน ลูกต้องให้คำแนะนำอย่างชัดเจนมากและให้พวกเขาเขียนลงไปด้วยเช่นกันว่า เรากำลังได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้นี้ได้ ชันยาสซีทั้งบ้านและครอบครัวไป พวกเขากลับมาเป็นอิสระจากการถูกเรียกว่าพ่อหรือลูก ฯลฯ ที่นี้เป็นเรื่องของหนทางของการครองเรือน พวกเขาทั้งหนทางของการครองเรือน พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า ลูกเคยเป็นเหล่าเทพที่อยู่ในหนทางของการครองเรือน ลูกเคยเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและปราศจากกิเลส และลูกเคยเป็นนายของโลกด้วย และแล้วจากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและยังกราบไหว้ตนเองด้วยเช่นกัน เมื่อลูกเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ ลูกไม่จำเป็นต้องกราบไหว้บูชาที่นั่น ในทำนองเดียวกัน ในบาร์ตเคยเป็นสกุลเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา จากที่เคยเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา อีกครั้งหนึ่งในเวลานี้ ลูกๆ ต้องกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้จากที่เคยเป็นผู้กราบไหว้ เหตุนี้เองจึงมีการจดจำกันว่า ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้และลูกคือผู้กราบไหว้บูชา พ่อไม่กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ หรือกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อมีค่าควรแก่การกราบไหว้เสมอ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พรหมวางชีวลึงกัมไว้นวดและพวกเขาจะนั่งและบูชาพ่อ เราคือลูกๆ ของท่าน เราจะพูดว่า โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ท่านไม่มีตัวตนและดวงวิญญาณก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน เมื่อผู้คนไปหา

ชีวา พวกเขาพูดว่า โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณพูดสิ่งนี้ผ่านอวัยวะเหล่านี้ เวลาที่คุณรู้ว่าผู้ที่เสียชีวิตหลังจากที่ทำความดีเอาไว้จะได้รับการสรรเสริญ ลูกพูดแค่เพียง “แม่และพ่อ” กับผู้ที่ไม่มีตัวตนนั้น ด้วยราชาโยคะที่ง่ายดายและการสอนความรู้นี้ จากการสอนราชาโยคะที่ง่ายดายและสอนความรู้ที่เราจะมีความสุขอันเหลือ ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น สิ่งนี้ง่ายดายมาก ลูกคือ บีเค เป็นลูกๆของประชาธิปไตยมาในทางปฏิบัติ ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว เราอยู่เบื้องหน้าทั้งชีพบบาและบราห์มาบาเป็นการส่วนตัว ชีพบบาไม่มีร่างกายของท่านเอง ลูกรู้ว่าชีพบบากำลังสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆด้วยปากของผู้นี้ ศรีกฤษณะเป็นเด็กเล็ก กฤษณะจะพูดได้อย่างไรว่า จงลืมร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ศรีกฤษณะไม่สามารถพูดสิ่งนี้ พ่อเท่านั้นที่พูดเช่นนั้น สิ่งนี้จึงเป็นความผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ประการหนึ่งที่พวกเขาได้ทำ ทุกคนตั้งแต่ลัทธิขัณณะและนารายณ์จนกระทั่งประชากรทั้งหมดเคยได้รับความสุข พวกเขาคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดและกลับมาตาโมประธาน ผู้ที่สำคัญคือลัทธิขัณณะและนารายณ์ ราชาและราชินีเป็นเช่นไร ประชากรก็เป็นเช่นนั้น เวลาที่ลูกกลายเป็นบราห์มินจากศูทร นี่คือนิติเกิดที่ก้าวกระโดดของลูกๆ ชาติเกิดที่ก้าวกระโดดเป็นชาติเกิดที่มีศีลธรรม ลูกรู้ว่านี่คือชาติเกิดที่เป็นของพระเจ้าของลูก แต่ละวันบาบาจะอธิบายประเด็นใหม่ให้แก่ลูกๆอย่างต่อเนื่อง ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่จนกระทั่งเวลาสุดท้าย ประเด็นต่างๆจะปรากฏออกมาอย่างต่อเนื่องและจะถูกเพิ่มเติมเข้ามาอยู่เรื่อยๆ ไฟบุษย์ญแห่งความรู้ต้องดำเนินไปจนถึงตอนจบ เมื่อผู้คนสร้างไฟบุษย์ญของรูตรา พวกเขาจะสร้างซาลิแกรมดินเหนียวและบูชาซาลิแกรมเหล่านั้น ดวงวิญญาณเหล่านั้นได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกตัวตนดวงวิญญาณทำให้บาร์ตไปสู่มงกุฎบนศีรษะ ดังนั้นลูกๆดวงวิญญาณจึงได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกทำงานรับใช้กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้น พวกเขาจึงสร้างซาลิแกรมขึ้นมาพร้อมกับชีวาลิงกัม ดังนั้น ก่อนอื่น สิ่งสำคัญคือการให้คำแนะนำของพ่อ ชีพบบาถือกำเนิดแต่ท่านไม่ได้กำเนิดจากครรภ์ของมารดา ท่านไม่มีตัวตน ตัวอย่างเช่น เมื่อบางคนออกจากร่าง พวกเขาจะปลุกเรียกดวงวิญญาณนั้นให้มากินอาหารพิเศษที่ทำขึ้นสำหรับดวงวิญญาณที่จากไปแล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงป้อนดวงวิญญาณนั้น ดวงวิญญาณคือผู้ที่ได้รับรสชาติของอาหาร ดวงวิญญาณคือผู้ที่รู้สึกมีความสุขหรือมีความทุกข์และรู้สึกว่ามีบางสิ่งมีรสขมหรือหวาน สันสการอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณมีประสบการณ์ความสุขหรือความทุกข์เมื่อเขาอยู่ในร่างกาย บาบาอธิบายให้แก่ลูกแล้วว่าลูกจะได้รับการลงโทษอย่างไร ไม่ใช่ร่างละเอียดอ่อน ลูกถูกทำให้มีร่างที่เป็นกายเนื้อมาใช่แล้วก็ถูกลงโทษ ประสบการณ์ของการถูกลงโทษได้รับในคุกของครรภ์ ดวงวิญญาณนั้นคร่ำครวญอยู่ในความทุกข์ระทมว่า “พ่อได้แล้ว! ปลอ่ยนั้นออกไปเถิด!” มีตัวอย่างของพระราชวังของครรภ์ ดวงวิญญาณไม่อยากจะออกมา นั่นเป็นเพียงตัวอย่าง ในยุคทอง แต่ละครรภ์กลายเป็นพระราชวังไม่มีบาปที่นั่น เวลาที่ลูกรู้ว่าลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างไร มีคำกล่าวว่า “เป็นคนบาปเหมือนอัมมิล” เขาทำบาปอย่างมากมาย บริสุทธิหมายถึงไร้กิเลส สิ่งหลักคือกิเลส ดังนั้นชั้นยาสซึ่งทั้งบ้านและครอบครัวของเขาเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์และเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ มนุษย์ทุกคนไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องอยู่เรื่อยๆว่า รามผู้ที่เป็นของลิดาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ราชารามคือผู้ที่เป็นของสกุลรามพ (สูงส่ง) ชีพบบาจะไม่ถูกเรียกว่าราชาราม พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดถูกเรียกว่าราม ไม่ใช่ราชาราม พ่อไม่กลายเป็นราชาหรือจักรพรรดิ ลูกจะกลายเป็นศรีลัทธิขัณณะจักรพรรดินีและศรีนารายณ์ จักรพรรดิ พ่อจะไม่เป็นเช่นนั้น พ่อไม่มีตัวตน อยู่เหนือการกลับชาติมาเกิด มนุษย์ทุกคนจะกลับมาใช้ชาติเกิดอย่างต่อเนื่อง พ่อพูดว่า พ่อไม่มีตัวตน พ่อยังต้องรับการคำจูนจากวัดฤทธาด้วย พ่อไม่ได้เข้ามาในครรภ์ พ่อเข้ามาในผู้นี้ ผู้นี้ไม่รู้เกี่ยวกับชาติเกิดของตนเอง พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายว่า ลูกเคยเป็นเทพและแล้วลูกก็กลายเป็นศูทร และเวลานี้กลายเป็นบราห์มิน พ่ออธิบายสิ่งนี้ให้แก่ลูก ลูกไม่รู้จักชาติเกิดของตนเอง ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินเท่านั้นที่จะมาและเข้าใจ พ่อพูดว่า ลูกใช้ครบ 84 ชาติเกิดแล้วในวิธีนี้ มีคำกล่าวว่า มรดกของ 21 ชั่วอายุคน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะให้มรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกๆ ลูกได้รับความสุขชั่วคราวจากพ่อทางร่าง ในดินแดนของความเป็นอมตะ ลูกจะมีความสุขตั้งแต่ตอนต้นตอนกลางจนถึงตอนจบ ที่นี้มีแต่ความทุกข์ตั้งแต่ตอนต้นตอนกลางจนถึงตอนจบ ชีพบบา เจ้าแห่งความเป็นอมตะกำลังเล่าเรื่องราวของความเป็นอมตะให้แก่ลูกๆ ปารวดีฟัง ท่านยังเป็นผู้เดียวที่เล่าเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงให้ลูกๆฟังด้วยเช่นกัน นี่คือนิทานของการให้ตาที่สามแห่งความรู้แก่ลูกๆ ผู้คนของบาร์ตเคยมีความสุขอยู่เสมอ พวกเขาเคยบริสุทธิ์มาก พวกเขามีความสุข มีสุขภาพดีและมีทรัพย์ ไม่มีใครเจ็บป่วย ชื่อนั้นคือสวรรค์ บาร์ตโบราณเคยเป็นสวรรค์และไม่มีศาสนาหรือดินแดนอื่นๆที่นั่น ต้นไม้จะมีลำต้นอย่างแน่นอน ใครเคยเป็นลำต้น จริงๆแล้วมีภาพลักษณ์ของเหล่าเทพ นั่นคือรากฐาน แต่พวกเขาไม่ได้เรียกตนเองว่าเป็นผู้ที่ เป็นของศาสนาเทพ เวลาที่อาณาจักรของพวกเขา กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ลูกสามารถกลายเป็นคู่กันเหมือนราตรีและกฤษณะของยุคทอง จงมาและเราจะอธิบายให้แก่คุณว่าแท้จริงแล้วคุณสามารถเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ได้อย่างไร เวลาที่ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ลูกสามารถเขียนสิ่งนี้ได้ อย่างมีกลยุทธ์ พวกเขาพูดว่าทุกศาสนาควรรวมกันและกลายเป็นศาสนาเดียว แต่สิ่งนั้นจะเป็นไปได้ได้อย่างไร ในยุคทองเท่านั้นที่มีเพียงศาสนาเดียว มีหนทางเดียวและภาษาเดียว ไม่เคยมีความขัดแย้งที่นั่น พวกเขาเคยเป็นนายของโลก ไม่มี

ศาสนาอื่น ไม่มีใครใช้สติปัญญาเพื่อค้นหาว่าพวกเขากลายเป็นสิ่งนั้นได้อย่างไร หรือศาสนาอื่นเกิดขึ้นมาได้อย่างไร หลักจากดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ของศาสนาอื่นลงมาจากเบื้องบนและกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง และแล้วพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ก็จะมา ก่อนอื่นใดผู้ก่อตั้งศาสนาและแล้วพวกเขาก็ร้องขอผู้อื่นให้มา พวกเขาต้องไปผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม ทุกคนที่มาต้องกลับมาตาโมด้วยการผ่านสภาพสะโตและราโจ อย่างไรก็ตาม เวลาที่ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ ทุกคนร้องเรียกว่า พระเจ้า พ่อ ได้โปรดมา! โปรดมาและพาเราไปสวรรค์ บางคนคิดว่าการหลุดพ้นเป็นสวรรค์ และบางคนคิดว่าการหลุดพ้นในชีวิตเป็นสวรรค์ ลูกเข้าใจว่าสวรรค์คือการหลุดพ้นในชีวิต ต้นกล้าของลูกกำลังถูกเพาะ เวลาที่ผู้คนเหล่านั้นกำลังเพาะต้นกล้าของหนามในป่า มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน พวกเขายังมีพิธีของสิ่งนั้นด้วย พวกเขามีพิธีปลูกต้นไม้ ทุกวันลูกฉลองพิธีของการก่อตั้งศาสนาเทพ นั่นคือการทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ลูกเพียรพยายามทุกวันเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ เป็นพิธีทุกวันของลูกที่จะเปลี่ยนหนามไปเป็นดอกไม้ และแล้วนายของสวนจะให้รางวัลเช่นนั้นแก่ลูกด้วยอย่างแน่นอน ลูกๆ ได้ยินในเพลงแล้วว่า โอ ดวงวิญญาณ จงมองดูในกระจกหัวใจของตน! ลูกกลับมาแล้วค่าควรแก่การกลายเป็นเทพแห่งสวรรค์ นั่นคือ การแต่งงานกับลักษมีและนารายณ์ใช้ไหม ลูกไม่มีข้อบกพร่องใช้ไหม พายุมากมายจะมา มายาจะไม่ทิ้งใครไว้ตามลำพัง เธอจะดับแม้แต่ตะเกียงขนาดใหญ่ ประเภทของความคิดที่ผิดๆจะโจมตีลูกอย่างมาก ลูกต้องอยู่อย่างแข็งแกร่ง ไม่มีเรื่องของการห่อเหี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกต้องไม่ตัดโยคะสติปัญญาออกจากพ่อ พ่อผู้เป็นคือคนพาเรือของทุกคน นี่คือการคล่องยาพิษขนาดใหญ่ ลูกจะข้ามคลองนี้ด้วยพลังโยคะ ลูกจะข้ามมหาสมุทรยาพิษไปยังมหาสมุทรน้ำนม อาณาจักรของวิษณุอยู่ในมหาสมุทรน้ำนม นั่นคือแม่น้ำก็จะไหลรินที่นั่น ที่นี้เป็นสายน้ำที่เป็นน้ำมันก๊าดและเลือดไหลริน ลูกๆ รู้ว่าด้วยการทำตามศรัทธาของชีพบาบา ลูกจะไปสู่ชีวาလာยาที่ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขเสมอ ลูกเคยมีความสุขเสมอแล้วมายาก็ทำให้ลูกไม่มีความสุข หนทางของการครองเรือนลูกทำให้ไร้ศีลธรรม ที่นั่นหนทางของการครองเรือนมีศีลธรรม เวลาที่พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่ เป็นของหนทางของการครองเรือนที่สูงส่ง ก่อนอื่นสิ่งหลักคือการให้คำแนะนำของพ่อ ด้วยการมาเป็นของพ่อ ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ได้ นี่คือการเดินแห่งความทุกข์ ลูกจะไปสวรรค์โดยผ่านดินแดนแห่งการหลุดพ้น เหตุนี้เองลูกจึงต้องจดจำดินแดนของชีวาและดินแดนของวิษณุ ด้วยการจดจำดินแดนเหล่านั้น ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง จงจดจำว่าเวลานี้ 84 ชาตเกิดของลูกกำลังจะจบแล้ว และแล้วในวันพรุ่งนี้เราก็จะไปและปกครองที่นั่น จงมองดูใบหน้าของลูกในกระจกหัวใจของลูกอย่างต่อเนื่องว่า ฉันมีข้อบกพร่องได้อยู่ภายในฉันหรือไม่ อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงข้ามช่องแคบยาพิษขนาดใหญ่ด้วยพลังโยคะ อย่ารู้สึกเหี่ยวเฉาด้วยความคิดที่ผิดๆ จงอยู่อย่างแข็งแกร่ง

2. เพื่อที่จะกลับมาแล้วค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา จงรับใช้กับพ่อเพื่อทำให้บาร์ตไปเป็นมณฑล

พร: ขอให้ลูกไม่รู้เหนียวและอยู่อย่างเป็นแสงสองทางในขณะที่ทำตามความรับผิดชอบของลูกในฐานะผู้ดูแลผลประโยชน์ ผู้ที่ทำตามความรับผิดชอบของงานรับใช้ในขณะที่ทำตามความรับผิดชอบทางโลกของตนจะได้รับประโยชน์สองทาง เมื่อลูกมีความรับผิดชอบเป็นสองทาง ลูกจะมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลสองทาง อย่างไรก็ตาม ในขณะที่มีความรับผิดชอบสองทาง เพื่อที่จะอยู่อย่างเป็นแสงสองทาง จงดูแลความรับผิดชอบของลูกขณะที่คิดว่าตัวเองเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ และลูกจะไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อย ผู้ที่คิดว่าครวเรือนของพวกเขาและครอบครัวของพวกเขาเป็นของพวกเขา ย่อมสัมผัสว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นภาระ พวกเขาไม่ใช่ของลูกและดังนั้นจะมีภาระอยู่ที่ไหน?

คติพจน์: จงอยู่เบื้องหน้าพระอาทิตย์แห่งความรู้อยู่เสมอ และเงาแห่งโชคของลูกจะคงอยู่กับลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกไม่ควรมีความเป็นปรปักษ์ต่อใคร เพราะลูกคือผู้ให้คุณประโยชน์สำหรับทุกคน ผู้ที่มีความเป็นปรปักษ์ต่อใครนั้นกล่าวได้ว่าเป็นบราห์มินกึ่งวรรณะ
- คำถาม:** สำนึกรู้ใจที่ลูกควรมีเสมอในสติปัญญาของลูกเพื่อที่ลูกจะอยู่อย่างปราศจากความกลัว?
- คำตอบ:** มีสำนึกรู้เสมอว่าลูกกำลังกลายเป็นเทพ นายของดินแดนแห่งสัจจะ บางคนสามารถฆ่าร่างกายแต่ไม่มีใครสามารถฆ่าดวงวิญญาณ ลูกกระสุนจะยิงร่างกาย ฉันทรงวิญญาณ ฉันทจะไปหาบาบา เหตุใดฉันถึงควรมีความกลัวใดๆ? ในขณะที่ฉันกำลังนั่งอยู่ที่นี้ หากเพดานถล่มลงมาที่ฉัน ฉันจะไปหาบาบา ไม่มีสิ่งใดที่จะหวาดกลัวในสิ่งนี้ กลับมาปราศจากความกลัวมากเพียงนี้
- เพลง:** แม่ โอ ผู้เป็นแม่ท่านคือผู้ประทานโชคของโลก...

โอมชานติ ลูกได้ยีนคำสรรเสริญของจกัฏอัมบา ผู้คนเพียงแต่ร้องเช่นนั้นและมีเมลาแก่จกัฏอัมบา นี่คือนัยแห่งการบรรจบพบกัน นี่คือการพบปะของลูกและพ่อ เมื่อมีพ่ออย่างแนบแน่นต้องมีแม่ด้วยเช่นกัน ไม่มีใครในบาร์ตรูถึงเรื่องราวชีวิตของจกัฏอัมบา ผู้ที่สร้างโลกนั้นคือแม่ของชาวโลก (จกัฏอัมบา) มีวัดที่สร้างแก่จกัฏอัมบาด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกๆทั้งหลายได้รับความเข้าใจ ลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ลูกๆทั้งหลายรู้ว่าอนุสรณ์ผู้เดียวถูกสร้างขึ้นนั้น อย่างแนบแน่นที่จะมาบนโลกนี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ผู้เดียวนั้นเรียกว่าจกัฏอัมบา ประชาบิดาคือจกัฏปิตา (พ่อของชาวโลก) ไม่มีใครรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ หรือผู้แสดงหลักคือใคร? นักแสดงเอกชาย นักแสดงเอกหญิงคือนักแสดงด้วยเช่นกัน จะไม่มีเพียงพวกเขาทั้งสอง อย่างแนบแน่นจะมีกองทัพของเขา จะมีกองทัพของจกัฏอัมบาด้วยเช่นกัน พวกเขาเรียกว่าซัคติ กองทัพซัคตินั้นโด่งดัง พวกเขาได้รับพลังจากที่ไหน? อย่างแนบแน่นที่พวกเขาจะได้รับพลังจากผู้ทรงอำนาจ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ทุกคนเชื่อสิ่งนี้ ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ท่านเรียกว่า สัท ศรี อากาล ชาวอากาลี (ชาวซิกข์) เชื่อในผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ชาวซิกข์ศึกษาคัมภีร์กรันท์และเชื่อในกูรูนานัค พวกเขาพูดว่ากูรูนานัคคือเทพ ชื่อของกูรูทั้งสิบคนในแต่ละรุ่นล้วนแต่แตกต่างออกไป บางคนเรียกว่าซิงห์ บางคนเรียกว่าดาส และบางคนเรียกว่าชานด์ ชื่อของพวกเขาทั้งหมดนั้นต่างกันและชาวอากาลีเชื่อในภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ สัท ศรี อากาล (ผู้ที่เป็นสัจจะสูงส่ง เป็นอมตะ) คือคำสรรเสริญของใคร? คำสรรเสริญของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่าผู้เป็นสัจจะคือผู้เดียวเท่านั้น ศรี ศรี พระเจ้า ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ลูกสามารถพูดว่า: สัท ศรี อากาล ลูกรู้จักท่าน ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่พูดว่าเพียงแต่พูดคำพูดเหล่านี้ แต่พวกเขาไม่รู้ถึงความหมายของคำพูดเหล่านี้ ลูกรู้จักผู้เดียว ผู้ที่เป็นสัท ศรี อากาล ลูกรู้ถึงชีวิตประวัติของท่าน เป็นลูกๆ ผู้ที่ต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ถึงอย่างไรพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และท่านให้ให้แก่ผู้เป็นแม่ ผู้เป็นแม่อาวุโสแล้วก็มีลูกๆ ผู้เป็นแม่นับไม่ถ้วน ลูกสาวนับไม่ถ้วนและลูกชายของจกัฏอัมบา ผู้เป็นจกัฏอัมบาและอย่างแนบแน่นที่มีพ่อเช่นกัน ลูกรู้ว่าใครคือจกัฏอัมบาและเธอคือลูกสาวของใคร? เธอคือมนุษย์เช่นกัน เธอไม่ได้มีแปดหรือสิบมือ ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดเธอจึงได้รับการแสดงให้เห็นพร้อมกับมือมากมาย ดังนั้นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้าผู้เป็นสัจจะ เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่เราเรียกท่านว่ารูปบาชานคือรูปและบาชาน มหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ดวงดาวที่สูงสุดแสนเล็กแต่ถึงกระนั้นท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่าพ่อคือจุด และอย่างแท้จริงที่ท่านมีบทบาททั้งหมดในตัวท่าน ท่านทำให้ความปรารถนาของผู้เลื่อมใสศรัทธาสมปรารถนาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร ความรู้สึกใดก็ตามสิ่งนั้นถูกกำหนดไว้ในละครล่วงหน้า การศึกษาของลูกถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน แล้วบทบาทที่กำลังเข้ารอยในเวลานี้ นี่คือนัยสิ่งที่ต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกสามารถอธิบายอย่างชัดเจนมากกว่า ทุกคนพูดว่าพระเจ้าคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านคือผู้ที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่ปราศจากความกลัว และผู้ที่ปราศจากความเป็นปรปักษ์ใดๆ ลูกเช่นกันไม่ควรมีความเป็นปรปักษ์ใดต่อใคร ลูกคือผู้ให้คุณประโยชน์ต่อทุกคน หากบางคนมีความเป็นปรปักษ์เขาจะเรียกได้ว่าเป็นกึ่งวรรณะ คือกึ่งศูทร และกึ่งบราห์มิน เมื่ออัลลอยด์ของกิเลสนี้ถูกขจัดออกไปอย่างสิ้นเชิง ลูกจะเรียกว่าบราห์มินที่แท้จริง เวลานั้นลูกนั้นกำลัง ดวงวิญญาณยังคงได้รับการเติมเต็มด้วยสันสการ์ที่ตาโมประธานของยุคเหล็ก และขณะนี้สิ่งเหล่านั้นต้องถูกขจัดออกไป ในปัจจุบันลูกไม่ใช่ทั้งเทพและศูทร ลูกนั้นกล่าวได้ว่าเป็นบราห์มินในระหว่างกลาง และลูกไม่ได้กลับมาสมบูรณ์ในสิ่งนั้นเช่นกัน จกัฏอัมบาไม่สามารถเรียกว่าเทพ เมื่อจกัฏอัมบากลับมาเพียบพร้อมแล้วเธอกลายเป็นเทพ เวลานั้นเธอคือบราห์มินลูกสาวของบราห์มา สรัสวดี อย่างไรก็ตามไม่มีใครรูสิ่งนี้ เมื่อใดบราห์มามาและสร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก

พวกเขาเรียกว่ากองทัพพิชิตดี ลูกของท่านคือพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พ่อที่สูงที่สุดผู้อาศัยของอาณาจักรสูงสุด แล้วก็มียะราห์มา วิษณุ และชางก้า ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน เนื่องจากเป็นหนทางครอบครัวยุคของผู้เป็นลุงจึงได้รับการแสดงไว้ พวกเขาแสดงให้เห็นวิษณุเป็นลุงที่สมบูรณ์แบบ ทั้งหมดนี้ควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูก มนุษย์พูดว่าพวกเขาคือนักแสดง ดังนั้นมนุษย์ควรรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร พระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือใคร? ใครคือยะราห์มา วิษณุ และชางก้า จะมีใครอื่นที่มี 80 หรือ 100 มือหรือ? ไม่เลย รูปภาพเหล่านั้นทั้งหมดนั้นไร้ประโยชน์ พวกเขาแสดงให้เห็นยะราห์มาที่มี 100 มือ ผู้นี้คือพ่อของปวงประชา ไม่มีเรื่องของ 100 มือ ทั้งหมดนั้นผิด ในความเป็นจริงลูกควรเข้าใจว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกต้องอย่างแท้จริง พระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด, ผู้ที่อาศัยในอาณาจักรสูงสุด คือดวงดาว วิษณุได้แสดงให้เห็นพร้อมกับ 4 มือ 2 มือ ของลักษมี และ 2 มือ ของนารายณ์ เช่นที่พวกเขาแสดงให้เห็น 10 หัวของราวันด้วยเช่นกัน กิเลสทั้งห้าของผู้หญิง และกิเลสทั้งห้าของผู้ชาย กิเลสแรกสุดคือสำนึกที่เป็นร่าง และกิเลสอื่นก็เข้ามาต่างลำดับกันไป ยะราห์มาผู้อยู่ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน เป็นอะแคว(ละเอียดอ่อน) ประชาบิดา ยะราห์มา (พ่อของปวงประชา) ต้องอยู่ที่นั่นเมื่อผู้นี้กลับมาสมบูรณ์แบบพร้อม, เขาก็กลายเป็นเทวดานางฟ้า ผู้อาศัยของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าเช่นกัน ที่นั่นร่างกายของลูกไม่ได้มีเนื้อและกระดูก พวกเขาเรียกว่าเทวดานางฟ้า ยะราห์มาคือพ่อของปวงประชาที่นั่น แล้ววิษณุจะทำการหล่อเลี้ยงผ่านสองรูป ชางก้าอยู่ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ประเด็นที่ลึกซึ้งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ไม่มีใครมีสติปัญญาที่มองเห็นการณ์ไกลเช่นนั้น สติปัญญาของลูกตรงไปยังโลกที่ไม่มีตัวตน และอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน อาณาจักรที่ละเอียดอ่อนที่ซึ่งลูกสามารถขึ้นไปและลงมานั้นถูกสร้างขึ้นในเวลานี้ มีสิ่งสร้างของยะราห์มา วิษณุ และชางก้าด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า และแล้วก็มียะราห์มา วิษณุ และชางก้า และแล้วก็มีเทพของโลกมนุษย์ อย่างไรก็ตามไม่ได้มีมนุษย์ใดที่มีแปดถึงสิบมือ หรือเทวี เช่น ชานดิกา (เทวีสัพเพร่อ) รูปภาพเหล่านั้นทั้งหมดนั้นมาจากที่ไหน? ลูกไม่ได้มีอาวุธใด พวกเขานั่ง และสร้างอาวุธที่รุนแรงเหล่านั้นทั้งหมด เหล่าเทพไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ไม่มีอาวุธใด ฯลฯ ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน พวกเขาแสดงให้เห็นอาวุธมากมายในรูปภาพเหล่านั้น นั่นเรียกว่าการกราบไหว้ตุ๊กตา ไม่มีใครรู้ถึงอาชีพของพวกเขาคนใด บาบามาและสร้างสิ่งสร้างใหม่ผ่านยะราห์มา ดังนั้นท่านเองจึงเป็นผู้อาวุธ ลูกคือลูก หลานชาย และหลานสาวของท่าน ผู้ที่มีความเข้าใจก็จะเข้าใจสิ่งนี้ แต่แล้วพวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าทุกคนจะตาย แม้กระทั่งเวลานี้ ผู้คนมากมายเฝ้าแต่ตายไป แต่ไม่มีใครใส่ใจสิ่งนี้ในหนังสือพิมพ์เพราะมีฉะนั้นชื่อของเขาจะเสียหาย ผู้คนมากมายอดอยากจนตาย พวกเขาแทบจะไม่สามารถรับประทานจากป่าติสองชิ้นต่ออาหารหนึ่งมือ ลูกๆ รู้ว่าอาณาจักรของลักษมี และนารายณ์ดำเนินไปในยุคทอง พวกเขาแต่ละคนคือผู้ที่มีสองมือ ไม่ได้มีเทวีที่มีแปดหรือสิบมือในยุคทอง รามและสีดาคืออันดับสอง พวกเขาเช่นกันกำลังประกาศสิทธิในสถานภาพของพวกเขาที่ผ่านราชาโยคะ นี่คือการเดินทางที่ยาวนานอย่างมากที่จะเข้าใจ พ่อพูดว่า: ลูกได้ศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์มากมาย ขณะนี้จึงรับฟังพ่อและตัดสินใจเองว่าพ่อกำลังบอกสัจจะหรือพวกเขากำลังบอกสัจจะ หากพวกเขากำลังบอกสัจจะแล้วเหตุใดลูกจึงไม่กลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง ด้วยการรับฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง? เวลาลูกกำลังรับฟังเรื่องราวที่แท้จริงจากบาบาที่แท้จริงในทางปฏิบัติ นี่คือการเรื่องราวที่จะกลายเป็นลักษมีจากนารีธรรมดา และนารายณ์จากคนธรรมดา ปวงประชาเช่นกันจะถูกสร้างขึ้นอย่างแน่นอน หรือเป็นเพียงแต่ลักษมีหรือนารายณ์ที่จะไปและนั่งอยู่บนบัลลังก์? อาณาจักรของเหล่าเทพกำลังมีการก่อตั้ง แล้วลูกจะไปและปกครองในยุคทอง ราชาที่นั่นไม่ได้มีกองทัพ กองทัพคือส่วนหนึ่งของราชาที่มีกิเลสที่ไม่สูงศักดิ์ ผู้อื่นเหล่านั้นคือราชาที่สูงศักดิ์ ยุคทองเรียกว่าดินแดนที่สูงศักดิ์ และนี่เรียกว่าดินแดนที่ไม่สูงศักดิ์ ดินแดนนั้นได้กลับมาเก่าและไม่บริสุทธิ์อย่างมาก อย่างแน่นอนที่สิ่งใหม่ต้องกลับมาเก่า ร่างกายเช่นนั้นใหม่ในตอนแรกแล้วก็กลับมาเก่า สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก แม้ว่าพวกเขาคือมนุษย์ พวกเขาไม่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางหรือตอนจบของละคร ลูกรู้ว่าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ชีพบาบาอาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุด นั่นเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณผู้ที่เป็นจุดอาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามหากแสดงให้เห็นเพียงรูปของจุด, ใครบางคนจะเข้าใจได้อย่างไร? พวกเขาจะกราบไหว้จุดอย่างไร พวกเขาจะกราบไหว้ชีพบาบาผู้เป็นจุดอย่างไร? พวกเขาจะแถมดีลักอย่างไร? บาบาไปที่มานานา บาบาไปและเห็นว่าพวกเขาส่งชีวลึงกัมอย่างไร? พวกเขาพูดว่าชางก้าบอกเรื่องราวแก่ปราชญ์บิณฑู เขาได้ไปถึงสภาพของความตกต่ำใดที่เขานั่งและบอกเล่าเรื่องราวแก่เธอ ในความเป็นจริงลูกทั้งหมดคือปราชญ์ ลูกเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย และกำลังรับฟังเรื่องราวนั้นเพื่อจะได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นที่นั่นเขา (ยะราห์มา) ถามว่า: ชีวลึงกัมอยู่ที่ไหน? เขาได้รับการบอกว่าชีวลึงกัมนั้นสร้างขึ้นมาจากตัวตนเอง โอ แต่สิ่งนั้นจะเป็นไปได้อย่างไร? พวกเขาแสดงให้เห็นนกพิราบที่นั่นด้วยเช่นกัน นกพิราบไม่เคยเรียนรู้วิธีพูด นกแก้วได้รับการสอนถึงวิธีที่จะพูด และดังนั้นนกแก้วจึงพูดได้นกแก้วสามารถที่จะท่องจำ ลูกสวมสร้อยคอลูกปัดของความรู้ บาบาอธิบายว่าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือชีพบาบา และแล้วก็มียะราห์มา วิษณุ และชางก้า พวกเขาแสดงให้เห็นวิษณุที่มีสี่มือเพื่อที่จะแสดงหนทางครอบครัวยุคนี้ในโลกมนุษย์, ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือลักษมีและนารายณ์และอาณาจักรของเขา และก็มีราชวงศ์ของรามและสีดา ราชวงศ์ที่สูงศักดิ์นี้มาถึง

จุดสิ้นสุด และอาณาจักรของราวันก็เริ่มขึ้น แล้วทุกคนต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามมีอิทธิพลบางอย่างของดวงวิญญานใหม่ที่ลงมาในเวลาสุดท้าย บางคนมีบทบาทที่สะอาดประจักษ์ บางคนมีบทบาทที่ราโจ และบางคนมีบทบาทที่ตาโม นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด มนุษย์ก็คือมนุษย์ ที่เหลือทั้งหมดคือการกราบไหว้ตุ๊กตา ลูกคือนักแสดง เวลาที่ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ให้เป็นเทพ มนุษย์ได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงอย่างมากผ่านการศึกษาเล่าเรียน นี่คือการที่ลูกได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงศักดิ์ด้วยเช่นกัน ไม่มีการศึกษาอื่นใดเช่นการศึกษานี้ เจ้าชายและเจ้าหญิงเหล่านั้นนำผลรางวัลของเขามาให้กับพวกเขา ลูกกำลังสร้างผลรางวัลของลูกที่สำหรับยุคทองในอนาคต นี่คือการที่ง่ายตายและสูงส่งอย่างมาก: การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที เราคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและเรากำลังนั่งในตักของพระเจ้า ใครจะทิ้งตักของพระเจ้า ดังนั้นตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละครนี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อที่นั่งและอธิบายทุกอย่างอย่างถูกต้องแก่ลูก ท่านได้รับการจดจำว่าเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านเรียกว่าผู้เป็นสัจจะ ที่มีชีวิตและตัวของความปิติด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนที่ท่านจะให้มรดกแก่ลูกเมื่อท่านมา ลูกกำลังกลายเป็นเทพ, เป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ ไม่มีเรื่องของความกลัว ที่มีความกลัวมากมายที่บางคนอาจจู้จี้มลูก ลูกต้องอยู่อย่างปราศจากความกลัวอย่างสิ้นเชิง บางคนสามารถฆ่าร่างกาย แต่ไม่มีใครสามารถฆ่าดวงวิญญานที่จะทำให้ลูกต้องหวาดกลัว ความเข้าใจที่ดีมากนั้นจำเป็นที่จะปราศจากความกลัว พ่อหนีปราศจากความกลัวและลูกก็ปราศจากความกลัวด้วยเช่นกัน ลูกกระสุนจะยิงร่างกายและฉันดวงวิญญานจะไปหาบาบา ฉันไม่ได้หวาดกลัว ฉันกำลังนั่งที่นี้และหากเพดานถล่มลงมา, ฉันจะไปหาบาบา ใช้เวลาที่จะอยู่อย่างปราศจากความกลัว ลูกคือกองทัพอหิชาคตี, ลูกของจากัดอัมบา ไม่มีคำสรรเสริญของเพียงผู้เดียว ลูกอยู่กับเธอด้วยเช่นกัน ผู้นั้นคือผู้บังคับบัญชา ท่านสอนการฝึกจิตแก่ลูก ลูกคือลูกของท่าน ลูกคือดวงดาวที่โชคดี สรัสวตีนี้คือดวงดาวที่โชคดีด้วยเช่นกัน เธอคือบุตรสาวของบราห์มา ผู้นี้ (บราห์มา) คือพระจันทร์ของพระอาทิตย์แห่งความรู้ แต่เพราะท่านเป็นชาย, จึงมีการวางไข่ไว้เหนือผู้เป็นแม่ อัจชะ

ถึงสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง เครื่องประดับของสกุลบราห์มิน ลูกๆ ผู้คงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากกันบึงของหัวใจ ด้วยความรักที่ลึกซึ้งจากแม่พ่อ บัพดาตา ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อทางจิตพุดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นำเอาสันสการ์ที่ตาโมประธานของยุคเหล็กออกไปและกลายเป็นบราห์มินที่แท้จริง อย่าได้มีความเป็นปรปักษ์ต่อใคร
2. เพื่อที่จะอยู่อย่างปราศจากความกลัว ฝึกฝนการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาน คงความซาบซึ้งว่า: เราคือกองทัพอหิชาคตี และเราต้องกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้มีอำนาจปกครองตนเอง นายของตนเองและอยู่อย่างปลอดภัยจากกระแสของยุคเหล็ก ขณะที่อยู่ท่ามกลางกระแสนั้น
อวัยวะประสาทสัมผัสของผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง ผู้เป็นนายของตนเองจะไม่มีวันถูกดึงดูดโดยผู้ใด เพราะเขาถูกดึงดูดไปสู่พ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ขออย่าได้มีการดึงดูดใดๆต่อผู้ใดหรือวัตถุใด ผู้มีอำนาจปกครองตนเองเช่นนี้เป็นทาปาสวี่ผู้ที่อยู่อย่างปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอขณะที่อยู่ท่ามกลางบรรยากาศของหงส์และนกกระสาของยุคเหล็ก กระแสทางโลกไม่ดึงดูดพวกเขาเลย คำพรำบ่นของพวกเขาทั้งหมดได้จบสิ้นแล้ว

คติพจน์: การเปลี่ยนแปลงสิ่งใดจากเลวเป็นดี คือพลังที่สูงส่งของบราห์มินที่สูงสุด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะทำให้การฝึกฝนของการจดจำระลึกถึงง่ายดาย ในบางครั้งให้จดจำพอในรูปของพ่อ บางครั้งในรูปของครูและบางครั้งในรูปของสัทกูรู
- คำถาม:** คำถาม: เวลานี้ ลูกต้องรื้อกลองเกี่ยวกับอะไรในทั่วทั้งโลก?
- คำตอบ:** เวลานี้ลูกต้องรื้อกลองและบอกผู้คนว่าผู้สร้างดินแดนแห่งความสุข(สวรรค์) ตัวท่านเองนั้นได้มาแล้วเพื่อสอนราชา โยคะแก่ลูก ท่านได้มาพร้อมกับสวรรค์บนอ้อมมือของท่านสำหรับลูกๆ ดังนั้น จงศึกษาราชายโคะพอเองพูดว่า: ลูกๆ ลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกแล้วและเวลานี้ลูกต้องกลับบ้านไปกับพ่อ ดังนั้น ละทิ้งสำนักที่เป็นร่างและอยู่อย่างปราศจากร่าง สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและลูกจะไปสู่โลกที่สูงส่ง
- เพลง:** ใครได้มาที่ประตูดิจใจของฉันทันพร้อมกับเสียงของกระดิ่งข้อเท้า?

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ได้ยินเพลงแล้วว่าการจดจำระลึกถึงของใครที่ได้มาที่จิตใจของลูก ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกทั้งหมดว่าพ่อผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในภาษาอังกฤษ ท่านนั้นเรียกว่าผู้ปลดปล่อย ท่านปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ ท่านคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข นี่ไม่ใช่ชื่อของมนุษย์หรือเทพใด นี่คือคำยกย่องของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ผู้เดียวเท่านั้น พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ นี่ไม่สามารถเป็นคำยกย่องของมนุษย์ ไม่ใช่ทั้งลักษมีและนารายณ์ หรือบราห์มา วิษณุและชางก้าที่จะสามารถลูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด คือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้น ชื่อของท่านนั้นสูงส่งและสถานที่อยู่อาศัยของท่านก็สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกมีศรัทธาว่าผู้เดียวนั้นคือบาบาของลูก ชีวาผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าบาบา ชีวานั้นไม่มีตัวตน สัญลักษณ์ของชีวาและชางก้านั้นแตกต่างจากกัน ผู้นั้น(ชีวา)คือพ่อ ครู และสัทกูรู วันนี้เป็นวันพฤหัสบดี เป็นวันสัทกูรู สำหรับลูกทุกวันเป็นวันสัทกูรู สัทกูรูสอนลูกทุกวันและลูกควรจะมีศรัทธาว่าท่านเป็นพ่อของลูกด้วย ท่านไม่สามารถเรียกว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกควรที่จะมีศรัทธาในสติปัญญาของลูกว่าเป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกจะสามารถจดจำท่านในรูปใดๆ ก็ได้ สติปัญญาของลูกนั้นขึ้นไปสู่เบื้องบนไปหาผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้เป็นผู้ที่ละเอียดอ่อนหรือมีตัวตน ดวงวิญญาณในเวลานี้ต้องการพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน ลูกร้องเพลงว่าท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้หมายถึงผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยการให้ความรู้แก่ลูก ลักษมีและนารายณ์ไม่มีความรู้นี้ ความรู้คือสิ่งที่ได้รับมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้และเหตุนี้เองคัมภีร์นั้นจึงไม่ได้มีความรู้ใดๆ เพียงมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่เรียกว่าเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อคือผู้สร้าง ท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในขณะที่ผู้อื่นทั้งหมดเป็นพ่อที่มีขีดจำกัด เวลานี้ทุกคนจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่เป็นพ่อเหนือพ่อทั้งหมด สามเณรสามเณรทั้งหมดและกูรูเหนือกูรูทั้งหมด ผู้คนจดจำท่านและทำการเพ่งเพียรทางจิตเพื่อที่จะบรรลุถึงท่าน ทุกวันนี้ พวกเขาวางชีวลึงกัมเบื้องหน้าสัญลักษณ์ของรามและชางก้า ท่านนั้นไม่มีตัวตนสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านปลดปล่อยทุกคน ทุกดวงวิญญาณในเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ เมื่อเป็นอาณาจักรของเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ก็เป็นเพียงอาณาจักรเดียว ดินแดนแห่งความสุข เคยมีทุกสิ่ง ความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุกนั้นลูกเรียกว่าสวรรค์ สวรรค์ไม่สามารถลูกเรียกว่าอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือโลกที่ไม่มีตัวตน ตรงกันข้ามกับสวรรค์นั้นมินรัก ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก เพียงแต่จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้น ลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากท่าน สัทกูรูสอนราชาโยคะแก่ลูกและพาลูกไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ มีคำยกย่องของเพียงผู้เดียวนั้นมากมาย ลักษมีและนารายณ์ไม่สามารถได้รับคำยกย่องในวิธีนี้ เป็นเพียงคำยกย่องของพ่อที่ไม่มีตัวตนเดียวเท่านั้น ดวงวิญญาณเองนั้นก็ไม่มีตัวตนด้วยเมื่อพวกเขาแยกห่างจากร่างกาย พ่อพูดว่า: ลูกเล่นบทบาทของลูกด้วยการนำร่างกายมาใช้ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกเล่นบทบาทมาเป็นเวลาที่ชาติเกิด มีเครื่องแต่งกายของบราห์มานี้และเครื่องแต่งกายในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วย ท่านมีร่างกาย จะกล่าวได้ว่าท่านก็มีดวงวิญญาณด้วย บราห์มา วิษณุและชางก้านั้นก็มีร่างที่ละเอียดอ่อนด้วย พ่อท่านเรียกได้ว่าไม่มีตัวตน เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าลูกควรบอกกับทุกคน ลูกมีสองพ่อและพ่อของลูกเองนั้นก็มีสองพ่อด้วยเช่นกัน ทุกคนจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้น มีพ่อทางร่างกายมากมาย แต่มีพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวเท่านั้น หากลูกลืมพ่อและแล้วให้จดจำครู และหากลูกลืมครู และแล้วให้จดจำสัทกูรู พ่ออธิบายว่าเวลานี้บารัตนั้นไม่บริสุทธิ์ เริ่มแรกบารัตเคยบริสุทธิ์ ดังนั้นดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมด อาศัยอยู่ที่ไหนในเวลานั้น? ในดินแดนของการหลุดพ้น ในดิน

แดนที่อยู่เหนือเสียง เมื่อผู้คนแก่ลง พวกเขานั้นก็หาที่พักพิงอยู่กับกูรูของพวกเขาเพื่อให้พวกเขาสามารถไปถึงดินแดนนิพพาน ที่อยู่เหนือเสียง อย่างไรก็ตาม กูรูเหล่านั้นไม่สามารถทำให้พวกเขาไปถึงที่นั่นได้ ต้นไม้ต้องเติบโต บทบาทหลักเป็นของบาร์ต ในสิ่งนั้นด้วย ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปใช้ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณอยู่แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน และดังนั้นจึงต้องถูกนำเข้าไปสู่บัญชี “เป็นเวลานาน” หมายถึงผู้ที่มาเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาในโลกนี้ในตอนเริ่มต้น พวกเขาคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแท้จริง สามารถที่จะกล่าวได้ว่าเป็นวงจรของ 84 ชาติเกิด เท่านั้นไม่ใช่วงจรของ 8.4 ล้านชาติเกิด วงจรของ 84 ได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้ว ลูกๆ ไม่ได้รู้สิ่งนั้นมาก่อน หากลูกจะถามผู้นี้ ดวงวิญญาณของผู้นี้ก็รู้ด้วยเช่นกัน ได้มีการอธิบายความลับของ 2 ดวงวิญญาณ แก่ลูกแล้วด้วย ดวงวิญญาณที่สอง สามารถเข้าไปในอีกชีวิตหนึ่ง สามารถที่จะเป็นการแทรกแซงโดยดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ด้วย ดังนั้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สามารถมาด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: หากพ่อ ผู้ไม่มีตัวตน ไม่มาที่นี่ พ่อจะสอนราชาโยคะแก่ลูกได้อย่างไร? พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ มนุษย์จะไม่ก่อตั้งสวรรค์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ มีอาณาจักรของดินแดนสีขาวดี ไม่ได้มีเพียงหนึ่งเดียว ศรีกฤษณะคือเจ้าชายที่สะโตประธานอันดับหนึ่ง เพียงผู้ที่สะโตประธานเท่านั้นที่กล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ เมื่อใครบางคนเป็นโสด เขาหรือเธอก็เรียกว่ากุมารหรือกุมารี กุมารีได้รับความเคารพมากมาย เมื่อเธอถูกหมั้นหมาย และแล้ว แม้ว่าเธออยู่อย่างบริสุทธิ์ เธอก็ยังคงเป็นส่วนหนึ่งของผู้เป็นคู่และแล้วคำแนะนำชื่อของกุมารีของเธอนั้นก็เปลี่ยนไปและแล้วพวกเขาก็กลายเป็นแม่และพ่อ พวกเขาจะถูกเรียกว่าแม่และพ่อ เมื่อพวกเขามีลูก หลังจากการแต่งงาน ก็จะกล่าวได้ว่าพวกเขาเป็นแม่และพ่อ ดังนั้นจึงเป็นที่เข้าใจได้ว่าพวกเขาจะมีลูกๆ ด้วยเช่นกัน และแล้วพวกเขาก็จะไม่ถูกเรียกว่ากุมารและกุมารี ลูกๆ รู้ว่าดินแดนของศรีกฤษณะกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาในเวลานี้ มีศาสนาเทพเดียวที่นั่น แต่ละศาสนาจะมีคัมภีร์ของตนเอง พวกเขาพูดว่า: นี่เป็นคัมภีร์ของศาสนานี้ เราเป็นของศาสนานี้และลัทธินี้ ดวงวิญญาณต้องมาและเล่นบทบาทของพวกเขาเอง ถามใครก็ตามว่าเมื่อใดที่กูรูนานักจะมาอีกครั้ง และพวกเขาก็จะตอบว่ากูรูนานักได้หลอมรวมไปกับแสง ดังนั้น นั่นหมายความว่าเขาไม่กลับมาอีกครั้งหนึ่งหรือ? วงจรโลกจะช้าลงได้อย่างไร? หลังจากดวงวิญญาณของกูรูนานักมา ดวงวิญญาณของศาสนาซิกข์ก็ตามเขาลงมา มองดูว่าเวลานี้มีพวกเขามากมายเพียงไร! สิ่งนี้จะช้าลง บอกเราว่าเมื่อใดที่เขาจะมาอีกครั้ง พวกเขาที่ไม่สามารถบอกลูกได้ ลูกจะพูดว่านี่เป็นวงจรของ 5000 ปี เป็นเวลา 500 ปีนับจากกูรูนานักมีชีวิตอยู่ และแล้วเขาก็จะมาและก่อตั้งศาสนาซิกข์อีกครั้งหลังจาก 4500 ปี เรากำลังก่อตั้งศาสนาเทพ ดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และแล้วผู้อื่นก็จะมาและก่อตั้งศาสนาของพวกเขา ตามลำดับกันไป ลูกๆ บางคนก็พูดว่า: ไม่ใช่ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของเรา โอเค ความรู้เพียงเล็กน้อยนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูก ใช่ไหม? พระเจ้าของผู้เลื่อมใสศรัทธาคือพ่อผู้เดียว มีคำกล่าวว่า: ดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ ไม่สามารถมีใครอื่นถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่ดวงวิญญาณจะไปและกลายเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาให้ตัวอย่างของพ่อที่หลอมรวมเข้าไปในมหาสมุทร บางคนก็จะพูดว่าดวงวิญญาณเข้าไปสู่นิพพาน ดินแดนที่อยู่เหนือขึ้นไป เช่นที่พวกเขาพูดถึงพระพุทธเจ้า และแล้วบ้างก็พูดว่าดวงวิญญาณหลอมรวมเข้าไปกับแสง ดังนั้น ใครถูกต้อง? เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะพูดว่าดวงวิญญาณได้จากไปสู่ดินแดนที่อยู่เหนือทุกสิ่ง สู่นิพพาน ดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตนและพวกเขาอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขานั้นมี ‘การเคลื่อนไหวที่ไม่มีเสียง’ (movie) นั่นเป็นเหมือนกับภาษาของสถานที่นั้นซึ่งลูกจะสามารถที่จะเข้าใจเมื่อลูกไปที่นั่น พวกเขาเข้าใจสิ่งนั้นที่นั่นแล้วจึงนำการชี้แนะ (directions) มาที่นี่ เหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ มี 3 สิ่ง: การเคลื่อนไหวที่ไม่มีเสียง ‘movie’ การใช้เสียง ‘talkie’ และความเงียบสงบ ‘silence’ เริ่มแรกพวกเขามีภาพยนตร์ (หนังเงียบ) แต่ไม่ได้มีความสนุกสนานมากนักเช่นนั้นในภาพยนตร์เหล่านั้น และดังนั้นพวกเขาจึงได้ประดิษฐ์คิดค้นภาพยนตร์ที่มี ‘การใช้เสียง’ ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน มีเพียง บราห์มา วิษณุ และชางกะ มีการอธิบายแล้วว่าสูงสุดเหนือสิ่งอื่นใดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกของความเงียบสงบ เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือสัทกูรูเดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด ถึงแม้ว่าพวกเขาอาจจะเรียกตัวเองว่าเป็นกูรู ฤษี หรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาก็คงเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่รู้จักผู้เดียวที่ทำให้พวกเขานั้นบริสุทธิ์ มีคำกล่าวว่าพระเจ้านำทุกคนออกจากสุสานและพาพวกเขากลับไป ลูกสามารถที่จะเห็นว่ามันเป็นสงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่เดียวกัน ลูกกำลังศึกษาราชายะคะเพื่อยุคทอง ประตูดวงทองจะเปิดขึ้นหลังจากการทำลายล้าง พ่ออธิบายแล้วว่าในเวลานี้ ลูกกำลังศึกษาราชายะคะกับพ่อ ลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกด้วยพลังโยคะ สิ่งนี้ไม่ใช่ความก้าวร้าวรุนแรง ไม่มีใครรู้ว่าการก้าวร้าวรุนแรงคืออะไร ต้องไม่มีการใช้ดาบของตัณหาราคะ นั่นเป็นความก้าวร้าวรุนแรงด้วย ความไม่ก้าวร้าวรุนแรงคือศาสนาสูงสุดของเทพ เป็นเพราะกิเลสที่ลูกได้รับความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ ที่นั่น เป็นโลกที่ปราศจากกิเลส และเนื่องจากสิ่งนั้น จึงไม่มีความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบ นั่นเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะในขณะที่ที่นั่นคือดินแดนของความตาย พวกเขานั้น

และถ่ายทอดเรื่องราวในดินแดนของความตายเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ พ่อพูดว่า: พ่อคือตริกาลดาร์ชิ พ่อทำให้ลูกเป็นตริกาลดาชิและตริเนตรด้วย นั่นคือ พ่อทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่รู้สามโลกและรูปกาลเวลาทั้งสาม นี่คือคำยกย่องของพระเจ้า พ่อทำให้ลูกๆ เป็นเช่นเดียวกับตัวพ่อเองและพาลูกกลับไปกับพ่อ ลูกๆ ของมหาสมุทรแห่งความรู้กลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ด้วย พ่อพูดว่า: พ่อเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อคือผู้ที่มีชีวิตและเต็มไปด้วยความรู้ ใช้ เราสามารถที่จะเข้าใจว่าต้นไม้ออกมาจากเมล็ดของมันอย่างไรและแล้วผลไม้ก็ออกมาอย่างไร นี่คือน้ำมันโลกมนุษย์ บาบาพูดว่า: พ่อรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของต้นไม้ที่กลับหัวและวงจรโลกนี้ ผู้คนนั้นก็พูดว่า: พระเจ้านั้นคือสัจจะ ผู้มีชีวิต และมหาสมุทรแห่งความปิติและมหาสมุทรแห่งความสุข ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ลูกควรได้รับมรดกจากท่าน ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากฉัน ผู้เป็นพ่อของลูก ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ถึง 21 ชาติเกิด พ่อเน้นบริสุทธิ์เสมอ ลูกต้องเล่นบทบาทของลูก เวลาเป็นสภาพของการไต่เต้าของลูกเท่านั้น ลูกกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ และแล้ว ตั้งแต่ยุคทอง อนาคตของลูกก็เริ่มจะลดลง ลูกต้องไต่ขึ้นไปและแล้วก็ลงมา เวลาลูกๆ กำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกกำลังทำงานรับใช้มากมาย พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกคือกองทัพพิชิตดีพันดาฟ ลูกกำลังช่วยเหลือเพื่อทำให้โลกที่ไม่มีบริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” กล่าวได้ว่าเป็นลูกเท่านั้น คำว่าขอคารวะไม่สามารถใช้กับผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์ พ่อมาและทำให้งานรับใช้ที่แผ่ตัวเกิดขึ้นด้วยกองทัพพิชิตดี ลูกคือผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรแต่ลูกไม่มีอาวุธใดๆ ฯลฯ ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ เหล่านั้นทั้งหมดเป็นความก้าวร้าวรุนแรงสองทาง หนึ่งในนั้นคือพวกเขาต้องแฉะในกิเลสที่เป็นเหตุแห่งความทุกข์ต่อกันและกันด้วยดาบของตัณหาหาคะ และอีกหนึ่งในนั้นคือพวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกับกันและกัน ทุกวันนี้ ภูเขาของความทุกข์มากมายได้ถล่มลงมา ผู้คนมีความโกรธอย่างมากภายในตนเอง พวกเขาตอบตีตนเอง พวกเขาเฝ้าแต่ประณามทุกคน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ทุกคนนั้นต้องล้มลง เวลานั้นเป็นสภาพของการไต่เต้าสำหรับลูก ระวังลองว่าพระเจ้า ผู้สร้างสวรรค์ ผู้ที่สอนราชาโยคะแก่ลูก ได้มาแล้ว ท่านนำสวรรค์มาบนอ้อมมือของท่าน เราไม่ได้เรียกศรிகฤษณะว่าพระเจ้า เขาเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง บราห์มา วิษณุและชางก้านั้นเรียกว่าเทพ(ละเอียดอ่อน) พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่ามนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง มนุษย์ยุคทองมีคุณธรรมที่สูงส่งและมนุษย์ยุคเหล็กมีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจ เป็นมนุษย์ที่กลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งและผู้ที่มีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจ ดังนั้น พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบาย: เหตุใดลูกจึงลืมพ่อของลูก? จดจำพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า 84 ชาติเกิดของลูกกำลังมาถึงจุดจบแล้ว เวลานั้นพ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ทั้งที่เป็นเช่นนั้น ลูกก็ลืมพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและคิดว่าตนเองนั้นเป็นผู้ที่ปราศจากร่าง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นตริกาลดาร์ชิ ตริเนตร และตริโลกนาถ เช่นเดียวกับพ่อ ทำให้ตนเองกลายเป็นนายของคำยกย่องของพ่อ
2. กลายเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง อย่าได้ได้รับอิทธิพลกิเลสใดและเหตุอันเองจึงได้ทำการกระทำที่ก้าวร้าวรุนแรง กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อและรับใช้เพื่อทำให้ทุกคนบริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกเป็นบราห์มินผู้ที่กลายเป็นเทวดานางฟ้าและดังนั้นเป็นเทพ โดยการเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยการจดจำระลึกถึงที่แรงกล้า เมื่อสิ่งใดถูกใส่เข้าไปในไฟ นามรูปและคุณสมบัติของสิ่งนั้นทั้งหมดเปลี่ยนแปลงไป ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกถูกใส่เข้าไปในไฟของการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกได้รับการเปลี่ยนแปลง จากมนุษย์ลูกกลายเป็นบราห์มิน จากบราห์มินลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าและแล้วเทพ เช่นที่เมื่อซีเมนต์ถูกใส่เข้าไปในเบ้าหล่อและแล้วเข้าไปในเตาเผา อิฐก็ถูกสร้างขึ้น ในทำนองเดียวกันการเปลี่ยนแปลงนี้ก็เกิดขึ้นด้วย เหตุอันเองการจดจำระลึกถึงเรียกว่าเป็นไฟที่แรงกล้า

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่มีพลังคือผู้ที่สามารถมีรูปแบบที่เยือกเย็นและสงบ หรือมีรูปแบบที่เป็นไฟที่แรงกล้า เมื่อใดก็ตามที่เขาต้องการ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกกำลังนั่งอยู่บนไฟบูชาญญูของความรู้ของรูตรา แน่นอนที่ลูกต้องรับฟังสิ่งที่รูตราชีบบา บาบอกลูกและถ่ายทอดให้กับผู้อื่น
- คำถาม:** อะไรคือความแตกต่างหลักระหว่างไฟบูชาญญูที่สร้างขึ้นโดยพ่อและที่สร้างขึ้นโดยมนุษย์?
- คำตอบ:** มนุษย์สร้างไฟบูชาญญูของรูตราเพื่อจะให้ความสงบ นั่นคือเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการทำลายล้างเกิดขึ้น อย่างไม่รู้ก็ตาม พ่อสร้างไฟบูชาญญูของความรู้ของรูตรานี้เพื่อให้เปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏขึ้นมา เพื่อที่บาร์ตจะกลายเป็นสวรรค์ ด้วยไฟบูชาญญูของความรู้ของรูตราที่สร้างขึ้นโดยพ่อนี้ลูกกลายเป็น นารายณ์จากคนธรรมดา นั่นคือลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากยักษ์อื่นๆ เหล่านั้น
- เพลง:** หัวใจของฉันปรารถนาที่จะเรียกหาท่าน...

โอม ชานติ นี่เป็นเพลงที่หวานชื่นอย่างมาก ที่เต็มไปด้วยความหมายอย่างมาก ผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกล จะสามารถ เข้าใจได้อย่างดีมาก สติปัญญาเองนั้นก็ตามลำดับกันไป มีสูงสุด ปานกลางและต่ำสุด ผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งสามารถเข้าใจ ความหมายของเพลงนี้อย่างดีมาก "หัวใจของฉันปรารถนาที่จะเรียกหาท่าน" ใครกำลังจดจำสิ่งนี้? (ลูกๆ) ลูกๆ คนไหน? ลูกๆ นั้นมีมากมาย เป็นผู้ที่เคยเป็นเทพและผู้ทีเวลานี้กลายเป็นบราห์มิน ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มคือผู้ที่เคยเรียกหาอย่าง มากมาย พวกเขาคือผู้ที่ได้สร้างวัดชีวา นั่นคือวัดโสมนาล สิ่งนั้นพิสูจน์ว่าเราคือผู้ที่เคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบ ไหว้บูชาเวลานี้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา อย่างแท้จริงที่เราเคยเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และเวลานี้กลายเป็น ผู้ที่กราบไหว้บูชา ดังนั้นเราเคยกราบไหว้บูชาโสมนาล ชีวา หลายคนได้สร้างไฟบูชาญญูของรูตรา แต่ไม่มีเคยได้ใครสร้าง ไฟบูชาญญูของความรู้ของรูตรา พวกเขาตั้งชื่อสิ่งนั้นว่ารูตร้ายยะ แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขาก็กำลังสร้างไฟบูชาญญูของรูด รั้า ลูกสามารถอธิบายกับพวกเขาอย่างชัดเจนมากกว่ารูตราคือใคร รูตราเคยสร้างไฟบูชาญญูหรือ? ได้สร้างอย่างไร? แล้วสิ่ง นั้นได้ประสบความสำเร็จไหม? และอะไรเป็นผลลัพธ์ของสิ่งนั้น ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ เวลาลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้ แล้ว ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด สามารถประทานดวงตาที่สามของความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้รับการจดจำว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ มนุษย์ไม่สามารถถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังได้ รับมรดกของลูกจากปู่ ผู้เดียวที่ลูกเคยจดจำและพูดว่า: บาบาได้โปรดมาและให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย แก่เราเถิด และแล้วเราก็รับทานนี้แล้วให้ท่านแก่ผู้อื่น เป็นสิ่งที่ง่ายมาก เพียงแต่เตือนพวกเขาว่าพวกเขามีสองพ่อ ใน หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกมีสองพ่อ ในยุคทองและยุคเงินลูกมีพ่อทางร่างเท่านั้น มรดกที่ลูกได้รับนั้นเป็นไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำที่นี้ในเวลานี้ ดังนั้นหัวของลูกๆ ควรจะทำงานถึงวิธีการที่จะไปยังสถานที่เช่นนั้นที่ซึ่งลูก สามารถถามพวกเขา: ใครได้สร้างไฟบูชาญญูของรูตรา? เป็นไฟบูชาญญูของความรู้ของรูตราหรือไฟบูชาญญูของรูตรา ชื่อ ที่แท้จริงก็คือ: ไฟบูชาญญูของความรู้ของรูตรา รูตรานั้นไม่มีตัวตน ท่านจะสร้างไฟบูชาญญูได้อย่างไร? อย่างแน่นอนที่ ท่านจะต้องนำร่างกายมาใช้ ผู้คนมีไฟบูชาญญูสำหรับดักซ์ประชาปะติด้วย พวกเขาได้แสดง (ในคัมภีร์) ว่าดักซ์ประชาปะติ ได้สังเวทมัยในไฟบูชาญญู พวกเขานั้นได้หันม้ออกเป็นชั้นเล็กๆ และเผาและพวกเขาก็เรียกสิ่งนั้นว่าดักซ์ประชาปะติยัก ยะ เวลาลูกเข้าใจสิ่งนี้และดังนั้นลูกควรจะเขียนไว้ที่นั่นว่าเป็นไฟบูชาญญูประเภทใด? ผู้คนก่อไฟบูชาญญูด้วยความ โอฬารตระการตาอย่างมาก พวกเขาสะสมเงินทองมากมาย บุคคลสำคัญและมั่งคั่งนั้นก็ให้ท่านเงินทอง บ้างให้ท่านหนึ่ง ร้อยในขณะที่ผู้อื่นให้ท่านห้าร้อย ลูกนั้นสังเวทตนเองอย่างสมบูรณ์ในไฟบูชาญญูของความรู้ของรูตรานี้ ในยักษ์อื่นๆ พวกเขาสะสมเงินทองที่ละเล็กละน้อยและแล้วพราหมณ์ก็ได้รับทานจากสิ่งนั้น ที่นี้ลูกจะต้องสังเวทตนเองอย่างสมบูรณ์ ที่ นั้นไม่มีเรื่องของการสังเวทตนเอง ที่นี้ลูกๆ พูดว่า: บาบา ฉันมาด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของฉัน จะไม่มีใครพูด สิ่งนี้ที่นั่น พวกเขาไม่ได้ให้สิ่งสังเวทเช่นนี้ในไฟบูชาญญู พวกเขาจะแสดงอาร์ตี (พิธีกรรมของการกราบไหว้บูชาด้วย ตะเกียง) และพวกเขาร้องขอการให้ทาน พวกเขาได้รับทานจากบุคคลสำคัญ ลูกๆ รู้ว่าเปลวไฟของการทำลายล้างได้ปรากฏ ออกมาจากไฟบูชาญญูของความรู้ ของรูตรา ผู้คนเหล่านั้นสร้างไฟบูชาญญูของความสงบไม่ใช่ของการทำลายล้างที่นั่น พวกเขาเสี่ยงดังมากมายเพื่อความสงบ ความสงบนั้นเป็นที่ต้องการของทั่วทั้งโลก ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรของ ความสงบ ลูกได้รับคำอธิบายความหมายแล้ว เมื่อลูกอ่านหนังสือพิมพ์ ลูกควรคิดว่าจะอธิบายให้กับทุกคนอย่างไร

พ่อรู้ว่าบราห์มาภุมารีกำลังดูแลร้านค้าอย่างไร เพียงหัวน้ำตาลและลุงบรรจหัวน้ำตาลรู้ว่าร้านของนักธุรกิจใดกำลังดำเนิน

ไปอย่างดีและผู้จัดการใจที่ดี บราห์มานี้เป็นถุง เหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าสนทนามาก ดังนั้นได้มีการเขียนไว้ถึงไฟ
บูชาญูของความรู้ของรูตราว่าเปลวไฟของการทำลายล้างออกมาจากสิ่งนั้น ผู้คนสร้างไฟบูชาญูเพื่อความสงบ นี่คือนิ
บูชาญูที่แท้จริง พราหมณ์เหล่านั้นได้มีผู้อุปถัมภ์มากมาย ในขณะที่ลูกๆ บราห์มินมีผู้อุปถัมภ์เดียวเท่านั้นและนั่นคือพ่อ
รูตรา ไม่ว่าลูกเรียกท่านว่าพ่อรูตรา หรือชวา หรือโสมนารด(เจ้าแห่งน้ำทิพย์) ก็เป็นท่านที่สร้างไฟบูชาญูของความรู้ของ
รูตราที่ซึ่งเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ ไฟบูชาญูเหล่านั้นคงอยู่เป็นเวลาสองถึงสี่วัน ในขณะที่ไฟบูชาญูของความรู้ของรูตรา
ของลูกนั้นใหญ่โตและดังนั้นจึงใช้เวลา นี่คือนิบูชาญูที่ซึ่งลูกกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา นั่นคือลูกกลายเป็นเทพ
จากมนุษย์ ผู้คนเหล่านั้นจะไม่พูดเช่นนั้น พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่าลูกควรจะเตือนพวกเขาอย่างไร บอกบุคคลสำคัญว่ามิด
ความผิดพลาดในไฟบูชาญูที่พวกเขาสร้างขึ้น พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจร ใน
คัมภีร์พวกเขาได้ทำความผิดและพูดว่าท่านมาในทุกยุค ในกรณีใดก็ตามสิ่งที่พวกเขาพูดว่าพวกเขาสร้างนั่นคือไฟบูชาญู
ของรูตรา ในขณะที่แท้จริง แล้วคือไฟบูชาญูของความรู้ของรูตรา ชื่อของชวาคือรูตรา และท่านคือผู้เดียวที่สร้างไฟ
บูชาญูของความรู้ เช่นที่อับราฮัมก่อตั้งศาสนาอิสลามของเขาและพระพุทธเจ้าก่อตั้งศาสนาพุทธ ดังนั้นในท่านเองเดียวกัน
รูตราได้สร้างไฟบูชาญูของความรู้ที่ซึ่งจะทำให้เปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏขึ้น ในความเป็นจริงผู้คนเหล่านั้นก่อ
ไฟบูชาญูเพื่อความสงบ นั่นคือพวกเขาไม่ต้องการการทำลายล้าง เป็นการดีใช้ใหม่ที่จะมีการทำลายนรกเพื่อสร้างสวรรค์
บาร์ตคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย แนนอนที่ชุมนุมมนุษย์ของบาร์ตควรจะใหญ่มากอย่างมาก เคยเป็นศาสนาเทพดั้งเดิมที่คง
อยู่ตลอดไปและสิ่งนั้นเริ่มต้นในทั้งวงจรที่แล้ว ได้มีการอ้างอิงในคัมภีร์ว่าเคยมีเทพ 330 ล้านในบาร์ต อย่างไรก็ตามควร
มีการอธิบายว่าประชากรของศาสนาเทพนั้นจะมากที่สุดกว่าทุกศาสนาอย่างแนนอน แต่หลายคนได้เปลี่ยนศาสนาไป
ดังนั้นพวกเขาจะสามารถปรากฏขึ้นมาได้อย่างไร? หลายคนจากไปแล้ว กลายเป็นชาวพุทธ, ชาวคริสต์เตียนและชาวมุสลิม
 ฯลฯ เหตุนี้เองประชากรจึงได้ลดลงไป นี่ก็อยู่ในละครด้วย ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดที่จะ
เข้าใจสิ่งนี้ จนกว่าความรู้นี้จะอยู่ในสติปัญญา ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีคุณประโยชน์ใดในการเพียงแต่อุทิศตน คนมากมาย
อุทิศตนเองแต่เพียงผู้ที่ซึมซับความรู้เป็นอย่างดีและคล้อยให้ผู้อื่นให้เข้าถึงอย่างดีมากเท่านั้นและผู้สร้างปวงประชาจะ
สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดี ดังนั้นเพลงนี้: "หัวใจของฉันปรารถนาจะเรียกหาท่าน" จึงถูกต้องแม่นยำ ใครที่
เป็นผู้แรกที่ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่ในตอนเริ่มต้นนั่นคือเหล่าเทวาเทวีและพวกเขามีชีวิตอยู่ในบาร์ต เวลานี้
หลายคนได้เปลี่ยนศาสนาไป บ้างก็ได้ไปสู่สถานที่หนึ่งและผู้อื่นไปสู่สถานที่อื่น บ้างแม้กระทั่งจากบาร์ตไปอย่างสมบูรณ์
 อย่างไรก็ตามอย่างแท้จริงที่ไม่มีสถานที่จาริกแสวงบุญใดๆ ที่สูงส่งเท่าบาร์ต พระเจ้าต้องมาในบาร์ตและชำระทุกคนให้
บริสุทธิ์ แม้แต่ผู้ก่อตั้งศาสนาทั้งหมด เพราะเวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์และมีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ ลูก
รู้สิ่งนี้แต่ในบรรดาลูกด้วย ความถูกต้องแม่นยำของความเข้าใจของลูกนั้นตามลำดับกันไป ลูกพูดว่าลูกกำลังนั่งในไฟ
บูชาญูของความรู้ของรูตรา จะมีไฟบูชาญูใดที่เป็นเหมือนกับสิ่งนี้หรือที่ผู้คนนั้นจะนั่งเป็นเวลายาวนานอย่างมาก ลูกนั่ง
และทำอะไร ลูกเฝ้าแต่รับฟังความรู้ที่รูตราอธิบาย ตราบเท่าที่รูตราบยายังอยู่ในร่างกายนี้ท่านก็จะเฝ้าแต่พูดถึงความรู้
แนนอนที่ประทับดาบราห์มาจะอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มานั้นเป็นที่จดจำ ไม่
สามารถเป็นกลางวันและกลางคืนของบราห์มาผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้ ท่านเป็นเทพที่อาศัยใน
อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เรื่องของกลางวันและกลางคืนใช้กับที่นี่ กลางคืนของบราห์มาหมายถึงความไม่บริสุทธิ์ และเมื่อ
ท่านนั้นอยู่อย่างบริสุทธิ์ก็กลายเป็นกลางวัน เป็นสัตกูรเดียนั้นที่ชำระ บราห์มาให้บริสุทธิ์ ท่านคือบาบาที่แท้จริง ครูที่แท้
จริงและสัตกูรทั้งสามนั้นรวมกัน ก่อนอื่นเขาจะเป็นลูกๆ ของพ่อ และแล้วลูกก็จะได้มาซึ่งสถานภาพของลูกจากครู สิ่งนี้
ตามลำดับกันไป หากลูกแม้กระทั่งเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก โดยดั้งเดิมแล้วลูกเคยเป็น
ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาท ลูกเคยเฝ้าแต่จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดตั้งแต่ตอนเริ่มต้นหนทางของ
ความเลื่อมใสศรัทธา เพราะท่านเป็นผู้สร้างสวรรค์ แนนอนที่ท่านต้องเป็นผู้ที่ให้อาณาจักรของสวรรค์ เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่
จะอธิบายสิ่งนี้ เพียงผู้ที่รู้จักเท่านั้นจะสามารถอธิบาย ในความเป็นจริงเป็นลูกๆ บราห์มินที่รู้จัก ในบรรดาลูกผู้มีปัญญา
นั้นก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ผู้คนที่มีปัญญาในโลกนั้นก็ตามลำดับกันไปด้วย ที่นี้ผู้ที่เฝ้าแต่กลายเป็นผู้ที่รู้จักมากขึ้น
จะประกาศสิทธิในอันดับที่ดีอย่างแนนอน ลูกแต่ละคนควรจะถามหัวใจของลูกเอง: มากเพียงไรที่ฉันกลับมาคิดถึง เช่นที่บา
บาพูดมุรลីที่นี้ ในท่านเองเดียวกันเป็นไปได้สำหรับลูกที่จะพูดมุรลီที่นั่น ลูกควรอธิบายแก่พวกเขาว่า มีความแตกต่าง
ของกลางวันกับกลางคืนระหว่างไฟบูชาญูของรูตราและไฟบูชาญูของความรู้ของรูตรา เมื่อไฟบูชาญูของความรู้ของรู
ตราถูกสร้างขึ้น เปลวไฟของการทำลายล้างก็ปรากฏขึ้นและบาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นสร้างไฟบูชาญู
เพื่อที่จะไม่ให้เกิดการทำลายล้างเกิดขึ้น เพื่อที่จะไม่มีการก่อตั้งสวรรค์ สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง เหตุนี้เองบาบา
จึงพูดว่า: พ่อมาเพื่อยกระดับผู้คนเหล่านั้นทั้งหมด พ่อมาและสร้างไฟบูชาญูของความรู้ของรูตรา ดังนั้นลูกทำสัญญา: บา
บา ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เราได้รับฟังจากท่าน เราจะถ่ายทอดแก่ผู้อื่น อัมชะ ถ่ายทอดแก่ผู้อื่น แต่ก่อนอื่นนั้นพูดซ้ำๆ สิ่งนั้นที่

ก่อน พุดช้าๆ บ่อยๆ เท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายได้ในที่ไหนก็ตาม เหล่านี้คือประเด็นหนึ่ง ในไฟ
บุษายัญอื่นๆนั้นผู้คนได้สังเวชชาวบาเล่ย์และเมล็ดงา ในขณะที่ไฟบุษายัญของความรู้ของรูตราของพ่อมีการสังเวชชาว
ทั้งโลกเก่าลงไป แต่สติปัญญาของบางคนไม่สามารถรับประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดได้ หากลูกไม่จดจำพ่อลืดอกของสติปัญญาก็
จะไม่เปิดขึ้น บาบพุดว่า: พ่อจะสามารถทำอะไรได้? เวลา สติปัญญาของทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์(ตกต่ำ) พ่อมาและชำระ
พวกเขา ผู้ที่ไม่จดจำพ่อนั้นก็ไม่สามารถซึมซับความรู้นี้ได้ และดังนั้นลืดอกของสติปัญญาของพวกเขาจะเปิดขึ้นมาได้
อย่างไร เป็นเพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลืดอกจะเปิดขึ้นได้ พ่อนั้นเป็นผู้ที่เป็นที่รักที่สุด และดังนั้นผู้คนจึง
ยกย่องท่านอย่างมากมาย มีคำยกย่องอย่างมากของชีพบบา ชีวาได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน ดังนั้นแน่นอนที่ท่าน
ต้องได้เคยมา แต่ท่านจะสามารถทำอะไรหากไม่มีอวัยวะ ดังนั้นเวลานี้พ่อได้เข้ามาในบราห์มา ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้า
บัพดาดา แต่เป็นเพราะสำนึกที่เป็นร่างลูกจึงไม่สามารถคงความรักและความนับถือมากเช่นนั้นต่อพ่อ ลูกแทบจะไม่ทำตาม
การชี้แนะของท่านและอยู่อย่างหยิ่งยโส พ่อพุดว่า: พ่อนั้นปราศจากความหลงทะนงตนอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นเหตุใดลูกจึง
มีความหยิ่งยโสมากมายขนาดนี้ ลูกคิดว่าเพียงลูกเท่านั้นที่ฉลาดมาก ลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก! เวลาเมื่อ
สามของใครบางคนตาย ดวงวิญญาณก็จากไปและร่างกายก็ถูกทำลายและแล้วดวงวิญญาณก็ถูกปลุกเรียกในพราหมณ์
ไม่ใช่ร่างนั้นจะถูกปลุกเรียก พวกเขามีความรู้ลึกซึ้งของความรักและความเลื่อมใสศรัทธาและเหตุนี้เองจึงได้รับการ
ตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น หากภรรยาเฝ้าแต่จดจำสามีของเธอ เธอก็ได้รับนิมิตของเขา เป็นบาบาที่เป็นผู้ประทานนิมิต หลาย
คนมีความรักเช่นนั้น อย่างไรก็ตามเป็นดวงวิญญาณที่มา เมื่อผู้ชายนั้นอุทิศตนอย่างมากต่อภรรยาที่ตายไปของเขา เขาเอง
ก็จะได้รับการตอบแทนของความรู้ลึกซึ้งในการอุทิศตนของเขา เขาจะได้เห็นภรรยาของเขา เขานำบางสิ่งและจะ
ประดับประดาเธอด้วยสิ่งนั้นด้วยตัวเขาเอง สิ่งต่างๆ เช่นนั้นมากมายเคยเกิดขึ้นในอดีต ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยเลี้ยง
อาหารดวงวิญญาณด้วยพิธีกรรมที่ยิ่งใหญ่ เช่นที่เมื่อผู้คนจดจำคณธ หรือนาคาลา พวกเขาก็ได้นิมิตของบุคคลเหล่านี
นั้น สิ่งนี้สามารถเกิดขึ้นกับผู้คนมากมาย แต่พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีบุญแก่สำหรับสิ่งนั้น พ่อพุดว่า: สิ่งเหล่านี้เกี่ยวกับนิมิตที่
ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ลูกได้รับการประทานนิมิตและละครได้ดำเนินไป ละครนั้นไม่ได้รอคอย! ลูกต้องเข้าใจ
ละครอย่างดีมาก และลูกต้องมีความนับถือที่มากต่อบาบาด้วยเช่นกัน บ้างก็พบว่าเป็นเรื่องยากมากที่จะมีความรักและ
ความเคารพมากเช่นนั้นต่อพ่อ พวกเขาคิดว่าท่านนั้นไม่มีตัวตน เมื่อพวกเขาได้รับการบอกว่า: ผู้นี้เป็นพาหนะของท่าน
พวกเขาก็คิดว่า: ฉันต้องทำอะไรกับคนนั้น? ฉันนั้นเพียงแต่กำลังจะจดจำผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน อ้อชะ มองดู! หากลูกนั้น
สามารถเข้าไปสู่ตักของผู้ที่ไม่มีตัวตน หรือรับประทานและดื่มกับผู้ที่ไม่มีตัวตน เหตุใดลูกจึงมาหาผู้นี้เล่า? และแล้วพวก
เขาก็พุดว่า: บาบ! ท่านอยู่ในผู้นี้ เรานั้นก็ก้าวไปด้วยการเชื่อว่าท่านนั้นปรากฏอยู่ในผู้นี้ เป็นเรื่องยากสำหรับสติปัญญา
ของบางคนที่จะเก็บสิ่งนี้เอาไว้ มีผู้คนมากมายที่พุดเท็จ เมื่อพวกเขาพุดว่า: ฉันมีความรักอย่างมากมายต่อบาบา ฉันอยู่ใน
การจดจำระลึกถึงบาบาเป็นเวลาหลายชั่วโมง บาบานี้พุดว่า: แม้กระทั่งพ่อก็ไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่สมบูรณ์
พ่อนั้นเป็นลูกผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นที่รักเป็นพิเศษที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง แต่พ่อเองก็ต้องทำความ
เพียรพยายามอย่างมากมายด้วยเช่นกัน อ้อชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พร้อมกันกับการอุทิศตนเอง ลูกต้องทำให้สติปัญญาของลูกกว้างไกล ในการที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ให้ซึม
ซับความรู้เป็นอย่างดีและ دلใจผู้อื่นให้เข้าถึงด้วยเช่นกัน

2. อยู่อย่างปราศจากความหลงทะนงตนเช่นพ่อ ปล่อยางจากความหลงทะนงตนและมีความรักที่ลึกซึ้งและความนับถือ
ต่อพ่อ อย่าได้ได้อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่าง

พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มาโยคีผู้ที่กลับมาเป็นอิสระจากปวงกรรมโดยการเป็นนายของอวัยวะประสาทสัมผัสของ
ลูกและทำให้อวัยวะเหล่านั้นทำงาน
ชีวิตบราห์มินไม่ใช่ชีวิตของปวงกรรม แต่เป็นชีวิตคาร์มาโยคี จงเป็นนายของอวัยวะทางร่างกายของลูกและ
ทำให้พวกเขาทำงาน เช่นใจ และ เมื่อใด และ นานเท่าใด ตามที่ลูกต้องการ และแล้วลูกจะกลายเป็นเทวดา
นางฟ้าจากบราห์มิน ปวงกรรมทั้งหมดจะจบสิ้น ลูกได้รับร่างกายนั้นมาเพื่อที่จะทำงานรับใช้และชีวิตของ

บัญชีกรรมของปวงกรรมของลูก เวลานี้ได้จบสิ้นไปแล้ว สายใยทั้งหมดกับร่างกายเก่า และโลกวัตถุเวลานี้
ได้สิ้นสุดลงแล้ว และเหตุนี้เองนี้เรียกว่าเป็นชีวิตของการตายขณะมีชีวิต

คติพจน์: เพื่อที่จะมีประสบการณ์ความเป็นมิตรของผู้ให้ความอบอุ่นของหัวใจ จงอยู่ในสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่
ละวาง

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมีความรับผิดชอบที่จะทำให้ทุกบ้านกลายเป็นสวรรค์ จงให้เป้าหมายของการกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน จงซึมซับคุณธรรมที่สูงส่ง
- คำถาม:** ลูกมีประสบการณ์อะไรจากการเข้ามาสู่ตักของพระเจ้า
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่เข้ามาสู่ตักของพระเจ้าจะมีประสบการณ์กับการฉลองการพบปะอันเป็นสิริมงคล ลูกรู้ว่ายุคบรรจบพบกันเป็นยุคของการฉลองการพบปะกับพระเจ้า ลูกจะฉลองการพบปะกับพระเจ้าและทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ลูกพบกับพระเจ้าเป็นการส่วนตัวเวลานี้ ตลอดทั้งวงจร ไม่มีใครอีกแล้วที่จะฉลองการพบปะส่วนตัวได้ นี่คือสกุลพระเจ้าที่แสนเล็กของลูกๆ ชีพบาบาเป็นปู่และ บราห์มาเป็นพ่อ ลูกๆ เป็นพี่น้องชายหญิงกัน ไม่มีความสัมพันธ์อื่น
- เพลง:** ดอกตูมของยุคใหม่

โอมชานติ เมื่อบาบา มา ก่อนอื่นลูกควรนั่งอยู่ในความเงียบสักครู่ เพราะก่อนอื่นจะมีการให้ทานของการจดจำระลึกถึง ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะถูกทำให้บริสุทธิ์ได้ ลูกๆ กำลังทำทานและกำลังได้รับทาน พ่อมาเปลี่ยนหนามให้กลายเป็นดอกตูม แล้วดอกตูมก็จะกลายเป็นดอกไม้ ลูกรู้ว่างานรับใช้ของลูกคือการทำให้แต่ละคนมีค่าสำหรับสวรรค์ เหมือนที่ลูกกำลังจะกลับมามีค่าคู่ควรแก่สิ่งนั้น พ่อมาและก่อนอื่นทำให้ลูกมีความสุขดีแล้วจึงให้ทรัพย์สินสมบัติแก่ลูก มีความสงบก่อนและจากนั้นจึงมีความสุขจริงๆ แล้ว มีความสุขอยู่ในทั้งสองสิ่ง ลูก ต้องการทั้งความสงบและความสุข ชันยาสซีทั้งหลายต้องการแค่ความสงบ ชันยาสซีไม่ต้องการความสุข พวกเขาไม่สามารถให้ความสุขได้ ถึงแม้ว่าพวกเขาให้ความสงบ แต่นั่นก็เพื่อความสุขชั่วคราว พวกเขาพูดว่าความสุขเป็นเหมือนมุลกา โดยทั่วไปแล้วชันยาสซีต้องการความสงบเพื่อได้รับการหลุดพ้น ไม่มีใครอีกแล้วที่จะให้การหลุดพ้นแก่ลูกได้ นี่คือการหลุดพ้นที่ไร้ขีดจำกัดและการหลุดพ้นในชีวิตที่ไม่มีขีดจำกัดที่พ่อผู้ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นให้ได้ ลูกรู้ว่าเวลานี้ทุกคนเป็นหนาม หนามที่มแทงลูกๆ พ่อพูดว่า พวกเขาทั้งหลายฆ่ากันด้วยดาบแห่งตัณหา พวกเขาไม่รู้ว่าการใช้ดาบแห่งตัณหาคือความรุนแรง เมื่อลูกยุ่งเกี่ยวกับกิเลส ลูกก็ทำให้กันและกันเป็นทุกข์ตั้งแต่ตอนต้น ตอนกลางจนถึงตอนจบ นี่คือโลกแห่งความทุกข์ สวรรค์คือโลกแห่งความสุขเมื่อโลกใหม่และบาร์ตก็ใหม่ ผู้คนของบาร์ต ผู้ที่กราบไหว้บูชาเหล่าเทพรู้ว่ที่นั่นเคยเป็นอาณาจักรของเทพเหล่านั้นที่เรียกว่าสวรรค์ พวกเขารู้สึกเช่นนั้นจริงๆ พวกเขาไปยังวัดลักษมีและนารายณ์และร้องสรรเสริญลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเชื่อว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายของบาร์ต พวกเขาารู้สึกว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ แต่นั่นเป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ เหมือนกับสายลมไทย พวกเขาตระหนักว่าในเมื่อมีวัดมากมายลูกสร้างให้กับลักษมีและนารายณ์ก็ต้องมีอาณาจักรของพวกเขาด้วย พวกเขาเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี อย่างไรก็ตาม พวกเขาลืมไปแล้วว่าลักษมีและนารายณ์เป็นเช่นนั้นเมื่อใด นี่คือการผิดพลาดต่างๆ ไม่ใช่ว่าระยะเวลาที่ยาวนาน นั่นเป็นเพียงเรื่องของห้าพันปีที่แล้ว เป็นเวลา 2,000 - 2,500 ตั้งแต่มีพระคริสต์ พระพุทธเจ้า มีคำกล่าวถึงพวกเขาว่าพวกเขากลับมาเกิดอีกครั้งจริงๆ แล้ว แต่ละคนกลับชาติมาเกิด ดวงวิญญาณมาและเข้าไปในร่าง นั่นก็ยังเรียกว่าการกลับชาติมาเกิดเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ชื่อของผู้ที่อาวูโสจะได้รับการจดจำก่อน มีคำกล่าวว่ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาและเข้าสู่ร่างหนึ่งเมื่อท่านมาเกิดใหม่ นี่คือการหมายของการอวตารอีกครั้ง สิ่งนี้กล่าวถึงผู้ที่มีชื่อเสียง ยกตัวอย่าง มีการจุติอีกครั้งของพระพุทธเจ้าและพระคริสต์ ลูกจะเห็นว่าบาร์ตมีความสัมพันธ์กับชาวพุทธและชาวคริสต์นิกาย พวกเขาส่งให้เห็นว่าภูรณานักมีชีวิตอยู่ประมาณ 500 ปีที่แล้ว การจุติของเขาเป็นสิ่งเล็กๆ เท่านั้น ในขณะที่การจุติของพระคริสต์และพระพุทธเจ้านั้นใหญ่ ดังนั้น ทุกคนจึงจุติอีกครั้ง พวกเขาเรียกหาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แต่กลับไม่รู้ว่าท่านจะมาเมื่อไรหรือมาอย่างไร แน่แน่นอนว่าท่านต้องเข้าสู่ร่างกาย อย่างไรก็ตาม เพราะว่าท่านไม่ได้ใช้ชาติเกิดด้วยร่างกาย นั่นจึงเรียกว่าการอวตารอีกครั้งหนึ่ง ท่านไม่กลายเป็นเด็กเล็กๆ การอวตารอีกครั้งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนั้นเป็นของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาร้องเพลงว่าดวงวิญญาณสูงสุดมีการอวตาร 24 ครั้ง พวกเขาพูดว่าท่านยังได้อวตารเข้าไปอยู่ในหินทุกก้อนอีกด้วย พวกเขายังตกต่ำลงไปเรื่อยๆ เช่นที่บาร์ตตกต่ำ ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาพูดก็ยังตกต่ำด้วย พ่อเป็นผู้สร้างของโลกใหม่ ดังนั้นแน่นอนว่าท่านจะมาในการบรรจบกันของโลกใหม่และโลกเก่า การอวตารอีกครั้งของท่านยิ่งใหญ่มากที่สุด การอวตารอีกครั้งของชีวาเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มากที่สุด อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ เพราะพวกเขาหันหน้าไปจากดวงวิญญาณสูงสุด แน่แน่นอนว่าพวกเขารู้ว่าท่านไร้ตัวตน แต่พวกเขาไม่รู้ว่าดวงวิญญาณสูงสุดมาเมื่อไรและท่านทำอะไรเมื่อท่านมา ไม่สามารถกล่าวได้ว่าวิษณุมีการจุติอีกครั้ง ศาสนาเทพไม่ใช้การจุติอีกครั้งหนึ่ง

ลูกอาจพูดว่าศาสนาเทพจะถูกก่อตั้งขึ้นมา พวกเขาสร้างละครเกี่ยวกับการจุติของวิษณุ จริงๆแล้ว ไม่มีเรื่องของการจุติของวิษณุ เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลวิษณุ นี่คือสกุลของพระเจ้า บราห์มาผู้นี้เป็นลูกของชีวาและลูกๆเป็นลูกของบราห์มา นี่คือสกุลของพระเจ้า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พูดว่า พ่อมาและทำให้ลูกๆเป็นของพ่อ พ่อมาและกลายเป็นพ่อของลูกๆ ถึงอย่างไรพ่อก็เป็นพ่อของทุกคน แต่เวลานี้ลูกมาเป็นของพ่อผ่านบราห์มา เหตุนี้เอง ลูกจึงเรียกพ่อว่า ดาต้า(ปู่) ถึงอย่างไรพ่อก็คือพ่อของดวงวิญญาณ ลูกทุกคนรู้ว่าเวลานี้พ่อมาแล้ว เวลานี้เท่านั้นที่ลูกๆจะได้พบกับพ่อ ลูกจะพบกับพ่อที่ไร้ขีดจำกัดเมื่อท่านได้ให้กำเนิดลูก เวลานี้พ่อนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา ลูกๆไม่ใช่ลูกที่เกิดจากกิเลส มีผู้คนมากมายเหลือเกิน มีพี่น้องชายหญิงจำนวนมากเหลือเกิน ดังนั้นพวกเขาทั้งหลายล้วนเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก จะไม่มีคำกล่าวว่า “ราชวงศ์ของชั้นยาสซี” เพราะไม่มีความสัมพันธ์ของปู่หรือพ่ออยู่ในสิ่งนั้น ที่นี้ มีพ่อและยังมีดาต้า(ปู่)อีกด้วย ผู้นี้ก็ยังมีดาต้าด้วย (พี่ชายคนโต) พ่อมาและทำให้ลูกเป็นของท่าน ลูกรู้ว่าลูกได้เข้ามาสู่ตักของพระเจ้า นี่คือการพบปะที่เป็นสิริมงคล การสิ้นสุดของยุคเหล็กและการเริ่มต้นของยุคทองถูกเรียกว่ายุคบรรจบพบกัน การพบปะเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกัน มีการบรรจบกันของแม่น้ำสามสาย อะไรเกิดขึ้นในสิ่งนั้น มีการพบปะที่เป็นสิริมงคลระหว่างครูและสาวกของพวกเขา นั่นเป็นเรื่องทางกาย การพบปะที่เป็นสิริมงคลระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้รับการจดจำ สิ่งนี้ดีที่สุด ดวงวิญญาณพบกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีเรื่องของแม่น้ำอยู่ในสิ่งนั้น ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่น นี่คือการพบปะที่เป็นสิริมงคลที่สำคัญอย่างมากของลูกๆ ดวงวิญญาณคือผู้ที่มีชีวิต พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดยืมร่างกายนี้มาใช้ สิ่งนี้คือการพบปะที่เป็นสิริมงคล มีคำกล่าวว่า กุมภเมลา กุมภนั้นก็ยังเป็นการบรรจบกันด้วย การพบกันของแม่น้ำสามสายคือกุมภ อะไรคือการบรรจบกันที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นั่นคือการบรรจบกันของมหาสมุทรและแม่น้ำทั้งหลาย แม่น้ำที่ใหญ่ที่สุดคือพรหมบุตร บาบาเข้ามาในผู้นี้ ดังนั้นการพบปะของมหาสมุทรและพรหมบุตรนั้นถึงอย่างไรก็อยู่ที่นั่น เวลานี้เป็นกุมภ เมลาของยุคบรรจบพบกัน ลูกทั้งหลายพบกับพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งนี้ลูกเรียกว่ากุมภเมลาของพระเจ้า นี่คือการพบกันของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด กุมภและการบรรจบกันเป็นสิ่งที่เหมือนกันมาก ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังทำการก่อตั้งสวรรค์เพื่อตนเอง ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ขณะอยู่ที่บ้าน ที่ที่มีความบริสุทธิ์จะถูกเรียกว่าสวรรค์ เมื่อลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ก็จะมีคามบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข สภาพของลูกควรจะเป็นเหมือนกับเหล่าเทพ ลูกไม่ควรมีข้อบกพร่อง นั่นคือสวรรค์ แล้วสิ่งนั้นก็จะกลายเป็นสวรรค์อย่างถาวร ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่มีค่าที่บ้าน เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า จงทำให้ทุกบ้านเป็นสวรรค์ ลูกทำให้มนุษย์มีค่าควรแก่การไปสวรรค์ มีการร้องเพลงเกี่ยวกับลูกว่า จงทำให้ทุกบ้านกลายเป็นสวรรค์ ในยุคทอง เคยมีสวรรค์อยู่ในทุกบ้าน แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป ลูกต้องให้เป้าหมายของการกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์แก่ลูกๆ ผู้ที่จะรับสิทธิ์ในมรดกจากพ่อขณะกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน นี่คือการจาริกแสวงบุญที่มีชีวิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดซึ่งแน่นอนว่าคือชีพบาบาผู้เป็นมหาสมุทร และลูกๆดวงวิญญาณผู้ที่เป็นคงคาแห่งความรู้ นี่คือเมลาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและสูงสุด เมลาเหล่านี้นั้นทั้งหมดเป็นของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่นี้เป็นเมลาของหนทางแห่งความรู้ เมลาของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินมาชาติแล้วชาติเล่า ในขณะที่เมลาของหนทางแห่งความรู้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น นี่คือการพบปะทางจิตวิญญาณ ดวงวิญญาณสูงสุดมาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อพบกับลูกๆของท่าน นี่คือการจาริกแสวงบุญและเมลาที่ดีที่สุด มหาสมุทรที่มีชีวิตนี้จะไปที่ไหนก็ได้ ในขณะที่มหาสมุทรที่ไร้ชีวิตไม่สามารถไปที่ไหนได้ มหาสมุทรนี้จะไป ลูกๆแม่น้ำก็ยังไปตามการเชื่อเชิญด้วยเช่นกัน มหาสมุทรแห่งความรู้จะเคลื่อนไหวไปพร้อมกับแม่น้ำพรหมบุตรนี้ ลูกทั้งหลายเป็นแม่น้ำหลายประเภท ลูกบางคนบริสุทธิ์และบางคนไม่บริสุทธิ์ บางครั้งผู้คนจำนวนมากที่ไม่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้ก็จะมา อย่างน้อยพวกเขาก็มา แม้แต่ผู้ครองเรือนที่อยู่ข้างนอกก็มา พวกเขาได้รับอนุญาตให้มาได้ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะได้รับอนุญาต เมื่อเพื่อนหรือญาติมิตรของบางคนมา พวกเขาจะได้รับอนุญาตให้มาเพื่อที่จะถูกยกกระดับ ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีกฎเกณฑ์มากมาย ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถเข้ามาสู่ท้องพระโรงของอินทราได้ ไม่มีผู้นำทางหรือนางฟ้าจะนำผู้ที่ไม่บริสุทธิ์มากับตนได้ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า จงอยู่อย่างระมัดระวัง ลูกได้รับประกาศนียบัตรเมื่อลูกนำบางคนมาด้วยหรือเมื่อลูกส่งบางคนมา ความรับผิดชอบนั้นจะเป็นของลูก จริงๆแล้ว ศูนย์จะให้การเชื่อเชิญ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จำนวนมากจะต้องกำลังไปที่นั่น เมื่อผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไปที่ศูนย์เท่านั้น ลูกจึงจะทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ได้ มหาสมุทรกำลังนั่งอยู่ที่นั่นและเหตุนี้เองจึงมีระเบียบวินัย พวกเขาถูกจับขัง มีหมอและศัลยแพทย์ต่างๆจำนวนมากมาย เมื่อมาบาบา หรือลูกๆที่พิเศษพูดกับพวกเขา พวกเขาจะบอกได้ในทันทีว่ามีบางสิ่งบางอย่างในสติปัญญาของพวกเขาหรือไม่ เมื่อลูกอธิบายให้แก่พวกเขาว่ามีพ่อสองคน พวกเขาอาจจะยอมรับสิ่งนั้นในทันที พวกเขาได้รับวิธีการแล้ว ทุกคนจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เราเป็นลูกของพ่อเช่นนั้น ลูกไม่รู้จักอาชีพของท่าน ลูกเข้าใจแล้วว่าไม่ว่าใครจะมีรูปและนามใดมาด้วยก็ตาม แน่แน่นอนว่าเขาจะต้องมาในรูปและนามนั้นอีกครั้งหลังจากห้าพันปี ในเวลานั้นรูปภาพของพระคริสต์จะถูกทำเหมือนเดิมทุกประการ รูปภาพของคนอื่นไม่สามารถถูกทำแบบนั้นได้ รูปแบบของกฤษณะไม่สามารถเป็นรูปแบบของคนอื่นได้ เวลานี้ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ด้วยการใช้ชื่อ รูปแบบและสถานที่ที่แตกต่างกันในช่วงเวลาต่างๆ เวลานี้พวกเขา

กำลังถูกทำให้บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าพ่อเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ และราวันคือผู้สร้างความเสียหายให้แก่ลูก พ่อคือผู้ที่ให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน ในเรื่องนั้น ไม่ใช่มนุษย์เท่านั้นที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตแต่สิ่งอื่นๆด้วย นรกจะถูกทำลายและสวรรค์จะถูกก่อตั้งขึ้นมา จงเชื่อเชิญผู้ที่เคยมาในวงจรที่แล้ว ได้แก่ ชาวปัญญาปี ชาวพาสี เป็นต้น พ่อมาแล้ว ไม่ผิดที่จะมีการติกลงสำหรับเรื่องนี้ รูปภาพของลูกนั้นดีมาก เวลาลูกกำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การไปวัด ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะขจัดวิญญานปีศาจร้าย ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะขจัดกิเลสและข้อบกพร่องเพื่อที่จะแต่งงานกับลักษมีและนารายณ์ บางคนถูกวิญญานปีศาจร้ายของตัณหาหาคะตบตี บางคนถูกวิญญานปีศาจร้ายของความโกรธตบตี คนอื่นๆถูกวิญญานปีศาจร้ายของความผูกพันยึดมั่นตบตี แล้วพวกเขาก็ล้มลงอย่างสิ้นเชิง พวกเขาล้มแม้กระทั่งจากความละโมภ เมื่อลูกสาวบางคนจากบ้านที่ดูเห็นขนมหวาน(มิโท) พวกเธอจะหยิบขนมนั้นและไปแอบกิน ความละโมภนำความสูญเสียมาให้กับผู้คนจำนวนมาก พวกเขาล้มเพราะอิทธิพลของความละโมภ เริ่มแรกลูกเคยอยู่ในบัทตีและเวลานี้ทุกคนต้องสร้างบัทตีขึ้นมาในบ้านของตน พ่อได้สร้างบัทตีที่ใหญ่ขึ้นมา เวลานั้นพ่อพูดว่า ก่อนอื่นลูกต้องอยู่ในบัทตี 7 วัน ทุกวันนี้ เป็นเรื่องยากมากที่ใครจะอยู่ในบัทตีได้ เมื่อบางคนไปที่ศูนย์ เขาก็จะถูกแค้นใส่ แต่เมื่อเขากลับบ้าน สิ้นนั้นก็จางลงเพราะมีอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี เวลานั้นต้องใช้ความเพียรพยายามมาก ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในสกุลของพระเจ้า มีดาต้า บาบา และลูกๆคือพี่น้องชายหญิง สกุลบราห์มินได้รับการจดจำว่าเป็นสกุลที่สูงส่งที่สุด ลูกยังจะให้ความรู้แก่พราหมณ์เหล่านั้นได้ด้วยว่า บราห์มินอยู่สูงที่สุดเป็นจก บราห์มินของยุคบรรจบพบกันเหล่านี้เท่านั้นที่จะกลายเป็นเทพ ประการแรก บราห์มินสูงส่งเสียยิ่งกว่าเหล่าเทพ จกนั้นสูงที่สุด พวกท่าน บราห์มินกราบไหว้บูชาเหล่าเทพ และคิดว่าตนเป็นผู้กราบไหว้บูชา และเหล่าเทพนั้นเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกอธิบายสิ่งนี้ให้แก่พวกพราหมณ์ผู้กราบไหว้บูชาที่อยู่ในวัด ลูกคือบราห์มินที่แท้จริงของยุคบรรจบพบกัน ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เวลาลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ แน่แน่นอนว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญานสูงสุดคือผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นเทพแห่งสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงตรวจดูข้อบกพร่องภายในตนเองและขจัดสิ่งเหล่านั้น อยู่อย่างระมัดระวังจากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี จงซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งและทำให้ตนเองมีค่า
2. จงรับใช้เพื่อทำให้ทุกบ้านกลายเป็นสวรรค์ จงขับไล่วิญญานปีศาจร้ายออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ จงฉลองการพบปะที่เป็นสิริมงคลกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกเอาชนะปัญหาทั้งหมดเช่นนกที่โอบยบิน โดยการปล่อยให้สันสการ์ที่คงอยู่ตลอดไปของลูกปรากฏออกมา
ในรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูก ลูกทั้งหมดคือผู้ที่โอบยบินแต่เพราะด้วยภาระของลูก แทนการเป็นนกที่โอบยบินลูกได้กลายเป็นนกที่อยู่ในกรง เวลานั้นให้สันสการ์ที่คงอยู่ตลอดไปของลูกปรากฏขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง นั่นคือทำให้ตนเองมั่นคงในรูปเทวดานางฟ้าของลูก นี่เรียกว่าเป็นการทำความเพียรพยายามที่ง่ายดาย เมื่อลูกกลายเป็นนกที่โอบยบินลูกจะอยู่เบื้องบนและสถานการณ์ที่แปรปรวนใดๆจะอยู่เบื้องล่าง นี่คือข้อแก้ไขต่อทุกปัญหา

คติพจน์: การพิจารณาว่ามีคุณประโยชน์ในทุกอย่างก้าวและให้พลังของความสงบแก่ทุกดวงวิญญานคือการทำงานรับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

เป็นอิสระจากการพูดคำพูดที่ไร้ประโยชน์และคำพูดที่รบกวนผู้อื่น และประหยัคำพูดของลูก

วันนี้ พร้อมกับการได้เห็นลูกๆทั้งหมดที่นั่นแล้ว บัพดาตายังได้เห็นดวงวิญญาณทั้งหมดในทุกทิศทางด้วยเช่นกัน ลูกๆ จากทั่วทั้งสี่ทิศอยู่ในรูปที่ละเอียดอ่อนเบื้องหน้าบัพดาตา บาบามองเห็นการชุมนุมทั้งสอง: การชุมนุมทางกายภาพและการชุมนุมที่ละเอียดอ่อน การชุมนุมทั้งสองนั้นใหญ่มาก และบัพดาตามีความยินดีที่ได้เห็นลูกๆในทั้งสองชุมนุม เพราะบัพดาตามองเห็นลูกๆทุกคนในสองรูปพิเศษ หนึ่งคือลูกแต่ละคนเป็นบรรพบุรุษของดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมด ลูกเป็นรากฐานของต้นไม้ทั้งต้น เพราะต้นไม้ทั้งต้นปรากฏออกมาจากราก และประภาที่ส่อง ผู้ที่อาวโสลูกเรียกว่าบรรพบุรุษ ดังนั้นมันคือลูกดวงวิญญาณที่มีบทบาทในตอนเริ่มต้นของโลก และด้วยเหตุนี้ลูกจึงยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด ด้วยเหตุนี้ลูกจึงเป็นบรรพบุรุษของดวงวิญญาณทั้งหมด เช่นเดียวกันนี้ ลูกดวงวิญญาณบราห์มินคือสิ่งสร้างแรกของพ่อสูงสุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นเช่นที่พระเจ้าเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ลูกก็เป็นบรรพบุรุษที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเช่นกัน และดังนั้นพ่อมีความพอใจที่ได้เห็นลูกๆมากมายผู้เป็นบรรพบุรุษเช่นนี้ ลูกก็มีความสุขเช่นกันที่รู้ว่าลูกเป็นบรรพบุรุษ ลูกรักษาศรัทธาและความซื่อสัตย์ซึ่งนี้ไว้หรือไม่? ดังนั้นวันนี้ บัพดาตาจึงเห็นชุมนุมของบรรพบุรุษ

ลูกทั้งหมดของพ่อปลอดภัย (บัชชา – ปลอดภัย) จากมายา การเป็นลูก (บัชชา - ลูก) หมายถึงการเป็นของพ่อ นั่นคือการเป็นลูกของท่านดังนั้นลูกจึงปลอดภัยจากมายา ผู้ที่ปลอดภัยจากมายาจะกลายเป็นลูกของพ่อ ดังนั้นลูกทั้งหมดปลอดภัยจากมายาใช่ไหม? หรือบางครั้งลูกเข้ามาสู่การควบคุมของมายา? มีคำกล่าวว่า: มีหลายวิธีที่จะทำให้ตนเองเป็นอิสระจากจักรวาล chakravyuha (การจัดขบวนทัพในรูปวงกลมใช้ล้อมรอบศัตรู ซึ่งศัตรูต้องทำลาย) ดังนั้นไม่มีลูกคนไหนติดกับอยู่ในจักรวาลของมายาใช่ไหม? มีการควบคุมใจไหม? ลูกปลอดภัยจากสิ่งนั้นหรือไม่? (ฮาจิ) ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกพูดว่า “ฮาจิ” ในขณะที่ลูกอยู่ที่นั่น และเมื่อลูกกลับไปลูกก็พูดว่า “นาจี” เมื่อลูกได้เรียนรู้ศิลปะของการหลุดออกมาจากวงกลมนี้แล้ว ก็ไม่มีปัญหาเรื่องการติดกับดักอีกต่อไป ลูกรู้จักมายาเป็นอย่างดีใช่ไหม? หรือลูกกลับมาโง่เขลาในบางครั้ง? แล้วลูกก็พูดว่าลูกไม่ตระหนักรู้ว่ามันคือมายา ทุกวันนี้แพชั่นคือการสวมใส่ใบหน้าที่แตกต่างกัน หนึ่งนาที่พวกเขาจะเป็นสิ่งหนึ่ง และนาที่ต่อมาพวกเขาก็จะเป็นอีกสิ่งหนึ่ง มายาเช่นกันมีใบหน้าที่แตกต่างกันเพื่อจะดักจับลูก มายามีร้านที่ดีและใหญ่มาก เธอมีรูปแบบใดก็ตามที่เธอต้องการมาใช้ได้ตลอดเวลา และไม่ว่าลูกจะติดอยู่กับสิ่งนั้นโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ลูกจะต้องใช้เวลานานมากในการหลุดพ้นจากสิ่งนั้น การสูญเสียเวลาหนึ่งวินาทีของยุคบรรจบพบกันหมายถึงการสูญเสียเวลาหนึ่งปี ไม่ใช่เพียงแค่นั้นวินาที ลองคิดดูสิว่ายุคบรรจบกันนั้นสั้นเพียงใด! เวลาที่ลูกจะได้เฉลิมฉลองได้อาม่อนจูบิลี (การฉลองครบรอบความเป็นเพชร 60 ปี) และอะไรก็ตามที่ลูกต้องการจะเป็น ไม่ว่าลูกต้องการจะสะสมมากแค่ไหนในช่วงเวลาอันสั้นนี้ ลูกก็สามารถกลายเป็นสิ่งนั้นได้ในเวลานี้ ดังนั้นบัพดาตาเห็นว่ามีความสั้นมากที่จะกลายเป็นเช่นนั้นและลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นไปตลอดทั้งวงจร มีความแตกต่างอย่างมากระหว่าง 5000 ปี กับ 60 ปี ในตอนนั้น! โอเคมันไม่สำคัญหรอกว่าจะมีเวลาอีกนานแค่ไหน แต่อย่างน้อยมันก็ไม่ได้อยู่ในแถวหนึ่งพันปี

ดังนั้น ลูกจะต้องทำอะไรในช่วงเวลาอันสั้นนี้ที่จะกลายเป็นผู้มีสิทธิในอาณาจักรหรือเข้ามาสู่ราชวงศ์? ในแง่ของจำนวน ไม่ใช่ทุกคนที่จะได้ครองบัลลังก์ของอาณาจักรโลก โอเค, ลัทธิและนารายณ์คู่แรกจะได้นั่งบนบัลลังก์ และราชวงศ์ของพวกเขาจะได้รับความรักและความนับถืออย่างมากมายเช่นกัน ดังนั้นถ้าลูกเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ในอาณาจักรแรก นั่นก็เป็นเหมือนกับลำดับแรกเช่นกัน ลูกอาจไม่ได้นั่งอยู่บนบัลลังก์หลัก แต่รางวัลของลูกจะอยู่ในแง่ของลำดับแรก มิฉะนั้น ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนจะได้รับบัลลังก์แม้กระทั่งจนถึงยุคเงิน อย่างไรก็ตาม ลูกทุกคนมีเป้าหมายที่จะเป็นผู้ปกครองโลกใช่ไหม? หรือลูกจะกลายเป็นราชาของรัฐใดรัฐหนึ่งที่นั่น? ดังนั้นการที่จะได้รับรางวัลของอันดับแรกในราชวงศ์ก็ต้องอาศัยความพยายามที่สูงส่งเช่นกัน บางคนได้รับบัลลังก์และบางคนก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ มีนัยสำคัญที่ลึกซึ้งในสิ่งนี้ด้วย

ในยุคบรรจบพบกัน ผู้ที่นั่งบนบัลลังก์หัวใจของพ่ออย่างสม่ำเสมอและเป็นธรรมชาติ ไม่ใช่แค่บางครั้ง แต่เป็นผู้ที่รักษาคำปฏิญาณของความบริสุทธิ์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบแม้กระทั่งในความฝันและความคิดของพวกเขา ผู้ที่ไม่เคยสัมผัสความไม่บริสุทธิ์แม้ในความฝันของพวกเขา ดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้นที่สามารถนั่งบนบัลลังก์หัวใจได้ เพียงผู้ที่ได้

คะแนนที่ดีในทั้งสี่วิชาและสอบผ่านด้วยอันดับที่ดีตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบกล่าวได้ว่าสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ไม่ใช่ว่าคุณจะสามารถได้รับคะแนนเล็กน้อยได้เป็นครั้งคราว แล้วก็ต้องตามให้ทัน เพียงผู้ที่ทำทุกสิ่งตั้งแต่ตอนเริ่มต้นในทั้งสี่วิชาที่พอชอบเท่านั้นที่สามารถประกาศสิทธิ์ในบัลลังก์ได้ พร้อมกันนี้ ผู้ที่เป็นที่รักของทุกคนในครอบครัวบราห์มิน ซึ่งทุกคนให้ความร่วมมือด้วย ที่ได้รับความนับถือจากหัวใจของทุกคนในครอบครัวบราห์มิน ผู้ที่ได้รับความนับถือเช่นนั้นสามารถประกาศสิทธิ์ในบัลลังก์ได้ หากลูกขาดลักษณะเหล่านี้ไม่ทางใดก็ทางหนึ่งก็อาจเป็นไปได้ว่าคุณจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ แต่ตามลำดับกันไป ลูกสามารถมาในลำดับแรก ลำดับที่แปด หรือมาในยุคเงินก็ได้ หากลูกต้องการที่จะนั่งบนบัลลังก์ ให้ตรวจสอบตนเองในประเด็นเหล่านี้ จะเกิดอะไรขึ้นถ้าลูกสะสมคะแนนในงานรับใช้ได้ 100 คะแนน แต่เพียง 25 คะแนนในдарนาของลูก (การสร้างสมคุณธรรมและความรู้)? ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะมีสิทธิ์ไหม? ลูกๆ มากมายก้าวไปข้างหน้าในวิชาอื่น แต่การเป็นทองแท้คือการสามารถหล่อหลอมตนเองตามเวลาด้วยการฝึกฝนдарนาของลูก บางครั้งมายาก็ฉลาดกว่าลูกๆ เธอนำรูปแบบต่างๆ มาใช้ตามเวลาในทันที แล้วลูกๆ จะพูดว่าอะไร? บาบามียินทุกคน และดังนั้นลูกๆ จึงพูดว่า: คนหนึ่งผิดและอีกคนหนึ่งถูก มันเกิดขึ้นด้วยเช่นกันว่าบางครั้งทั้งสองฝ่ายอาจจะผิด อย่างไรก็ตาม เช่น หากลูกพิจารณาว่าตัวเองถูกต้องอย่างแน่นอนและถึงแม้ว่าอีกคนหนึ่งจะผิดอย่างแน่นอนและลูกก็เข้าใจสิ่งนี้ด้วย และเนื่องจากลูกถูกและอีกคนหนึ่งผิด และแล้วตามเวลาและบรรยากาศ แม้ว่าลูกจะถูก แต่ลูกอาจต้องปรับตัวเข้ากับบางสิ่งบางอย่างในตัวเอง ลูกอาจต้องตาย ลูกอาจต้องถอยห่างออกไป อย่างไรก็ตาม ลูกบางคนพูดว่าอะไร? “ฉันเองต้องตายในทุกสถานการณ์และทุกครั้งหรือไม่? มันเป็นอย่างนั้นหรือไม่ที่ฉันอยู่ที่นั่นเพื่อตายสำหรับผู้อื่นและคนอื่นอยู่ที่นี่เพื่อความสนุกกับตัวเอง? ฉันต้องตายเสมอ เป็นการยากมากที่จะตายในวิธีนี้” ลูกตายขณะที่มีชีวิตและนั่นก็เป็นสิ่งที่ยาก ลูกได้กลายเป็นบราห์มาภุมารหรือบราห์มาภุมารี และดังนั้นลูกก็ตายขณะที่มีชีวิตใช่หรือไม่? การตายนี้เป็นสิ่งที่ยากมาก ลูกตายและลูกกลายเป็นบราห์มาภุมารี อย่างไรก็ตามการตายครั้งแล้วครั้งเล่าในลักษณะนี้เป็นเรื่องยากมาก มันเป็นเรื่องยากใช่ไหม? ผู้ที่อยู่ในวัยเยาว์พูดว่าพวกเขาต้องตายบ่อยขึ้น และผู้ที่แก่ชรากว่าพูดว่าพวกเขาต้องฟังให้มากขึ้น ดังนั้นลูกต้องอดทนอย่างมาก และพวกเขาต้องฟังอย่างมาก และดังนั้นใครต้องตายล่ะ? ใครควรตาย? คนหนึ่งควรตายไหม? ควรตายทั้งสองไหม? ถ้าลูกทั้งสองตาย และแล้วสถานการณ์จะถูกตัดสิน เกมจะจบลง ดังนั้นลูกรู้ไหมว่าตายอย่างไร? หรือลูกเห็นว่ามันยากไหม? เมื่อลูกมีลมหายใจเพียงเล็กน้อย ลูกหายใจไม่ออกและแม้กระทั่งลูกไม่สามารถหายใจได้ ก็มีความยากลำบากอยู่บ้างใช่หรือไม่? ในเวลานั้นลูกพูดว่า “ฉันคือผู้ที่ต้องตายเสมอหรือ ฉันคือผู้ที่ต้องเปลี่ยนแปลงเสมอหรือ?” “มันเป็นความรับผิดชอบของฉันที่เปลี่ยนแปลงใช่ไหม?” “ผู้อื่นก็มีความรับผิดชอบนี้เช่นกัน” ลูกต้องแบ่งปันสิ่งนี้ระหว่างตัวลูกเอง: “คุณตายขนาดนี้และฉันก็จะตายขนาดนี้” ในเวลานั้นบัพดาจารย์สักเกตตาถูกเช่นกัน แต่การตายนี้ไม่ได้เป็นการตาย การตายนี้เป็นการมีชีวิตอยู่ตลอดไป ผู้คนพูดว่าลูกไม่สามารถไปสวรรค์ได้โดยไม่ได้ตาย อย่างไรก็ตามด้วยการตายนี้ ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสวรรค์อย่างแน่นอน ดังนั้นการตายในลักษณะนี้หมายถึงการประกาศสิทธิ์ในการไปสวรรค์ เมื่อลูกกลัวและคิดว่าลูกจะต้องตาย ว่าลูกจะต้องอดทนอย่างมาก เรื่องเล็กๆ ก็กลายเป็นเรื่องใหญ่ ตัวอย่างเช่น ถึงแม้ว่าอาจไม่มีโจรผู้ร้ายหรือขโมยอยู่แถวนั้นก็ตาม เมื่อลูกมีความกลัวว่ามีขโมยอยู่ใกล้ๆ แถวนั้น จะเกิดอะไรขึ้นเพราะความกลัวนั้น? เนื่องจากความกลัว การเต้นของหัวใจของลูกแปรปรวนและความดันโลหิตของลูกก็แปรปรวน สิ่งนี้เกิดขึ้นเพราะความกลัวใช่หรือไม่? ลูกหวาดกลัว และดังนั้นการตายจึงไม่ใช่เรื่องใหญ่ แต่ความกลัวของลูกทำให้สิ่งที่เล็กกลายเป็นสิ่งที่ใหญ่โต แล้วลูกพูดว่า “ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับฉัน ฉันไม่รู้” อย่างไรก็ตาม เช่นที่ลูกไม่มีความกลัวตายใดๆ ในขณะที่มีชีวิตอยู่ แต่มีความกลัวหาญ และลูกตายอย่างมีความสุขอย่างยิ่ง ในทำนองเดียวกัน ลูกต้องนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างมีความสุข ไม่มีคำว่า ‘dying กำลังจะตาย’ แต่เพราะว่าลูกได้ใช้คำ ‘die ตาย’ ลูกจึงรู้สึกหวาดกลัว อันที่จริงสิ่งนี้ไม่ใช่กำลังจะตาย แต่กำลังจะประกาศสิทธิ์ในอันดับที่ดีในวิชาдарนา อย่างกลัวที่จะต้องอดทนกับสิ่งใด ทำไมลูกถึงกลัว? เป็นเพราะลูกรู้สึกว่ “ทำไมฉันต้องอดทนกับบางสิ่งที่ไม่จริงด้วย? อย่างไรก็ตาม ใครสั่งให้ลูกต้องอดทน? คนที่โกหกจะสั่งลูกเช่นนี้หรือ? ลูกๆ หลายคนอดทนได้ดีมาก แต่มีความแตกต่างระหว่างการอดทนด้วยการถูกบีบบังคับกับการอดทนด้วยความรัก ลูกไม่ได้อดทนเพราะสถานการณ์ แต่เป็นคำแนะนำสั่งสอนของพ่อที่จะต้องอดทน ดังนั้นการยอมรับคำแนะนำสั่งสอนของพ่อก็เป็นการยอมรับคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้า แล้วนั่นเป็นเรื่องของความสุขหรือการบีบบังคับ? บางครั้งลูกอดทน แต่มันก็ผสมปนเปกัน: มีทั้งความรักพร้อมกับการบีบบังคับ ในเมื่อลูกกำลังอดทนกับบางสิ่งแล้วทำไมไม่อดทนกับสิ่งนั้นอย่างมีความสุขล่ะ? ทำไมลูกต้องทำสิ่งนั้นเพราะการถูกบีบบังคับ? เมื่อมีคนมาอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกรู้สึกว่ นั่นเป็นการบีบบังคับ แต่ถ้าพ่อมาอยู่เบื้องหน้าลูกและลูกทำตามคำสั่งของพ่อ ลูกจะรู้สึกเหมือนเป็นความรัก ไม่ใช่การบีบบังคับ ดังนั้นอย่าได้คิดถึงคำนี้ (กำลังจะตาย) ทุกวันนี้มันกลายเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้วเล็กน้อย “ฉันจะต้องตาย ฉันจะต้องตาย ฉันยังจะต้องตายอีกมากเท่าไร? จนกระทั่งเวลาสุดท้าย เป็นเวลาสองปี หนึ่งปี หกเดือน? ถ้าอย่างนั้นก็ให้ฉันตายไปเลยเถอะ! ฉันจะต้องตายอีกมายเพียงใด? การตายนี้ไม่ใช่การตายแต่เป็นการประกาศสิทธิ์ของลูก แล้ว

ลูกจะทำอะไร? ลูกจะตายไหม? หยุดใช้คำว่า “ตาย” เพราะถ้าลูกคิดถึงคำว่า “กำลังจะตาย” จะต้องมีความมกั้วกับการใกล้ตายอย่างแน่นอน อย่าว่าแต่ความตายของลูกเองเลย ลูกบางคนถึงกับกลัวเมื่อเห็นความตายของคนอื่น ดังนั้นเวลานี้จึงเปลี่ยนคำเหล่านี้ใหม่ อย่าใช้คำเช่นนี้ ใช้ภาษาที่บริสุทธิ์ คำเหล่านี้ไม่มีอยู่ในพจนานุกรมของบราห์มิน ไม่มีใครรู้ว่าใครเป็นผู้คิดค้นคำเหล่านี้ มันคงจะเป็นหนึ่งในพวกลูกๆ “ลูก” ไม่ได้หมายถึงผู้ที่นั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาแต่หมายถึงบราห์มินทั้งหมด บัพาดาเพียงแค่งัดตัวอย่าง มีคำพูดที่ไร้สาระมากมายเช่นนั้นที่พูดติดตลกลดตลอดทั้งวัน พวกเขาจะไม่ใช้คำพูดที่ดี พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่านั่นไม่ใช่ความตั้งใจของพวกเขา แต่พวกเขาแค่พูดติดตลกเพื่อประโยชน์ของสิ่งนั้น ดังนั้นการสร้างระเบียบวินัยในชีวิตบราห์มินของลูกเป็นเรื่องสนุกสนานเช่นนั้นหรือ? มันไม่ได้เขียนไว้ที่ไหน ลูกเคยอ่านที่ไหนที่ลูกสามารถทำให้สนุกสนานได้? มีความสนุก แต่ให้มันจมอยู่ในความรู้และโยคะเพราะการมีความสุขซึ่งลูกถือว่าเป็นเรื่องสนุกก็จะทำให้สภาพของใครบางคนขึ้นลงได้ แล้วนั่นเป็นเรื่องสนุกหรือเป็นเรื่องที่ทำให้ใครบางคนต้องเป็นทุกข์?

ดังนั้น วันนี้ บัพาดาเห็นว่าทุกคนเป็นบรรพบุรุษ และประการที่สอง ลูกเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่มีใครอื่นที่ได้รับการกราบไหว้บูชาในลักษณะเดียวกันกับที่ลูกได้รับตลอดทั้งวงจร ดังนั้นลูกจึงเป็นบรรพบุรุษและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาตามลำดับกันไป ผู้ที่กลายเป็นเป็นบราห์มินย่อมได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างแน่นอน แต่บางคนได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างถูกต้องแม่นยำตามระบบ ในขณะที่คนอื่นได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างผิวเผิน แล้วจะเป็นอย่างไรเมื่อบราห์มินบางคนนั่งโยคะที่นั่น? จะเป็นไปอย่างผิวเผิน พวกเขาจะนอนหลับในบางครั้ง พวกเขาจะมีโยคะเป็นบางครั้ง มีความคิดที่ไร้ประโยชน์เล็กน้อยและความคิดที่ดีเล็กน้อย นั่นเป็นเพียงเพื่อประโยชน์ของสิ่งนั้นใช่ไหม? เมื่อเปิดไฟสีขาวขึ้นมา งานของลูกก็เสร็จสิ้นแล้ว มีอีกหลายคนที่เป็นเพียงผิวเผินในดาร์นาของเขาเช่นกัน เมื่อสถานการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้น พวกเขาจะพูดว่า: ตอนนี้ให้มันเป็นเช่นนี้ต่อไปก่อน แล้วเราจะได้เห็นกันในภายหลัง ดวงวิญญาณเช่นนั้นเป็นเพียงผู้ได้รับการกราบไหว้บูชาเพื่อประโยชน์ของสิ่งนั้น ดุสิตพวกเขาสร้างซาลิแกรมนับแสน แต่จะเกิดอะไรขึ้น? การกราบไหว้บูชาที่ถูกต้องแม่นยำตามระบบหรือไม่? นั่นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของสิ่งนั้นเช่นกัน พวกเขาซาลิแกรมไปอาบน้ำด้วยท่อสายยางและบัตทิติกแด้มติล็กด้วยถ้วยติล็กเล็กๆ (พวกเขาเพียงแค่พรมน้ำให้มันเปียก) และก็แด้มทีล็ก แล้วนั่นคืออะไร? นั่นเป็นเพียงเพื่อประโยชน์เท่านั้น ลูกทุกคนกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แต่วิธีการที่ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างนั้นตามลำดับกันไป สำหรับบางคน ทุกการกระทำของพวกเขาได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาแม้กระทั่งให้มองเห็นเทพที่กำลังแปร่งฟันแหวหนึ่ง เมื่อลูกไปที่เมืองมทรา พวกเขาแม้กระทั่งให้ลูกได้เห็นรูปเคารพที่กำลังแปร่งฟันอยู่ ซึ่งตอนนี้ถึงเวลาที่จะต้องแปร่งฟันแล้ว ดังนั้นอย่าได้เป็นผู้ที่เพียงแค่ทำทุกสิ่งเพื่อผลประโยชน์ มิฉะนั้นลูกจะได้รับการกราบไหว้บูชาตามนั้น

ครูทั้งหมดมีความสุขไหม? หรือลูกยังคงมีความปรารถนาบางอย่างอยู่ในจิตใจ? หากมีความปรารถนาใดๆ (อิชชะ) สิ่งนั้นจะไม่ยอมให้ลูกกลับมาดี (อิชชะ) จะเต็มเต็มความปรารถนาของลูกหรือจะเป็นคนดี มันอยู่ในมือของลูก! จะเห็นได้ว่าความปรารถนาก็เหมือนกับการเดินกลางแสงแดด เมื่อลูกเดินกลางแสงแดด ลูกเห็นเงาของลูกกำลังเคลื่อนไปข้างหน้าลูก แต่ถ้าลูกพยายามที่จะคว้ามันเอาไว้ ลูกจะสามารถทำได้หรือไม่? แล้วเมื่อลูกหันหลังกลับ เงาจะไปไหน? มันจะตามลูกไป ดังนั้นความปรารถนาเป็นสิ่งที่ดึงดูดลูกและทำให้ลูกร้องไห้ ขณะที่เมื่อลูกละทิ้งความปรารถนา ความปรารถนาเหล่านั้นก็จะตามลูกไป ผู้ที่ขอทานจะไม่มีวันกลับมาสมบูรณ์พร้อมได้ ลูกอาจจะไม่ร้องขอสิ่งอื่นใด แต่ลูกขอทานอย่างมากในวิธีที่สูงส่ง ลูกรู้ใช่ไหมว่ารูปแบบของการขอทานที่สูงส่งคืออะไร? ลูกต้องการที่จะได้ชื่อเสียงเพียงชั่วคราวสำหรับตัวลูกเองที่ลูกได้รับความนับถือบ้าง ที่ชื่อของลูกอยู่ในรายชื่อกับดวงวิญญาณพิเศษ ที่ลูกถูกนับรวมอยู่ในกลุ่มของชีเนียร์บราเธอร์ที่ลูกถูกนับรวมอยู่ในกลุ่มของชีเนียร์ซิสเตอร์ ที่ลูกควรจะได้รับโอกาส อย่างไรก็ตาม トラบเท่าที่ลูกยังเป็นขอทาน ลูกก็ไม่สามารถกลับมาเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขได้ การไล่ตามความต้องการหรือความปรารถนาที่มีขีดจำกัดก็เหมือนกับการไล่ตามภาพลวงตา จงรักษาดนเองให้ปลอดภัยจากสิ่งนี้อยู่เสมอ มันไม่ใช่สิ่งที่เลวร้ายที่จะยังคงเป็นจูเนียร์ผู้ที่อายุน้อยมีความหัดเทียมพระเจ้า เพราะพวกเขาได้ประกาศสิทธิ์อันดับข้างหน้าในหัวใจของบัพาดา ลูกต้องเคยมีประสบการณ์มาก่อนว่าความปรารถนาชั่วคราวทำให้ลูกร้องไห้หรือหัวเราะ ทำให้ลูกร้องไห้ใช่ไหม? เป็นคำสั่งของราวันที่ให้ลูกร้องไห้ อย่างไรก็ตาม ลูกเป็นของพ่อ แล้วพ่อจะทำให้ลูกหัวเราะหรือร้องไห้?

วันนี้ บัพาดาโดยเฉพาะอย่างยิ่งถึงความสนใจของลูกไปยังคำพูดที่ไร้ประโยชน์ซึ่งไม่มีใครชอบ ถ้าลูกชอบแต่คนอื่นไม่ชอบก็เลิกใช้คำพูดเหล่านั้นไปตลอดกาล ถ้าบัพาดาคัดคำศัพท์ของลูกๆตลอดทั้งวัน มันคงจะเป็นไฟล์ขนาดใหญ่ คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดที่ไม่ดี คำพูดที่ไร้ประโยชน์ หรือคำพูดที่เสียงดัง อันที่จริงแล้ว การพูดเสียงดังรบกวนคนอื่นอย่างมาก

อย่าพูดว่า "เสียงของมันเป็นอย่างนั้น" ลูกสามารถเป็นผู้เอาชนะมาได้ แต่ลูกไม่สามารถเป็นผู้เอาชนะเสียงของตัวเองได้! ดังนั้นอย่าพูดคำพูดที่ไร้ประโยชน์หรือคำพูดที่รบกวนผู้อื่น ลูกอาจจะเคยสนทนากับใครสักคนด้วยคำพูดเพียงไม่กี่คำ แต่ลูกจะพูดเรื่องนั้นต่อไปอีกครั้งซ้ำโหม่ง แล้วลูกก็พูดมากมายหลายคำ หากลูกสามารถทำอะไรบางอย่างได้ด้วยการพูดเพียงสี่คำ ก็อย่าพูดสิบสองถึงสิบห้าคำ ลูกมีจิตพจน์ว่า: พูดให้น้อยลงและพูดเบาๆ บรรดาผู้ที่บอกว่าเสียงของตนดัง ที่พวกเขาไม่อยากจะพูดเสียงดัง แต่เสียงของเขาเป็นอย่างนั้น พวกเขาควรเอาจิตพจน์นี้ติดคอไว้ อย่างไรก็ตาม กลับเกิดอะไรขึ้นแทน? ลูกอาจพูดด้วยความซาบซึ้งของตัวเอง แต่เมื่อคนที่มาหาลูกได้ยินและไม่รู้ว่เสียงของลูกเป็นอย่างนั้น มันก็ฟังดูราวกับว่าลูกกำลังทะเลาะกัน ดังนั้นมันจึงเป็นการทำให้งานงานรับใช้เสียหายด้วยเช่นกัน ดังนั้นบาบาจึงให้บทเรียนในวันนี้แก่ลูก: ปลดปล่อยตัวเองจากคำพูดที่ไร้ประโยชน์และคำพูดที่รบกวนผู้อื่น จงเป็นอิสระจากการพูดคำพูดที่ไร้ประโยชน์ แล้วลูกจะได้รับความช่วยเหลืออย่างมากมาในการกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่สะอาด ลูกเพียงแค่พูดต่อไปหลายคำ หลายคำ! ถ้าบัพดาบับนั้นทักเผลและเปิดให้ลูกฟัง แม้แต่ลูกก็จะหัวเราะกับสิ่งนั้นด้วย แล้วลูกได้ทำให้บทเรียนอะไรมันคง? มีความประหยัดกับคำพูดของลูก เห็นคุณค่าของคำพูดของลูกเอง สำหรับมหาดมะ กล่าวกันว่า ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาพูดจะกลายเป็นจริง ดังนั้นเช่นเดียวกัน ให้คำพูดของลูกเหมือนกัน กล่าวคือ ให้คำพูดเหล่านั้นให้การบรรลุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง บางครั้งขณะที่เดินไปตามทางลูกก็พูดติดตลกว่า คนนี้บ้าไปแล้ว คนนี้โง่เขลา มีคำพูดเช่นนั้นมากมายที่บัพดาบับไปชั่วขณะ แต่ท่านก็ได้ยินคำพูดเหล่านั้น การที่บราห์มินพูดคำพูดเช่นนั้นก็เหมือนกับการพยากรณ์ความจริง เพราะแท้จริงแล้วลูกกำลังสาปแช่งพวกเขาอยู่ อย่าสาปแช่งใคร จงมีความสุข พูดคำพูดที่ยุกตุดตลก พูดคำพูดที่เป็นประโยชน์ ไม่ใช่คำพูดที่ไร้ประโยชน์ ตรวจสอบตนเองเป็นเวลาหนึ่งชั่วโหม่ง เช่นที่ลูกกำลังเคลื่อนไป และหลังจากผ่านไปหนึ่งชั่วโหม่ง ลูกก็เริ่มพูด ดังนั้นให้ตรวจสอบตนเองว่ามีคำพูดที่ไร้ประโยชน์กี่คำ และลูกพูดความจริงไปกี่คำในหนึ่งชั่วโหม่ง ลูกไม่ได้ตระหนักถึงคุณค่าของคำพูดของลูกเอง ดังนั้นเวลานี้ให้เข้าใจคุณค่าของคำพูดของลูก อย่าพูดคำพูดที่ไม่ดี พูดคำพูดที่เป็นมงคล ตอนนี้เดือนสุดท้ายแล้ว และเดือนแรก (ปีหน้า) คือไดอามอน จูบิลี แล้วลูกจะเป็นเพชรตลอดทั้งปีหรือเป็นแค่หกเดือนเท่านั้น? ลูกจะเป็นสิ่งนี้ตลอดทั้งปีเลยใช่ไหม? ด้วยเหตุนี้เองบัพดาบับจึงดึงดูดความสนใจของลูกๆ มายังเรื่องนี้เป็นพิเศษก่อนที่จะถึงวันฉลองไดอามอนจูบิลี บัพดาบับยังคงมองเห็นฉากต่างๆ ในทุกหนแห่งอย่างต่อเนื่อง ท่านไม่ได้เฝ้าดูพวกเขาตลอดทั้งวัน ท่านสามารถมองเห็นทุกสิ่งได้ในเวลาเพียงหนึ่งวินาที ลูกทำให้บทเรียนนี้มันคงหรือไม่? ลูกปรารถนาที่จะเป็นอิสระจากสิ่งนี้หรือไม่? หรือลูกจะฉลาดนิดหน่อยและเป็นอิสระจากมันนิดหน่อย? ให้ลูกแต่ละคนตรวจสอบตัวเอง แล้วอย่าเริ่มพูดว่าบาบาพูดมูรลีแต่ท่านก็กำลังพูดอยู่ด้วย อย่าได้มองดูผู้อื่น จงมองดูตนเอง ฉันกำลังทำตามศรัทธาของพ่อมากแค่ไหน? ปัจจุบันลูกมองดูกันและกัน: คนนี้กำลังทำสิ่งนี้หรือไม่? อย่างไรก็ตามเมื่อลูกจะประกาศสิทธิของลูก หากบุคคลอื่นได้รับสถานภาพที่ดีกว่า ลูกจะอยู่กับเขาหรือไม่? ในเวลานั้นลูกจะมองคนอื่นมัย? เมื่อถึงเวลานั้นลูกจะไม่มองเห็นบุคคลอื่น แล้วทำไมตอนนี้ลูกถึงมองคนอื่นล่ะ? อัจจะ ลูกทุกคนจะเป็นอิสระไหม? ลูกทุกคนจำบทเรียนของลูกได้ไหม? บทเรียนไหน? ลูกจำได้ไหมว่าลูกต้องเป็นอิสระจากการพูดคำพูดที่ไร้ประโยชน์? ลูกยังไม่ลืมใช่ไหม? อัจจะ

ถึงดวงวิญญาณบรรพบุรุษในทุกหนแห่งที่มีความซาบซึ้งและศรัทธาของการเป็นดวงวิญญาณบรรพบุรุษอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณคาร์มาโยคีที่ทำทุกการกระทำตามศรัทธาของพ่อ ถึงลูกที่ทำตามพ่อด้วยความมุ่งมั่นและวางรอยเท้าของเขาตามรอยเท้าของพ่อในทุกย่างก้าว ด้วยความรักมากมาย ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเตจากบัพดาบับ นมัสเตเป็นสองเท่ากับดับเบิลพอร์เรเนอร์

พร: ขอให้ลูกทำบ้านของลูกให้กลายเป็นวัดโดยการเปลี่ยนทางโลกให้เป็นทางจิตวิญญาณและกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูด
ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงสร้างบรรยากาศในบ้านให้ไม่มีสิ่งใดที่เป็นในทางโลกอยู่ในนั้นเลย ให้ใครก็ตามที่เข้าไปได้สัมผัสสถานที่นั้นว่าเป็นทางจิต ไม่ใช่ทางโลก ว่าไม่ใช่บ้านธรรมดาแต่เป็นวัด นี่เป็นรูปในทางปฏิบัติของการทำงานรับใช้กับครัวเรือนที่บริสุทธิ์ ให้สถานที่และบรรยากาศได้ทำงานรับใช้เช่นเดียวกับที่บรรยากาศของวัดดึงดูดทุกคน ในทำนองเดียวกันจงให้กลิ่นหอมแห่งความบริสุทธิ์ถูกนำออกไปจากบ้านของลูก กลิ่นหอมนั้นจะกระจายไปทุกหนแห่งโดยอัตโนมัติและดึงดูดทุกคน

คติพจน์: ตั้งสมาธิในจิตใจและสติปัญญาของลูกด้วยความมุ่งมั่นที่จะเผาความอ่อนแอของตน และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะถูกเรียกว่าโยคีที่แท้จริง

***** โอม ขานติ *****

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันสมาธิโลกสากล พี่น้องทุกคนฝึกโยคะทาปาเซียตั้งแต่วเวลา 18.30-19.30 น.

การฝึกฝน: แสงรัศมีแห่งความบริสุทธิ์ส่องออกมาจากตัวนั่นเอง ดวงวิญญาณ และชำระล้างทั้งโลกให้บริสุทธิ์ ฉันเป็น
ดวงวิญญาณผู้เป็นนายผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ความปรารถนาของพ่อคือการที่ลูกๆ กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่สมบูรณ์ เมื่อลูกทำสัญญาที่มั่นคงนี้ว่า: บาบ่า, ลูกเป็นของพ่อ และพ่อเป็นของลูก, ความรักที่แท้จริงสามารถลูกหลอมรวมได้

คำถาม: อะไรคือความแตกต่างหลักระหว่างไฟบูชาญูที่สร้างโดยรูตราชีพบบาและไฟบูชาญูที่สร้างโดยมนุษย์?

คำตอบ: 1. ไฟบูชาญูใดก็ตามที่มนุษย์สร้างนั้นเป็นไฟบูชาญูที่เป็นวัตถุที่ซึ่งพวกเขาใส่เมล็ดงาและเมล็ดพันธ์อื่นๆลงไป ไฟบูชาญูที่พ่อสร้างนี้เป็นไฟบูชาญูที่ไม่สูญสลายของความรู้ที่ซึ่งกำลังจะมีการส่งเวทย์ทั้งโลกเกาลงไป

2. ไฟบูชาญูนั้นดำเนินมาเป็นเวลาอันสั้น ในขณะที่ไฟบูชาญูนี้จะดำเนินไปจนกว่าการทำลายล้างเกิดขึ้นเมื่อลูกๆ ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ไฟบูชาญูนี้จะจบสิ้น

เพลง: นี่คือการบรรดาของผู้ที่แข็งแกร่งกับผู้ที่ยอ่อนแอ

โอม ซานติ เวลาที่ลูกๆ รู้ว่า นี่เรียกว่าโรงเรียนและเป็นไฟบูชาญูของความรู้ ในแง่ของโรงเรียน,แน่นอนที่เป้าหมายและวัตถุประสงค์เป็นสิ่งจำเป็น นี่เป็นไฟบูชาญูและเป็นโรงเรียนด้วยเช่นกัน นี่เป็นไฟบูชาญูของความรู้ของรูตราซึ่งผู้คนนั้นลอกเลียนแบบ พวกเขาสร้างไฟบูชาญูที่เป็นวัตถุ พวกเขาได้เทสิ่งส่งเวทย์ของเมล็ดงาและเมล็ดพันธ์อื่นๆลงไปในไฟนั้น พวกเขามีไฟบูชาญูประเภทอื่นๆที่ใหญ่โตอย่างมากด้วยเช่นกันที่ซึ่งพวกเขาวางคัมภีร์ไว้รอบๆ พวกเขาทำเช่นนั้นบนผืนดินขนาดใหญ่ ในด้านหนึ่งพวกเขาเก็บข้าว เนย แป้ง ฯลฯ และอีกด้านหนึ่ง,พวกเขาก็ได้วางคัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นไว้ ไม่ว่าจะเป็นคัมภีร์ใดก็ตามที่ลูกถามถึง พวกเขา ก็จะถ่ายทอดบางสิ่งจากสิ่งนั้น,และแล้วพวกเขาก็จะเฝ้าแต่เทสิ่งส่งเวทย์ลงไปในไฟบูชาญู พ่อพูดว่า: รูตราคือชื่อของพ่อ พวกเขาพูดว่าพระเจ้ารูตราสร้างไฟบูชาญูของความรู้ ดังนั้นมันจึงถูกเรียกว่าไฟบูชาญูของความรู้ของรูตรา เช่นที่หลังจากเนห์รู,พวกเขาก็ได้ตั้งชื่อถนนว่าเนห์รูหมรรค(ถนน), และเนห์รูปาร์ค ฯลฯ, รูตราคือพระเจ้าชิวา ไฟบูชาญูของความรู้ของรูตราถูกสร้างขึ้นโดยท่าน ทั้งโลกเก่ากำลังจะถูกส่งเวทย์ลงไปในไฟบูชาญูนี้ สิ่งนี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใคร นี่เป็นโลกที่ใหญ่โตและเมืองก็อยู่ห่างไกลกันมาก ทุกสิ่งจะถูกส่งเวทย์ลงไปในไฟบูชาญูที่ไม่สูญสลายของความรู้ โลกเก่ากำลังจะถูกทำลายและหลังจากนั้นก็จะมีการสร้างโลกใหม่อย่างแน่นอน ภัยพิบัติทางธรรมชาติก็ช่วยให้การทำลายล้างเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน ดังนั้นนี่เป็นไฟบูชาญูที่ไม่สูญสลายของความรู้ของรูตรา ที่ซึ่งมีการส่งเวทย์มาเพื่อการได้รับอำนาจในการปกครอง “ไม่สูญสลาย” หมายถึงจะดำเนินไปจนกว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้น ไม่มีใครอื่นมีไฟบูชาญูเช่นนั้นที่ดำเนินไปตลอดเวลา ส่วนใหญ่, พวกเขาจะทำให้สิ่งนั้นดำเนินไปเป็นเวลาหนึ่งเดือน พวกเขาถ่ายทอดก็จะเป็นเวลาหนึ่งเดือนด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: พ่อสร้างไฟบูชาญูของรูตรานี้แล้ว นี่คือน้ำที่ลูกส่งเวทย์เพื่ออำนาจในการปกครอง, นั่นคือ พาหนะของลูกต้องลูกส่งเวทย์; สิ่งเหล่านั้นต้องลูกส่งเวทย์ พวกเขาให้ชื่ออื่นกับสิ่งนั้น พวกเขาแสดงไฟบูชาญูของดัดชะประชาปิตาที่ซึ่งพวกเขาได้เฝ้ามา นี่เป็นเรื่องราวที่ยาว พ่ออธิบายว่า: นี่เป็นไฟบูชาญูที่ไม่สูญสลายของความรู้ของพ่อ นี่เป็นไฟบูชาญูที่ไม่สูญสลายที่ถูกสร้างขึ้นโดยผู้เดียวที่ไม่สูญสลาย ไม่ใช่ว่าสิ่งนั้นจะดำเนินไปตลอดเวลา ไฟบูชาญูนี้จะดำเนินไปจนกระทั่งเวลามาถึงเมื่อทั้งโลกเก่าจะถูกส่งเวทย์ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มีคัมภีร์มากมายของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และดังนั้นท่านจะมีความรู้ใหม่อย่างแน่นอน พ่อให้คำแนะนำที่สมบูรณ์ของท่าน และท่านก็อธิบายด้วยเช่นกันว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไรที่จะทำให้ดวงวิญญาณกลายเป็นไตรกาลดาชิ ไม่มีใครอื่นที่จะสามารถให้ความรู้ของการเป็นไตรกาลดาชิได้ อันดับแรก ลูกๆ ต้องซึมซับความรู้นี้ และสิ่งที่สอง, ด้วยพลังโยคะลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาปด้วยเช่นกัน การเผาการะบาปกรรมของหลายๆชาติเกิดที่อยู่บนศีรษะของลูกนั้นใช้เวลา สิ่งนั้นใช้เวลาหลายปีและลูกก็ยังไม่กลับมาจารย์มาที่ท เมื่อลูกไปถึงสภาพจารย์มาที่ทของลูก ไฟบูชาญูจะจบสิ้นลงด้วยเช่นกัน นี่เป็นไฟบูชาญูที่สำคัญมาก ลูกสามารถที่จะเห็นสัญญาณที่บ่งชี้ว่ามีการเตรียมการอย่างไรได้ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป, ลูกจะเห็นว่าแม้กระทั่งภัยพิบัติทางธรรมชาติก็กำลังทำการเตรียมการของมันเอง บางครั้งก็จะมีน้ำท่วมที่รุนแรงอย่างมาก บางครั้งแผ่นดินไหวและบางครั้งก็จะเป็นความอดอยาก ผู้คนเหล่านั้นเฝ้าแต่พูดเท็จเกี่ยวกับว่าพวกเขาได้วางแผน 4 ปีไว้อย่างไร และแล้วจะมีพิษพันธ์มากมายได้อย่างไร ถ้า แต่จะมีผู้คนมากมายที่รับประทานทั้งหมดนั้น ไม่ได้มีเพียงแต่มนุษย์เท่านั้นที่รับประทาน จะมีฝูงสัตว์และแมลง ฯลฯ ด้วยเช่นกัน เมื่อมีน้ำท่วม,นั่นก็เป็นเหตุของความเสียหายอย่างมาก ผู้คนที่นาสงสารเหล่านั้นไม่รู้สิ่งใด ลูกๆว่าจะมีความอดอยาก

ฯลฯ อย่างแน่นอน สิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นจะปรากฏให้เห็น หากแม้กระทั่งสงครามเล็กๆ เกิดขึ้น อาหารก็จะหยุดส่งเข้ามา ในสงครามก่อนหน้านี้ เรือกลไฟมากมายถูกทำให้จมลง พวกเขาสร้างความเสียหายอย่างมากแก่กันและกัน พ่อพูดว่า: ไฟบุชายัญนี้สร้างขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน และลูกได้เรียนราชาโยคะแล้วด้วยเช่นกัน ไฟบุชายัญสร้างขึ้นโดยพราหมณ์ พวกเขาเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับสงครามในกิตะ พวกเขาพูดถึงสันเจด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนั้นไม่สูญสลายด้วย เครื่องประกอบเดียวกันนั้นจะปรากฏขึ้นอีกครั้งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา รามายณะ ฯลฯ และคัมภีร์ที่ปรากฏขึ้นมาแล้วก็จะปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง อาณาจักรทั้งหมดนั้นได้ดำเนินไป ชาวอังกฤษ, ชาวมุสลิม ฯลฯ ผู้ที่ได้มาและจากไป ก็จะมาอีกครั้ง การแบ่งแยกดินแดนจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ลูกนั้นต่างลำดับกันไปด้วย บ้างก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่ออธิบายว่ามีการสร้างไฟบุชายัญมากเพียงไร ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขา: ในความเป็นจริง ไฟบุชายัญของความรู้ของรูद्रา, ที่ซึ่งมีการส่งเวทย์มาเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครอง, สิ่งนั้นถูกสร้างขึ้นโดยรูद्रาพระเจ้าชิวา, ไม่ใช่ศรีภคฤชณะ ศรีภคฤชณะจะได้รับรูปเดียวกันนั้นในยุคทอง เขาไม่สามารถได้รับสิ่งนั้นในเวลาอื่น เพราะรูป,นาม,สถานที่และเวลาทั้งหมดของเขานั้นจะเฝ้าแต่เปลี่ยนไป เป็นไปไม่ได้ที่ศรีภคฤชณะจะมา และเรียกตนเองว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกไม่สามารถถามว่า: เหตุใดท่านจึงไม่เปิดเผยตัวตนของท่านก่อนหน้านี้? ไม่เลย ท่านจะไม่บอกทุกสิ่งแก่ลูกในตอนเริ่มต้น ลูกจะถามว่า: เหตุใดท่านจึงไม่ให้ความรู้แก่เราก่อนหน้านี้? เหตุใดท่านจึงไม่ให้ความรู้แก่เราในเพียง 1 วัน? ไม่เลย ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ และท่านจะเฝ้าแต่พูดความรู้ที่ละน้อยๆ ไม่ใช่ว่าลูกจะศึกษาความรู้ทั้งหมดนั้นในเวลาเดียวกัน ลูกจะศึกษาตามลำดับกันไป และการศึกษานั้นใช้เวลา สิ่งนี้ลูกเรียกว่าไฟบุชายัญที่ไม่สูญสลายของความรู้ของรูद्रา ไม่ได้มีการเขียนสิ่งนี้ไว้ในที่ไหน ในคัมภีร์คำพูดเหล่านี้มีการอ้างถึงเพียงในนาม ราชาโยคะโบราณที่ง่ายตายของบาร์ต อัสชะ, “โบราณ” หมายถึงตั้งแต่เมื่อใด? ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ดังนั้น, สวรรค์จะถูกสร้างขึ้นมาจากไฟบุชายัญที่ไม่สูญสลายของความรู้ที่แน่นอน พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกจักร และแล้วพวกเขาก็ได้ทำความผิดพลาดและเปลี่ยนแปลงระยะเวลา พวกเขาให้ระยะเวลาของยุคทองเป็นหลายแสนปี พวกเขาได้พูดเท็จ มี 4 ส่วน มี 4 ส่วนเท่าๆกันในสวัสดิกะด้วยเช่นกัน: ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นกลางวัน, ความรู้ และถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นกลางคืน, ความเลื่อมใสศรัทธา ผลรางวัลของความรู้คือเนย และผลรางวัลของความเลื่อมใสศรัทธาคือหางนม ขณะที่ตกลงมาที่ละน้อย, บางคนก็ตายอย่างสมบูรณ์ โลกใหม่ต้องกลับมาเก่าอย่างแน่นอน อนาคตก็เฝ้าแต่ลดลง เหตุนี้เองสิ่งนี้จึงถูกเรียกว่าโลกที่เลวทรามต่ำช้า,ที่มีกิเลส เป็นโลกที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกรู้ว่าไม่สามารถพบพระเจ้าได้ด้วยการแสดงความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ ผู้คนแสดงความเลื่อมใสศรัทธาอยู่ตลอดเวลา; สิ่งนั้นไม่เคยจบสิ้น หากพวกเขาจะพบพระเจ้า ความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาก็จะจบสิ้น ความเลื่อมใสศรัทธาต้องคงอยู่มาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องมีการอธิบายแก่มนุษย์ ลูกควรใช้รูปภาพเหล่านี้เพื่อทำให้พวกเขาเห็นว่าโลกจะกลับมาใหม่ได้อย่างไร โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้นและแล้วโลกเก่าก็จะถูกทำลาย ต้องมีการทำพิธีเปิดนิทรรศการ ฯลฯ โดยบุคคลสำคัญ ลูกต้องรับความช่วยเหลือจากพวกเขา และแล้วพวกเขาก็จะให้การขอบคุณด้วยเช่นกัน ให้ส่งโทรเลขเพื่อส่งคำอวยพรของลูกให้แก่พวกเขา พวกเขาได้รับสมญาที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาแม้กระทั่งให้สมญาแก่ตนเองว่าศรีศรี พ่อ, ศรีศรีอธิบาย: โลกนั้นเคยสูงส่งและเวลานี้ได้กลับมาเลวทรามต่ำช้า พ่อมาเพื่อทำให้โลกสูงส่งอีกครั้งหนึ่ง พวกเขาให้ชื่อ “ศรี” แก่ตนเองไว้ล่วงหน้า ในความเป็นจริงศรีลักษมีและศรีนารายณ์สามารถที่จะพูดถึงได้ในยุคทองเท่านั้น ราชาไม่เคยได้รับสมญา “ศรี” พวกเขาถูกเรียกว่า: ท่านผู้ที่สูงส่ง (His Highness) แม้กระทั่งราชาก็กราบไหว้บูชาลักษมีและนารายณ์ที่สูงส่งศักดิ์สิทธิ์(His Holiness) เพราะพวกเขานั้นบริสุทธิ์ ในขณะที่ราชาเหล่านั้นไม่บริสุทธิ์ ราชาที่บริสุทธิ์ถูกเรียกว่าผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ เวลานี้แทนการเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาให้สมญาอื่นๆ มากมายแก่ทุกคน พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า: ศรีศรี พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเวลานี้กำลังทำให้ลูกเป็นศรี ด้วยการให้รูปภาพ, ลูกสามารถอธิบายว่าโลกใหม่นั้นก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร “เรากำลังทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้ที่เลวทรามต่ำชานั้นสูงส่ง ดังนั้นได้โปรดมาและทำพิธีเปิดเถิด” ให้อธิบายแก่พวกเขาว่า ‘การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที’ นั้นเป็นที่จดจำ ผู้ที่อธิบายแก่พวกเขาควรที่จะกระตือรือร้นอย่างมาก พวกเขาควรที่จะตื่นตัวอย่างมาก ผู้คนของกองทัพก็อยู่อย่างสูงสุดอย่างมาก ชื่อของลูกนั้นยิ่งใหญ่มาก: กองทัพพิชิต ผู้ที่อ่อนแอและผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินได้รับความรู้นี้ สิ่งต่างๆ ที่นั่นอัศจรรย์อย่างมาก ดูซิว่า, นี่คือพระเจ้า ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด และดูว่าท่านกำลังสอนใคร! ผู้ที่หลังค่อมและมีสติปัญญาเป็นหิน! พระเจ้าพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่พวกเขา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนจะคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณบาป พ่อพูดว่า: หากลูกกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ผู้คนมากมายมา พวกเขาประหลาดใจในความรู้นี้ พวกเขารับฟังความรู้ พูดถึงความรู้ พวกเขาก็เป็นของบาป และแล้วพวกเขาก็ล้มลงและจากไป สิ่งนี้เคยเกิดขึ้นมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ในตอนเช้าตรู่พวกเขาพูดว่าพวกเขามีศรัทธาที่แรงกล้า และในตอนเย็นพวกเขาก็จะพูดว่าพวกเขามีความสงสัย และพวกเขาก็

จากไปเพราะพวกเขาไม่สามารถอยู่ต่อไปได้ “จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก,ดังนั้นฉันกำลังจะจากไปในเวลานี้” นี่คือชะตากรรมของละคร และแล้วพวกเขาก็หย่าขาดจากพ่อ มายามีพลังอย่างมากที่เธอตอบโต้ลูกขณะที่ลูกกำลังก้าวไป ลูกๆ พุดว่า: บาบา, โปรดบอกมายากลับมาอ่อนโยนอีกเล็กน้อย บาบาพุดว่า: พ่อบอกมายาให้กลับมาร้อนแรงอย่างมาก พ่อพุดว่า: ให้อยู่อย่างระมัดระวัง ไม่ควรจะเป็นว่ามายาตอบโต้ลูกและลูกนั้นก็ติดกับ ลูกเคยขออยู่ในครอบครัวและได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตเหมือนกับจานาค พ่อพุดว่า: ให้กลับมาริสุทธ์เป็นเวลาหนึ่งชาติเกิดแล้วลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์ ผู้คนรักยาพิษ (กิเลส) อย่างมาก ขณะที่ก้าวหน้าต่อไป,พวกเขาก็ล้มลง หากกุมาริไม่ต้องการที่จะแต่งงาน รัฐบาลก็ไม่สามารถทำอะไรได้ พวกเขาสามารถอธิบายว่า: เหตุใดเราจึงควรกลับมาไม่ริสุทธ์ที่เราจะต้องกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและกัมศีระของเราเบื้องหน้าทุกคน? หากฉันอยู่อย่างป็นกุมาริ,ทุกคนก็จะก้มลงให้กับฉัน ดังนั้นเหตุใดฉันจึงไม่ควรที่จะอยู่อย่างมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเล่า? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพุดว่า: ให้กลับมาริสุทธ์และมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา มีเพียงการสอบเดียวในราชาโยคะ ผู้คนมากมายได้เข้าขึ้นไปและแล้วตกลงมา แต่ละคนเล่นบทบาทของเขาหรือเธอเอง ผลลัพธ์จะยังคงเป็นเช่นเดียวกันกับที่เคยเป็นในวงจรที่แล้ว นี่เป็นละครและเราเป็นนักแสดง เมื่อลูกกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่สมบูรณ์ ความรักที่สมบูรณ์จะสามารถหลอมรวมกับพ่อ “بابا, เวลาที่ลูกจะจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่านอย่างแน่นอน” ลูกต้องทำสัญญาเช่นนั้น และแล้วเมื่อนั้นที่ทั้งสามและภรรยาจะกลับมาริสุทธ์และไปยังอาศรมของสวรรค์ ทั้งสองจะนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ ผู้เป็นคู่หมั้นมากมายจะกลายเป็นเช่นนั้น และแล้วฉันไม่ก็จะเริ่มขยายตัวอย่างเร็วมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพุดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจาดำระลึกถึง:

1. ลูกต้องสังเวททุกสิ่งที่ลูกมี,รวมทั้งพาหนะของลูก, ในไฟบูชายัญที่ไม่สูญสลายของความรู้ของรูตร้านี้ อยู่อย่างตื่นตัวและกระตือรือร้นอย่างมากๆ สำหรับงานรับใช้
 2. ไม่ว่ามายาจะรุนแรงเพียงใดก็ตาม จงอยู่อย่างระมัดระวัง และปกป้องตนเองจากการถูกมายาตอบโต้ อย่าได้หวาดกลัว
- พร:** ขอให้ลูกเป็นนายผู้ประทานผู้มีความรู้ลึกเมตตากรุณาเพื่อจบสิ้นปัญหาของทุกคน
ไม่ว่าดวงวิญญาณที่มาสู่การติดต่อกับลูกมีสันสการอะไร ไม่ว่าพวกเขาจะสร้างการต่อต้าน ไม่ว่าพวกเขาจะสร้างความขัดแย้งกับธรรมชาติของพวกเขา ไม่ว่าพวกเขาจะโกรธหรือต่อต้านลูกมากเพียงใด ความรู้ลึกเมตตาของลูกจะจบสิ้นบัญญัติกรรมที่แรงกล้าที่สุดของหลายชาติเกิดในหนึ่งวินาที เพียงแค่ปล่อยให้สันสการดั้งเดิมและเป็นนิรันดร์ของผู้ประทานของลูกปรากฏออกมาและมีความรู้ลึกเมตตา และแล้วปัญหาทั้งหมดของครอบครัวบราห์มินจะจบสิ้น

คติพจน์: การเปลี่ยนแปลงทุกดวงวิญญาณด้วยรูปของความเมตตาและดริชตีของลูกคือการเป็นดวงวิญญาณบุญ

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงด้วยความเพียรพยายามของการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม ดังนั้นอย่าได้คิดว่าตนเองฉลาดเกินไป ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง เฝ้าแต่ขจัดความอ่อนแอภายในของตนเองออกไป

คำถาม: ความท้าทายใดที่พ่อทำเพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกๆ ทั้งหมดเข้มแข็ง?

คำตอบ: ลูกๆ ขณะปรุงอาหาร แสดงให้เห็นว่าลูกอยู่ในโยคะตลอดเวลา นี่คือการท้าทายที่พ่อให้ลูกๆ หากลูกปรุงอาหารในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา อาหารนั้นจะเติมเต็มด้วยพลังและสภาพของลูกจะกลับมาดีมาก อย่างไรก็ตาม ลูกบางคนลืมสิ่งนี้ สำหรับสิ่งนี้ทำความเข้าใจความเพียรพยายามที่จะเตือนกันและกันที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ทำงานรับใช้ทั้งสองทาง พร้อมกันกับการรับใช้ผ่านการกระทำของลูก ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนผู้อื่นจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ด้วยเช่นกัน

เพลง: มีความอดกลั้นเถิด โอ จิตใจ วันเวลาของความสุขของลูกกำลังจะมาถึง

โอมซานติ ใครพูดสิ่งนี้และพูดกับใคร? พ่อที่นั่งและอธิบายแก่ลูก สิ่งนี้ได้รับการจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมา ท่านมาเพียงลำพังและให้ความอดกลั้นแก่ลูก ไม่มีมนุษย์อื่นใดสามารถให้ความอดกลั้นแก่ลูก ลูกรู้ว่าวันเวลาของความสุขของลูกจะมาถึงในเวลาอันใกล้ พ่อมาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนของความสุข นี่คือนิรันดร์ของความสุข เพลงเหล่านี้ทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อที่นั่งนี่เป็นการส่วนตัว เบื้องหน้าลูก ลูกไม่จำเป็นต้องพูดสิ่งใด ลูกๆ รู้ว่าวันเวลาของความสุขของลูกกำลังมาถึงในเวลาอันใกล้ เราเองกำลังก่อตั้งอาณาจักรของความสุขด้วยการทำตามศรัทธา เรากำลังทำตามการชี้แนะที่สูงส่ง หนึ่งคือการชี้แนะที่สูงส่งและอีกหนึ่งคือการชี้แนะที่ไม่สูงส่ง การชี้แนะเพียงประเภทเดียวเท่านั้นที่สูงส่งและสิ่งนั้นเรียกว่าศรัทธา การชี้แนะที่ไม่สูงส่งหมายถึงการชี้แนะที่ไม่บริสุทธิ์ ที่เป็นเช่นปีศาจ การชี้แนะที่สูงส่งหมายถึงการชี้แนะที่บริสุทธิ์เป็นเช่นเทพ ลูกเข้าใจเกี่ยวกับศรัทธาและการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้ที่บริสุทธิ์นั้นกล่าวได้ว่าสูงส่งและผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นกล่าวได้ว่าไม่สูงส่ง นี่คือนิรันดร์ที่ไม่มีมนุษย์ที่บริสุทธิ์ใดที่ มีพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เดียวเท่านั้นที่ให้การชี้แนะที่บริสุทธิ์แก่ลูก ทุกคนจดจำท่าน ยุคทองลูกเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กลูกเรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ที่นี้ ทั้งหมดนั้นไม่สูงส่ง มีพ่อที่สูงส่งเดียวเท่านั้น ไม่มีพ่อที่สูงส่งใดในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ นี่คือนิรันดร์แห่งการบรรจบพบกัน ยุคนี้เป็นไปสำหรับลูกเท่านั้น ไม่ใช่สำหรับทั้งโลก โลกคิดว่ายังมีหลายปีก่อนที่ยุคแห่งการบรรจบพบกันมาถึง พ่อมาเพื่อทำให้ยุคเหล็กที่ไม่บริสุทธิ์เป็นยุคทองที่บริสุทธิ์ ในความเป็นจริง แม้กระทั่งกุมารและกุมาริกที่สูงส่งและบริสุทธิ์ แต่แน่นอนพวกเขาต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน พวกเขาถือกำเนิดผ่านกิเลสและเหตุนี้เองจึงไม่มีใครสูงส่งในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ผู้ที่ปราศจากกิเลสนั้นกล่าวได้ว่าสูงส่ง ผู้ที่ปราศจากกิเลสอยู่ในโลกที่ปราศจากกิเลส นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส โลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง เมื่อมีโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง จะมีโลกที่มีกิเลสอย่างสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน นี่คือนิรันดร์ที่สูงส่งอย่างแท้จริง ยุคทองลูกเรียกว่าโลกที่สูงส่งอย่างแท้จริง พ่อที่สูงส่งให้ความอดกลั้นแก่ลูกในเวลาอันใกล้ มีคำกล่าวว่า: ดวงวิญญาณที่มีชีวิตที่สูงส่ง (ดวงวิญญาณที่มีร่างกาย) ด้วยดวงวิญญาณเองนั้นไม่สามารถถูกเรียกว่าสูงส่ง ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่สูงส่งคงอยู่ในโลกที่บริสุทธิ์ นี่คือนิรันดร์ที่เป็นงานของพ่อที่สูงส่งที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวที่ทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ลูกๆ คือผู้ที่กำลังได้รับความอดกลั้น: ลูกๆ ยุคทองกำลังมาถึงในเวลาอันใกล้ ใช้เวลาสำหรับการก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข ไม่ใช่ว่าดินแดนของความสุขจะถูกทำลายและจะมีการก่อตั้งดินแดนแห่งความสุขในที่นี้ มองดูว่าลูกเองนั้นใช้เวลานานเพียงไร! โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นใหญ่โตอย่างมาก ลูกต้องกลับมามีค่าด้วยเช่นกัน ลูกเองพูดว่าลูกยังไม่มีค่าอย่างสมบูรณ์ที่จะไปสวรรค์ เมื่อลูกกลับมามีค่าอย่างสมบูรณ์ ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก อย่างไรก็ตาม เพราะผู้คนมากมายมีสำนึกที่เป็นร่างในพวกเขา พวกเขาคิดว่าพวกเขากลับมาสมบูรณ์พร้อมและพวกเขาไม่ต้องการศรัทธา เหตุนี้เองพวกเขาไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง ไม่มีใครสามารถพูดว่าเขาจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ ไม่มีลูกคนใดควรรู้สึกภายในว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ อะไรที่จำเป็นหากพวกเขาเฝ้าแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึง? หากบางคนจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงทั้งวัน เขาจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม เป็นสิ่งที่ยากลำบากอย่างมากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของลูกในดินแดนแห่งความสุข ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเองว่าหากลูกมีกิเลสหรือความ

อ่อนแอมากมาย ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเช่นนั้นได้ ลูกจะไม่สามารถวิ่งแข่งในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องไม่คิดว่าตนเองนั้นฉลาดเกินไปและคิดว่าลูกนั้นสมบูรณ์พร้อม ในชีวลายาหรือยุคทองเท่านั้น ที่ลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อม ทั้งบาร์ตจะกลายเป็นชีวลายา อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ดำเนินไป ไม่มีใครปกครองในวัด ในชีวลายา ยุคทอง เหล่าเทพนั้นปกครอง ภายหลังพวกเขาสร้างภาพลักษณ์หลักของลักษมีและนารายณ์ และสร้างวัดแก่พวกเขาเพื่อที่จะกราบไหว้บูชาพวกเขา เพียงผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งเท่านั้นที่ได้รับการกราบไหว้บูชา วัดของพวกเขาไม่มีชีวิต เมื่อพวกเขาปกครองในรูปที่มีชีวิต พวกเขาคือนายของโลก แม้ว่าพวกเขาอยู่ในบาร์ตเท่านั้น พวกเขาคือนายของโลก ไม่มีอาณาจักรอื่นใด เวลานี้เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่งของเราอีกครั้งเพื่อที่จะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ก่อนอื่นใดเราจำเป็นต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม トラบเท่าที่ลูกมีชีวิต ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงฝนของความรู้ดำเนินไปตลอดเวลา ทุกสิ่งได้รับการอธิบายแก่ลูกในวิธีที่แตกต่างกัน ในความเป็นจริง ไม่มีใครยกเว้นลักษมีและนารายณ์สามารถถูกเรียกว่าบริสุทธิ์หรือสูงส่ง พ่อก่อตั้งสวรรค์ แต่แม้อย่างนั้น สวรรค์ก็เปลี่ยนไปเป็นนรกละครเองก็ทำขึ้นจากความสุขและความทุกข์ สังคราจารย์มาและก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง แต่แม้กระทั่งต่อมา กังกานก็จะเก่า มีคำสรรเสริญของชั้นยาสซี รามเทิธและวิเวกอนันดาได้รับการจดจำเพราะพวกเขามาหลังสังคราจารย์ เมื่อคนใหม่มา พวกเขาแสดงตนเอง(โดดเด่นเห็นชัดเจน) อย่างไรก็ตาม นี่ไม่สามารถถูกเรียกว่าชีวลายา มีเพียงยุคทองเดียวและสิ่งนั้นได้รับการก่อตั้งโดยชีวา ผู้คนไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้เลย ไม่มีใครจะสามารถเข้าใจสิ่งใดด้วยเพียงแต่รับฟังสิ่งนี้ ก่อนอื่นใด ลูกต้องมาที่นั่นเป็นเวลาเจ็ดวันและเข้าใจเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกไม่ได้ถูกขอให้มาและเข้าใจเป็นเวลาเจ็ดวันในการศึกษาอื่นใด นี่คือโรงเรียนเดียวเท่านั้นที่ซึ่งลูกได้รับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ก่อนอื่นใด ลูกต้องเข้าใจพ่อ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกๆ ผู้ที่เป็นของพ่อในวงจรที่แล้วคือผู้ที่มาที่นี่อีกครั้ง จนกว่าลูกจะมีสติปัญญาที่สวามีภักดี สิ่งนี้จะไม่เข้าไปในสติปัญญาของลูกและเหตุนี้เองบาบาจึงถามว่า: มากเท่าใดที่ลูกมีศรัทธา? นี่ไม่ใช่การชุมนุมทางจิตของหมู่บ้าน ในการชุมนุมทางจิตอื่น พวกเขาพูดว่า: มหาตมะผู้หนึ่งผู้ที่กำลังถ่ายทอดกิตะหรือผู้หนึ่งผู้ที่กำลังถ่ายทอดพระเวท ไม่มีมหาตมะฯลฯ ที่นี้ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูก ลูกจะเข้าใจอะไรจนกว่าลูกจะมีศรัทธาก่อน? ในการชุมนุมทางจิตอื่น พวกเขาจะคิดว่า: ผู้ที่กำลังถ่ายทอดพระเวทและกำลังสอนความรู้เพื่อกลายเป็นราชา ที่นี้ ไม่มีเรื่องของพระเวท คัมภีร์หรือความรู้สำหรับราชา ลูกรู้ว่าบาบา กำลังสอนลูกด้วยผู้หนึ่ง จนกว่าพวกเขาจะเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาจะทำสิ่งใด? พวกเขาจะทำให้บรรยากาศเสียไปมากยิ่งขึ้น ที่นี้ แม้กระทั่งในบรรดาลูก ไม่ใช่ทุกคนที่หนึ่งที่กำลังรับฟังขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาด้วยความเข้าใจว่าชีพบาบา กำลังสอนลูกผ่านบราห์มา ไม่เลย แทบจะไม่มีใครเข้าใจอย่างถูกต้องแม่นยำว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังสอนการศึกษาให้แก่เรา ลูกควรจดจำว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังสอนลูก หากสติปัญญาของลูกมีสำนึกรู้ตลอดทั้งวันว่าลูกคือนักเรียน ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นต่างลำดับกันไปในบรรดาลูกด้วย บาบาพูดว่า: จดจำพ่อ ผู้ที่กำลังสอนลูก พ่อผู้เดียวคือพ่อ ครูและครู ลูกต้องจดจำทั้งสามด้วยกัน ในความสัมพันธ์ทางโลก พ่อหนึ่งแยกกัน ครูก็แยกกันและครูก็แยกกัน ที่นี้ ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้นและสิ่งนั้นง่ายดายอย่างมาก อย่างไรก็ตาม มายาไม่ปล่อยให้ลูกจดจำ เธอตัดโยคะของสติปัญญาของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกต้องนั่งด้วยกับกันและกัน เมื่อบางคนกำลังใช้เครื่องจักรหรือกวนเนย เขาจะใช้เครื่องจักรขณะอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา “ฉันกำลังทำเนยสำหรับยักยะของชีพบาบาในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา” นี่คือการประเด็นของความสุขอย่างมาก “ฉันกำลังทำอาหารเพื่อยักยะ” มีความสุข อย่างไรก็ตาม และแล้วลูกก็ล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า และลูกต้องทำความเพียรพยายามของตนเอง ต้องมีบางคนผู้ใดลี้ภัยกันและกันให้เพียรพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึง กระนั้นก็ตามหากลูกเตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา อาหารจะได้รับการเติมเต็มด้วยพลังและสภาพของลูกจะกลับมาดีมาก อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเช่นนั้น มีคำสรรเสริญบราห์มาโบเงินอย่างมากมาย แต่เริ่มแรกดวงวิญญาณต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาขณะที่เตรียมอาหารนั้น ควรมีความรักของซัคติเช่นนั้น เป็นเพียงเมื่อลูกเตรียมอาหารขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะได้รับพลัง แม้กระทั่งสิ่งนี้ก็ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของซัคติ เพราะหากเป็นเช่นนั้นพวกเขาจะทำความเพียรพยายาม บาบามีความปรารถนาที่จะเตรียมอาหารด้วยมือของตนเองขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ลูกต้องฝึกฝนที่จะมองดูว่าการจดจำระลึกถึงของลูกสามารถคงอยู่หรือไม่ บาบาทำท่ายูการ: ลูกทั้งหมดผู้ที่อยู่ในครัว ทดลองสิ่งนี้ ท่านรู้ว่าลูกบางคนไม่สามารถจดจำท่านแม้กระทั่งหนึ่งชั่วโมง หากผู้ที่คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงนั้นสามารถใช้ความรู้ได้ พวกเขาจะชั่งแวงตนเองในงานรับใช้สองทาง จนกระทั่งลูกเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ไม่เช่นนั้นลูกก็ไม่มีประโยชน์ใด เพียงผู้ที่ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนคนธรรมดาให้เป็นนารายณ์เท่านั้นที่มีค่าควรแก่อาณาจักร ไม่ว่ามากเท่าใดที่ลูกมีในโชคของลูก ลูกจะเฝ้าแต่ได้มาซึ่งสิ่งนั้นด้วยความเพียรพยายามของลูก พ่อบอกทุกคนว่า: ไม่ว่ามากเท่าใดก็ตามที่ลูกทำ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกทำ ลูกจะได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้น ลูกต้องจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดของลูก ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นมีความเพียรพยายาม บาบาพูดเช่นกันว่า: พ่อเพียรพยายามอย่างมากมาย แต่สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากมาย ด้วยการเพียร

พยายาม ลูกจะไปสู่สภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกในเวลาสุดท้าย และแล้วลูกจะเฝ้าแต่ได้นิมิต มายาจะไม่มา ขณะที่นั่งอยู่ที่นั่น ทุกคนจะเฝ้าแต่มองเห็นทุกสิ่งในเทพนิมิต เวลานั้นลูกมองเห็นทุกสิ่งในโทรทัศน์ โทรทัศน์ไม่ใช่เทพนิมิต ลูกจะไม่สามารถได้นิมิตของการทำลายล้างและดินแดนสุขาวดีจากโทรทัศน์ มากเท่าที่บางคนเป็นโยคีและญาณิ เขาจะมองเห็นอาณาจักรของสุขาวดีมากตามนั้น ลูกจะเฝ้าแต่มองเห็นเยอรมันและลอนดอน ฯลฯ โดยปราศจากโทรทัศน์ นิมิตที่ได้รับผ่านเทพนิมิต นั้นน่าอัศจรรย์มากกว่าการดูบางสิ่งในโทรทัศน์ เมื่อลูกซ่องแะในงานรับใช้ของพ่อด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ก็จะมีความสุขสันต์บรรเทา สติปัญญาของลูกพูดด้วยเช่นกันว่า: ในเวลาสุดท้าย บาบ่าจะให้ความเอื้อเฟื้ออย่างมากแก่ลูก การพาออกไปทัวร์จนทั่วและการทำให้ลูกสนุกสนานนั้นลูกเรียกว่าความเอื้อเฟื้อ ลูกต้องมีค่าควรแก่สิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำผู้ที่ทำให้ทุกคนมีค่า ลูกเฝ้าแต่กลับมามีค่า มากเท่าที่ลูกจดจำบาบาและเฝ้าแต่ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ก็จะมีคุณประโยชน์มากตามนั้น ด้วยการจดจำเมล็ด ลูกจะจดจำต้นไม้ด้วยเช่นกัน ไม่มีใครนอกจากลูกที่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เรากำลังสะสมมากมายผ่านการจดจำระลึกถึงและความรู้ที่ ที่นั่น ลูกจะไม่รู้ว่าลูกได้รับมรดกของลูกจากที่ไหน ที่นั่น ลูกจะไม่เข้าใจว่านั่นคือรายได้จากยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกเพียงแต่ได้รับอำนาจในการปกครอง ลูกอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก เวลานั้นลูกกำลังกลับมาสูงส่ง ทั้งโลกนั้นไม่สูงส่ง ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ให้เป็นเทพ ลูกกำลังกลับมาสูงส่ง เป็นพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะพูดคำว่า “พ่อ” เมื่อลูกมองเห็นผู้ที่อาวุโสลูกจะเรียกเขาว่า “บาบา” หรือ “ปีตาจี”(พ่อ) เมื่อบุคคลอาวุโสมองคนที่อาวุโสอีกคนหนึ่ง เขาจะคิดว่าผู้นั้นเป็นพี่น้องของเขา เมื่อคนที่เยาว์วัยมองเห็นผู้ที่แก่กว่า พวกเขาคิดว่าพวกเขาคือเป็นเช่นพ่อของพวกเขา ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับพ่อที่ไม่มีตัวตน พวกเขาเพียงแต่พูดว่า: พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณและท่านคือพ่อของพวกเขา พ่อต้องให้มรดกแก่ลูกอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกรู้ว่าพ่อของลูกกำลังให้มรดกแก่ลูก เรากำลังร้องเรียกและสวดมนต์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเพื่อมรดกนี้ ท่านเองกำลังสอนเราในเวลานี้ เวลานั้นเรากลับมาเป็นอิสระจากการสวดมนต์และการทำบทดี ความรู้ที่นำสนุกสนานอย่างมาก บาบ่าพูดว่า: ลูกพูดว่าพ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ดังนั้นเหตุใดลูกจึงจากพ่อและปล่อยให้สติปัญญาของลูกไปหาพ่อทางร่างของลูก? อย่างไรก็ตาม หากไม่ได้อยู่ในโชคของบางคน สิ่งนั้นไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของเขา พวกเขาเองพูดว่า: ฉันไม่มีอำนาจการปกครองของราชาโยคะในโชคของฉัน ดังนั้น บาบ่าจะสามารถทำอะไรได้เล่า? ทำไมลูกจึงไม่สร้างโชคของลูก? ไม่มีลูกคนใดที่ถูกห้ามให้สร้างโชคของลูก หากไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาจากบาบาไป แล้วมายา ผู้เป็นแม่ ก็สร้างความสับสนในสติปัญญา พ่อจะทำอะไรได้เล่า? ลูกต้องเอาชนะมายา แม่ หากลูกจดจำชีพบาบาขณะทำงาน ฯลฯ ของลูก นั้นก็จะมีคุณประโยชน์อย่างมาก สามารถมีคุณประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่ด้วยการจดจำบาบาแม้กระทั่งหนึ่งนาที่ เฝ้าแต่เตือนกันและกัน และแล้วไม่ว่าพวกเขาจะยอมรับหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับพวกเขา บาบ่าให้วิธีการที่ฉลาดมากมายแก่ลูก อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพียรพยายามที่จะเตือนกันและกันให้จดจำพ่อ จดจำทั้งสามด้วยกัน พ่อ ครูและสัตบุรุษ ขณะที่เตรียมอาหารและรับประทานอาหารนั้น อย่างแน่นอนลูกต้องคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง

2. อยู่อย่างซ่องแะในงานรับใช้ของพ่อด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้และมนุษย์ให้เป็นเทพ

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหมด และโดยการอยู่เหนือความรู้สึกที่หยาบ กลายเป็นนางฟ้าและไบยบิน

ดินแดนของร่างกายนั้นมีความรู้สึกที่หยาบ แต่เมื่อลูกกลายเป็นนางฟ้า และแล้วจะสามารถเข้ามาสู่ดินแดนของร่างกายได้อย่างไร? นางฟ้าไม่วางเท้าลงบนพื้นดิน นางฟ้าแปลว่าผู้ที่ไบยบิน พวกเขาไม่สามารถถูกแรงโน้มถ่วงดึงดูดลงมาได้ หากพวกเขาอยู่ด้านล่าง พวกเขาจะถูกล่าโดยนักล่า ถ้าพวกเขายังไบยบินอยู่ข้างบนต่อไปก็ไม่มีใครสามารถทำอะไรได้ ด้วยเหตุนี้ ไม่ว่ากรงทองค่าจะสวยงามเพียงใด ลูกก็จะต้องไม่กลับมาติดกับแม้จะอยู่ในกรงนั้นก็ตาม เฉพาะผู้ที่มิอิสระอย่างสม่ำเสมอ ปราศจากบ่วงพันธะเท่านั้นจึงจะสามารถไปสู่สภาพที่ไบยบิน

คติพจน์: ผู้ที่ทำให้สิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้และประสบความสำเร็จคือดวงดาวแห่งความสำเร็จ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องเพียรพยายามและซื้อตัวปรับอากาศ การได้รับตัวปรับอากาศหมายถึงการอยู่อย่างปลอดภัยจากความร้อนใดๆหรือการจู่โจมของมายา
- คำถาม:** ลูกจะมีประสบการณ์ของความทุกข์หรือไม่ จากการทำลายล้างที่ยิ่งใหญ่? บาปเหล่านี้เป็นของใคร?
- คำตอบ:** ลูกไม่สามารถมีประสบการณ์ของความทุกข์จากการทำลายล้างที่ยิ่งใหญ่นี้ เพราะลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกมีความรู้ว่าเวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องกลับบ้านเหมือนฝูงยุง ลูกไม่ได้สัมผัสของความทุกข์เกี่ยวกับการตายของใครเพราะลูกสังเกตทุกอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณเป็นอมตะ บาปของการทำลายล้างนี้ไม่ได้เป็นของใคร เป็นราวกับว่าไฟบุชายัญได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อสงคราม ทุกคนจะต้องสู้และตายไปและกลับบ้าน สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน
- เพลง:** เปลวไฟได้จุดขึ้นในชุมนุมของแมลงเม่าที่มีความสุข

โอมชานติ ลูกได้ยินบรรทัดหนึ่งของเพลง นี่คือการชุมนุมของใคร? มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนเรียกสิ่งนี้ว่าเป็นการชุมนุมของ อินทรา, ท้องพระโรงของอินทราด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายคิดว่าอินทราหลังน้ำฝน ลูกๆ เข้าใจว่านี่คือท้องพระโรงของมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดและลูกแมลงเม่ากำลังนั่งอยู่ที่นั่นเพื่อเป็นของท่านขณะที่มีชีวิต นั่นคือลูกตายต่อโลกนี้เพราะลูกดวงวิญญาณที่มีร่างกายไม่ชอบโลกเก่านี้ ที่นี้ทุกคนเฝ้าแต่ต่อสู้กับกันและกัน พ่อพูดว่า: พ่อก่อตั้งสวรรค์ ลูกนั้นต่างลำดับกันไปเช่นกัน บางคนมีเพชรพลอยประเภทหนึ่งและบางคนมีเพชรพลอยอีกประเภทหนึ่ง มีชื่อมากมาย การเปรียบเทียบนี้ได้ถูกทำขึ้น ลูกบางคนกลับมารู้คิดและดีมากและช่องแฉะในการรับใช้ผู้อื่น ใครจะอยู่ในการช่องแฉะในงานรับใช้? ผู้ที่ได้อุทิศตนเองต่อเปลวไฟอย่างสมบูรณ์ นี่คือการชุมนุมที่ใหญ่โตมาก ลูกรู้ว่าบาบาได้มาสู่การชุมนุมของดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามผู้ที่รู้จักท่านอย่างดีก็จะอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัวในทางปฏิบัติ เวลานี้เพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านท่านนั้นที่รู้สิ่งนี้ เพียงผู้ที่เป็นแมลงเม่าและผู้ที่ถูกทดสอบและเป็นของบาบาเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่านี่คือการตายขณะที่มีชีวิต บาบา ฉันเป็นของท่าน เริ่มแรกเมื่อเราอยู่กับท่านเรานั้นปราศจากร่างและแล้วเรามาที่นี่และรับร่างกาย ความรู้ที่ลูกได้รับนั้นไม่สามารถถูกให้โดยใครอื่นเพราะไม่มีใครอื่นรู้จักพ่อ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนลูกๆ มีคำกล่าวว่าพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดคือใบไม้ของกิตะ มนุษย์ทั้งหมดบนเวทีโลกนี้อยู่บนใบไม้ของใคร? ทั้งหมดปรากฏมาจากศาสนาเทพนี้ เหตุนี้เองลูกจะมองเห็นในรูปภาพของต้นไม้ว่าไม่มีใบไม้ในตอนเริ่มต้น ใบไม้จะเติบโตภายหลัง ดังนั้นใบไม้ได้ถูกแสดงให้เห็นสูงขึ้นไป รากฐานคือศาสนาเทพ เริ่มแรกมีเพียงลำต้นเดียวแล้วกิ่งก้านก็ปรากฏออกมาจากสิ่งนั้นและแล้วใบไม้ก็ปรากฏออกมา อยู่ในสติปัญญาของลูกว่านี่คือต้นไม้ของศาสนาที่หลากหลายของโลกมนุษย์ รัฐบาลของวันนี้ไม่ได้เชื่อในศาสนา เขาพูดว่าพวกเขาทั้งหมดสามารถอาศัยอยู่ด้วยกัน อย่างไรก็ตามมีความขัดแย้งมากมายกับกันและกัน มีบางสงครามดำเนินไปเสมอระหว่างเขา เป็นราวกับว่าไฟบุชายัญได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อสงคราม พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งแห่งใดแห่งหนึ่ง สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างวิธีการเช่นที่ว่าพวกเขาต่อสู้และฆ่ากันและกัน ในตอนแรกอินดูสถานและปากีสถานไม่ได้แยกจากกัน พวกเขาทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียวกัน และรัฐบาลนั้นแข็งแกร่งด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่สามารถต่อสู้กับกันและกันเพราะพวกเขามีผู้เป็นเจ้าที่ใหญ่โตเหนือพวกเขา เช่นที่ในเวลานี้มีคณะกรรมการของยูเอ็นที่ใหญ่โตสำหรับทั้งโลก อย่างไรก็ตามไม่ได้มีผู้เป็นเจ้าหรือผู้เป็นนายใดสำหรับพวกเขาทั้งหมด พวกเขาได้แบ่งแยกเป็นสอง ความทุกข์เฝ้าแต่ขยายตัว พวกเขาเฝ้าแต่ฆ่ากันและกัน เพียงแต่มองดูที่ความลับของละคร หากพวกเขาต่อสู้กัน บาปของสิ่งนั้นไม่ได้เป็นของพ่อ เราเฝ้าดูทุกอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกรู้ว่าทุกคนจะต้องสู้และตายไป เมื่อบุคคลสำคัญตายพวกเขามีรายการพิเศษบางอย่างสำหรับเขาเป็นเวลา 8-10 วัน พวกเขามีวันหยุด ฯลฯ สำหรับลูกไม่มีสิ่งใดเช่นนั้น ลูกกำลังกลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกไม่ได้แม้กระทั่งรู้สึกทุกข์เกี่ยวกับการทำลายล้าง พวกเขาทั้งหมดในเวลานี้จะตายเหมือนฝูงยุง ดังนั้นใครจะดูแลใคร? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงความลับนี้ ผู้ที่จะอาศัยอยู่ในโลกใหม่ต้องขึ้นหนึ่ง หากใครที่นี้ตายไปลูกจะไม่รู้สึกทุกข์ ลูกสังเกตการณ์อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางว่าดวงวิญญาณนั้นไปและรับร่างกายอื่นเพื่อเล่นบทบาทของเขา ในบรรดาลูกเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนมีศรัทธาในสติปัญญา ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านปรอทของความสุขของลูกกำลังสูงขึ้นจากเท้าถึงศีรษะของลูก บางคนมีความซาบซึ้งน้อยกว่าและบางคนมีมากกว่า ความซาบซึ้งของบางคนไม่ได้มีค่าแม้เศษสตางค์ อย่างเช่นหยิบหนึ่งของเกลือในถุงแป้ง คนเช่นนั้นจะเรียกว่าแห้งแล้ง ลูกสามารถบอกว่าใครมีความซาบซึ้งของการกลายเป็นนารายณ์และกำลังทำงาน

รับใช้ของแม่และพ่อ ไม่ใช่ว่าพวกเขาไม่สามารถทำงานรับใช้ในขณะที่อาศัยอยู่กับครอบครัวของเขา พวกเขาสามารถแม้กระทั่งทำงานรับใช้มากขึ้น พวกเขาสามารถประกาศชื่อเสียงของพ่อแม่มากยิ่งขึ้น ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเขา พวกเขาเป็นเช่นดอกบัว พวกเขาอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ดังนั้นมีคำสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่กว่าของพวกเขา ลูกปรากฏออกมาในตอนเริ่มต้น นั่นเป็นละครเช่นกัน ต้องมีการสร้างเตาเผาขึ้น ในสิ่งนั้นเช่นกัน อิฐที่เปราะบางก่อนปรากฏขึ้นและอิฐที่แข็งแกร่งก็ปรากฏขึ้น ไม่ใช่ทุกคนผ่านการสอบ ICS (เป็นข้าราชการอินเดีย) เพราะรัฐบาลจะต้องจ่ายเงินเดือนสูงมากแก่พวกเขา เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ มีการให้ทรัพย์สินสมบัติมากมายแก่ 8 คนหลักที่สอบผ่าน แล้วลูกประจำของ 108 ก็ถูกสร้างขึ้น ลูกต้องเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกต้องจองตัวปรับอากาศชั้นหนึ่งของลูก ลูกไม่ได้รู้สึกถึงความร้อนในตู้ปรับอากาศ ลูกไม่ควรรู้สึกถึงความร้อนหรือการจู่โจมของมายาในโลกเก่านี้ด้วยเช่นกัน ลูกควรกลับมาเข้มแข็ง แปะสอบผ่านด้วยชั้นหนึ่ง แล้วก็เป็น 108 มีชื่อ 'มหารตี' (คนขี้ขาง) 'คนขี้เมา' และ 'กองทัพบก' ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจว่าลูกกำลังซื้อตัวใด ลูกแต่ละคนต้องซื้อตัว สามต้องซื้อตัวของเขาและภรรยาต้องซื้อตัวของเธอเอง ภรรยาได้รับโอกาสมากกว่าเพราะไม่ว่าสิ่งไหนก็ตามที่สามีทำเธอได้รับส่วนแบ่งของเธอครึ่งหนึ่งของสิ่งนั้น สามีของเธอไม่ได้รับส่วนแบ่งของสิ่งใดของข้อตกลงใดก็ตามที่ภรรยาทำ หรือสิ่งใดก็ตามที่เธอให้ เพราะสามีคือผู้สร้างและเงินทองอยู่ในมือของเขา อย่างไรก็ตามไม่ว่าสิ่งไหนก็ตามที่เขาทำ ภรรยาของเขาได้รับส่วนแบ่งของสิ่งนั้น ในสวรรค์ทั้งสองคือผู้เป็นนาย พวกเขามีบุตรชายหนึ่งคน และเขาได้รับมรดก ตามกฎแม้กระทั่งลูกสาวก็ประกาศสิทธิ์ในส่วนแบ่งของเธอ ไม่ว่ากฎใดก็ตามที่มีในวงจรที่แล้ว เหล่านั้นก็คือสิ่งที่ต้องดำเนินไป ลูกไม่ควรใส่ใจเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมของสถานที่นั้น บาบาก็ได้ประทานนิมิตมากมายว่าอาณาจักรจะถูกโยกย้ายไปอย่างไร ที่นี้เมื่อมีการโยกย้ายเกิดขึ้นพวกเขาจะเชิญบราห์มินและกูรู ฯลฯ ขนบธรรมเนียมก่อนหน้านี้เคยดีมาก เมื่อพวกเขาไปสู่การปลดเกษียณ เขาจะให้ลูกชายนั่งบนบัลลังก์ด้วยความรักอย่างมากและพูดว่า: "ในเวลานี้ลูกดูแลทุกสิ่ง" เวลาที่พวกเขาไม่ได้ปล่อยวางสิ่งใดแม้กระทั่งเมื่อพวกเขาแก่ชรามาก ในตอนแรกลูกๆ มีความรักอย่างมากต่อแม่ของเขา เวลาที่ พวกเขาต่อต้านแม่ของพวกเขา พวกเขาแม้กระทั่งดึงหางเปียของแม่ของพวกเขาและโยนเธอออกไป นี่เป็นที่รู้ได้ว่าการมีสายดาที่พราหมณ์และต่อต้านผู้เป็นแม่ สิ่งต่างๆ เช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง ลูกควรมีความสุขอย่างมาก ลูกมีความรู้สึกของการชุมนุมที่มีความสุขที่นี่ มีเมลาห์ที่ไหนก็ตามที่มหาสมุทรแห่งความรู้นี้อยู่ มีเมลาห์ของแม่น้ำ ลูกผู้เป็นแม่น้ำเฝ้าแต่พบปะในหมู่ของลูก นี่คือเมลาห์ของมหาสมุทรแห่งความรู้และแม่น้ำ ผู้นี้คือจากัดอมบาสรวิชาติ ชื่อของเธอได้รับการสรรเสริญด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายเคยมาเพื่อพบผู้เป็นแม่เพราะมรลีสของเธอที่ดีมาก ลูกสาวรู้สึกด้วยเช่นกันว่ามรลีสของมามาเคยดึงดูดทุกคนอย่างมาก นี่คือการชุมนุมของมหาสมุทรและแม่น้ำ ลูกมากมายมา เริ่มแรกมีมหาสมุทรแล้วก็มีแม่น้ำและก็มีแม่น้ำเล็กๆ และลำคลอง ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจว่าลูกคือแม่น้ำเล็กหรือแม่น้ำใหญ่ แม่น้ำใหญ่ได้รับการเชื้อเชิญให้มาและให้คำบรรยาย ดังนั้นอย่างแน่นอนที่พวกเขานั้นฉลาด พวกเขาเคยเชื้อเชิญมาอย่างมาก: มาและให้สมบัติที่มีค่าที่เธอได้รับจากชีพบาบาแก่เรา ลูกสาวไปและให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ คำพูดแต่ละคำพูดของความรู้นั้นมีค่าหลายแสนรูปี ไม่มีคำพูดใดของความรู้ในคัมภีร์ หากว่ามีแล้วบาร์ดก็จะมั่งคั่งอย่างมาก เวลาที่ลูกได้รับเพชรพลอยอย่างมากที่ลูกอยู่อย่างมั่งคั่งในเวลา 21 ชาติเกิด เวลาที่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกนั้นสูงสุดแล้ว และแล้วในยุคทองและยุคเงินองศาของลูกก็ลดลง เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในท้องพระโรงของพระเจ้า ลูกรู้ว่าบาบาจะให้มรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดแก่ลูก ทุกคนจดจำท่าน ผู้อื่นทั้งหมดคือผู้ที่ให้ความทุกข์ ใครที่ให้ความทุกข์แก่ลูกได้ลูกลืมแล้ว โอ้ บาบ่า ท่านผู้เดียวและไม่มีใครอื่นเป็นของฉัน อย่างไรก็ตาม เพราะว่าพวกเขาได้ยินชื่อของกฤษณะ พวกเขาเฝ้าแต่จดจำเขา ลูกเคยอยู่ในอาณาจักรของกฤษณะ พ่อทำให้ดินแดนของคันสันเป็นดินแดนของกฤษณะ จากดินแดนที่เป็นเช่นปีศาจจะกลายเป็นดินแดนที่สูงส่ง พวกเขาได้แสดงให้เห็นการบรรพราที่เกิดขึ้นระหว่างปีศาจและเทพด้วยเช่นกัน และเทพกลับมามีชัยชนะ เหล่าเทพอาศัยอยู่ในสวรรค์ ในความเป็นจริงการบรรพราของลูกเป็นไปกับกิเลสทั้งห้า เวลาที่ความกระหายอย่างมากมาสำหรับการแสดงร่ายนาถ เพราะดาเซรากำลังมาถึง แม้กระทั่งรัฐบาลก็เฉลิมฉลองสิ่งนั้น พวกเขามีรามลีลา(กิจกรรมที่สูงส่งของราม) แต่พวกเขาไม่รู้วาระวันคือสิ่งใด ลูกบางคนพูดว่า: ให้บางคนนำโยคะแก่เรา ในความเป็นจริงลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่ไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงตลอดทั้งวัน พวกเขาถูกทำให้หนึ่งในการฝึกจิตเป็นพิเศษ ด้วยการนั่งที่นี้ พวกเขามีการจดจำระลึกถึงเล็กน้อย มีผู้คนมากมายที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเมื่อพวกเขาไปที่ศูนย์ แต่เมื่อพวกเขากลับบ้านทุกสิ่งก็จบสิ้น พวกเขาไม่ได้มีการฝึกฝนของการจดจำระลึกถึง สติปัญญาของเขาเฝ้าแต่ลืมนึกลืมนานในทิศทางอื่น มีการอธิบายแก่ลูกว่าดวงวิญญาณคือดวงดาวและดวงวิญญาณเรียกว่าจุดด้วยเช่นกัน ดวงดาวมีจุดแหลมมากมายในขณะที่จุดนั้นไม่มี ดวงวิญญาณเรียกว่าดวงดาวเพื่อสร้างการเปรียบเทียบ พวกเขาถูกเรียกว่าดวงดาวที่โชติด้วยเช่นกัน มีประกายของความรู้ในดวงวิญญาณผู้เป็นจุด บทบาททั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณผู้เป็นจุด พ่อพูดว่า: พ่อผู้เป็นจุดมีบทบาทเช่นนั้นเช่นนี้ในพ่อที่พ่อได้เล่นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ มีบทบาทที่ใหญ่

โตที่สุดเพราะลูกทั้งหมดลงไปทั้งวงจร ดังนั้นลูกจะกลายเป็นผู้ที่ เป็นราชาผู้ปกครองโลก ไม่ว่าเป็นความทุกข์หรือความสุขลูกได้รับสิ่งนั้น บทบาทของพ่อไม่ได้มากเท่ากับบทบาทของลูก พ่อเข้าไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ แล้วงานรับใช้ของพ่อก็เริ่มขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทุกคนจดจำพ่อ ตามละครไม่ว่าพวกเขากราบไหว้บูชาเทพใดก็ตาม พ่อคือผู้ที่ประทานนิมิตของสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขา นี่คือบทบาทของพ่อในละคร พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาได้รับนิมิตโดยเทพเหล่านั้นและมีพระเจ้าในพวกเขาเช่นกัน พวกเขาเชื่อว่าเพราะพวกเขาได้นิมิตของคณศที่ดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในคณศ เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่พวกเขาได้รับความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกทั้งหมดพูดว่า: เราทั้งหมดจดจำบาบา นั่นคือ มีการจดจำระลึกถึงบาบาในเราแต่ละคน เหตุนี้เองพวกเขาเชื่อว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อพูดว่า: ทุกคนมีการจดจำระลึกถึงพ่อตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าใดบาปของลูกจะถูกเผาไปมากตามนั้น มีดวงวิญญาณปรากฏอยู่ในแต่ละคน พ่อสามารถเข้ามาในลูกคนใดๆและให้ประโยชน์ใครบางคน อย่างไรก็ตามความหมายที่ผิดได้เกิดจากสิ่งนั้น สิ่งนั้นถูกกำหนดในละครด้วยเช่นกัน ตามละครทุกคนได้รับบทบาทของเขาเอง มีบทบาทในละครสำหรับคัมภีร์ ฯลฯ ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน ผู้ที่เขียนคัมภีร์เหล่านั้นมาก่อนจะเขียนสิ่งเหล่านั้นอีกครั้ง พวกเขาถ่ายทอดกิตะและพวกเขาจะถ่ายทอดกิตะเดียวกันหลังจากหนึ่งวงจร ดังนั้นในเวลานี้พ่อกำลังนั่งอยู่ในชุมนุมของลูกๆ ดูเหมือนลูกต้องสำหรับพ่อที่จะอยู่ในท่ามกลางผู้ที่รู้จักพ่อ อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่รู้จักพ่อจะทำสิ่งใดขณะที่นั่งอยู่ในชุมนุมนี้? เมื่อลูกให้คำบรรยาย ฯลฯ ผู้คนมากมายจะมา ของพวกเขาไม่ใช่ชุมนุมที่มีความสุข(เมหฟิล) กับผู้เป็นเปลวไฟ เป็นที่นี้ที่ลูกมีชุมนุมที่มีความสุขกับผู้เป็นเปลวไฟ บางคนอุทิศตนเองแล้วโยคะของสติปัญญาของเขาก็หันเหไปสู่แห่งอื่น ถ้าลูกไม่กลับมาสมบูรณ์พร้อมสติปัญญาของลูกจะเฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลาน ลูกไม่สามารถพูดว่าลูกมีสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมหรือสภาพที่ปราศจากกิเลส อย่างสิ้นเชิงในเวลานี้ สิ่งนั้นจะเป็นในเวลาสุดท้าย แล้วลูกจะละร่างเก่าของลูก นี่คือนั่งเก่า ดวงวิญญาณทำทุกสิ่งผ่านอวัยวะทางร่างเก่าเหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แจกจ่ายสมบัติที่มีค่าที่ลูกได้รับจากชีพบาบาแก่ทุกคน ให้ทานของเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายของความรู้และกลับมา มั่งคั่งเป็นเวลา 21 ชาติเกิด

2. ทำให้สภาพของลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก กลายเป็นเช่นดอกบัวและ สรรเสริญชื่อเสียงของพ่อ อยู่อย่างซื่อตรงในงานรับใช้

พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ความใหม่ในทุกวินาที ในยุคบรรจบพบกันใหม่นี้แล้วกลายเป็นผู้ทำความเพียร พยายามที่รวดเร็ว

ในยุคบรรจบพบกันทุกสิ่งใหม่และเหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็นยุคใหม่ ที่นี้ การตื่นขึ้นของลูกใหม่ การพูดของ ลูกใหม่ วิธีการเคลื่อนไหวของลูกใหม่ ใหม่หมายถึงเป็นไปทางจิต(ไม่ใช่ของโลกล้วน) มีความใหม่แม้ในการ ตระหนักรู้ของลูก เรื่องราวของลูกใหม่ วิธีของการพบปะของลูกใหม่ ลักษณะของการมองเห็นของลูกใหม่ เมื่อลูกมองดูผู้อื่น ลูกมองดูที่ดวงวิญญาณเหล่านั้นไม่ใช่ร่างกายของพวกเขาลูกเข้ามาสู่สายใยกับผู้อื่นด้วย สายตาของความเป็นพี่น้อง ไม่ใช่ด้วยความสัมพันธ์ทางร่างกาย ในลักษณะนี้ลูกมีประสบการณ์ความใหม่ ในตนเองทุกวินาที สภาพของลูกเป็นอะไรเมื่อวินาทีที่แล้วไม่ควรเป็นสภาพของลูกในวินาทีถัดไป ลูกต้อง เคลื่อนไปข้างหน้าของสิ่งนั้น นี่เรียกว่าความเพียรพยายามที่รวดเร็ว

คติพจน์: การมีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัสและปิตุสุขในชีวิตกับความรักของพระเจ้าอย่าง สม่ำเสมอ คือโยคะที่ง่ายดาย

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตราบนานเท่าที่ดวงวิญญาณกำลังเล่นบทบาท พวกเขาไม่สามารถพักผ่อนได้ 100% พวกเขาจะได้พักผ่อนในดินแดนนิพพานที่ไม่มีบทบาทใดให้เล่น
- คำถาม:** ลูกๆ ที่เหนื่อยล้ากับการเรียนนั้นมีความคิดใดที่ต่อมาจะกลายเป็นความคิดที่เป็นบาป
- คำตอบ:** พวกเขามีความคิดที่จะไปจากพ่อ นั่นคือ ความคิดที่จะหย่าร้างจากพ่อ บาบาพูดว่า การมีความคิดนี้เป็นความคิดที่เป็นบาป การมีความคิดเช่นนั้นเป็นบาป การไม่ศึกษาเล่าเรียนหมายถึงการอยู่อย่างเหนื่อยล้า ลูกๆ นั้นทำลายรายได้ของตน หากลูกๆ บังคับกับแม่และพ่อเนื่องจากสถานการณ์ใดก็ตาม ลูกจะสูญเสียอำนาจปกครอง 21 ชาติเกิด
- เพลง:** ผู้คนปัจจุบันนี้ตกอยู่ในความมืดมิด

โอมซานติ นี่คือเพลงและการสวดภาวนาของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสวดภาวนาถึงใคร ถึงพระเจ้า แต่เป็นเพราะตกอยู่ในความมืดมิดอย่างเต็มที่พวกเขาจึงไม่รู้จักรับพระเจ้า แล้วใครจะฟังพวกเขาเล่า เมื่อพระเจ้าได้ยินเสียงเรียกของพวกเขาเท่านั้น ท่านจึงมาและจุดแสงให้กับพวกเขา อย่างไรก็ตามลูกๆ ไม่รู้จักพระเจ้า แล้วท่านจะได้ยินพวกเขาได้อย่างไรเล่า เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านส่วนตัว พระเจ้ากำลังพาพวกเขาออกจากความมืดมิดเพื่อไปสู่ความสว่างไสว มีการจดจำกันว่า กลางคืนของบราห์มาและกลางวันของบราห์มา ตอนกลางคืนพวกเขาล้มลุกคลุกคลานไปทั่วจากสถานที่หนึ่งไปสู่อีกสถานที่หนึ่ง พวกเขาไปที่ภูเขา สถานที่ทางศาสนา วัด มัสยิด ฯลฯ แต่ใครจะพบพระเจ้าที่ไหนเล่า ผู้คนฉลองวันเกิดของพระเจ้าในบาร์ต พวกเขาพูดถึงราตรีของชีวา จริงๆ แล้ว มีภาพลักษณ์ที่เป็นอนุสรณ์ของท่านอยู่ในบาร์ตแต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าท่านมาเมื่อใด พวกเขาอยู่ในความมืดมิดอย่างสิ้นเชิง ลูกไม่ได้อยู่ในความมืดมิดอีกต่อไป ลูกเข้ามาสู่แสงสว่างอย่างต่อเนื่องต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกๆ รู้ว่าใครสร้างทั้งโลกนี้และท่านสร้างโลกนี้อย่างไร ลูกๆ มาสู่มหาวิทยาลัยทางจิตของโลกแห่งนี้ที่พระเจ้ากำลังสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากที่เป็นมนุษย์ ในหมู่ลูกเองเช่นกัน ลูกๆ ก็ยังเข้าใจความรู้ที่ต่างลำดับกันไป บางคนเข้าใจดีมาก ในขณะที่คนอื่นๆ ที่ไม่เข้าใจอย่างเต็มที่นั้นจะวิ่งหนีไป พวกเขาบังคับกับแม่และพ่อ สำหรับลูกๆ เช่นนั้น ได้รับการจดจำว่าพวกเขาเป็นผู้ที่รู้สึกประหลาดใจจากนั้นก็เริ่มบังคับกับแม่และพ่อ พวกเขาชอบความรู้นี้ พวกเขาถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้อื่น แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่บังคับ ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์จากแม่และพ่อถึง 21 ชาติเกิด แต่กระนั้นลูกก็ลืมท่าน บาบออธิบายว่า สิ่งที่ลูกเรียกว่าความสงบนั้นจะได้รับในดินแดนแห่งความสงบหรือดินแดนนิพพานเท่านั้น นั่นยังถูกเรียกว่าดินแดนแห่งการหลุดพ้นอีกด้วย หากบางคนพูดว่าพวกเขาพักผ่อน 100% ไม่ใช่เช่นนั้นเลย ตลอดทั้งวัน แน่่อนว่าพวกเขาแสดงการกระทำบางอย่าง ใช่ว่าพวกเขาเรียกการนอนในตอนกลางคืนว่าเป็นการพักผ่อนชั่วคราวได้ เพราะดวงวิญญาณพูดว่า ฉันทำงานมาตลอดทั้งวัน ฉันรู้สึกเหนื่อยล้า ดังนั้นเวลานี้ฉันจึงกำลังพักผ่อน ดวงวิญญาณจะถอนตัวเอง (จากร่างกาย) ลูกๆ รู้ว่าพ่ออาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบและลูกเข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อยู่ทีนั้นในสภาพพักผ่อน พระเจ้าจะพักผ่อนเมื่อท่านไม่มีบทบาทที่จะเล่น ในดินแดนแห่งการหลุดพ้นไม่มีใครทำงาน ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ เวลานั้นลอร์ดสติปัญญาของลูกเปิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง พ่อถามว่า ลูกๆ รู้ไหมว่าพ่อพักผ่อนเมื่อใด เมื่อลูกๆ อยู่ในสวรรค์ อยู่ในความสุข ที่นั่น ลูกมีความสงบและความสุข ที่นั่นไม่ใช่การพักผ่อน ลูกพูดได้ว่าลูกพักผ่อนเมื่อลูกไม่มีบทบาทใดๆ เมื่อลูกอยู่ในสวรรค์ พ่อไม่ต้องทำความเพียรพยายามใดๆ พ่ออยู่ที่นั่น(ที่บ้าน)ในความสงบ มีอีกชื่อหนึ่งสำหรับความสงบคือ การพักผ่อน ที่นั่นลูกจะพักผ่อนไม่ได้ ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันจะพักผ่อนเมื่อเข้านอนในตอนกลางคืนในเวลานั้น ไม่ว่าฉันจะพักผ่อนหรืออยู่ในความสงบก็เป็นเรื่องเดียวกัน ลูกอยู่อย่างปราศจากร่างตอนกลางคืน นั่นคือ ลูกเต็มไปด้วยความสงบ จากนั้น เมื่อลูกตื่นขึ้นมา ลูกก็เริ่มแสดงการกระทำ แล้วลูกก็ตกอยู่ในสภาวะของการ “ไม่ได้พัก” ลูกจะมีประสบการณ์ของการ “ไม่ได้พัก” (ความไม่สงบ) ขณะที่ลูกกำลังทำสิ่งต่างๆ ในยุคทองไม่มีเรื่องของการ “ไม่ได้พัก” มาจะทำให้ลูกไม่สงบ (ไม่ได้พัก) ที่นั่น ลูกจะไม่พูดว่าลูกพักผ่อน ขณะที่ทำทุกงาน ลูกจะอยู่อย่างสงบ ที่นั่นจะไม่มีคำว่า “พักผ่อน” ยกตัวอย่าง บางคนอาจพูดว่า ฉันกำลังไปพักผ่อนที่ซิมลา แต่นั่นก็ไม่ใช่ความหมายของ “การพักผ่อน” การพักผ่อนที่แท้จริงคือ เมื่อเราอยู่ในดินแดนนิพพาน ที่นั่น เราอยู่อย่างเจียบสงบ จริงๆ แล้ว ไม่มีการพักผ่อน เมื่อบางคนพูดว่าเขาพักผ่อน 100% นั่นผิด นั่นคือความไม่รู้ ใช่ว่า แน่่อนว่ามีการกล่าวว่า หากบางคนไม่อยากจะเรียนหนังสือ เขาก็จะทำการไม่ศึกษาเล่าเรียนและการพักผ่อนนั้นหมายถึงลูกเหนื่อยล้า แล้วลูกก็ทำลายรายได้ของตนเอง มีคำกล่าวว่า โอ นัก

เดินทางในยามราตรีอยู่ อย่าได้เหนื่อยล้าขณะกำลังเดินอยู่บนหนทางสู่สวรรค์ อย่าไปถึง ความคิดที่จะหย่าร้างจากแม่ และพ่อไม่ควรเกิดขึ้นเลย หากลูกมีความคิดนั้น นั่นเป็นความคิดที่เป็นบาป เหตุใดลูกจึงมีความคิดเช่นนั้นเกี่ยวกับแม่และพ่อผู้ที่ลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากพวกท่านเล่า บางครั้ง บางคนเขียนว่า บางครั้งลูกก็มีความคิดที่จะทิ้งการศึกษาไป นั่นไม่เข้าใจสิ่งใดเลย แต่นี่คือเวลาที่จะทำความเข้าใจมิใช่หรือ การเข้าใจหมายถึงการศึกษาเล่าเรียน ลูกรู้ว่าเรากำลังศึกษาเล่าเรียน ไม่มีใครรู้จักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และสูงสุด แม้ว่าผู้คนของบาร์ตจะรู้จักบราห์มา วิชาและช่างทำ ลักษณะและนารายณ์ แต่พวกเขาก็ไม่รู้ว่าลักษณะและนารายณ์รับสิทธิ์ในอาณาจักรของตนเมื่อใด หรือใครให้อาณาจักรนั้นแก่พวกเขา มายาเอาทุกคนใส่ไว้ในความมืดมิด พ่อมาและอธิบายว่าพ่อผู้สร้างจะสร้างโลกมนุษย์อย่างไร ไม่มีใครรู้อะไรเลย พ่อผู้เดียวหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบาย ประชาบิดาบราห์มาไม่ใช่ผู้สร้าง แม้ว่าเขาเป็นพ่อของปวงประชาแต่เขาก็ไม่ใช่ผู้สร้าง บางคนพูดว่าอัลลาห์สร้างพวกเขาขึ้นมา พ่อที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้สร้าง มนุษย์เท่านั้นที่จะได้รู้จักพ่อผู้สร้าง สัตว์จะไม่รู้จักท่าน สัตว์ไม่สามารถพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดสร้างพวกมันขึ้นมา มนุษย์จะพูดว่าพระเจ้าสร้างพวกเขาขึ้นมา ดังนั้น พ่อจึงหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายว่า ดูสิว่าสิ่งสร้างนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างไร ก่อนอื่น มีสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก เด็กๆต้องเจริญเติบโตแล้วกลายเป็นพ่อ พ่อที่ไร้ชีวิตจำกันั้นพูดว่า ดูสิว่าพ่อเองสร้างสิ่งสร้างขึ้นมาอย่างไร พ่อเข้ามาในผู้หญิงและบอกกับเขาผ่านปากของเขาวา โอ ดวงวิญญาณเอ๋ย ลูกเป็นของพ่อ พ่อคือพ่อของลูก จากนั้นพ่อก็สร้างลูกๆผ่านเขา ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ในหนทางของความไม่รู้ มีคำกล่าวว่า ไม่ว่าฉันจะเป็นอย่างไร ไม่ว่าฉันจะเป็นเช่นไร ฉันเป็นของท่าน พ่อยังพูดเช่นนี้ด้วย ลูกกลายเป็นลูกๆของบราห์มา เวลานั้นลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก จากนั้นลูกก็จะกลายเป็นสิ่งสร้างทางกาย พ่อพูดว่า ลูกเป็นของพ่อแล้วลูกก็จะไปสู่สุกลเทพ ไม่มีใครเข้าใจได้ว่าพ่อสร้างสิ่งสร้างของพระเจ้านี้ขึ้นมาอย่างไร พ่ออธิบายและบราห์มาผู้หนึ่งยังพูดด้วยว่า พ่อเองก็ยังเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากด้วย พร้อมกับพ่อผู้หนึ่งแล้ว แมกียังมีความจำเป็นด้วยอย่างแน่นอน ลูกพูดว่าลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของประชาบิดา บราห์มาและชีพบาบาได้ทำให้ลูกเป็นของท่าน แน่หนอว่าท่านต้องการร่างกายใช้ใหม่ ชีพบาบาไม่มีร่างกายของตนเอง ท่านยืมร่างกายมาใช้ แล้วท่านก็พูดว่า ลูกเป็นของพ่อ นี่คือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ชีพบาบาพูดผ่านปากนี้ผ่านภรรยาของท่านว่า ลูกคือลูกๆของพ่อ พ่อเท่านั้นที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้พูดไว้ในคัมภีร์ ฯลฯ เวลานั้นลูกฟังสิ่งเหล่านี้ จากนั้นสิ่งเหล่านี้ก็จะหายไป เวลานั้น มีความมืดสนิท พ่อณาแสงสว่างมาให้ เหตุนี้เองกลางคืนของบราห์มาและกลางวันของบราห์มาจึงได้รับการจดจำ อย่างน้อยที่สุดบางสิ่งก็มีอยู่ มีเพลงร้องว่า เมื่อมีความหลือกกลางก็จะไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความหลือกกลางและไร้ร่องรอยของสัจจะ อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า บางสิ่งยังหลงเหลืออยู่ ไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซาก เหลือผู้คนเพียงเล็กน้อยแล้วแต่ฉันไม่ฉันก็เริ่มเจริญเติบโต ผู้คนแสดงให้เห็นการทำลายล้างอย่างสิ้นซากอันยิ่งใหญ่ แต่การทำลายล้างอย่างสิ้นซากอันใหญ่นั้นจะไม่เกิดขึ้น ไม่ใช่ว่าเด็กจะลอยมาบนใบโพธิ์ในมหาสมุทร เรื่องทั้งหมดนั้นเป็นการโกหก พ่ออธิบายแล้วว่า เมื่อลูกมาจากพระราชวังของครุฑ ลูกจะอยู่ในความปีติสุขที่นั่น ไม่มีความทุกข์หรือการทำบาปใดที่นั่น นั่นคือโลกของดวงวิญญาณบุญในขณะที่โลกของดวงวิญญาณบาป ลูกทิ้งทุกสิ่งทีนี้แล้วกลายเป็นดวงวิญญาณบุญตลอดเวลา ลูกทำบุญมากจนกระทั่งไม่มีใครเรียกลูกว่าดวงวิญญาณบาปได้ถึงครึ่งวงจร ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่ไม่สูญสลาย จากนั้นครึ่งวงจรลูกจึงเป็นดวงวิญญาณบาป ลูกทำบุญและให้ทานซ้ำแล้วซ้ำเล่า บาร์ตมีศีลธรรมอย่างสมบูรณ์ พวกเขาจะให้ทานและทำบุญกันในบาร์ต ลูกรู้ว่าเรากำลังจะจากโลกนี้ไปและจะไม่กลับมาที่นี่ ลูกกำลังโยกย้ายวัตถุสิบต่างๆของโลกนี้ไปยังโลกใหม่ ผู้คนมอบทุกสิ่งให้กับพระเจ้า นั่นคือ พวกเขาโยกย้ายทุกสิ่งไปยังชาติเกิดต่อไป ที่นี้ลูกโยกย้ายทุกสิ่งถึง 21 ชาติเกิด ดังนั้น ลูกต้องการสิ่งต่างๆจำนวนมากมาย ท่านรับขยะทั้งหมดไปจากลูกและให้สิ่งใหม่ๆแก่ลูก ท่านเอาสิ่งเก่าๆทั้งหมดไปจากลูกและให้สิ่งที่เป็นเช่นทองคำแก่ลูกๆ ลูกให้พ่อด้วยความซื่อสัตย์แล้วพ่อก็ให้ทุกสิ่งแก่ลูกด้วยเช่นกัน บทบาทของลูกที่ได้ดำเนินมานั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ทุกคนทั้งบ้านเรือนของตน แล้วคอกวั้นนั้นจะถูกสร้างขึ้นมาจากวิธีใดอีกเล่า ผู้คนไม่รู้ว่เตาเผาลูกสร้างขึ้นมาอย่างไร พวกเขาแสดงให้เห็นว่ามีลูกแมวอยู่ในเตาเผา เวลานั้นลูกๆมีความรู้ทั้งหมดนี้ จากนั้นความรู้นี้จะไม่มีอยู่ที่นั่น ที่นั่น ลูกจะไม่มีความรู้ว่าลูกจะปกครองอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิดแล้วก็ตกต่ำลงมา เวลานั้นลูกมีบทบาทของการเป็นตริกาลดาร์ชิ ลูกๆเท่านั้นที่มีบทบาทสำคัญของพระเอกและนางเอก คนอื่นไม่มีบทบาทเหล่านี้ ลูกๆชาวบาร์ตเท่านั้นที่จะเปลี่ยนจากปีศาจมาเป็นเทพและจากเทพมาเป็นปีศาจ ที่เหลือทั้งหมดนั้นจะไปตามแผนในช่วงกลาง ในการแสดงพวกเขาจะมีบทบาทที่น่าขบขันตอนกลางเรื่อง หลังจากครึ่งวงจรศาสนาเทพก็หายไป ทั้งวงจรนี้หมุนวนอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างต่อเนื่อง เหตุนี้เองลูกจึงอธิบายได้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือพระเจ้า ผู้เดียวที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด พ่อพูดว่า พ่อมีความรู้ทั้งหมดอยู่ภายใน พ่อเป็นเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้โลกมนุษย์ เหล่านั้นเป็นเมล็ดที่ไร้ชีวิตในขณะที่ชาวคือเมล็ดที่มีชีวิต ภาพลักษณ์ของท่านได้รับการกราบไหว้บูชา ปัจจุบันนี้รัฐบาลปลูกกล้าต้นไม้ นี่คือเมล็ดที่มีชีวิต ท่านเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อมีความรู้ของทั้งต้นไม้ เมื่อบางคนพูดว่าเขาพักผ่อน100% ลูกควรจะอธิบายว่าไม่มีการพักผ่อน 100% ใช่ พูดได้ว่าใน

สวรรค์มีความบริสุทธิ์ ความสุขและความสงบ100% ชื่อเดียวนั้นคือ สวรรค์ พ่อคือ สัต ศรี อกาล ท่านคือผู้เดียวที่พูด
สัจจะ ความตายไม่เคยมาเยือนท่าน ท่านคือความตายเหนือความตายทั้งหมด พ่อพูดว่า นี่คือโลกที่สกปรก กองฟางนี้จะ
ต้องถูกจุดไฟอย่างแน่นอน ลูกๆรู้ว่าสงครามมหาภารตะนี้ให้ประโยชน์อย่างมาก ผู้คนสร้างไฟบูชาเพื่อความสุข นั่น
คือ พวกเขาไม่ต้องการให้ประตูสวรรค์เปิดขึ้น ลูกปรบมือให้กับกองฟางที่จะถูกจุดไฟเพื่อที่ลูกจะได้ไปสู่โลกใหม่แห่งดิน
แดนสุขาวดี เปลวไฟแห่งการทำลายล้างได้ปรากฏออกมาจากไฟบูชาของความรู้ของรูद्रานี้ ผู้ที่เป็นของพ่อจะกลายเป็น
เป็นนายแห่งสวรรค์ ทุกคนที่เหลือจะต้องสะสางบัญชีกรรมและกลับบ้าน ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกจะต้องกลับไปสู่ดินแดนแห่ง
การหลุดพ้น จากนั้นลูกจะต้องเล่นบทบาทซ้ำอีกครั้ง เหล่าเทพทั้งหมดของยุคทองมาจากที่ไหน มีคำกล่าวสำหรับ
พระเจ้าแล้วไม่ได้ใช้เวลาเลยที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ท่านเปลี่ยนลูกจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชร จากที่ไม่
บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ บางคนซึมซับความรู้มากเพียงไร เขาก็จะรับสิทธิ์ในสถานภาพมากตามนั้น อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้น
มา ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์เพื่อตัวเองโดยการทำตามศรัทธา หากบางคนบึงตั้งกับศรัทธาและทำตามคำสั่งของจิตใจตน
เอง สิ่งเหล่านั้นก็จะเป็นคำสั่งของราวัน เหตุนี้เองลูกจึงต้องรับศรัทธาในทุกย่างก้าวอย่างต่อเนื่อง พ่อทำให้ลูกเป็นผู้ดูแล
ผลประโยชน์ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเป็นผู้ให้ทานที่สมบูรณ์ จงอุทิศทุกสิ่งให้แก่พ่อด้วยความซื่อสัตย์และโยกย้ายทุกสิ่งนั้นไปสู่โลกใหม่
2. จงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ จงรับศรัทธาจากพ่อในทุกย่างก้าว อย่าบึงตั้งกับศรัทธา หรือทำตาม
คำสั่งของจิตใจตนเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ช่วยของพระเจ้าและมีประสบการณ์ในเวทมนตร์ของพระเจ้าในการทำงานรับใช้โดยการอยู่ใน
ในรูปรวม
อย่าเพียงพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้รับใช้นั้น แต่ทำงานรับใช้ขณะพิจารณาตัวเองว่าเป็นผู้รับใช้ของ
พระเจ้าด้วย โดยการมีการตระหนักรู้ของลูก การจดจำระลึกถึงและงานรับใช้จะอยู่ในรูปรวมโดย
อัตโนมัติ เมื่อลูกแยกพระเจ้าออกจากงานรับใช้ของท่านที่ลูกทำ เพราะลูกกลับมาอยู่เพียงลำพัง
จุดหมายปลายทางของความสำเร็จจึงดูห่างไกล ดังนั้นอย่าได้เพียงพิจารณาตัวเองว่าเป็นผู้ช่วยแต่
พิจารณาว่าลูกเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า จดจำนามของลูกเสมอและงานรับใช้จะเต็มไปด้วยเวทมนตร์ของ
พระเจ้าโดยอัตโนมัติและสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้จะกลับมาเป็นไปได้

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นคาร์มาโยคี จงอยู่บนที่นั่งดอกบัวของลูก (ละวางและมีความรัก)

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สถานภาพในอนาคตของลูกขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน ลูกต้องศึกษาและสอนผู้อื่น ไปทุกถนนและให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน
- คำถาม:** ลูกๆ ควรที่จะคงอยู่เหนือความอยากความปรารถนาใดขณะที่ช่องแฉะในงานรับใช้?
- คำตอบ:** ลูกๆ นั้นเต็มไปด้วยความเมตตา ลูกไม่ควรมีความปรารถนาที่จะร้องขอเงินทองจากใคร อยู่เหนือความอยากปรารถนานี้ และคงช่องแฉะอยู่ในงานรับใช้ของการให้ทานและทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกันกับตัวลูกเอง ขอให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าหากอยู่ในโชคของพวกเขานั้นแน่นอนที่พวกเขาจะหวานเมล็ด ผู้ที่ไม่สามารถรับใช้ผ่านคำพูดหรือการกระทำของพวกเขาก็สามารถให้ความร่วมมือด้วยเงินทอง เป็นลูกๆ ที่ยากจนที่ให้ข้าวหนึ่งกำมือและได้รับพระราชวังเป็นการตอบแทน
- เพลง:** ได้โปรดมาและพบปะกับเราเกิด โอ ผู้เป็นที่รัก!

โอมชานติ การเรียกหาเดียวของคู่รักนั้นก็เพียงพอ ใครที่เรียกหาและพวกเขาเรียกหาใคร? เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อย่างนี้ เพราะลูกได้มาเพื่อรู้จักพ่อผ่านพ่อ พ่ออวดลูกและลูกอวดพ่อ นี่เป็นกฎ คู่รักทั้งหมดเวลานี้กำลังเรียกหาผู้เป็นที่รัก เพลงนี้ร้องสำหรับภคชะนะ ทุกคนมีความรักต่อภคชะนะอยู่แล้ว ผู้เลื่อมใสศรัทธาของภคชะนะก็เชื่อว่าภคชะนะสอนราชาโยคะ ในความเป็นจริง มีผู้เป็นที่รักเดียวเท่านั้นสำหรับทั้งหมด มีผู้เดียวเท่านั้นผู้เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด เป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนที่ได้รับการจดจำ แต่พวกเขาไม่รู้จักรักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอย่างถูกต้อง อะไรคือความหมายที่ถูกต้องแม่นยำของผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน? พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ พ่ออธิบายว่า ในความเป็นจริงมีรามเดียวเท่านั้น เมื่อพวกเขาเรียกหา “โอ พระเจ้า! โอ พระผู้! โอ อิศวร!” พวกเขา กำลังเรียกหาผู้เดียวกัน พวกเขาไม่ได้กำลังเรียกหามนุษย์ที่มีร่างกายหรือเหล่าเทพ สติปัญญาถูกดึงเข้าไปหาผู้ที่ไม่มีตัวตน พระเจ้า ผู้เป็นพ่อของทั้งหมดนั้นเป็นเช่นเดียวกัน พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาเป็นพี่น้องแต่ ความเป็นพี่น้องนั้นเพียงอยู่ในรูปของดวงวิญญาณเท่านั้น พวกเขาทั้งหมดเป็นของศาสนาที่แตกต่างกัน พี่น้องหญิงชายในศาสนาเดียวกันก็เฝ้าแต่ทะเลาะเบาะแว้ง เมื่อทุกคนกลับมาไม่มีความสุข พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ เพราะพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทั้งหมด มีผู้เป็นที่รักเดียวเท่านั้นสำหรับคู่รักทั้งหมด เจ้าสาวจดจำเจ้าบ่าวของพวกเขา คู่รักทั้งหมดจดจำท่าน: ได้โปรดมาและพบปะกับเราเกิด โอ ผู้เป็นที่รัก! เป็นดวงวิญญาณที่จดจำและเรียกหาจากหัวใจของเขา เป็นดวงวิญญาณไม่ใช้ร่างกายที่เรียกหา ดวงวิญญาณมนุษย์พูดกับอีกดวงวิญญาณมนุษย์หนึ่ง เป็นเพราะมนุษย์ของโลกนั้นมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาจึงคิดว่าตนเองนั้นเป็นร่างกาย ลูกๆ ต้องเข้าใจอย่างมั่นคงมากกว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีชีวิตที่เรียกหา เป็นดวงวิญญาณที่ซึ่งรัก ร่างกายไม่ได้รักร่างกาย ดวงวิญญาณนำร่างกายมาใช้ ความรักของเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ ความรักระหว่างเหล่าเทพบริสุทธิ์อย่างมาก ผู้คนคิดว่าความรักเป็นไปสำหรับกิเลสเท่านั้น แต่กระนั้นก็มีความรักในยุดทองและไม่มิกิเลสที่นั่น พ่อปกป้องลูกๆ จากกิเลสนั้นถึง 21 ชาติเกิด ไม่ว่าลูกจะอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ใครก็ตาม พวกเขาจะมีความสุขอย่างมากที่ได้ยิน ลูกบางคนพูดว่า: บาบา งานรับใช้ไม่ได้กำลังเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามได้มีการแสดงวิธีการทำงานรับใช้มากมายแก่ลูกแล้ว เวลานี้ดาเซร่ากำลังจะมาถึง เทวีได้รับการกราบไหว้บูชาในสถานที่ต่างๆ มากมายและดังนั้นลูกควรจะไปและอธิบายแก่ผู้คนที่นี่ ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อว่า: ท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อที่ไม่มีตัวตน เราดวงวิญญาณอาศัยในอาณาเขตสูงสุด อาณาเขตนั้นเรียกว่าบ้านด้วยเช่นกัน พ่อของเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดด้วย พ่อส่งลูกๆ ลงมาที่นี่ สิ่งนี้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติตามละครและท่านต้องมาในเวลาของท่านเองด้วย มีพ่อเดียวเท่านั้นและที่เหลือทั้งหมดคือดวงวิญญาณ นี่คือโลกมนุษย์ ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นมนุษย์ที่มีคุณสมบัติที่สูงส่งและพวกเขาเคยมีชีวิตอยู่ในยุคทอง อย่างไรก็ตามไม่ได้มีมนุษย์ที่มี 8 หรือ 10 มือ พวกเขาเหล่านั้นมาจากที่ไหน? ที่ไหนก็ตามที่การกราบไหว้บูชากำลังเกิดขึ้น ลูกควรจะไปที่นั่นและถามพวกเขาอย่างไรเพียงสาวว่า: นี่คืออะไร? มีการสร้างไฟบูชาบุญของรูตราอย่างมากมาย ผู้ที่มั่งคั่งสร้างไฟบูชาบุญมากมาย ลูกสามารถไปที่ไหนก็ตามแล้วคิดถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกคือโยคีเพนเจอร์ ลูกสามารถทำงานรับใช้ในประเทศใดก็ตามที่ลูกอยู่ ถามพวกเขาว่า: บุคคลที่ท่านกำลังกราบไหว้บูชาท่านนั้นคือใคร? เขาทำอะไรที่นั่น? บุคคลนั้นเป็นลูกของใคร? ลูกสามารถถามคำถามเหล่านั้น และแล้วก็จะอธิบายแก่พวกเขาเพราะลูกต้องนำคุณประโยชน์ให้กับทั้งหมด ลูกต้องเต็มไปด้วยความเมตตา พวกเขาสูญเสียเงินทองอย่างไรประโยชน์ มังงานรับใช้ใหญ่หลวงที่ลูกๆ สามารถทำได้ เวลานี้ดาเซร่ากำลังจะมาถึง ลูกสามารถอธิบายว่าเหตุใดผู้คนจึงเฝ้าหุนจาลองของราวัน ถามพวกเขาว่าเมื่อใดที่อาณาจักรของราวันเริ่มต้นและเมื่อใดที่อาณาจักรนั้นจบสิ้น ถามพวกเขา: เป็นเวลานานเท่าไรที่

อาณาจักรของวิษณุคงอยู่? นั่นเป็นกลางวันของบราห์มาและอีกหนึ่งนั้นเป็นกลางคืนของบราห์มา ลูกควรจะไปหารัฐบาล ด้วยเช่นกันและอธิบายอย่างแน่อนที่เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน นั่นเป็นชุมนุมของวิษณุ ชุมชนที่สูงส่ง ในขณะที่นี้เป็นชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกควรจะไปและอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่บุคคลสำคัญ ลูกควรที่จะนำรูปภาพไปกับลูก พยายาม และยิงลูกศรเช่นที่ว้าของบาบาได้รับการยกย่อง มีสมญาที่ยิ่งใหญ่แก่ผู้คนในบ้านนาเรส เช่นสร้อยสร้อย ฯลฯ อย่างไรก็ตาม สร้อยสร้อยคือจากกัณโฑบา แม่ของชาวโลก ชาวบารัตทั้งหมดเชื่อว่าจากกัณโฑบาเป็นแม่ที่สร้างโลกและดังนั้นอย่างแน่อนที่จะมีพ่อด้วย บราห์มาและสร้อยสร้อยเรียกว่าจากกัณโฑบาและจากกัณโฑบา สร้อยสร้อยเป็นลูกสาวของบราห์มา เป็นลูกที่เกิดจากปากของบราห์มา เป็นใครที่สร้างบราห์มา? คำพูดที่ว่า “ขอคารวะต่อพระเจ้าชิวา” นั่นก็เป็นที่จดจำ อีกคำพูดหนึ่งคือ “ขอคารวะต่อเหล่าเทพ” และดังนั้นผู้สร้างของเหล่าเทพคือชิวา ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่พวกเขาได้รับมรดกของพวกเขามาจากท่าน ดังนั้นลูกๆ ควรที่จะออกไปข้างนอกและอธิบายสิ่งเหล่านี้ ผู้ที่รู้จักจะรับใช้ผู้อื่น พ่อจะไม่ไปทุกถนนแต่เป็นงานของลูกๆ ที่จะทำให้เช่นนั้น หากลูกไม่ทำงานรับใช้ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกไม่ได้มีค่าต่องานรับใช้ และดังนั้นสถานภาพของลูกก็จะเป็นไปตามนั้น ลูกอาจกลายเป็นลูกๆ ของบาบา แต่ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน ผู้ที่ศึกษามากกว่าจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่า ผู้ที่ไร้การศึกษาจะต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ซึ่งบาบากำลังอธิบายสิ่งนี้เป็นการส่วนตัว ลูกๆ ที่อยู่ข้างนอกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าซึ่งบาบา นั้นต้องให้มูรลีในมูรบัน ลูกๆ นั้นก็อยู่อย่างทุกซะระหม หากพวกเขาไม่ได้รับมูรลี พวกเขาถามว่า: “ทำไมมูรลิจึงยังไม่มา?” นี่เป็นเพราะด้วยมูรลีของซึ่งบาบาที่ชีวิตของเรา กำลังจะกลับมามีค่าเช่นเพชร ลูกควรฟังมูรลีทุกวัน หากเพียงมูรลีของเจ็ดวันไปถึงใครบางคนและเขาศึกษามูรลีเหล่านั้น เขาก็จะสามารถมีประสบการณ์ของความสุขออย่างมากมาย แน่อนที่ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน ใครก็ตามผู้ที่โง่เขลาหรือเป็นง่อยก็สามารถศึกษาเล่าเรียนได้ด้วย ลูกจะใช้สูงเพียงไรก็ตามหรือลูกจะล้มป่วยเพียงไร ลูกต้องศึกษามูรลีอย่างแน่อน เพียงแต่บอกพวกเขาว่า พวกเขามีสองพ่อและแล้วผู้ที่ต้องการจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาก็จะเข้าใจทุกสิ่งจากสองคำเหล่านั้น ความรู้เหล่านี้ง่ายดายอย่างมาก! ด้วยการจดจำพ่อ, ทั้งวงจรถ้าไปสู่สติปัญญาของลูก ด้วยการดวงจรรในสติปัญญาของลูก ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก พ่อพูดว่า: ลูกควรอธิบายแก่ผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของพ่อและผู้ที่เกี่ยวข้องในลักษมีและนารายณ์ว่า: ลูกเคยเป็นเทพ ลูกเคยวนไปรอบวงจรถของ 84 ชาติเกิด เวลานั้นลูกต้องการกลายเป็นเทพเหล่านั้นอีกครั้ง บาบาไม่เคยเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของลักษมีและนารายณ์ด้วย จากการเป็นผู้กราบไหว้บูชาลูกกลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลักษมีและนารายณ์เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เมื่อลูกไปที่วัดของลักษมีและนารายณ์ ลูกควรที่จะพูดว่า: เมื่อวานนี้เราไปกราบไหว้บูชาพวกเขาและวันนี้เรากำลังจะกลายเป็นเช่นพวกเขา เป็นสิ่งที่ย่างดายอย่างมากที่จะอธิบาย ลูกๆ ที่กลับมาเติมไปด้วยความเมตตา ผู้ที่มีความใส่ใจในงานรับใช้จะอยู่ในความเป็นมิตรของครูผู้ที่สอนพวกเขาและจะขอร้องให้เธออธิบายทุกสิ่งแก่พวกเขา ลูกกำลังรับประทานจากคลังสมบัติที่มีค่าของซึ่งบาบาและดังนั้นลูกต้องทำงานรับใช้ของซึ่งบาบา ทุกคนให้แก่คลังสมบัติที่มีค่าของซึ่งบาบา พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขากำลังรับประทานจากครัวของซึ่งบาบาและดังนั้นลูกควรรับใช้ด้วยความคิด คำพูดและการกระทำของลูก ลูกมีประสบการณ์ของความสุสันต์มากมายที่นี่ ลูกไม่มีประสบการณ์ของความสุสันต์เช่นนั้นที่บ้าน ลูกเองต้องรับใช้ด้วยจิตใจของลูกและมีการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน ลูกเองต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วย ลูกเองต้องเป่าหอยสังข์ด้วย ลูกต้องรับใช้ยกย่องด้วยร่างกายด้วย ในตอนเริ่มต้นมามาและบาบาเองนั้นก็เคยล้างจานด้วยเช่นกัน ท่านทั้งสองเคยทำก่อนเชื่อเพลิงจากชีวะด้วย ท่านทั้งสองได้ทำทุกสิ่งเพื่อที่จะขับไล่สำนึกที่เป็นร่าง เวลานั้นแต่ละวันที่ผ่านไปสำนึกที่เป็นร่างกำลังเพิ่มพูนขึ้นในลูกๆ มากมาย หากลูกได้รับประทานจากยกย่อง ลูกต้องทำงานรับใช้ของยกย่องด้วย ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะถูกเผาไป บาปจะสามารถจะถูกเผาไปได้ด้วยไร ด้วยการเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? สติปัญญาของลูกไม่สามารถมีโยคะหากลูกเชื่อในความเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้นลูกต้องรับใช้ทุกคน ลูกต้องทำทาน หากลูกไม่สามารถทำงานรับใช้นั้นและแล้วให้ทำงานรับใช้ด้วยร่างกาย หากลูกไม่แม้กระทั่งทำสิ่งนั้น และแล้วรับใช้ด้วยทรัพย์สินสมบัติของลูก เพราะนั่นก็กล่าวได้ว่าเป็นงานรับใช้ด้วย เมื่อมีการหว่านเมล็ดอย่างแน่อนที่ผลนั้นจะปรากฏขึ้น ที่นี้ลูกให้ท่านข้าพเจ้าหนึ่งกำมือลูกได้รับพระราชวังตอบแทน ลูกต้องไม่บอกให้ใครหว่านเมล็ด หากไม่อยู่ในโชคของพวกเขา นั่นก็จะไม่เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขา ผู้ที่มั่งคั่งนั้นก็ประกันตนเองสำหรับ 500,000 รูปี ในขณะที่ใครบางคนที่ยากจนก็จะทำประกันสำหรับ 500 รูปี ที่นี้เป็นคนจนที่ประกันตนเองมากที่สุด ข้าพเจ้าหนึ่งกำมือของคนจนนั้นเท่าเทียมกับทรัพย์สินสมบัติของผู้ที่มั่งคั่ง มองดูว่ามาป่าประกันสิ่งใด? มองดูว่าเธอทำงานรับใช้มากเพียงไรด้วยจิตใจและร่างกายของเธอ ผู้ที่รับใช้ด้วยการให้เงินทองมากมายจะไม่ได้รับสถานภาพเหมือนเธอ ลูกคือผู้ที่กำลังจะกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา ความรู้นี้ทำให้ลูกสามารถมีโยคะสำหรับอำนาจในการปกครองตนเอง สติปัญญาของลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ว่าลูกกำลังทำตามมาและบาบาหรือไม่ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม มหาสมุทรแห่งความรู้นี้จะไม่ไปยังถนนต่างๆ และบาบาจะไม่บรรยายแก่สาธารณชน พ่อพูดว่า: พ่อหนึ่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆ และพูด พ่อเป็นพ่อของทุกคน

เป็นลูกๆ ผู้เป็นแม่และกุมารี่ที่ต้องไปและให้คำบรรยาย ลูกเรียกว่าบราห์มาและกุมารี่ พวกเขาได้จัดเมลาที่ใหญ่โตมากสำหรับจากัดอัมบา ดังนั้นเธอต้องเคยทำงานรับใช้บางอย่างมาก่อนที่จะจากไป ลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่พวกเขา ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้มากมายที่นั่น ลูกๆ ที่มีค่าต้องงานรับใช้จะรับใช้ด้วยตนเองโดยอัตโนมัติ ผู้ที่กระทำโดยไม่ต้องร้องขอเรียกว่าเทพ ไปแต่เช้าตรู่แล้วกลับมาในเวลากลางคืน ลูกจำเป็นต้องมีความกล้าหาญที่จะทำงานรับใช้ มีลูกที่ดีๆ จำนวนมากมายแต่พวกเขานั้นมีพื้นฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง อุปสรรคมากมายเกิดขึ้นกับผู้ที่เราได้ยงสาในไฟบุษยัญของความรู้อันสูงล้ำนี้ ลูกสามารถที่จะเห็นสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ หากลูกต้องการประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ และแล้วให้คงปรากฏตัวอยู่ในงานรับใช้ ทำตามศรัทธา ใช้ หากลูกมีแม่และพ่อทางโลก ลูกต้องดูแลพวกเขาแต่พร้อมกันกับสิ่งนั้นทำงานรับใช้นี้ ผู้คนมากมายไปที่วัดของอัมบาในบอมเบย์ ลูกสามารถที่จะไปที่นั่นและทำงานรับใช้ ใช้ แม้กระทั่งรัฐบาลนั้นก็เตรียมการที่ให้การครองชีพแก่ผู้ที่ทำงานรับใช้ในวิธีนี้ ถึงแม้ว่าบางจะปรากฏให้เห็นว่าไม่เข้าใจสิ่งใดเลยก็ตาม ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพราะใครคนใดคนหนึ่งก็จะปรากฏตัวขึ้น ศัลยแพทย์มากมายเป็นที่ต้องการ ลูกคือไม่ทำสำหรับคนตาบอด มึงงานรับใช้ที่ใหญ่หลวงสำหรับลูกๆ ที่จะทำ ลูกไม่ควรที่จะมีความอยากปรารถนาที่จะร้องขอเงินทองจากใคร ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตา ลูกๆ ของพ่อที่เต็มไปด้วยความเมตตาก็เต็มไปด้วยความเมตตาด้วย ผู้ที่แสดงหนทางแก่ผู้คนมากมายจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง มีลูกๆ มากมายที่รับฟังแต่ทันทีที่พวกเขาจากที่นั่นไปพวกเขาก็ลืมทุกสิ่ง ทุกคนเข้าถึงสิ่งนี้ตามลำดับกันไป ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่ดีมากในสิ่งนี้ ลูกได้รับโชคของอาณาจักรของลูกถึง 21 ชาตเกิด นั่นไม่ใช่เรื่องเล็กๆ! แม้แต่ผู้คนของรัฐสภาก็พูดว่า: เป็นการเสียเวลาที่จะนอน พ่อพูดเช่นกันว่า: ให้กลายเป็นผู้เอาชนะการนอน ทหารายได้แม้กระทั่งเวลากลางคืน เมื่อใครบางคนจากร่างก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าเขามีบทบาทมากเท่านั้นที่จะเล่นในละคร ลูกๆ ที่พิเศษอย่างมากได้มาที่นี้ พวกเขาหลั่งน้ำตามากมายและเสียใจที่หลัง พวกเขาพูดว่า: ฉันไม่ได้ทำงานรับใช้ใดๆ ฉันไม่ได้รับฟังพ่อ มีลูกๆ หลายประเภท บาบาก็ให้หิมิตแก่พวกเขาและพูดว่า: ลูกเคยได้รับการบอกอย่างมากให้ทำงานรับใช้และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูกเอง ลูกไม่ได้ทำสิ่งใดและเวลานี้ลูกกำลังร้องไห้ พวกเขานั้นแม้กระทั่งร้องไห้เบื้องหน้าดรามราชและมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ ในเมื่อการสอบนั้นได้เกิดขึ้นแล้วและผลลัพธ์ก็ออกมาแล้วจะมีประโยชน์ใดที่จะร้องไห้เล่า? เวลานี้ผู้เป็นที่รักได้มาเพื่อพาลูกๆ ผู้เป็นคู่รักกลับไป พ่อพูดว่า: มาและพ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดินีของโลก ผู้ที่ทำความเพียรพยายามจะกลายเป็นสิ่งนี้ ดวงดาวนั้นตามลำดับกันไปด้วย บ้างก็ส่องแสงอย่างมาก เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม บนเพดานคืออนุสรณ์ของผลลัพธ์ของลูกในเวลาสุดท้าย เวลานี้มีเงามืด ขณะที่กำลังเคลื่อนไป ลูกมีประสบการณ์ของเคราะห์ร้าย และดังนั้นลูกจึงไม่สามารถที่จะออกมาจากพายุได้ มีเงามืดและลูกก็ล้มลง หลายคนก็มีประสบการณ์ของเคราะห์ร้ายเช่นนั้น เคราะห์ร้ายก็ทำให้ลูกลืมแม่และพ่อด้วยเช่นกัน ไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์เพียบพร้อม มายากกลับมาเต็มไปด้วยพลังและต่อสู้กับผู้เต็มไปด้วยพลังอำนาจ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นโยคีพเนจรและรับใช้ทุกคน อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ประเภทใดก็ตามด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก
2. อยู่อย่างตื่นตัวในเวลากลางคืนและหารายได้ กลายเป็นผู้เอาชนะการนอนหลับ ไม่ว่าสถานการณ์นั้นจะเป็นเช่นไรก็ตามอย่างแนนอนที่ลูกต้องศึกษามูรลี

พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนแปลงสันสการ์ที่มีขีดจำกัดชั่วคราวของลูกด้วยสันสการ์ที่คงอยู่ตลอดไปของลูกและกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และผู้ประทานพร

สันสการ์ที่มีขีดจำกัดและชั่วคราว ทำให้ลูกพูดและกระทำขัดกับความปรารถนาของลูกและแล้วลูกพูดว่า “สิ่งนั้นไม่ใช่เจตนาของฉัน สิ่งนั้นไม่ใช่เป้าหมายของฉัน แต่มันได้เกิดขึ้น” บ้างพูดว่า “ฉันไม่ได้โกรธแต่ฉันสันสการ์ของการพูดของฉันเป็นเช่นนั้น” ดังนั้นสันสการ์ที่ชั่วคราวและมีขีดจำกัดเหล่านั้นบังคับลูกเวลานี้จึงเปลี่ยนสันสการ์เหล่านั้นด้วยสันสการ์ที่คงอยู่ตลอดไปของลูก สันสการ์ดั้งเดิมของดวงวิญญาณเป็นสันสการ์ที่สมบูรณ์พร้อม เป็นผู้ประทานพรและเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่เสมอ

คติพจน์: การเอาชนะภูเขาของสถานการณ์ที่แปรปรวน โดยการทำความเพียรพยายามด้วยสภาพที่โอบยบินคือการ
เป็นโยคีที่โอบยบิน

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกมีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำเกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นลูกจึงต้องให้การท้าทายว่า ลูกคือ ชีพชัคติ
- คำถาม:** ลูกๆกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจุดหมายปลายทางที่สูงสุดอันใด
- คำตอบ:** การอยู่ในการจดจําระลึกถึงอยู่เสมอเป็นจุดหมายปลายทางที่สูงสุด ด้วยการจดจําระลึกถึงเท่านั้นที่ความทุกข์ทรมานจากกรรมของลูกจะได้รับการสะสาง และลูกก็จะไปถึงสภาพคาร์มาที่ตื้นเขินป้องกันกรรม ลูกๆพูดกับแม่และพ่อผู้ที่ลูกๆได้รับความสุขอันไร้ขีดจำกัดจากพวกท่านว่า บาบา เราลืมนี่จะจดจําท่าน นี่คือการมหัสจรรย์ หากลูกๆทำความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะอยู่ในสำนักดวงวิญญาณ ลูกๆจะไม่ลืมบาบา
- เพลง:** ใครสร้างการการเล่นนี้ขึ้นมาและซ่อนตัวไป

โอมชานติ พระเจ้าพูด ลูกๆ รู้จักพ่อ พระเจ้า เวลานี้พ่อได้ทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ลูกมาเพื่อที่จะได้รู้จักพ่อจากพ่อผู้นี้และเหตุนี้เองลูกจึงถูกเรียกว่าผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ลูกรู้ว่าจริงแล้วลูกเป็นดวงวิญญาณและท่านเป็นพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณ แม้ว่าผู้คนจะคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแต่ก็ไม่มีใครรู้จักดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อพ่อมาด้วยตัวท่านเองและสร้างลูกๆขึ้นมา แล้วให้คำแนะนำตนเองแก่ลูกๆเท่านั้นที่ลูกๆจึงได้รู้จักท่าน พ่อต้องแนะนำตนเอง ท่านเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านมาพบหน้าลูกๆที่นี่ แล้วพูดว่า ลูกคือดวงวิญญาณและพ่อคือพ่อสูงสุดของลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกมีศรัทธา นี่เป็นเรื่องธรรมดา แน่หนอนว่าต้องมีพ่อของดวงวิญญาณ มีเพลงร้องว่า ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดแยกจากกันมาเป็นเวลายาวนาน ลูกๆ เท่านั้นรู้จักพ่อ หลังจากห้าพันปีพ่อได้มาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อลูกทุกคนกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า มีแต่ความทุกข์และไม่มีแม่แต่ดวงวิญญาณเดียวที่เชื่อในพระเจ้า พ่อจึงมา ท่านทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าแล้วก็ซ่อนตัวออกไป จากนั้นก็ไม่มีใครรู้จักพ่อ เวลานี้ลูกมีศรัทธาต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกๆทำ แม้ว่าลูกๆอาจกำลังนั่งอยู่ที่นั่นเป็นการส่วนตัว และรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์กำลังทำให้ลูกกลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์จากที่เป็นมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ แต่ไม่ใช่ว่าทุกคนจะมีศรัทธาที่เต็มเปี่ยม ที่นี้มีเพียงภาพลักษณ์ของเหล่าเทพเท่านั้น พวกเขาเองไม่ได้อยู่ที่นั่น นอกจากลูกๆบราห์มินแล้วก็ไม่มีมนุษย์คนใดที่จะรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อดวงวิญญาณพูดว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาก็จะไม่รู้จักทั้งดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด ลูกๆรู้ว่าไม่มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวที่พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ และพิจารณาว่าพระเจ้าเป็นพ่อของเขาได้อย่างถูกต้องแม่นยำ อย่างไรก็ตาม ใครอาจจะให้การท้าทายนี้ ลูกๆชัคติคือผู้ที่ให้การท้าทายนี้ แต่ลูกๆยังคงไม่ได้เอาพลังที่ลูกควรจะได้รับไป ชีพชัคติมีชื่อเสียงมาก จากดอัมบายังเป็นชีพชัคติด้วยเช่นกัน เวลานี้หัวหน้าจากทุกศาสนาได้มารวมการประชุมและลูกต้องอธิบายให้แก่พวกเขาด้วย พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ลูกต้องกลับมามีสำนักดวงวิญญาณ ลูกคือดวงวิญญาณและลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของตนจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกไม่มีศรัทธาและมีความสงสัยเนิ่นนานเพียงใด ลูกก็จะไม่สามารถรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ แม้แต่ลูกที่ดีๆก็จะประสบกับพายุของมายาขณะเคลื่อนไหวไปแล้วก็ล้มลง จากที่เคยมีสติปัญญาเปี่ยมด้วยศรัทธา พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่มีความสงสัยอยู่ในสติปัญญา ไม่นานแล้ว ลูกๆก็จะไม่เคยมีความสงสัยอยู่ในสติปัญญาว่าบางคนเป็นพ่อของลูกหรือไม่ ที่นี้ สิ่งนี้เป็นความมหัศจรรย์ พวกเขาพูดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นพ่อของเราทุกดวงวิญญาณ ท่านกำลังสอนเราแต่กระนั้นเราก็กินพ่อ ท่านอธิบายทุกวันอย่างต่อเนื่องว่า ลูกๆ จงจดจําพ่อของลูกแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกมีบาปมากมายจากหลายๆชาติเกิดอยู่บนศีรษะ ลูกๆรู้ว่ามาแม่และบาบา ผู้ที่ลูกเรียกว่าสรัสวตีและบราห์มานั้นเป็นอันดับหนึ่ง พวกเขาเองพูดว่า เรามีโยคะอย่างมากและทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย แต่บาปจากหลายชาติเกิดก็ยังไม่ได้ถูกกำจัด มีความทุกข์ทรมานบางประการที่จะได้รับการสะสาง ในเวลาสุดท้าย ลูกๆจะไปถึงสภาพคาร์มาที่ตื้นเขินของตนเองและจะเป็นอิสระจากความทุกข์ทรมานนี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม มายาเองก็ยิ่งทรงพลังมิใช่น้อยเช่นกัน ทั้งสองต่างเป็นผู้ทรงอำนาจ มายา ราวกับทำให้มนุษย์ทั้งหลายไม่บริสุทธิ์ พวกเขาร้องเพลงว่า โอ! ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! พวกเขาปรบมืออย่างต่อเนื่อง ดังนั้นแน่อนว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ แต่พวกเขากลับไม่คิดว่าตนเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ แน่อนว่าลูกต้องอธิบายว่าเวลานี้โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์ ลูกจะไม่เรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์เช่นนี้ในโลกที่บริสุทธิ์ ที่นั่น เมื่อเคยมีเพียงศาสนาเดียว บาร์ตจึงมีความสุขมาก เวลานี้ลูกๆรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านรู้เกี่ยวกับความลับทั้งหมดของพระเวทและ คัมภีร์ต่างๆ ท่านกำลังสอนเราด้วยตัวท่านเอง แต่บางคนกลับลืมนี่ว่าดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนอยู่ ลืมว่าพ่อ

อันไร้ขีดจำกัดกำลังสอนพวกเขา ความซาบซึ้งนั้นไม่ได้ขึ้นสูง เมื่อลูกกลับไปจากที่นี่ ความซาบซึ้งนั้นก็หายไปอย่างสิ้นเชิง ยากที่ใครจะทำความเพียรพยายามได้อย่างถูกต้องแม่นยำ มายาทรงพลังมาก สำนักที่เป็นร่างคืออันดับหนึ่ง บาบออธิบายแล้วว่า จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เราคือดวงวิญญาณและแสดงการกระทำผ่านร่างกายเหล่านี้ ลูกต้องไม่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์จากที่เป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ จงจดจำพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า อย่างไรก็ตาม ลูกๆที่ดีหลายคนไม่จดจำพ่อและพวกเขาก็ไม่พูดความจริง ชาร์ทที่พวกเขาเขียนส่งมาให้บาบานั้นก็ยิ่งโกหกอีกด้วย พวกเขาไม่ได้เขียนชาร์ทที่ซื่อสัตย์ บาบพูดว่า จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณจบสิ้น 84 ชาติเกิดแล้วและเวลานี้กำลังจะไปหาบาบา จงตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำบาบาแล้วความซาบซึ้งนั้นจะคงอยู่ตลอดทั้งวัน เมื่อผู้คนหารายได้ พวกเขาจะมีความซาบซึ้งว่าตนหารายได้มากมายเพียงใดในวันนั้น นี่ก็ยิ่งเป็นธุรกิจด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกจึงควรทำความเพียรพยายามอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ บาบบอกลูกเกี่ยวกับประสบการณ์ของท่านเองว่าท่านทำความเพียรพยายามมากเพียงไร ลูกต้องตื่นแต่เช้าตรู่และพูดกับตนเองว่า เวลานั้นบทบาทของเราจบลงแล้ว และเรากำลังจะกลับไปแล้วก็จะปกครองอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิด บาบาสเนหวน นารักและมหัศจรรย์เหลือเกิน ไม่มีมนุษย์คนใดรู้จักพ่อเช่นนั้น พ่อมาทำให้ลูกๆสูงเสียดยิ่งกว่าตัวท่านเอง แต่กระนั้นลูกบางคนกลับพูดว่า พ่ออยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และดึงท่านลงมาต่ำยิ่งกว่าตนเอง เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกไม่มีความสุข พ่อทำให้ลูกๆกลายเป็นนายของบราห์มันและของโลก แล้วลูกก็พูดว่า พ่อพ่อของลูกอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! สิ่งนี้ก็ยังเป็นการละเล่นที่อยู่ในละครด้วย เวลานั้นพ่อกำลังให้คำสั่งแก่ลูกๆเพื่อที่จะอธิบาย ลักษณะและนารายณ์ ผู้เป็นเทพคนแรกนั้นเคยมีสติปัญญาที่ทรงอำนาจร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่พวกเขาก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป ดุสรี มีความแตกต่างมากมายเพียงไร เริ่มแรกบาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก ไม่มีมนุษย์คนใดมีความรู้นี้ ลูกๆไร้พละกำลัง เพราะมีสำนักที่เป็นร่างอย่างมากมาย ผู้ที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณควรจะมีคุณธรรม พ่อให้คำสั่งแก่ลูกๆว่า จงทำลายพวกเขาด้วยวิธีนี้ ไม่มีใครรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร หรือดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ลูกรู้ว่าเราดวงวิญญาณเป็นจุด และพ่อของเรา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดก็ยังเป็นจุดด้วยเช่นกัน ท่านเต็มไปด้วยความรู้และเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย เราดวงวิญญาณเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดพูดว่า พ่อยังมีบทบาทด้วยเช่นกัน พ่อมาและทำให้ลูกทุกคนมีความสุข จากนั้นพ่อก็ไปนั่งอยู่ในดินแดนนิพพาน เมื่อผู้คนแก่เฒ่า พวกเขาก็จะปลดเกษียณ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น การปลดเกษียณหมายถึงการไปสู่ดินแดนเหนือเสียง พวกเขาไม่ได้นั่งเหนือเสียง เวลานั้น ทุกคนอยู่ในสภาพปลดเกษียณ เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่เหนือเสียง แต่ผู้คนไม่รู้เกี่ยวกับสถานที่นั้น ในหมู่ลูกๆเช่นกัน ลูกบางคนเท่านั้นที่จะมีสิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญา มีสำนักที่เป็นร่างอย่างมากมาย ลูกไม่ได้ทำตามพ่อ มายาก็ยังทรงพลังมากอีกด้วย ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่มีกับพ่อ ลูกยังลืมสิ่งนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าอีกด้วย หลังจากเป็นของพ่อแล้ว ลูกควรจดจำท่านอย่างเต็มที่ ลูกๆ พูดว่า บาบ ลูกลืมที่จะจดจำท่านซ้ำแล้วซ้ำเล่า โอ จริงๆหรือ! ลูกลืมที่จะจดจำแม่และพ่อ! จุดหมายปลายทางคือการอยู่ในการจดจำระลึกลึกลงอยู่เสมอ ลูกลืมแม่และพ่อผู้ที่ลูกกำลังจะรับสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน! นี่เป็นความมหัศจรรย์! แม่และพ่อคือผู้เดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือแม่และพ่อของลูกๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ลึกล้ำอย่างมาก บางคนคิดว่าจำกัดอัมบาเป็นแม่ แต่เปล่าเลย เธอเป็นผู้ที่มีตัวตน ลูกเคยร้องเพลงถึงผู้เดียวที่ไร้ตัวตนว่า ท่านคือแม่และพ่อ บาบไม่ได้บอกสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดให้แก่ลูกในตอนต้น ในแต่ละวัน ลูกจะได้ฟังสิ่งที่ลึกล้ำ หากลูกอธิบายเรื่องใดไม่ได้ จงบอกพวกเขาว่า บาบายังไม่ได้อธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่เรา แล้วเราจะถามท่านให้ ในแต่ละวันลูกจะได้รับประเด็นใหม่มากมาย ความรู้แสนกว้างใหญ่ ผู้ที่จะเข้าใจก็จะเข้าใจ บางคนรู้สึกเหนื่อยล้าขณะศึกษาเล่าเรียน พวกเขาเขียนถึงบาบว่า ลูกเรียนต่อไปไม่ได้แล้วที่นี้ ลูกเบื่อ! พวกเขาเบื่อแล้วก็หยุดเรียน เมื่อพวกเขายุ่งเกี่ยวกับบิเลส พวกเขาก็หยุดเรียน การศึกษานี้จะดำเนินไปได้ด้วยการถือพรหมจรรย์เท่านั้น หากลูกไม่ถือพรหมจรรย์ ลูกก็ไม่สามารถซึมซับสิ่งใดได้ ลูกจะบอกผู้อื่นไม่ได้ว่าตนหาคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สติปัญญาจะถูกลิดออก จุดหมายปลายทางสูงมาก ชันยาสซีทั้งศาสนาของการครองเรือนแล้วหนีไป พวกเขาถือหฺรโยคีชันยาสซี ในขณะที่นี่คือราชาโยคะ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ หฺรโยคีสอนราชาโยคะไม่ได้ ลูกยังไม่ได้เรียนรู้ศิลปะของการอธิบายสิ่งนี้อย่างเต็มที่ ของพวกเขาคือการสละละทิ้งแบบหฺรโยคะ พวกเขาไม่สามารถทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ได้ ของลูกคือการสละละทิ้งที่ไร้ขีดจำกัดขณะที่ของพวกเขาคือการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัด สติปัญญาของลูกรู้ว่าเวลานี้ 84 ชาติเกิดของลูกจบลงแล้ว เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ลูกมีการสละละทิ้งที่ไร้ขีดจำกัดนี้อยู่ในสติปัญญา ของพวกเขาคือหฺรโยคะ การสละละทิ้งการกระทำ ของลูกคือราชาโยคะและคาร์มาโยคะซึ่งพระเจ้ากำลังสอนลูก เวลานั้นลูกอธิบายได้อย่างดีมากกว่า นั่นคือหฺรโยคะ และนี่คือราชาโยคะ ไม่มีใครเข้าใจเกี่ยวกับชีวา เช่นเดียวกับที่ดวงวิญญาณเป็นจุด ชีวาก็ยังเป็นจุดด้วยเช่นกัน สัญลักษณ์ที่เป็นจุดถูกแต้มลงบนหน้าผาก จุดนั้นจะไม่ถูกแต้มลงบนที่อื่น จุด (ติลัค) ถูกแต้มไว้ที่หน้าผากเท่านั้น นั่นคือสถานที่ที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ แต่ไม่มีใครรู้เรื่องนี้ ดวงวิญญาณที่แสนเล็กเช่นนั้นไม่มีบทบาทอันไม่

สูญสลายของ 84 ชาติเกิดกำหนดไว้แล้วอยู่ภายใน เหล่านี้เป็นประเด็นที่ลึกซึ้งมาก ผู้อื่นไม่รู้วิธีที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ ลูกต้องอธิบายความจริง เช่นเดียวกับที่ดวงวิญญาณเป็นจุด ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นจุดด้วยเช่นกัน หากดวงวิญญาณอื่นเข้าไปในร่างกาย ดวงวิญญาณนั้นก็จะมาบังถัดจากดวงวิญญาณนี้ เมื่อดวงวิญญาณที่จากไปแล้วถูกปลุกเรียกเข้ามาในร่างกายของพราหมณ์ ดวงวิญญาณนั้นจะมาและพูดว่า มันไปเกิดแล้วในสถานที่นั้นๆ แล้วดวงวิญญาณนั้นจะมานั่งที่ไหนเล่า จะนั่งอยู่ในศีรษะของเขาหรือ เขา(พราหมณ์ผู้นั้น)มีดวงวิญญาณของตนอยู่แล้ว พ่อพูดว่า พ่อก็ยังเป็นจุดด้วยเช่นกัน พ่อถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คำสรรเสริญของท่านยิ่งใหญ่ ใครที่ร้องสรรเสริญว่า ขอคารวะต่อชีวา ดวงวิญญาณ ซาลิแกรม ดังนั้น แน่แน่นอนว่าดวงวิญญาณเป็นอีกเรื่องหนึ่ง โลกไม่รู้เรื่องเหล่านี้ ลูกรู้ว่า ท่านมีชื่อเดียวเท่านั้นคือ ชีวา ลูกจะพูดกับบราห์มา วิษณุและชางก้าว่า “ขอคารวะต่อพรหมเทพ ขอคารวะต่อวิษณุเทพ” ในขณะที่ลูกจะพูดกับท่านว่า “ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา” ดังนั้น ชีวาจึงสูงกว่า ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ นี่คือเวลาที่ลูกมีความรู้นี้ ชาติเกิดนี้ของลูกมีค่าอย่างยิ่งเพชร เหล่าเทพมีประสบการณ์กับรางวัลของตนเท่านั้น พ่อผู้นั้นที่ให้รางวัลแก่ลูกๆ แสรมหัทศวรรย์ ลูกควรมีความนับถืออย่างมากต่อพ่อเหนือโลกผู้นี้ โยคะสติปัญญาของลูกไม่ควรเชื่อมโยงกับบราห์มา แต่ให้เชื่อมโยงกับผู้เดียวนั้น พ่อผู้นั้นกำลังสอนลูกๆ ผ่านผู้นี้ ท่านยืมร่างกายนี้มาใช้ ท่านเป็นแขกที่แสนยิ่งใหญ่ของโลกนี้ ชีพบาบามาจากดินแดนสูงสุด ท่านเป็นแขกคนสำคัญของบารัต ท่านมาจากที่ไหน พวกเขาให้เกียรติรัฐมนตรีเหล่านั้นๆ มากเหลือเกินแขกคนสำคัญนั้นมาในรูปแบบที่แฝงตัวเพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงตื่นแต่เช้าตรู่ นั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงและสะสมรายได้ จงพูดกับตนเอง อยู่ในสำนักดวงวิญญาณ
2. จงศึกษาเล่าเรียนและสอนราชาโยคะและคาร์มาโยคะให้แก่ผู้อื่น อย่ารู้สึกเบื่อหน่ายแล้วหยุดเรียน แน่แน่นอนว่าจงมีความ นับถือต่อพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกที่ยิ่งใหญ่ด้วยทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นเดียวกันกับของพ่อ การมีทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดหมายถึงการมีทัศนคติของการให้คุณประโยชน์สำหรับทุกดวงวิญญาณ นี่คือการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกที่ยิ่งใหญ่ ขอให้ทัศนคติของการให้คุณประโยชน์ของลูกไม่ใช่เป็นเพียงสำหรับตนเองเท่านั้นหรือสำหรับจำนวนดวงวิญญาณที่มีขีดจำกัดที่ลูกเป็นเครื่องมือให้กับเขาเท่านั้น แต่สำหรับทุกคน ผู้ที่ก้าวหน้าไปอย่างเป็นสุขด้วยความพอใจในการบรรลุผลของพวกเขาคือผู้ให้คุณประโยชน์แก่ตนเอง อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่มีทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดและอยู่อย่างไม่วางใจในการทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดกล่าวได้ว่าเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกที่ยิ่งใหญ่เช่นเดียวกับพ่อ

คติพจน์: ผู้ที่อยู่ในความสงบใจในคำสรรเสริญและคำประณาม การดูถูกดูหมิ่นและความเคารพ คุณประโยชน์และการสูญเสียกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณโยคี

*** โอม ขานติ ***

คุณสมบัติพิเศษของชีวิตที่เต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดคือการเป็นอิสระจากความทุกข์และอยู่อย่างมีความสุข

วันนี้ บัพดาตา มหาสมุทรแห่งความรักกำลังมองดูดวงวิญญาณที่เป็นตัวแทนความรักของท่าน ความรักของพระเจ้าหลอมรวมอยู่ในหัวใจของแต่ละคน ความรักของพระเจ้านี้ได้มาในชาติเกิดเดิยวนี้เท่านั้น ลูกได้รับความรักจากดวงวิญญาณเทพและดวงวิญญาณธรรมดามาเป็นเวลา 83 ชาติเกิด ลองคิดถึงเรื่องนี้ จดจำสิ่งนี้ ผ่านไปทั้งวงจร ลูกคือผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองใช่หรือไม่? แล้วลูกได้วนไปทั้งวงจรในหนึ่งวินาทีหรือไม่? ลูกได้รับความรักของพระเจ้าใน 83 ชาติเกิดหรือไม่? ลูกไม่ได้รับ เพียงแค่ชาตินี้ชาติเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบกันที่ลูกได้รับความรักของพระเจ้า ดังนั้นเวลานี้ลูกรู้ถึงความแตกต่างแล้ว มีความแตกต่างอย่างมากกระหว่างความรักจากดวงวิญญาณกับความรักจากพระเจ้า ความรักจากดวงวิญญาณธรรมดาพาลูกไปที่ไหน? ลูกได้รับอะไร? ลูกเคยมีประสบการณ์นี้แล้วใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตาม ความรักของพระเจ้าจะพาลูกไปที่ไหน? ไปสู่บ้านที่แสนหวานของลูกและอาณาจักรที่แสนหวานของลูก ความรักต่อดวงวิญญาณมนุษย์ทำให้ลูกสูญเสียโชคของอาณาจักรของลูก ในขณะที่ความรักของพระเจ้าทำให้ลูกได้รับโชคของอาณาจักรและนั่นก็เช่นกันในชาติเกิดนี้ มันไม่ใช่ว่าลูกกำลังเคลื่อนไปบนพื้นฐานของอนาคต ไม่ มันคือในเวลานี้ที่ลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลจากพระเจ้าโดยตรง เมื่อเทียบกับปัจจุบัน อนาคตไม่มีอะไรเลย ลูกร้องเพลงเกี่ยวกับสิ่งที่จะมีและสิ่งที่จะไม่มีในสวรรค์ เพลงเกี่ยวกับปัจจุบันคือเพลงอะไร? ลูกได้รับในสิ่งที่ลูกต้องได้รับแล้ว หรือลูกยังต้องให้ได้มาซึ่งสิ่งนั้น ลูกได้มาแล้ว พันดาไฟได้มาแล้วหรือยัง? มีอนุสรณ์ของโกปืออยู่ อนุสรณ์ของเวลาปัจจุบันคือ ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปในคลังสมบัติของบราห์มิน ไม่ใช่ในคลังสมบัติของเทพ แต่ในคลังสมบัติของบราห์มิน ดังนั้นลูกเป็นบราห์มินในปัจจุบันใช่หรือไม่? ลูกสัมผัสได้ว่าไม่มีสิ่งใดขาดหายไปหรือไม่? เช่นที่การได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดนี้ไม่สูญสลาย ไม่ใช่สิ่งชั่วคราว ดังนั้นผู้ที่ได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดในชีวิตของเขาจะมีคุณสมบัติพิเศษอะไร? หากใครบางคนมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดและไม่ขาดการบรรลุผลแม้แต่สิ่งเดียว แล้วคุณสมบัติพิเศษอะไรที่จะมองเห็นได้ในกิจกรรมของเขาและบนใบหน้าของเขา? เขาจะมีความสุขและความสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นเกิดอะไรขึ้น ผู้ที่ได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดย่อมไม่ทิ้งความสุขของเขาไป เมื่อใดก็ตามที่ลูกไม่มีความสุข ให้ตรวจสอบว่าลูกกำลังประสบกับการขาดการบรรลุผลหรือลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด

วันนี้ บัพดาตามองเห็นศูนย์ต่างๆและศูนย์ย่อยมากมายหลายแห่ง ไม่ใช่ในต่างแดนแต่ในดินแดนนี้ ส่วนใหญ่ในศูนย์งานรับใช้จะมีผู้รับใช้ ดังนั้นวันนี้ขณะที่ท้องทั่วรีไปตามศูนย์ต่างๆ บาบามองเห็นทั้งผู้รับใช้และสถานที่ที่รับใช้ ในแต่ละสถานที่ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก บาบาตรวจสอบผู้รับใช้แต่ละคนเพื่อดูว่าทุกคนมีความสุขมากแค่ไหนในขณะที่ทำงานรับใช้ด้วยร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินสมบัติ ตลอดจนความสัมพันธ์และการติดต่อของเขา เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งพิเศษใช้ไหม? แล้วบาบาเห็นอะไร?

อย่างไรก็ตามร่างกายของทุกคนก็ต้องแก่ชราอยู่ดีไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในวัยเยาว์หรือคนแก่ชรา อันที่จริงบางครั้งคนที่อายุน้อยกว่าก็อ่อนแอกว่าคนที่แก่กว่าเสียอีก แม้ว่าความเจ็บป่วยของพวกเขาก็จะร้ายแรง แต่ความรู้สึกไม่สบายหรือความคิดที่ว่า“ฉันอ่อนแอ ฉันป่วย”ก็เพิ่มความเจ็บป่วยมากขึ้น เพราะร่างกายส่งผลกระทบต่อจิตใจ ดังนั้นลูกจึงป่วยเป็นสองเท่า และเนื่องจากการป่วยเป็นสองเท่าทั้งทางร่างกายและจิตใจ แทนที่จะอยู่อย่างมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ลูกกลับมีจิตสำนึกที่เจ็บป่วยซ้ำแล้วซ้ำเล่า แล้วบาบาเห็นอะไร? ท่านเห็นว่าในร่างกายส่วนใหญ่ของพวกเขามีความสุข 50% ป่วยสองเท่า และ 50% ป่วยเท่าเดียว อย่างไรก็ตามอะไรที่ควรเกิดขึ้น? ลูกต้องไม่มีความคิดเรื่องความเจ็บป่วยอยู่ในจิตใจและคิดว่า “ฉันป่วย ฉันไม่สบาย” แล้วเกิดอะไรขึ้นมาแทน? ลูกทำให้ความคิดนี้หนักแน่นว่า “ฉันป่วย แล้วบางครั้งก็ไม่ได้มีความสุขปวดใจๆ แต่เนื่องจากจิตใจไม่มีความสุข บางคนก็หาข้ออ้างว่า “ฉันปวดหลัง” ส่วนใหญ่มีอาการปวดขาหรือไม่ได้ปวดหลัง พวกเขามักจะบอกว่าปวดหลังอยู่เสมอแม้จะไม่มีอาการปวดใจก็ตาม!! ลูกจะตรวจสอบสิ่งนี้ได้อย่างไร? หมอมีเทอร์โมมิเตอร์วัดอุณหภูมิที่เขาสามารถตรวจว่าลูกมีการปวดหลังจริงหรือไม่? ไปเอ็กซเรย์, ทำสิ่งนี้ ฯลฯ ซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม แล้วบาบาเห็นอะไร? บาบากล่าวเกี่ยวกับร่างกาย เห็นผู้รับใช้มากมายเช่นนี้ ลูกทุกคนเป็นผู้รับใช้ อย่าคิดว่าสิ่งนี้ใช้ได้กับครูเท่านั้น ไม่เลย ลูกทุกคนที่ครองเรือนก็เป็นผู้รับใช้เช่นกันใช่หรือไม่? หรือเพียงผู้ที่อยู่ในศูนย์เท่านั้นที่เป็นผู้รับใช้? ลูกทั้งหมดที่อาศัยอยู่ใน

ครัวเรือนก็เป็นผู้รับใช้เช่นกัน บางครั้งบาบาจะทัวร์รอบๆบ้านของคุณและเห็นว่าลูกนอนอย่างไร ลูกตื่นอย่างไร ไม่ว่าลูกจะมีเตียงคู่หรือเตียงเดี่ยวก็ตาม อัจชะ ตอนนี้บาบากำลังพูดถึงการท่องหัวใจในวันนี้

ตามเวลาในปัจจุบัน อย่าคิดว่าการกินยาเป็นเรื่องใหญ่ เพราะปัจจุบันผลไม้ที่มีพลังมากที่สุดของยุคเหล็กคือยา ดุสียาทั้งหลายมีสีสันมาก! นี่เป็นผลไม้สุดท้ายของยุคเหล็กที่ลูกควรรับประทานด้วยความรัก เมื่อลูกรับประทานยา ไม่จำเป็นจะต้องเตือนลูกถึงความเจ็บป่วย หากลูกรับประทานยาภายใต้การถูกบังคับ แล้วยาที่ต้องกินเพราะถูกบังคับนั้นจะเตือนลูกถึงความเจ็บป่วยของลูก ในขณะที่ถ้าลูกรับประทานยาด้วยจิตสำนึกที่จะรับประทานยานั้นเพื่อเพิ่มพลังให้กับร่างกายของลูก ยาจะไม่เตือนลูกถึงความเจ็บป่วยของลูก ถ้าลูกคิดว่ามันจะทำให้ลูกมีความสุข ถ้าเช่นนั้น ด้วยยานั้นลูกจะหายดี เป็นปกติภายในสองหรือสามวัน ทุกวันนี้มีแพชั่นใหม่ๆเกิดขึ้นมากมาย ในยุคเหล็กสิ่งประดิษฐ์คิดค้นมากที่สุดคือยาและการรักษาที่แตกต่างกัน วันนี้มีการบำบัดนี้และพรุ่งนี้จะมีการบำบัดนั้น และดังนั้นนี่จึงเป็นผลไม้ที่ทรงพลังที่สุดของยุคยุคเหล็ก ดังนั้นอย่าได้กลัว แต่อย่ารับประทานยาในขณะที่มีจิตสำนึกของยาหรือจิตสำนึกของความเจ็บป่วย ดังนั้นจะมีความเจ็บป่วยของร่างกายอย่างแน่นอน นั่นไม่ใช่เรื่องใหม่ ดังนั้นอย่าได้กลัวโรคภัยไข้เจ็บใดๆ เมื่อมันมากก็ให้ผลไม้บางอย่างกับมันแล้วกล่าวลาจากมันไป อัจชะ นี่เป็นผลลัพธ์ในแง่ของร่างกาย แล้วบาบาเห็นอะไรอีก?

จิตใจ บาบาเห็นอะไรเกี่ยวกับจิตใจ? บาบาเห็นชาวดีว่า โดยส่วนใหญ่แล้วผู้รับใช้แต่ละคนมีความรักต่อบาบาเป็นอย่างมากและมีความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้เป็นอย่างมาก ละโว้ 25% ที่อาจเคลื่อนไปภายใต้การบีบบังคับ บาบามองเห็นทั้งสองประเด็นนี้ในจิตใจของคุณส่วนใหญ่ บาบายังเห็นอีกด้วยว่า เนื่องจากมีความรักต่อพ่อ ลูกจึงให้ความใส่ใจอย่างมากกับการนั่งในสภาพที่ทรงพลังในการจดจำระลึกถึง ความก้าวหน้า และการทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตามแล้วเกมอะไรที่เกิดขึ้น? แม้ว่าลูกต้องการที่จะนั่งอยู่บนที่นั่งของการจดจำระลึกถึงเป็นอย่างดี แต่ลูกก็คงอยู่ได้เพียงช่วงเวลาสั้นๆเท่านั้น แล้วลูกก็เริ่มอยู่ไม่สุขและกระสับกระส่าย เช่นเดียวกับที่เด็กเล็กๆ จะเริ่มกระสับกระส่ายอย่างแน่นอนหากปล่อยให้พวกเขา นั่งบนเบาะเป็นเวลานานๆ ดังนั้นเช่นกัน หากจิตใจของคุณไม่อยู่ภายใต้การควบคุม หากมันไม่เป็นระเบียบ ลูกก็จะนั่งดีๆได้ในช่วงเวลาสั้นๆเท่านั้น ลูกก้าวหน้าไปและทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน แต่บางครั้งลูกก็แฉะแฉะ(set) และบางครั้งลูกก็ขุ่นมัวไม่พอใจ(upset) อะไรคือสาเหตุของสิ่งนั้น? ลูกปรารถนาที่จะแฉะแฉะ(set) แล้วทำไมลูกถึงกลับมาขุ่นมัวไม่พอใจ(upset)? อะไรคือสาเหตุของสิ่งนั้น? ลูกขาดพลังสมาธิและพลังของความมุ่งมั่น ลูกวางแผนการที่ดีมากสำหรับการนั่งในวิธีนี้และมีประสบการณ์นี้ แล้วที่ลูกจะทำงานรับใช้นี้ ที่ลูกจะเคลื่อนไปในลักษณะนี้ ลูกวางแผนได้ดีมากแต่ในขณะที่ปฏิบัติต่อสิ่งเหล่านั้นหรือแม้แต่นั่งเฉยๆ พลังของความมุ่งมั่นของลูกก็ลดลง และจิตใจและสติปัญญาของลูกก็ยุ่งอยู่กับสิ่งอื่น บางครั้งลูกไม่ได้ยุ่งกับการทำงานใดๆ แต่ความคิดที่ไร้สาระกลายเป็นงานที่ใหญ่ที่สุดและสิ่งเหล่านั้นก็ดึงดูดลูก ลูกอาจจะไม่มึนงงทางร่างกายใดๆ แต่เนื่องจากพลังของความมุ่งมั่นของลูกกระจัดกระจายไป จิตใจและสติปัญญาของลูกซึ่งต้องการที่จะทำให้มันแฉะแฉะ(set) ก็มีอันต้องขึ้นๆลงๆ

บัปาดาเห็นว่าลูกดำเนินงานที่ท่านได้ให้แก่ลูกทุกคนมากเพียงใด ข้อความทั้งหมดได้มาถึงบัปาดา อย่างไรก็ตามลูกหลายคนมีความฉลาดมาก พวกเขามีความฉลาดอะไร? พวกเขาเขียนโน้ต(ข้อความหรือจดหมายสั้นๆ)แต่ไม่ได้เขียนชื่อของพวกเขาออกไป พวกเขาเขียนข้อความในลักษณะนั้นที่คิดว่าบาบารู้ทุกสิ่งแน่นอนว่าบาบารู้ แต่ในเมื่อบาบาให้งานบางอย่างกับลูกทำ อย่างน้อยลูกก็ควรทำงานนั้นอย่างเต็มที่หากครูของลูกบอกให้ลูกเขียนอะไรบางอย่าง แล้วลูกบอกกับครูของลูกว่า “เอ่อ คุณครูก็รู้ว่าฉันรู้วิธีที่จะเขียนสิ่งนี้” ครูจะยอมรับไหม? หลายคนไม่แม้แต่จะเขียนชื่อของเขาด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตามไม่ว่าลูกจะได้รับมอบหมายงานอะไรก็ตามในกลุ่มใดก็ตาม บาบามองเห็นเป็นสิ่งที่น่ายินดีมากในลูกส่วนใหญ่ที่พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะทำสิ่งนี้ในไดอามอนจูปีล้อย่างแน่นอน สิ่งนี้ใช้ได้กับคนส่วนใหญ่ ลูกรู้สึกเช่นเดียวกันหรือไม่?ลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตหรือไม่?หากลูกกลับมาเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดแล้ว ลูกจะกลายเป็นอะไร?ลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใช่ไหม? ดังนั้นลูกแต่ละคนได้แสดงความกล้าหาญและความกระตือรือร้นเป็นอย่างดีมาก ไม่ว่าลูกจะเป็นชาวต่างชาติหรือชาวบาร์ต ลูกส่วนใหญ่มีความจริงใจและความกระตือรือร้น มีเพียงไม่กี่คนที่เขียนว่าพวกเขาต้องการเวลามากกว่านี้ ปลอ่ยให้พวกเขาใช้เวลามากขึ้น อย่างน้อยลูกทุกคนต้องหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นบาบาเห็นผลลัพธ์ที่ว่าทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะทำบางสิ่งบางอย่างในไดอามอนจูปีล้อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม บัปาดาเห็นว่า มากเท่าที่ลูกมีความจริงใจและและความกระตือรือร้นที่จะทำให้ตนเองกลายเป็นเพชร ลูกก็วางแผนงานรับใช้สำหรับไดอามอนจูปีลีได้อย่างรวดเร็วมากเช่นกัน บัปาดามีความสุขที่ลูกได้วางแผนอย่างรวดเร็ว แต่อย่าพูดภายหลังว่าภาระของงานรับใช้มากเกินไปดังนั้นจึงมีการขึ้นลงบ้าง บัปาดาไม่ต้องการสิ่งนี้ งานรับใช้ที่รบกวนลูกหรือผู้อื่นไม่ใช่งานรับใช้ มัน

เป็นความเห็นแก่ตัว เมื่อมีการขึ้นลงนั้นก็เพราะแรงจิตใจที่เห็นแก่ตัวอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อความเห็นแก่ตัวของลูก หรือของผู้อื่นไม่ได้รับการตอบสนอง ก็มีการรบกวนในงานรับใช้ ลูกทุกคนต้องรับใช้ในขณะที่ละวางและมีความรัก: ละวางจากความเห็นแก่ตัวและมีความรักในความสัมพันธ์ของลูกกับทุกคน และแล้วเป้าหมายและความคิดที่ลูกมีต่อไดอามอนจูบีลีที่ลูกจะกลายเป็นเพชรและเฉลิมฉลองไดอามอนจูบีลีจะได้รับการเติมเต็ม อย่างจำเพียงครั้งเดียว หลายคนตอบบาบาและบอกว่าพวกเขาต้องฉลองไดอามอนจูบีลีและดังนั้นพวกเขาจึงต้องอยู่กับการทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามลูกต้องจดจำทั้งสองประเด็นในสิ่งที่บัปตาดาได้กล่าวไว้ ไม่ใช่เพียงแค่ครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อกลายเป็นเพชรลูกจึงต้องเฉลิมฉลองไดอามอนจูบีลี ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแค่ต้องเฉลิมฉลอง แต่ลูกต้องกลายเป็นเพชรแล้วจึงเฉลิมฉลอง ดังนั้นอย่าใช้เพียงแค่ประเด็นที่เหมาะสมกับลูกและเฉลิมฉลองด้วยวิธีนั้น แต่จงกลายเป็นสิ่งนี้แล้วจึงเฉลิมฉลอง การกลายเป็นเพชรแล้วเฉลิมฉลองคือเป้าหมายสำหรับไดอามอนจูบีลี อย่าได้เติมเต็มเป้าหมายเพียงแค่ครั้งเดียว ลูกมีสองเป้าหมาย ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้แล้วจึงเฉลิมฉลอง ไม่ใช่เพียงแค่กลายเป็นหรือแค่เฉลิมฉลอง แต่ทั้งสองควรอยู่ด้วยกัน ลูกรู้ว่าลูกกำลังวางแผนสำหรับไดอามอนจูบีลีและกลายเป็นเพชร ลูกทุกคนรู้ว่ามายาก็กำลังวางแผนของเธอเป็นการล่วงหน้าเช่นกัน ดังนั้นอย่าพูดว่า “ฉันจะทำอะไรได้บาบา? ฉันขาดความกล้าหาญ มายาเนียนแหลมมากและดังนั้นจึงเก็บมายาไว้กับท่าน” ลูกจะปกครองอาณาจักรและบาบาจะดูแลมายา! ลูกต้องปกครองอาณาจักร ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะมายาและเอาชนะโลก ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลกได้อย่างไรหากไม่ได้เอาชนะมายา? ดังนั้นในทุกทิศทาง โปรดให้ความใส่ใจ! ลูกเข้าใจไหม? อัจชะ

บาบาได้บอกลูกครั้งหนึ่งของสิ่งที่ท่านเห็นในการท่องเที่ยวของท่าน ท่านจะบอกอีกครั้งหนึ่งในเวลาอื่น ศูนย์หลายศูนย์ได้รับการประดับตกแต่งอย่างสวยงามมาก บางศูนย์เรียบง่ายมาก บางศูนย์ก็หรูหรามาก บางศูนย์อยู่ในระดับปานกลาง มีหลายคนที่มีรู้สึกว่าทุกสิ่งควรจะหรูหราเพื่อที่ว่าถ้ามี VIP มาเขาก็จะได้รู้สึกว่าศูนย์นี้ดีมาก อย่างไรก็ตามสำหรับบราห์มินลูกมีระเบียบวินัยตั้งแต่ต้นว่าทุกสิ่งควรอยู่ในระดับปานกลาง นั่นคือ ไม่เรียบง่ายเกินไป และไม่หรูหรามากเกินไปเช่นกัน ลูกได้เห็นแล้วว่าบราห์มาดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายมากเพียงใด อย่างไรก็ตามลูกมีสิ่งอำนวยความสะดวกและมีผู้ที่จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นให้แก่ลูกด้วยเช่นกัน ถึงกระนั้นเมื่อลูกดำเนินงานใดๆก็ให้อยู่ในระดับปานกลาง ไม่ควรจะมีใครถามว่า “คุณได้สร้างอะไร?” ไม่ควรมีใครแม้กระทั่งพูดว่า “เวลานี้คุณดำรงชีวิตอยู่ในความโอฬารตระการตาที่หรูหราแล้ว!” แล้วบทเรียนสำหรับวันนี้คืออะไร? ลูกทุกคนกลายเป็นอิสระจากทุกสิ่งใช่หรือไม่? ลูกได้ทำสัญญาว่าจะกลายเป็นอิสระจากทุกสิ่งใช่ไหม? เป็นสัญญาที่มั่นคงหรือไม่? หรือเมื่อลูกกลับบ้านไปแล้วลูกจะพูดว่าฉันอยากไหม? จงเข้มแข็งมากๆ ให้มายาได้ลิ้มรสความหวานชื่นแห่งความสุขของไดอามอนจูบีลี ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจและไม่ยิ่งหย่อนเลย

อัจชะ มีดัมเบิลฟอเรเนเนอร์มากมาย ความงามเป็นสองเท่าในงานของการก่อตั้งคือดัมเบิลฟอเรเนเนอร์ บัปตาดาว่าลูกมาที่นี่ด้วยความพยายามอย่างมากและด้วยวิธีที่ชาญฉลาดเช่นนั้น หากลูกไม่มีความรักอย่างมากแล้วมันก็ยากที่จะมาถึงที่นี่ได้ ในด้านหนึ่งบัปตาดาได้ยินว่าค่าของเงินมีค่าลดน้อยลง และในอีกด้านหนึ่งในทุกปีท่านก็เห็นว่าลูกต่างชาติมามากขึ้น ดังนั้นนี่คือความกล้าหาญ กลุ่มจากรัสเซียก็มาด้วยเช่นกัน ผู้ที่มาจากรัสเซียได้ตัวมาจากไหน? เรื่องราวของพวกเขาดีมากและควรค่าต่อการได้ยิน เรื่องราวของวิธีที่พวกเขาเก็บสะสมเงินค่าตัวของเขานั้นดีมาก ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้น มันเป็นเพียงกระดาดเท่านั้น มันก็แค่กระดาด ไม่ว่าลูกจะเรียกมันว่าดอลลาร์หรือปอนด์มันก็ยังคงเป็นแค่กระดาด แล้วกระดาดนี้จะคงอยู่ไปอีกนานแค่ไหน? ทองคำมีค่า เพชรมีค่า แต่กระดาดล่ะ? ค่าของเงินต้องลดลง และเงินของลูกมีค่าที่สุด ในตอนเริ่มต้นลูกได้ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่า โอ้ม มันดาลี ร่ำรวยที่สุดในโลก ลูกไม่ได้มีวิธีในการหารายได้ใดๆหนึ่งหรือสองคนที่อุทิศตนกับฟอบราห์มาและมีการตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ว่าลูกคือผู้ที่ร่ำรวยที่สุดในโลก ดังนั้นแม้กระทั่งเวลานี้ เมื่อมีความปั่นป่วนทางโลกเกิดขึ้นในทุกหนแห่ง ลูกไม่จำเป็นต้องตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ แต่นักข่าวจะมาหาลูกเองและเขียนสิ่งนั้นโดยพวกเขาเอง พวกเขาจะโชว์ให้เห็นในโทรทัศน์ว่าบราห์มากุมารี่ร่ำรวยที่สุดในโลก เพราะไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ใบหน้าของลูกก็จะเปล่งประกาย ลูกอาจไม่มีजापातीให้รับประทานในระหว่างวัน แต่ใบหน้าที่ลูกก็ยังคงเปล่งประกาย ดังนั้นจะมีความสุขทุกขโมกข์ในทุกหนแห่ง และลูกจะร่ำรวยอย่างมีความสุข สิ่งนี้เรียกว่า “ความตายสำหรับเหยื่อ และความสุขสำหรับนักล่า” นี่คือเหตุผลที่บัปตาดากล่าวในวันนี้ คุณสมบัติของผู้ที่เป็นบราห์มินที่แท้จริง ผู้ที่มีเป้าหมายที่จะมีชีวิตที่สูงส่งคือความสุข แม้ว่าจะมีใครดูหมิ่นลูก อย่าปล่อยให้ใบหน้าที่ลูกมีกลิ่นแห่งความทุกข์ความเศร้าโศกใดๆ เพียงแค่อยู่อย่างร่าเริงสดชื่นแจ่มใส ผู้ที่ดูหมิ่นลูกก็จะเหนื่อยล้า สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่เขาพูดหนึ่งชั่วโมงและลูกพูดเพียงหนึ่งวินาทีเท่านั้น หากลูกพูดหรือคิดเพียงแค่หนึ่งวินาที หากลูกแสดงสัญญาณที่บ่ง

บอกถึงความไม่พอใจใตฺยบหน้าของลูก แสดงว่าลูกสอบตก “ฉันอดทนอย่างมาก” ฉันทนได้หนึ่งชั่วโมงแล้วแก๊สก็หลุดลอดออกมาจากลูกโป่ง” ดังนั้นอย่ากลายเป็นลูกโป่งแก๊ส ลูกต้องการอะไรอีก? ลูกได้พบพ่อแล้วและลูกก็พบทุกสิ่ง นี่คืเพลงที่ลูกร้องใช้หรือไม่? จดจำสิ่งเหล่านี้ในช่วงเวลานั้นและใบหน้าของลูกก็จะไม่เปลี่ยนไป ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกเริ่มหัวเราะเสียงดังต่อหน้าบุคคลนั้นเพื่อให้เขาโกรธมากยิ่งขึ้น ความร่าเริงสดชื่นแจ่มใสหมายถึงการมีรอยยิ้มทางจิต ไม่ใช่รอยยิ้มภายนอก แต่เป็นรอยยิ้มทางจิต ดังนั้นบทเรียนของวันนี้คืออะไร? เป็นอิสระจากความทุกข์และอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ สองเท่า! ลูกเข้าใจไหม?

ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดในทุกทิศทางที่เป็นตัวของการรักต่อบัพดาตา ถึงผู้ที่ทำให้ตนเองเป็นอิสระจากความทุกข์และผู้ที่ยุติพยายามอย่างแรงกล้า ถึงดวงวิญญาณที่มีโชค ด้วยความสมดุลของการจําจำระลึกถึงและงานรับใช้ จึงประสบความสำเร็จในงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกทุกคนจากแผ่นดินนี้และจากต่างแดนที่มีความกระตือรือร้นที่จะเปิดเผยพ่อ ถึงผู้ที่เขียนข่าวดีถึงพ่อและผู้รักษาความกระตือรือร้นในงานรับใช้ของตนเอง ถึงดวงวิญญาณที่รักเช่นนั้นผู้ใกล้ชิดกับพ่อ ด้วยความรัก ความระลึกถึง และนมัสตจากบัพดาตา

พร: : ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจที่บอกลาอุปสรรคด้วยการตระหนักรู้ในตนเองอยู่เสมอ ยุคบรรจบกันคือยุคแห่งการอำลาอุปสรรค ดังนั้นอย่าปล่อยให้อุปสรรคที่ลูกได้บอกลาไปแล้วเป็นเวลาครั้งวงจรกลับมาอีก จดจำไว้เสมอว่า: ฉันเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะ เป็นนายผู้ทรงอำนาจ ให้สำนึกรู้นี้มั่นคงอยู่เสมอ เพราะอุปสรรคของมาายจะไม่สามารถมาอยู่เบื้องหน้าดวงวิญญาณที่ทรงพลังได้ หากมีอุปสรรคใดๆเข้ามาแล้วลูกต้องขจัดมันออกไป นั่นไม่เรียกว่ามันคงสม่ำเสมอและไม่สั่นคลอน ดังนั้นให้ใส่ใจกับคำว่า "สม่ำเสมอ" ด้วยการอยู่ในการจําจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะเป็นอิสระจากอุปสรรคและกลองแห่งชัยชนะจะยังคงดังอย่างต่อเนื่องไป

คติพจน์: การเสนอตัวเองเพื่อทำงานรับใช้ของพระเจ้าคือการได้รับคำขอบคุณจากบัพดาตา

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ใครก็ตามที่มาหาหน้าประตูบ้านของคุณ คุณต้องให้สมบัติของความรู้แม้เพียงเล็กน้อยแก่พวกเขา ก่อนอื่นใด ขอให้พวกเขากรอกแบบฟอร์มและแล้วให้คำแนะนำของสองพ่อแก่พวกเขา
- คำถาม:** อะไรคือเวทย์มนต์ของพ่อผู้เป็นนักมายากล?
- คำตอบ:** มองดูเวทย์มนต์ของพ่อผู้เป็นนักมายากล! พ่อที่สูงส่งเช่นนั้นพูดว่า: พ่อมาเพื่อรับใช้ลูก แล้วพ่อก็กลายเป็นลูกของลูกด้วยเช่นกัน เมื่อลูกๆ อุทิศตนเองต่อพ่อ พ่อก็อุทิศตัวพ่อเองต่อลูกถึง 21 ซาติเกิด เหล่านี้เป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์ พ่อสอนลูกด้วยความรักอย่างมาก ท่านเติมเต็มทุกความอยากปรารถนาของลูก ท่านไม่แม้กระทั่งรับค่าเล่าเรียนใดๆ จากลูกๆ ฯลฯ ท่านถูกเรียกว่านักให้ความบันเทิงที่ชาญฉลาด
- เพลง:** ฝนแห่งความรู้อยู่กับผู้เป็นที่รัก...

โอมซานติ ผู้เป็นที่รักและฝน: ฝนจะอยู่กับผู้เป็นที่รัก ฝนประเภทใด? ฝนนี้ถูกเรียกว่าฝนแห่งความรู้ ใครที่ปะพรมน้ำฝนแห่งความรู้นี้? มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่ร้องและแต่งเพลงนี้ไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกเป็นดวงดาวแห่งความรู้ที่มีโชคดี ลูกกลายเป็นลูกๆ ของมหาสมุทรแห่งความรู้และเหตุนี้เองลูกจึงถูกเรียกว่าดวงดาวแห่งความรู้ ลูกกำลังรับความรู้ี้จากพ่อ ความรู้มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เสมอ ลูกพบหนทางสู่การได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกๆ ต้องประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของคุณจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านเป็นพ่อเหนือโลก บางครั้งเมื่อนักเรียนใหม่มาหาลูก พวกเขากลัวที่จะกรอกแบบฟอร์ม ดังนั้นลูกควรอธิบายแก่พวกเขา เพราะในเมื่อพวกเขาก็มาหาลูกแล้ว อย่างน้อยที่สุดพวกเขาควรจะได้รับบางสิ่งเล็กน้อยจากลูก พวกเขาน่าสงสารมาก ในขณะที่ลูกนั้นมีอำนาจ ใช่ว่าเป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป: บ้างสอบผ่านอย่างเต็มที่และผู้อื่นสอบผ่านในอัตราที่น้อยกว่า ลูกมีความซาบซึ้งของการมีเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ล้นเหลือ มหาสมุทรแห่งความรู้ไม่ได้อาศัยอยู่ในพระราชวัง ท่านอาศัยอยู่ในกระท่อม ท่านชอบที่จะอาศัยอยู่ในกระท่อมมากกว่า หากมีใครในพวกเขาพูดว่า พวกเขาจะไม่กรอกแบบฟอร์ม: บอกพวกเขา โอเค เพียงแต่เขียนชื่อของท่านเพื่อที่เราจะได้แสดงให้กับซีเนียร์ซิสเตอร์ของเราว่า ผู้นั้นผู้นี้ได้มา ท่านนั้นมาที่นี่เพื่อเข้าใจบางสิ่ง ดังนั้น โอเค เขียนชื่อของท่านลงไป พวกเขาจะต้องเขียนชื่อสกุลของพ่อทางโลกของพวกเขาด้วยและลูกก็สามารถอธิบายว่าพวกเขามีสองพ่อ นั่นคือพ่อทางโลกและอีกหนึ่งนั่นคือพ่อเหนือโลก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อท่านพูดถึงพ่อ ดังนั้นอย่างน้อยที่สุดเขียนชื่อของท่านลงไป ในเมื่อพวกท่านเรียกท่านว่าพ่อสูงสุด ท่านต้องเป็นพ่อของทุกคน แต่ละคนมีพ่อทางโลกและเหนือโลก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีทั้งสองพ่อ ในยุคทองและยุคเงินนั้นลูกมีพ่อทางโลก แต่ชื่อของพ่อเหนือโลกนั้นไม่แม้กระทั่งถูกกล่าวถึง ลูกๆ ต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้และอธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่ผู้อื่น ประเด็นเหล่านี้ลูกอธิบายให้แก่ลูกนั้นง่ายดายอย่างมาก ผู้เดียวที่เรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อคือผู้เดียวที่อาศัยอยู่เหนือโลก ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าอย่างแท้จริงที่ลูกไม่ได้จดจำพ่อเหนือโลกของลูกในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นทุกคนจดจำท่าน ดังนั้นลูกต้องอธิบาย: พวกท่านได้เขียนชื่อของพ่อทางโลกของท่านไปแล้ว เวลานี้ให้เขียนชื่อของพ่อเหนือโลกของท่านลงไป ดวงวิญญาณของทุกคนจดจำพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดนั้น ท่านคือหนึ่งเดียวเท่านั้น เช่นที่ดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตน ในท่านเองเดียวกันท่านเป็นผู้ไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้มีร่างที่เป็นวัตถุหรือร่างละเอียดอ่อน ท่านไม่สามารถถูกเรียกว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกจะไม่เคยพูดว่าพ่อทางร่างของลูกนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นไปได้หรือที่จะได้รับมรดกเมื่อลูกเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? และแล้วเหตุใดลูกจึงพูดว่าพ่อเหนือโลกนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? ทุกคนจดจำพ่อเหนือโลกอย่างมากมาย ดังนั้นควรจะได้รับมรดกจากท่านอย่างแน่นอน สิ่งสร้างต้องการที่จะได้รับมรดกจากผู้สร้าง เมื่อลูกอธิบายสิ่งใหม่ๆ เช่นนี้ พวกเขา ก็จะเข้าใจอย่างรวดเร็ว ลูกสามารถบอกพวกเขาจากประสบการณ์ของคุณ เรา กำลังแสดงหนทางแก่ท่านที่จะประกาศสิทธิในมรดกของท่านจากพ่อนั้น พ่อนั้นเป็นผู้สร้างสวรรค์ ลูกรู้ว่าบาร์ตเคยหลุดพ้นในชีวิตและเวลานี้อยู่ในชีวิตของปางพันชะ เพียงพ่อบ้างนั้นสามารถปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ รูปภาพของลักษมีและนารายณ์นี้กับตรีมูรตินั้นดีมาก แต่ละคนควรที่จะมีรูปภาพเหล่านี้ไว้และอธิบายโดยใช้รูปภาพนี้: อย่างแท้จริงที่ลักษมีและนารายณ์เคยเป็นเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของบาร์ต พวกเขาเคยเป็นนายของยุคทอง จะเป็นพ่อเหนือโลกอย่างแน่นอน ผู้สร้างสวรรค์ที่สามารถให้มรดกแก่ลูก ถึงแม้ว่าบางคนไม่กรอกแบบฟอร์มก็เป็นเรื่องง่ายที่จะทำให้พวกเขาเขียนสิ่งนี้ลงไป: ลูกมีสองพ่อและลูกได้รับมรดกจากพ่อทั้งสอง ไม่ได้มีเรื่องราวชีวิตของลักษมีและนารายณ์หรือลูกๆ ของพวกเขา พวกเขาพูดถึงศรีกฤษณะว่า: เขาเคยถูกพาตัวไปในตะกร้าและสิ่งนี้ได้

เกิดขึ้น... โอเค ลักษณะและนารายณ์ได้รับอาณาจักรของพวกเขามาจากใคร? อย่างแท้จริงที่เป็นอาณาจักรของเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและอันดับแรกในเทพเหล่านั้นคือลักษณะและนารายณ์ ใครให้มรดกแห่งสวรรค์นั้นแก่พวกเขา? ประชาบิดาบรรพบุรุษเองก็กำลังนั่งที่นั่น และมรดกนี้ ลักษณะและนารายณ์เองก็กำลังยืนอยู่เพียงเบื้องหน้าลูก และแล้วให้นำพวกเขาไปยังรูปภาพของต้นไม้ ที่นั่นพวกเขากำลังแสดงราชาโยคะ นี่คือวิธีที่พวกเขากลายเป็นลักษณะและนารายณ์ เป็นเรื่องง่ายที่จะอธิบายสิ่งนี้ เป็นเรื่องง่ายมากที่จะอธิบายแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาของลักษณะและนารายณ์ เมื่อใครก็ตามเข้ามาภายใน ลูกต้องให้คำสอนบางประการแก่เขาอย่างแนบแน่น แม้แต่โสเภณีเหล่านั้นและชาวบ้านต้องได้รับการยกระดับผ่านลูก อย่างไรก็ตาม ลูกยังไม่มีพลังนั้น บาบาก็อธิบายแล้วว่า: ลูกสามารถส่งเสียงของความรู้อย่างต่อเนื่องแก่สามิของลูกด้วยเช่นกัน ภรรยาสามารถถามสามิของเธอ บอกชื่อพ่อทางร่างของคุณแก่นั่น โอเค แล้วพ่อเหนือโลกผู้ที่เราจดจำผู้เดียวนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าชาติแล้วชาติเล่าที่อะไร? คุณต้องได้รับบางสิ่งมากกว่าจากท่านอย่างแนบแน่น คุณไม่ได้รับสิ่งใดด้วยการจดจำลักษณะและนารายณ์ พ่อมาและรับใช้ลูกๆ อย่างมาก ท่านสอนลูกโดยที่ลูกไม่ต้องร้องขอให้ท่านทำเช่นนั้น ท่านพูดว่ามา แล้วพ่อจะพาคุณไปสวรรค์ ท่านเติมเต็มความอยากรู้อยากเห็นทั้งหมดของลูก มีภาพของมนุษยธรรมดาผู้ที่กลายเป็นนารายณ์ด้วยเช่นกัน เป็นลักษณะที่ได้รับการกราบไว้บูชา พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะได้รับทรัพย์สมบัติจากลักษณะ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลักษณะ (ภรรยา) จะนำทรัพย์สมบัติมาจากที่ไหน? เธอได้รับทรัพย์สมบัติมาจากสามิของเธออย่างแนบแน่น พระ(ผู้ทำพิธีทางศาสนา)ในวัดไม่รู้สิ่งใดนี้ ลูกๆ ต้องอธิบายแก่พวกเขา เวลาที่ลูกก็เข้าใจสิ่งที่ลูกเคยทำมาก่อน ลูกเองไม่เข้าใจสิ่งใดในเวลานั้น เวลานั้นลูกรู้ทุกอย่างดีมาก ในตอนเช้าของวันกฤษณะจนามาฆมี พวกเขาไปนอนนมแก่กฤษณะและโกวเปิลเขา และแล้วในเวลากลางคืน พวกเขา ก็ไปนอนฟูรีและไรซ์พุดดิ่งแก่เขา เขากลับมาเติบโตอย่างมากในหนึ่งวันที่เขาสามารถรับประทานฟูรีและไรซ์พุดดิ่งได้แล้วหรือ? นี่ก็เป็นบางสิ่งที่ต้องเข้าใจด้วย ลูกรู้ว่าเป็นราเดและกฤษณะนี้ที่ต่อมาก็กลายกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ ซิพบบาเป็นผู้ให้พวกเขาได้รับสถานภาพนั้น พวกเขาไม่เคยออฟเฟอร์ฟูรีและไรซ์พุดดิ่งแก่ชีวาเลย พวกเขาเพียงแค่เทนมลงไปบนสัญลักษณ์ของท่าน ซิพบบานั้นไม่มีตัวตน ท่านไม่มีนามหรือรูปใด อะไรคือความหมายของการถวายนม ฯลฯ ลงไปที่ท่าน? พวกเขาไม่ได้ป้อนสิ่งใดให้ท่าน ท่านนั้นไม่มีตัวตน ในขณะที่ศรีกฤษณะมีปากและสามารถที่จะรับประทานจากปาดิ ฯลฯ พวกเขาไม่ได้ออฟเฟอร์สิ่งใดให้แก่ชีวา พวกเขาออฟเฟอร์สิ่งต่างๆแก่ชางก้า ไม่ใช่ชีวา อย่างน้อยที่สุด ชางก้าก็มีรูปที่ละเอียดอ่อน ทั้งสองไม่สามารถเป็นหนึ่งเดียวกัน เวลานั้นบาบากำลังให้ความรู้มากมายแก่ลูก เหล่านี้เป็นประเด็นที่แฝงตัว ลูกคือโกปีก้าของซิพบบา ชีวาลูกเรียกว่าลูกด้วยเช่นกัน ซิพบบาก็ถามลูกว่า: เหตุใดลูกจึงทำให้ซิพบบาเป็นลูกของลูก? มรดกนั้นมีการให้แก่ลูก เมื่อลูกอุทิศตนเองต่อท่านก่อนเท่านั้นที่ซิพบบาจะอุทิศตนต่อลูก เป็นความจริงที่พ่ออุทิศตัวท่านเองต่อลูกๆ แต่ท่านก็ยังคงพูดว่า: เมื่อลูกอุทิศตนเองก่อนเท่านั้นและแล้วพ่อจึงจะอุทิศตนต่อลูก การอุทิศตนต่อท่านหมายถึงการทำให้ท่านเป็นลูกของตัวเองและหล่อเลี้ยงท่าน เหล่านี้เป็นประเด็นที่น่าอัศจรรย์ยิ่ง! มีผู้เป็นแม่ทั้งหลาย แต่แม้กระทั่งผู้ชายก็ทำให้ซิพบบาเป็นลูก เป็นทายาทของพวกเขา ซิพบบานั้นลูกเรียกว่านักรมยา กลักษณะและนารายณ์ไม่ใช่ นักรมยา กลเหล่านี้เป็นประเด็นที่แฝงตัว แทบจะไม่มีใครเข้าใจประเด็นเหล่านี้ มีการแสดงให้เห็นสิ่งต่างๆเหล่านี้โดยไม่มีนิมิต ลูกๆ นั้นได้รับประสบการณ์ บาบาก็ได้นิมิต แต่มาไม่ได้นิมิตใดๆ แต่กระนั้นมากก็ไปล้าหน้าทุกคน ไม่ใช่ทุกคนจะได้นิมิต หลายคนได้นิมิตแต่พวกเขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นในวันนี้อีกต่อไป ไม่มีการเชื่อมโยงใดๆกับนิมิต เหล่านี้เป็นสิ่งที่หวานขึ้นที่ลูกต้องเข้าถึงและเฉลียวใจผู้อื่นให้เข้าถึง ท่านคือนักรมยาและเป็นผู้ให้ความบันเทิงที่ชาญฉลาด นักรมยาลนั้นฉลาดอย่างมาก พวกเขาทำให้สัมผัสหวานปรากฏขึ้นมาเอง และพวกเขาตัดศีรษะของใครบางคน แล้วตอกกลับคืนอีกครั้ง ก่อนหน้านั้น มีการแสดงมายากลมากมาย เวลานั้น ลูกๆ รู้แล้วว่าค่ายกย่องนั้นเป็นของซิพบบาผู้เดียวเท่านั้น “กิจกรรมที่สูงส่งของท่านนั้นไม่มีขีดจำกัด! วิธีการและหนทางของท่านนั้นพิเศษสุด” พ่อให้ศรีมัท(การขึ้นและที่สูงส่ง)มากมายแก่ลูก ท่านกำลังทำให้ลูกไปเป็นเทพที่สูงส่งด้วยศรีมัท ซิพบบาที่ไม่มีตัวตนลูกเรียกว่าศรีศรี ใครทำให้ลักษณะและนารายณ์สูงส่งอย่างมากเช่นนี้ ต้องเป็นใครบางคนที่สูงส่งยิ่งกว่าสูงส่งอย่างแนบแน่น เรากำลังเรียนรู้ความรู้จากบาบาถึงวิธีที่ทำให้มนุษย์สามารถถูกทำให้เป็นเทพได้อย่างไร เวลานั้นลูกๆ สืบหาทั้งหมดกำลังมีประสบการณ์ของความทุกข์ในกรงขังของราวัน ในกระท่อมของความทุกข์ ไม่เคยมีความทุกข์ใดๆ ในอาณาจักรของราม ดังนั้นลูกต้องจดจำผู้เดียวที่ลูกได้รับมรดกจากท่าน พวกเขาเชื่อด้วยเช่นกันว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ ถามพวกเขาว่า: พ่อทางร่างของคุณชื่ออะไร? พ่อเหนือโลกของท่านชื่ออะไร? พ่อไม่สามารถถูกเรียกว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อหมายถึงมรดก ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานั้นราวันได้ขโมยอาณาจักรนั้นไปจากลูก เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ผู้ที่เอาชนะมายา เอาชนะโลก ลูกต้องเอาชนะมายา จิตใจนั้นเป็นเหมือนม้าป่าที่พยายามอย่างหนักมากที่จะทำให้ลูกตกลงมา เวลานั้นบาบาได้เปิดลือคของสติปัญญาของลูกแล้ว เวลานั้นลูกสามารถเข้าใจสิ่งถูกและสิ่งผิด ลูกสามารถอธิบายว่าโลกนี้กำลังเปลี่ยนแปลงในเวลาหนึ่ง สงครามที่ยิ่งใหญ่กำลังจะเกิดขึ้นและทุกคนจะถูกทำลายในสงครามนั้นอย่างแนบแน่น ยาดาวาสทำลายวงศ์สกุลของ

พวกเขาเองด้วยชีปนาวุธที่พวกเขาสร้างขึ้นมาเอง สกูลพันดาวกำลังจะมีชัยชนะ อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้แสดงว่าเพียงพันดาวสทั้งห้าเท่านั้นที่ปลอดภัย แต่พวกเขานั้นก็หลอมละลายตายไปบนภูเขา อะไรเกิดขึ้นกับพวกเขาที่เหลือ? ไม่มีสิ่งใดเลย ในเมื่อท่านสอนราชาโยคะ บ้างต้องได้รับการปกป้อง การทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่ได้เกิดขึ้น เวลานี้ลูกรู้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พวกเขาแสดงศรัทธาขึ้นมาบนใบโพธิ์ลอยมาในมหาสมุทร ศรัทธาจากพระราชวังของครรรค์ มีความทุกข์ในกรุงชังของครรรค์ มหาสมุทรคือพระราชวังของครรรค์ เขากำลังนั่งอย่างสบายมาก เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าที่ลูกได้ฟังความรู้ของกิตะ ภควัท ฯลฯ และสะกดพลาดลงไปในห้วงทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อทำให้ลูกไปเป็นนายแห่งสวรรค์ในหนึ่งวินาที สิ่งนี้ลูกเรียกว่าชะตากรรม แต่ชะตากรรมสำหรับอะไร? นั่นลูกเรียกว่าชะตากรรมของละคร เป็นละครที่กำหนดไว้แล้ว ผู้คนเพียงเฝ้าแต่พูดว่านั่นเป็นชะตากรรม แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ดังนั้นเมื่อใครก็ตามมาก่อนอื่นใดบอกเขาว่าเขามีสองพ่อ พ่อเหนือโลกคือผู้สร้างสวรรค์ ท่านได้ให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก กลายเป็นสวรรค์เมื่อ 5000 ปีที่แล้วอย่างแน่นอน เวลานี้เป็นนรกและลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกอีกครั้งหนึ่ง เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน เช่นที่อับราฮัมและพระพุทธรเจ้า ฯลฯ ก็มีสถานที่เกิดของเขาเอง บารัตนี่ก็เป็นสถานที่เกิดของพระเจ้าเช่นเดียวกัน ลูกๆ รู้ว่าพ่อนั้นได้มาแล้วและกำลังให้มรดกแก่ลูก ลูกๆ ต้องกลับมาเติมไปด้วยความเมตตา เป็นเรื่องง่ายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่ใครก็ตาม ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อเหนือโลกแก่พวกเขา พ่อเหนือโลกมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ด้วยการจดจำท่าน เป็นเรื่องง่ายมาก เข้าถึงสิ่งต่างๆ เหล่านั้นอย่างดีมากและอธิบายแก่ผู้อื่น ให้ท่านสิ่งเหล่านั้น พ่อเหนือโลกให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูก ลักษมีและนารายณ์เคยได้รับสิ่งนี้ ใครคือพ่อของลักษมีและนารายณ์แห่งสุริยวงศ์? เรากำลังบอกพวกท่านว่าพ่อผู้ที่ได้ก่อตั้งสวรรค์กำลังให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลักษมีนารายณ์ในเวลานี้ ท่านจะให้พระอะไร? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ดวงดาวแห่งความรู้ที่โศกที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เข้าใจสิ่งลูกและผิด และควบคุมม้าป่าของจิตใจของลูกด้วยพลังของสติปัญญาของลูก และกลายเป็นผู้เอาชนะมายาและเป็นผู้เอาชนะโลก อย่าได้พ่ายแพ้
2. ทำให้ชีวาเป็นลูกของลูกและหล่อเลี้ยงดูแลท่าน นั่นคือ ก่อนอื่นใด ทำให้ท่านเป็นทายาทของลูก อุทิศตนต่อท่านอย่างสมบูรณ์

พร: ขอให้ลูกเอาชนะอุปสรรคทั้งหมดด้วยความจริงจังและกระตือรือร้น และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นเพชรพลอยที่ใกล้ชิดและทัดเทียมกับพ่อ
ความจริงจังและกระตือรือร้นที่ลูกๆ มีอยู่ในหัวใจของลูก เป็นความใกล้ชิดและทัดเทียมกับพ่อ และให้การพิสูจน์ของการเป็นลูกที่มีค่าที่เป็นพื้นฐานของสภาพที่โอบยบั้น ความกระตือรือร้นนี้จับสั่นอุปสรรคมากมายทุกประเภทที่จะเกิดขึ้นและช่วยให้ลูกกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม ความจริงจังและกระตือรือร้นของความมุ่งมั่นอันบริสุทธิ์นี้กลายเป็นอาวุธที่ทรงพลังอย่างยิ่งที่ทำให้ลูกได้รับชัยชนะ ดังนั้นจงรักษาความจริงจังและกระตือรือร้นนี้ซึ่งเป็นวิธีการสำหรับสภาพที่โอบยบั้นไว้กับลูกอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: เช่นเดียวกับดวงวิญญาณทาปาสน์บนที่นั่งของเขาเองเสมอ ในท่านองเดียวกัน ลูกจะต้องนั่งบนที่นั่งสภาพของความมั่นคงและสม่ำเสมอของลูกอย่างต่อเนื่อง

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หนึ่งในภัยของความรู้อคือการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและการจดจำพ่อ ด้วยหนึ่งภัยนี้ลูกสามารถได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต
- คำถาม:** ความเพียรพยายามใดที่ให้ความก้าวหน้าสำหรับตนเองและผู้อื่นนั้น?
- คำตอบ:** 1) เพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง เป็นในสิ่งนี้ที่ความก้าวหน้าสำหรับตนเองและผู้อื่นนั้นรวมกัน เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึง เป็นราวกับว่าลูกกำลังให้ทานแห่งความสงบแก่ผู้อื่น 2) หยุดการพูดถึงสิ่งต่างๆ ทางโลกและที่มีสำนึกที่เป็นร่างและพูดถึงสิ่งต่างๆ ทางจิตและลูกจะเฝ้าแต่สร้างความก้าวหน้า ลูกต้องแสดง(เปิดเผย)พ่อ มากเท่าที่ลูกเปิดเผยพ่อและชี้หนทางสู่ความสงบและความสุขแก่ทุกคน ลูกจะได้รับผลรางวัลมากตามนั้น
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก...เรากระหายต่อหนึ่งหยด

โอม ชานติ ผู้คนร้องเพลงนี้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนสรรเสริญท่าน คำสรรเสริญนั้นเป็นคำสรรเสริญของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เช่นที่มีคำสรรเสริญหลายประเภทและงานฉลองในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นมีคำสรรเสริญนี้ด้วย นี่ไม่สามารถเป็นคำสรรเสริญของมนุษย์ ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใด พวกเขาร้องเพลง: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ หากเราได้รับแม้กระทั่งหนึ่งหยดหนึ่งของความรู้ เราจะไปจากที่นี่ พวกเขาจะไปที่ไหน? สูดินแดนแห่งการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาเฝ้าแต่สรรเสริญท่าน แต่ผู้คนไม่รู้ถึงคำสรรเสริญของท่าน ลูกรู้สิ่งนั้น ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ นัยสำคัญของสองพ่อได้มีการอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน หนึ่งคือพ่อทางร่างและสิ่งนั้นลูกเรียกว่าสำนึกที่เป็นร่างเมื่อลูกจดจำเขา ดวงวิญญาณจดจำพ่อที่ให้ร่างกายแก่เขาและเขาลืมพ่อทางจิตของเขา นี่คือการผิดพลาด ในความเป็นจริง พวกเขาไม่ได้ลืมนะ แต่ความผิดพลาดที่พวกเขาทำคือการพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณที่มีชีวิตที่อยู่ในร่างกาย “อย่าได้ทำให้ดวงวิญญาณของฉันทุกข์ระทม!” เป็นดวงวิญญาณที่ถูกทำให้ทุกข์ระทม ดวงวิญญาณได้รับการลงโทษในกรงขังของกรรมและดังนั้นเขามีประสบการณ์ของความทุกข์ขณะที่อยู่ในร่างกาย ดวงวิญญาณรู้สึกว่าเขากำลังได้รับความทุกข์เมื่อเขาได้รับนิมิตในรูปทางวัตถุ มีการอธิบายแก่ลูกว่า: ก่อนอื่นใด ผิดผ่น: ฉันคือดวงวิญญาณ เมื่อลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจดจำญาติมิตรของลูก: ผู้นี้คือลุงของฉันและผู้นี้คืออาของฉัน เมื่อลูกไม่มีร่างกาย ลูกไม่มีญาติใด ความรู้นี้เป็นความรู้ของดวงวิญญาณ ลูกจะไม่เรียกใครว่าดวงวิญญาณสูงสุดที่ยิ่งใหญ่ หลังจากบางคนได้ตายไป มีการปลุกเรียกดวงวิญญาณของผู้นั้น จะไม่กล่าวว่าดวงวิญญาณสูงสุดของผู้นั้นผู้นี้ถูกปลุกเรียก ไม่มีสถานการณ์ใดที่จะเรียกมนุษย์ใดว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุดและดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้เข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย ดวงวิญญาณสูงสุดอยู่เหนือการเกิดและการตาย ดวงวิญญาณเฝ้าแต่กลับมามีชาติเกิด ลูกเข้าใจว่า ก่อนอื่นใด มีดวงวิญญาณของเหล่าเทพ 84 ชาติเกิดได้รับการจดจำในบารัตเท่านั้น ลูกรู้ว่ามหาสมุทรแห่งความรู้เวลานี้กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว เพียงผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงพ่อเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าญาณेश्वर(พระเจ้าของความรู้) อิศวร(พระเจ้า)มีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก พระเจ้าผู้เดียวสร้างโลกและนี่คือการที่ท่านมีความรู้ของสิ่งสร้างอย่างไร ท่านถูกเรียกว่าผู้สร้างและดังนั้นโลกที่ท่านสร้างคงอยู่อย่างแน่นอน เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกเช่นนั้น ผู้สร้างลูกเรียกว่าพ่อ พี่น้องหญิงชายไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้สร้าง เป็นพ่อเสมอที่เป็นผู้สร้าง ลูกรู้ว่าพ่อนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว บางคนอาจนั่งอยู่ต่างแดนและเขาจะพูดว่าเขาอยู่ห่างไกลจากพ่อของเขา แต่เขาจะยังคงจดจำพ่อ ใช่ไหม? ลูกต้องจดจำท่านด้วย แต่เมื่อลูกมองเห็นญาติทางโลกของลูก ลูกลืมนะ โลกและเหตุนี้เองบาบาพูดว่า: ขณะที่นั่ง ยืน และเคลื่อนไหวไปทั่ว ผิดผ่นการจดจำพ่อ ฉัน ดวงวิญญาณ กำลังเดินด้วยร่างกายนี้ ลูกมีความรู้ของดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดอยู่แยกห่างเป็นเวลาที่ยาวนาน ไม่ได้กล่าวว่าดวงวิญญาณสูงสุดอยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลาที่ยาวนาน มีคำกล่าวว่า: ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้พ่อนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว พวกเขาพูดว่า: เพียงหนึ่งหยดจากท่านก็เพียงพอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของเราดวงวิญญาณ ก็เท่านั้นเอง นี่เรียกว่าความรู้ ไม่มีใครอื่นจะมีความกล้าหาญที่จะพูดว่า: ฉันคือพ่อของลูกดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อผู้เดียวลูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นจะรู้วิธีที่จะพูดสิ่งนี้ พ่อเองพูดว่า: พ่อคือพ่อของลูก อย่างแท้จริง สงครามที่ยิ่งใหญ่นั้นเพียงอยู่เบื้องหน้า มียาดาวาส ฆราวาส และพินดาวาส ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการที่ลูกอธิบายทั้งหมดนี้

อย่างไร เป็นเรื่องยากลำบากสำหรับใครก็ตามที่จะเข้าใจเพียงด้วยการมองดูรูปภาพจนกระทั่งครูอธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่เขา ครูที่โรงเรียนอธิบายว่า: นี่คือนินเดียและนี่คือลอนดอน จะไม่มีสิ่งใดเข้าไปสู่สติปัญญาของใครโดยปราศจากการอธิบาย เมื่อมีการเขียนชื่อลงบนแผนที่ เป็นเพียงชื่อตั้งนั้นไม่สามารถมีใครเข้าใจว่าอยู่ที่ไหน หรือใครปกครองที่นั่น ที่นี้ด้วย ทุกสิ่งต้องเป็นที่เข้าใจ ทุกวันนี้ ก่อนอื่นใดต้องมีความโอฬารตระการตาบางอย่าง เพื่อให้ผู้คนจะมาเมื่อพวกเขามองเห็นการแสดงนั้น จำเป็นต้องมีบุคคลที่ดีมากที่จะอธิบายที่นั่น(ที่นิทรรศการ) เพียงลูกๆเท่านั้นที่จะอธิบายว่าผู้นี้คือจกัถอัมบา ผู้ที่เติมเต็มความปรารถนาของทุกคน พวกเขาแสดงให้เห็นคัมภีร์กำลังนั่งอยู่ใต้ต้นไม้ ดังนั้น ผู้คนมากมายจะมาเพื่อพบเธอ มีจกัถอัมบา(พ่อของชาวโลก)และดังนั้นต้องมีแม่ของชาวโลกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผู้คนถูกเรียกว่าจกัถอัมบาเพราะไหนดาวไว้ให้แก่ลูกผู้เป็นแม่ จกัถอัมบาได้รับการจดจำว่าเป็นคนหลัก และแล้วก็มีกองทัพของเธอด้วยเช่นกัน เมื่อลูกจัดนิทรรศการ ลูกที่ดีมากนั้นจำเป็นที่จะอธิบายที่นั่น บาบาคูดาว่า: สิ่งหลักคือการให้คำแนะนำของพ่อ ก่อนอื่นใด ให้อธิบายว่ามีสองพ่อ: หนึ่งคือพ่อทางโลกของลูกและอีกหนึ่งคือพ่อเหนือโลกของลูก ลูกได้รับมรดกที่มีชีวิตจกัถอัมบาจกัถอัมบา ร่างของลูกมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้ประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีชีวิตจกัถอัมบา เวลามามากมายได้ผ่านไปหลงเหลือเล็กน้อย มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปกรรมบนศีรษะของลูก บาปของลูกจะสามารถถูกเผาไปด้วยการมีโยคะเท่านั้น นี่ไม่ได้เป็นเหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! แต่กระนั้น บัญชีกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งก็ยังคงหลงเหลืออยู่และเหตุนี้เองลูกต้องทุกข์ทรมานสำหรับการกระทำในอดีตของลูก ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากมาย หากลูกมาล่า ลูกจะสามารถปลดปล่อยบาปของลูกได้มากเพียงไร? สิ่งนี้เป็นเรื่องยาก ใช่ไหม? ลูกต้องร่ำลองเพื่อที่จะไม่มีใครสามารถพร้าบในภายหลัง ลูกสามารถพูดว่า: เราเคยตีกลองและพิมพ์สิ่งนั้นในหนังสือพิมพ์ มากเท่าที่จะเป็นไปได้ ทุกคนควรจะได้รับการศึกษา ทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีชีวิตจกัถอัมบาจกัถอัมบา แจกจ่ายจดหมายเชิญจำนวนมาก งานรับใช้มากที่สุดสามารถเกิดขึ้นที่เดลี เดลีคือเมืองหลวงของทั้งบาร์ตด้วย ตัวแทนของหนังสือพิมพ์ทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่น ลูกต้องทำการประกาศนี้ในหนังสือพิมพ์ว่า: ท่านได้ประกาศสิทธิในมรดกของท่านจากพ่อทางโลกมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้ประกาศสิทธิในมรดกของท่านจากพ่อเหนือโลก มาและประกาศสิทธิในมรดกของดินแดนสุชาวดีที่ท่านเคยจดจำจากพ่อพิมพ์สิ่งนั้นในหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ: บาร์ตคือสถานที่เกิดของชีพบบา มีพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะยกระดับทุกคน สถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนั้นเป็นของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้อย่างนี้ พระคริสต์ อับราฮัม พระพุทธเจ้า ฯลฯ ทั้งหมดได้กลับมาใช้ชาติเกิดและเวลาน้อยในชาติเกิดสุดท้ายของพวกเขา ชาวคริสต์เดียนเองพูดว่าพระคริสต์คงอยู่ที่นั่นในบางรูป พวกเขาเชื่อในต้นไม้ด้วยเช่นกัน มิฉะนั้น ดวงวิญญาณเหล่านี้ทั้งหมดมาจากที่ใดอื่น? พวกเขามาจากส่วน(sections)ต่างๆอย่างแน่นอน ที่ประวัติศาสตร์จะชำระอย่างแน่นอน ต้นไม้ก็คือบางสิ่งที่ดีมาก แต่ลูกๆ บางคนให้คุณค่าสิ่งนั้นต่างลำดับกันไป ลูกๆ จัดนิทรรศการเพื่ออธิบายแก่นบุคคลอื่น ลูกไม่ต้องการแสดงศิลปะ ในห้องแสดงภาพศิลปะ พวกเขามีรูปภาพที่ไร้ประโยชน์และพวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่าศิลปะ พวกเขาวาดภาพต่างๆมากมายของเหล่าเทพที่มีเอวผอมบาง ที่นั่น เหล่าเทพมีความงามที่เป็นธรรมชาติ เวลานี้แม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้าก็ตาโมประธาน ในยุคทองวัตถุธาตุทั้งห้านี้สะโตประธาน ศรีกฤษณะสวयัมและศรีกฤษณะที่นำเกลียดได้รับการจดจำ ที่นั่นลูกไม่จำเป็นต้องทำสิ่งใดต่อร่างกายของลูก ที่นี้ ลูกต้องทำสิ่งต่างๆ มากมายสำหรับร่างกายเพื่อที่จะดูแลร่างกาย ที่นั่น แม้กระทั่งบางคนกลับมาแก่ชรา เขามีฟันครบทุกซี่ หากฟันของบางคนหัก รูปลักษณะของเขาก็จะเสียไป ที่นั่น พวกเขาอยู่อย่างขึ้นหนึ่งอย่างสมบูรณ์ 16 องค์เต็ม ไม่มีใครพิการหรือไม่สมประกอบที่นั่น ที่นี้ เพียงแต่ดูว่าทารกพิการหรือไม่สมประกอบแต่กำเนิดอย่างไร ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนของเทวดานางฟ้าเช่นนั้น นักเดินทางผู้เดียวมาและพา ลูกไปสู่ดินแดนของเทวดานางฟ้า ลูกนักเดินทางกลับมาไม่บริสุทธิ์ขณะที่เล่นบทบาทของลูกที่นี้และดวงวิญญาณอยู่อย่างน่าเกลียด พ่อสวयัมเสมอ ท่านไม่เคยถูกอัลลอยด์ปะปนในตัวท่าน พ่อคือทองแท้และเหตุนี้เองผู้คนเรียกหาพ่อ พวกเขาเรียกหาผู้เดียวที่บริสุทธิ์เสมอ: บาบา ได้โปรดมา มาและทำให้เราทัดเทียมกับท่าน ลูกจะไม่กลับมาบริสุทธิ์เสมอ แต่ทุกคนต้องเข้าไปสู่สภาพที่สะโตประธาน อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นต่างลำดับกันไปด้วย มีนักแสดงที่หลากหลายในการแสดง ผู้ที่แสดงเป็นนักแสดงเอกหญิงชายได้รับเงินทองอย่างมากมาย เวลานี้ รัฐบาลปล้นเงินทองของทุกคน มีคำกล่าวไว้ว่า: ทรัพย์สินสมบัติของบางคนถูกฝังในพื้นดินและทรัพย์สินสมบัติของบางคนรัฐบาลรูดปล้น เพียงสิ่งที่ใช้ไปในนามของผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่จะถูกใช้อย่างมีคุณค่า เพราะพระผู้เป็นเจ้าได้มาเพื่อก่อตั้งสวรรค์ เพียงทรัพย์สินสมบัติของผู้ที่กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อเท่านั้นที่จะอยู่อย่างปลอดภัย ลูกจะมีทรัพย์สินสมบัติมากมายล้นเหลือที่นั่น จะมีทองคำมากมายและเครื่องประดับเพชรมากมาย อย่างไรก็ตาม ลูกไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งนั้นเลย ไม่มีใครจะรูดปล้นลูกที่นั่น ลูกจะได้รับเหมือนไหมของเพชรและทอง เพชรจะวางอยู่ที่นั่นเป็นเหมือนกับก้อนหิน ลูกกำลังจะได้รับทั้งหมดนั้น เช่นที่ปราสาทขังจากก้อนอิฐถูกสร้างขึ้นในทำนองเดียวกัน ลูกจะเฝ้าแต่สร้างปราสาทขังทองคำ แม้กระทั่งปวงประชาที่มั่งคั่งจะสร้างปราสาทขังทองคำ ผู้ที่เป็นผู้ให้ทานอย่างสมบูรณ์พวกเขาจะสร้างปราสาทขังด้วยทองแท้ บาบาเฝ้าแต่บอกทุกสิ่งแก่ลูก ท่านไม่ได้บอกลูกให้

อดอยากจนตาย ลูกต้องดูแลลูกของลูก ฯลฯ เป็นหน้าที่ของผู้สร้างที่จะดูแลทุกคนและไม่ทำให้พวกเขาไม่มีความสุข ลูกไม่ต้องทำให้ใครอดจนตาย จงมีเมตตา ผู้คนนั้นไม่มีความสุขอย่างมาก ลูกรู้ว่าเมื่อมีความสุขผู้คนมากมายจะทุกข์ทรมาน พวกเขาจะร่ำร้องในความทุกข์ระทมและแล้วจะมีเสียงร้องของชัยชนะ ดวงวิญญาณทั้งหมดจะได้รับความสุข พ่อคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข มีความสุขสองประเภท: หนึ่งคือการอาศัยอยู่ในดินแดนของความสงบและอีกหนึ่งคือการอาศัยอยู่ในดินแดนของความทุกข์ มีทุกสิ่ง ความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุขในดินแดนของความสงบ พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกๆ วงจร บทบาทของพ่ออยู่ในเวลาที่ผู้คนไม่มีความสุขอย่างมาก เหตุนี้เองชื่อของพ่อคือ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ผู้ประทานความสงบแก่ทุกคนและผู้ประทานความสุขแก่ทุกคน ลูกรู้ว่า พร้อมกันกับบาบา ลูกกำลังให้ทานความสงบแก่ทุกคน ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าใด ลูกจะเฝ้าแต่ให้ทานผู้อื่นมากเท่านั้น ลูกให้ความรู้แก่พวกเขาเพื่อความสุข ดังนั้น ลูกต้องเปิดเผยแม่และพ่อของลูก ยิ่งลูกเปิดเผยแม่และพ่อและชี้หนทางของความสงบและความสุขแก่ผู้อื่นมากเท่าใด ลูกจะได้รับผลรางวัลมากตามนั้น บาบาบอกลูกถึงสิ่งต่างๆ มากมายของโลกใหม่ ทานให้หนีมิตรของโลกเก่าและโลกใหม่แก่ลูก ทานจะให้หนีมิตรแก่ลูกมากยิ่งขึ้น แต่ให้แก่ผู้ที่เป็นลูกจริง ที่เข้มแข็งเท่านั้น พระผู้เป็นเจ้านั้นพึงพอใจกับผู้ที่มิหวั่นใจที่ซื่อสัตย์ ลูกจะมองเห็นอย่างมากมาย เช่นที่ลูกได้รับการแสดงให้เห็นสิ่งเหล่านั้นในตอนเริ่มต้น ดังนั้นลูกจะได้รับการแสดงให้เห็นสิ่งเหล่านั้นในเวลาสุดท้ายเช่นกัน รายการมากมายเคยลูกให้ไว้แก่ลูก และลูกได้รับนิมิตด้วยเช่นกัน ลูกได้รับการตกแต่งประดับประดาอย่างสวยงามอย่างมาก ลูกได้รับมงกุฎ ฯลฯ ลูกจะได้รับการแสดงให้เห็นสิ่งเหล่านั้นอีกครั้งในวิธีที่ต่างกัน มีคำกล่าวว่า: ความสุขสำหรับผู้ล่าและความตายสำหรับเหยื่อ ในเวลาของการแบ่งแยก เป็นความตายสำหรับเหยื่อ ลูกไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งใด เป็นราวกับว่าลูกได้ตายขณะที่มีชีวิต บาบาพูดว่า: ลูกๆ ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ทำความเพียรพยายามนี้: นั่นคือดวงวิญญาณ เฝ้าแต่พูดถึงสิ่งต่างๆ ทางจิตด้วยกันและกัน สิ่งต่างๆ ทั้งหมดทางโลก สิ่งต่างๆ ของสำนึกที่เป็นร่าง ต้องสิ้นสุด ผู้ที่ประหลาดใจและวิ่งหนีไปจะไม่เห็นสิ่งใดๆ เหล่านี้ ลูกได้มองเห็นอดีตและลูกจะมองเห็นสิ่งใหม่ด้วยเช่นกัน จงเพียรพยายาม พ่อรักลูกที่สุดแสนหวานอย่างมาก ลูกที่นักรักได้รับความรักอย่างมาก ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดั้นนั้นได้รับความรักและสถานภาพด้วยเช่นกัน อย่าได้ลืมนะ: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน กำลังสอนเราดวงวิญญาณและทำให้เราเป็นทายาทแห่งสวรรค์ ลูกต้องมีคุณธรรมที่สูงส่ง ก่อนหน้านี้ ทุกคนมีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจ เวลาที่บาบากำลังอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ลูกมีความรักสำหรับผู้เดียวที่ลูกได้รับมรดกจากเขา ไม่ใช่สำหรับสื่อกลาง สื่อกลางอยู่เพียงระหว่างกลาง การต่อรองของลูกนั้นทำกับผู้เดียวนั้น ดังนั้น จดจำพ่อ เฝ้าแต่ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง ของฉันคือชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีผู้มีร่างกายอื่นใดควรได้รับการจดจำ บาบาได้เข้ามาในร่องเท้าบูทเก่า พ่อยืนมองเท้าเก่ามาให้ บาบาได้พูดคำพูดเหล่านี้ในวงจรที่แล้ว ทานกำลังพูดคำพูดเหล่านั้นในเวลานี้ด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ได้อธิบายแก่ลูกในวันนี้และเวลานี้และพ่อกำลังอธิบายแก่ลูกอีกครั้ง สติปัญญาที่ดี กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้นเป็นที่ต้องการ ลักษณะมีและนารายณ์กลายเป็นอันดับหนึ่ง พวกเขาจะสร้างผลรางวัลที่ดี นี่คือการก่อกำเนิดของพระเจ้าผู้เป็นพ่อเพื่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์และการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทั้งโลก รวมคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ทั้งโลกต้องไปสู่การหลุดพ้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พร้อมกันกับพ่อ ให้ทานความสงบแก่ทั้งโลก กลายเป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข เช่นเดียวกับพ่อ
2. มีความรักที่สมบูรณ์ต่อพ่อผู้เดียว อย่าได้พูดถึงสิ่งต่างๆ ที่มีสำนึกที่เป็นร่างในบรรดาลูกเอง เพียงแต่พูดถึงสิ่งต่างๆ ทางจิตเท่านั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความกล้าหาญผู้ที่ทำให้มายาสูญเสียความกล้าหาญของเธอด้วยความคิดของความกล้าหาญของลูก
ลูกๆ ผู้ที่มีหนึ่งกำลังและหนึ่งการคำนึงที่มีความคิดที่กล้าหาญว่าจะต้องได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน เพราะเมื่อลูกมีความกล้าหาญ ย่อมได้รับความช่วยเหลือจากพ่ออย่างแน่นอน เมื่อลูกมีความกล้า ลูกก็กลับมามีค่าควรแก่การได้รับความช่วยเหลือ เมื่อเผชิญกับความคิดของความกล้าหาญ มายาก็หมดความกล้าหาญของเธอ ผู้ที่มีความคิดที่อ่อนแอ และคิดว่า “ฉันไม่รู้อะไรจะเกิดหรือเปล่า ฉันไม่รู้ว่าจะสามารถทำได้หรือ

เปล่า” ความคิดเช่นนั้นปลูกเรียกมายา ดังนั้นจึงมีความคิดที่เต็มไปด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้น
อย่างสม่ำเสมอ และแล้วลูกจะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณที่กล้าหาญ

คติพจน์: การนั่งบนบัลลังก์ของความถ่อมตนและสวามนุษย์แห่งความรับผิดชอบถือคือความยิ่งใหญ่

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ความตายเหนือความตายทั้งหมดมาเพื่อพาลูกๆกลับบ้าน ดังนั้นจงจบสิ้นภาระบาปของลูก ด้วยการจดจำระลึกถึง จงขจัดความผูกพันยึดมั่นออกจากร่างกายของลูก
- คำถาม:** พ่อได้ยินเสียงเรียกของผู้เลื่อมใสศรัทธาเมื่อพวกเขาเริ่มไม่มีความสุขแทนที่จะมีความสุข เสียงเรียกนี้คืออะไร
- คำตอบ:** เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาประสบกับความทุกข์ พวกเขาจะร้องหาว่า โอ พระเจ้า พาฉันออกไปจากโลกของความทุกข์นี้ด้วยเถิด! ไม่มีความจำเป็นที่ฉันจะอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพ่อตอบรับเสียงเรียกนี้และมาพาพวกเขาไป พวกเขากลับร้องให้ พวกเขาพูดกับหมอว่า จงให้ยาที่จะทำให้ฉันมีสุขภาพดี
- เพลง:** ผู้อาศัยจากดินแดนไกลโพ้นได้มายังต่างแดน

โอม ซานติ พ่ออาศัยอยู่ในดินแดนไกลโพ้นและลูกๆ ก็ยังอาศัยอยู่ที่นั่นด้วย เวลานี้เหตุใดพ่อผู้หนึ่งจึงมาที่นี่ ทำไมผู้คนจึงจดจำพ่อว่า “โอ พระเจ้า ได้โปรดมา! ได้โปรดมาและพาเรากลับบ้านด้วยเถิด!” ดวงวิญญาณคือผู้ที่เรียกหาว่า จงพาฉันกลับไปสู่บ้านดินแดนแห่งการหลุดพ้นด้วยเถิด นี่เป็นเหมือนกับการเรียกหาความตายเหนือความตายทั้งหมด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนไม่รู้ว่าพวกเขากำลังเรียกหาใคร พวกเขาบอกว่า จงปลดปล่อยเราออกจากทุกความสัมพันธ์ของโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้และพาเรากลับบ้านด้วยเถิด เราไม่ต้องการอยู่ที่นั่น อย่างไรก็ตามเมื่อดวงวิญญาณของบางคนออกจากร่าง พวกเขาประสบกับความทุกข์อย่างมากและคร่ำครวญอยู่ในความทุกข์ระทม ในด้านหนึ่ง พวกเขาเรียกหาบาปว่า ได้โปรดมาและพาเราออกไปจากที่นี่และปลดปล่อยเราออกจากร่างกายนี้ด้วยเถิด แต่เมื่อท่านปลดปล่อยพวกเขา พวกเขากลับคร่ำครวญอยู่ในความทุกข์ระทม พวกเขาร้องหาเช่นนี้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด มีเรื่องราวของสาวิตรี ภรรยาของสัตยวัน เขา(ผู้นำศาสนแห่งความตาย) มาเพื่อนำดวงวิญญาณสามของเธอไป สาวิตรีไม่ปล่อยให้เขาถูกพาไป เมื่อดวงวิญญาณมนุษย์กำลังจะออกจากร่าง ดวงวิญญาณไม่ต้องการที่จะจากไป เพราะมีความผูกพันกับร่างกายอย่างมาก พวกเขาจะพูดกับหมอว่า โปรดให้ยาที่จะทำให้ฉันมีสุขภาพดี ฉันไม่ต้องการออกจากร่างนี้ อย่างไรก็ตามในเวลาเดียวกัน พวกเขากลับพูดว่า โอ พระเจ้า โปรดมา! จงมาพาเรากลับบ้านพร้อมท่านด้วยเถิด นี่เป็นประเด็นที่น่าอัศจรรย์ เวลาลูกจะกลับบ้านด้วยความสุข มนุษย์ในโลกนี้มีความผูกพันยิ่งมึ่นกับเพื่อนฝูงญาติมิตรอย่างมาก บาบากล่าวว่า พ่อควรจะต้องปลดปล่อยลูกออกจากเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกใหม่ พ่อจะพาลูกกลับไปด้วย แต่ลูกต้องหยุดจดจำญาติมิตรทุกคน ในเวลาสุดท้าย หากลูกจดจำลูกๆของตน ฯลฯ ลูกก็จะไปเกิดตามนั้น บาบาส่งว่า พ่อจะแยกลูกๆ ดวงวิญญาณออกจากร่างกายและพาลูกกลับบ้าน แล้วลูกก็จะไม่จดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรในเวลานั้นใช้ไหม ในเวลาสุดท้าย ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องไม่กลับมาใช้ชาติเกิดที่นี่ ดังนั้นจึงลืมทุกคนรวมทั้งร่างกายของลูกและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่อง พ่อไม่สามารถพาลูกกลับไปได้จนกว่าลูกจะกลับมามีชีวิต เวลานี้พ่อมาเพื่อพาลูกๆดวงวิญญาณกลับไป อย่างไรก็ตามมีภาระบาปที่ยิ่งใหญ่อยู่เหนือลูก บาบากำลังพูดกับดวงวิญญาณ พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุด เข้ามายังต่างแดนนี้ แม้ว่าท่านจะก่อตั้งโลกแห่งสวรรค์ของท่านเอง แต่ท่านกลับไม่ได้ไปที่นั่น ที่นี่ ลูกเรียกหาอยู่ในความทุกข์ พ่อจะต้องมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อพาทุกดวงวิญญาณกลับบ้าน ไม่ว่าลูกจะมาอย่างมีความสุขหรือไม่ก็ตามแน่นอนว่าทุกคนจะต้องกลับไป พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ผู้เป็นความตายเหนือความตายทั้งหมด พ่อจะพาทุกดวงวิญญาณกลับบ้านอีกครั้งซึ่งหมายความว่าท่านมาเพื่อทำลายมนุษย์ทั้งหมด เมื่อสามีของผู้หญิงตาย เธอจะร่ำไห้อย่างมาก เวลาลูกพูดว่า พาเราออกไปจากที่นี่ด้วยเถิด เราไม่ต้องการสิ่งใด อย่างไรก็ตามลูกๆที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถถูกพากลับบ้านได้ ดังนั้นพ่อจึงมาเพื่อทำให้ลูกๆบริสุทธิ์ เมื่อลูกคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่ปราศจากร่างและลืมร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดเท่านั้นที่ลูกจะกลับมามีชีวิตได้ เมื่อลูกจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น บาบของลูกจะถูกพาไป พ่อแสดงวิธีการต่างๆที่ดีมากให้แก่ลูกๆทุกดวงจร ลูกรู้ว่าร่างกายทั้งหมดนี้จะกลายเป็นเถ้าถ่าน เมื่อถึงโศลกะ ด้ายนั้นจะไม่ถูกเผา ในท่านองเดียวกัน ดวงวิญญาณไม่เคยถูกเผา อย่างไรก็ตามกองฟางนี้จะถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ ร่างกายทั้งหมดจะถูกเผาและกลายเป็นเถ้าถ่านแล้วทุกดวงวิญญาณจะกลับมามีชีวิตได้อีกครั้ง เพื่อที่ลูกๆดวงวิญญาณจะกลับมามีชีวิต ลูกจะต้องทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในสำนักดวงวิญญาณอยู่เสมอ แม้แต่ขณะที่มีร่างกาย ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีโยคะอยู่กับพ่อ เหมือนที่ชัชยาสมีโยคะอยู่กับธาตุบราห์ม พวกเขาพูดว่าตนจะหลอมรวมเข้าไปในธาตุแสงนั้น โยคะสติปัญญาของพวกเขาติดต่อกับธาตุแสง ไม่ใช่ว่าพวกเขาออกจากร่าง แต่พวกเขาคิดว่า เพราะมีโยคะอยู่กับธาตุบราห์ม พวกเขาจึงหลอม

รวมเข้าไปในนั้น เหตุนี้เองเราจึงเรียกพวกเขาว่าผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับธาตุบราห์ม พวกเขามีความรู้เกี่ยวกับวัตถุธาตุ แต่ลูกๆ ดวงวิญญาณมีความรู้ว่าลูกอาศัยอยู่ในธาตุแสงนั้น พวกเขาเชื่อว่าตนจะหลอมเข้าไปในธาตุแสงนั้น หากพวกเขาพูดว่าตนจะไปอาศัยอยู่ที่นั่น อย่างน้อยสิ่งนั้นก็ยังถูกต้องแม่นยำ ดวงวิญญาณไม่สามารถหลอมรวมกับธาตุแสงได้ พวกเขาให้ตัวอย่างของฟองที่หลอมรวมกับมหาสมุทร แต่สิ่งนั้นผิด ไม่ใช่เรื่องของ การหลอมรวมเข้าไปในแสง ดวงวิญญาณที่ไม่สูญเสียจะบรรจบพบาททั้งหมดที่ไม่สามารถถูกทำลาย ชันยาสซีทังกิเลส แต่ก็ไม่มีใครในหมู่พวกเขาจะกลับบ้านได้ พวกเขาใช้ชาติเกิดที่นี้อย่างต่อเนื่อง การขยายตัวเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทุกคนต้องผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เวลานี้ดูสิว่ามีโรคภัยไข้เจ็บหลากหลายประเภทมากมายเพียงไรที่กำลังปรากฏขึ้นมา ก่อนหน้านี้นี้ไม่มีโรคภัยมากมายเช่นนั้น ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้บาบาจะมาเพื่อพาทุกดวงวิญญาณกลับบ้าน ลูกพูดว่า บาบา พาเรากลับบ้านด้วยเถิด ทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต แต่ไม่ใช่ว่าทุกคนจะได้ไปยุคทอง ทุกคนต้องเข้ามาสู่ศาสนาของตนอีกครั้งตามเวลาของตนเอง ลูกรู้ว่าศาสนาใดมาเวลาใด บาบามาอย่างแน่นอนเช่นกัน เหมือนที่ท่านทำในวงจรที่แล้วและท่านจะพาทุกดวงวิญญาณกลับบ้านเหมือนที่เคยทำ โลกจะได้รับปฏิกมมาภัยเหลือเกิน ปฏิกมมาภัยมีความจำเป็นสำหรับโลกใหม่ เหตุนี้เองมนุษย์และสัตว์ทั้งหมด ฯลฯ จะถูกทำลายและกลายเป็นปุ๋ย จากนั้นผืนดินของยุคทองก็จะผลิตผลไม้ที่ดีมากๆ ลูกๆ ยังเคยมีนิมิตของสิ่งนี้ด้วย ลูกๆ เข้าใจว่าบาบาคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ทุกคนพูดว่า บาบา เราจะไปกับท่านอย่างมีความสุข พาเรากลับไปเถิด เรากำลังประสบกับความทุกข์มากมายที่นี่ นี่คือโลกที่สร้างความทุกข์ ในดินแดนแห่งความทุกข์ ผู้คนสร้างความทุกข์ให้กันอย่างต่อเนื่อง มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัดที่นี่ ดังนั้นพ่อจึงมาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เวลานี้จงจดจำผู้เดียวเท่านั้นแล้วลูกจะรับสิทธิ์ในมรดกของตนจากท่านได้ มิฉะนั้นนั้นแล้ว ลูกจะไม่สามารถรับสิทธิ์ในมรดกแห่งอาณาจักรได้อย่างเต็มที่ แต่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของประชากร พ่อมาและให้ความสุขแห่งอาณาจักรแก่ลูกๆ ผู้ก่อตั้งศาสนาไม่ได้ก่อตั้งอาณาจักร อาณาจักรนี้กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาในวิธีที่แฝงตัว ไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์แห่งยุคทองนั้นถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร เหล่าเทพที่อยู่ในรูปมนุษย์มาจากที่ไหนหากมีเหล่าปีศาจอยู่ในยุคเหล็ก ไม่เคยมีสงครามระหว่างพวกปีศาจกับเหล่าเทพ ไม่มีเรื่องของสงครามหรือการใช้ดาบของตัตถา ในกรณีนั้น แล้วเหตุใดพวกเขาจึงแสดงให้เห็นสงครามที่เกิดขึ้น พวกเขาทุกคนสับสน โลกยังคงเป็นโลกเดิมแต่เวลาเท่านั้นที่เปลี่ยนไป นี่คือกลางวันอันไร้ขีดจำกัดและกลางคืนอันไร้ขีดจำกัด ยุคทองและยุคเงินเป็นกลางวัน ไม่มีการต่อสู้ที่นั่น แล้วพวกเขาได้รับอาณาจักรเช่นนั้นอย่างไร ไม่มีอาณาจักรในยุคเหล็ก ลูกพูดว่า บาบา งานของการก่อตั้งของท่านนั้นแสนมหัศจรรย์เหลือเกิน ท่านทำให้ลูกๆ จำนวนมากมายมีความสุข ใช่ แต่ลูกๆ แต่ละคนจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาทุก 5,000 ปี แม้ว่าบางคนจะเรียกท่านว่า “พราปู” หรือ “พระเจ้า” ท่านก็ยังเป็นพ่อ ดีที่จะพูดว่า “พ่อ” พระเจ้าคือพ่อของเรา ไม่มีความสุขแค่เพียงพูดว่า “พระเจ้า” เมื่อพวกเขาพูดว่า “พระเจ้า” พวกเขาคิดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ในขณะที่เรียกท่านว่า “พ่อ” พวกเขาจะไม่คิดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังฟัง ลูกเข้าใจว่าบาบาของลูกมาแล้วและท่านกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์ด้วยโยคะ ดังนั้นลูกจึงต้องจดจำพ่อ ครูและ สัตครู ลูกมีความรู้สึกนั้นด้วยการอยู่ที่นี้เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าบาบา เราคือดวงวิญญาณและเรากำลังเล่นบทบาทผ่านร่างกาย บาบามาเพื่อพาเรากลับไป เรากำลังทำความเพียรพยายามที่จะมีโยคะกับบาบา ขณะกำลังจดจำบาบา เราจะกลับไปหาบาบา มีชันยาสซีทังกิเลสสูงมากบางคนทิ้งร่างกายไปขณะที่กำลังนั่ง พวกเขาเชื่อว่า ฉันท ดวงวิญญาณ จะไปและหลอมเข้าไปในธาตุบราห์ม ผู้คนทำความเพียรพยายามที่จะได้รับโมกษะ (การหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์) หรือมุกติ (การหลุดพ้น) ทุกคนต้องการการหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์หรือการหลุดพ้น เพราะมีความทุกข์มากมายในโลกนี้ พวกเขาไม่รู้วาทจักรโลกต้องหมุนไปและบทบาทของแต่ละคนนั้นต้องไม่สูญเสียอย่างแน่นอน สติปัญญาของลูกควรจะเป็นเหมือนกับจินนี่ ในเรื่องราวของจินนี่ เขาพูดว่า จงให้งานนั้นทำด้วยเถิด มิฉะนั้นฉันจะกินท่าน ดังนั้นเขาจึงได้รับงานของการปีนขึ้นลงบันได พ่อยังบอกลูกด้วยว่า จงให้โยคะสติปัญญาของลูกติดต่อกับพ่อ มิฉะนั้น มายา จินนี่จะกินลูก มายาเป็นเหมือนจินนี่ เธอจะไม่ปล่อยให้ลูกมีโยคะ มายาจะกินแม่แต่ลูกที่ดี เข้มแข็ง กล้าหาญและทรงพลังทั้งเป็น ลูกรู้ว่าบาบาจะมาเพื่อสอนลูก พ่อพูดว่า ลูกๆ เวลานี้พ่อมาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูก เวลานี้จงจดจำพ่อ มิฉะนั้นแล้วมายา จินนี่จะกินลูก งานนี้ที่ให้กับลูกก็เพื่อประโยชน์ของลูกเองเพื่อที่ว่าลูกจะกลายเป็นนายของโลก จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและทั้งสำนักของร่างกายทั้งหมด การเป็นชันยาสซีทังกิเลสหมายถึงการทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก แต่ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกเข้าใจว่าบาบา กำลังทำให้ลูกเป็นเทพด้วยความรู้และพลังโยคะ อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา นี่คือการราชาโยคะ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ อะไรเกิดขึ้นกับพื้นดินหลังจากที่พวกเขาศึกษาราชาโยคะ พวกเขาแค่เพียงละลายไปบนภูเขาหรือในกรณีนั้น ลูกจะบอกได้ว่าอย่างไรว่าอาณาจักรถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร เวลานี้ลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ บาบาพูดว่า เวลานี้จงจดจำพ่อ จงมาเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และทำตามศรัทธาของพ่อ จงรับคำแนะนำในทุกสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง

หากลูกๆ ของลูกต้องการแต่งงาน อย่าคัดค้าน บัญชีของแต่ละคนนั้นแตกต่างกันไป ไม่ว่าเด็กจะเป็นเช่นไร มีการรับรู้บัญชีของเขาและให้คำแนะนำตามนั้น บางคนพูดว่าพวกเขาต้องการให้ลูกๆ แต่งงาน แน่หนอนว่าลูกให้พวกเขาแต่งงานได้ หากลูกมีเงิน ลูกยังสร้างบ้านได้เช่นกัน ไม่มีการคัดค้านในเรื่องนั้น จงสร้างบ้าน ให้ลูกๆ ของลูกแต่งงานและสะสมบัญชีทั้งหมดของลูก เวลานี้เป็นที่เข้าใจได้ว่าใครจะได้รับสิทธิในสถานภาพที่ดี นี่เป็นเรื่องที่ยากมาก ลูกต้องการสติปัญญาที่ยาวไกลสำหรับเรื่องนี้ การรับสิทธิในอาณาจักรไม่ใช่เรื่องเล็กๆ จงสืบตระกูลของการสะสมหนี้สินทั้งหมดที่ยังค้างอยู่กับลูกๆ ของลูก ก่อนอื่น อย่างน้อยที่สุดจงสะสมหนี้สินที่ยังคงค้างอยู่และบัญชีที่ลูกอาจจะมียกกับผู้อื่น นี่คือนี่สิ่งที่ลูกต้องเข้าใจด้วยเช่นกัน กุมาริไม่มีภาระใดๆ ผู้สร้างต้องทำทุกอย่างให้เสร็จ และแล้วเมื่อนั้นบารบาก็จะทำให้พวกเขาเป็นทาสได้ มายาจะตอยลูกอย่างหนัก แต่ลูกยังเข้าใจด้วยว่า บารบอันทนทานมากๆ ท่านมาเพื่อชำระลูกทุกคนให้บริสุทธิ์และพาลูกๆ กลับบ้าน ลูกต้องมีความรักมากมายต่อพ่อเช่นนั้น ท่านนั้นแสนหวาน มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง ด้วยเหตุนี้ทุกคนจึงจดจำสิ่งนั้น เมื่อบางคนตาย พวกเขา ก็พูดว่าเขาได้จากไปสวรรค์แล้ว นี่เป็นชื่อที่หวานชื่นอย่างมาก สิ่งใดที่เกิดขึ้นในอดีตต่อมาจะได้รับการยกย่องในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทองและยุคเงิน ดังนั้นบารบจึงให้งานของเงินนี้แก่ลูกว่า จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มิฉะนั้นแล้วมายา เงินนี้จะกินลูก ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึง จงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ใช่ ลูกยังคงต้องหาเลี้ยงร่างกาย ลูกต้องทำงานวันละ 8 ชั่วโมงเพื่อหาเลี้ยงร่างกาย เพราะลูกคือคาร์มาโยคี แต่ลูกยังคงต้องเพียรพยายาม ลูกยังต้องหาเวลา 8 ชั่วโมงเพื่อทำความเพียรพยายามของตนเองด้วย แต่เพียงคิดว่า เวลานี้ฉันเป็นของบารบ ร่างกายนี้เก่า ลูกต้องตัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดที่มีต่อร่างกาย หากหลังจากอยู่ในการจดจำระลึกถึงและพยายามที่จะขจัดความผูกพันยึดมั่นแล้ว หากในเวลาสุดท้ายความผูกพันยึดมั่นบางอย่างยังคงหลงเหลืออยู่ ลูกก็จะไม่ได้รับสิทธิในโชคแห่งอาณาจักร การมาเป็นนายของโลกนั้นใช้ความเพียรพยายาม เวลานี้บารบามาเพื่อปลดปล่อยลูกๆ ออกจากดินแดนแห่งความทุกข์นี้และพาลูกๆ กลับไป เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าผู้ให้อิสราภาพ ผู้นำทางและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านเป็นผู้นำทาง (เพื่อชี้หนทางให้แก่ลูก) ลูกต้องอธิบายว่าพ่อต้องมาเพื่อสร้างอาณาจักรของรามและทำลายอาณาจักรของราวัน ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ก่อตั้งความสงบ ผู้ที่เป็นผู้ช่วยของท่านจะได้รับรางวัลสันติภาพ ผู้เดียวที่ก่อตั้งความสงบเท่านั้นจะให้อาณาจักรที่เต็มไปด้วยความสงบแก่ลูกได้ ท่านคือบารบผู้เป็นที่รักที่สุด ผู้ที่ไ้หมดรักแก่เราทุกคน ลูกทำตามศรัทธามากขึ้นเพียงไร ลูกจะกลับมาสูงส่งมากขึ้นตามนั้น ลูกเข้าใจว่าศรีศรี(ผู้เดียวที่สูงส่งสองชั้น) กำลังทำให้ลูกเป็นศรีลักษมีและศรีนารายณ์ อาณาจักรสุริยวงศ์และจันทราววงศ์ 21 ชาติเกิดขึ้นกำลังถูกสร้างขึ้นมาในเวลานี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเป็นผู้ที่มองการณ์ไกลและสะสมบัญชีของบ่วงกรรมทั้งหมด หากลูกมีหนี้สินอยู่ในบัญชีกรรม จงสะสมสิ่งเหล่านั้นและอยู่อย่างเบาสบายแล้วลูกจะกลายเป็นทาส
2. จงเป็นคาร์มาโยคีและทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพ พร้อมกันนั้น จงใช้วันละ 8 ชั่วโมงในการทำความพยายามของตนเอง แน่หนอนว่าจงสืบสานการติดยึดที่ลูกมีกับใครก็ตาม

พร: ขอให้ลูกมีที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบัพดาตาด้วยการอุทิศตน ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก และมีความใส่ใจอย่างลึกซึ้งสำหรับการรับใช้
ต้นไม้ของงานรับใช้เกิดดอกออกผลด้วยความร่วมมือของลูกๆ ผู้ที่อุทิศตนขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขา ความร่วมมือของพวกเขากลายเป็นน้ำสำหรับต้นไม้ เมื่อต้นไม้ได้รับน้ำอย่างเหมาะสม ต้นไม้ก็ให้ผลไม้ที่ดี ในท่านองเดียวกันต้นไม้ที่บรรลุดด้วยความร่วมมือของดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือที่สูงส่งเช่นนั้น ผู้ที่มีความใส่ใจที่ลึกซึ้งสำหรับการทำงานรับใช้และอุทิศตนอย่างสม่ำเสมอขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขาจะมีที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบัพดาตา

คติพจน์: เรียนรู้ศิลปะของการหันเหความคิดของลูกในเวลาที่น้อยที่สุดที่จะเป็นไปได้และเรียนรู้ศิลปะของการใช้เบรค และพลังของสติปัญญาของลูกก็จะไม่สูญเปล่า

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ด้วยการมีความรักและความนับถือต่อพ่อ ลูกจะได้รับพรของพ่อและสนิมของมายาจะถูกขจัดออกไป
- คำถาม:** เหตุใดดอกตูมบางดอกในสวนดอกไม้ที่มีชีวิตนี้ไม่ได้เบ่งบานเลย แต่คงอยู่อย่างเป็นดอกตูมตลอดเวลา?
- คำตอบ:** เพราะมีความเกียจคร้านในความเพียรพยายามของเขา พวกเขาอยู่อย่างหลับใหลในเวลาคดจําระลึกถึงพวกที่อยู่อย่างหลับใหลนั้นสูญเสียเวลาของเขาเช่นนั้น ผู้ที่อยู่อย่างหลับใหลนั้นสูญเสียทุกสิ่ง พวกเขาคงอยู่อย่างเป็นดอกตูมที่หุบ ดอกกุหลาบที่เบ่งบานอย่างสม่ำเสมอคือผู้ที่มิบเทาครอบด้านในศาสนาเทพ
- เพลง:** เวลาที่กำลังผ่านไป

โอมชานติ ใครอธิบายสิ่งนี้? พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดอธิบายแก่ลูก เพียงเวลาอันสั้นเท่านั้น นั่นคืออีกไม่กี่นาทีเท่านั้นที่เวลาที่ไม่มีชีวิตจำกัดหลงเหลืออยู่ หลายชั่วโมงผ่านไป เวลานี้เพียงอีกไม่กี่นาทีเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ลูกที่ดีที่รู้จักสิ่งนี้ต่างลำดับกันไป ดอกกุหลาบนั้นต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน มีดอกกุหลาบที่หนึ่งเช่นกัน แต่บางนั้นเป็นดอกตูมที่หุบและบางบานขึ้นเล็กน้อย ศาสนาเทพของลูกเป็นเช่นดอกกุหลาบที่เบ่งบาน พวกเขาคือผู้ที่เล่นบทบาทที่รอบด้านเสมอ ลูกคือดอกกุหลาบที่เบ่งบานของศาสนาที่สูงที่สุดเหนือศาสนาทั้งหมด ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นนั้นต่างลำดับกันไป บางคนเป็นเช่นดอกแมกโนเลีย บางคนเป็นเช่นดอกมะลิ บางคนเป็นเหมือนดอกแทงการ์ (ดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมอื่น) และบางคนเป็นเช่นดอกอ้อ (ผู้ที่มีกลิ่นเหม็น) มีสวนดอกไม้ นี่คือนอกสวนดอกไม้ของศาสนาทั้งหมด ลูกสาวรู้ว่าศาสนาที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเป็นศาสนาของเหล่าเทพ เมื่อไม่ใช่ฤดูกาลนั้นก็ไม่มีตูมดอกหรือดอกตูมหรือดอกไม้ใด (บาบาได้นำดอกไม้หลากหลายมาจากสวน-ดอกกุหลาบใหญ่ ดอกกุหลาบเล็ก ดอกเล็กอื่น ดอกตูมที่บานครึ่งเดียว ดอกตูมหนึ่งดอก ดอกตูมที่หุบและดอกตูมที่เพิ่งเกิดใหม่-และวางดอกไม้เหล่านั้นบนกัณฑ์) มองดูว่าในบรรดาดอกตูมที่หุบอยู่ บ้างนั้นยังคงอ่อนแอ บ้างก็บานเพียงครึ่งเดียวเท่านั้น บางคนเป็นดอกไม้และบางคนเป็นดอกตูมที่ปิดอยู่ บางคนนั้นเหี่ยวเฉาและพวกเขาไม่ได้เบ่งบานเลย อย่างแท้จริงที่เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ดังนั้นพ่อพูดว่า: อย่าได้เกียจคร้านในความเพียรพยายามของลูก ให้แน่ใจว่าลูกไม่เพียงแต่คงอยู่อย่างเป็นดอกตูม บางคนไปถึงครึ่งทางเท่านั้น สิ่งนี้ต่างลำดับกันไป เป็นที่เข้าใจว่าบางคนจะประกาศสิทธิในสถานภาพใดในสถานการณ์นั้น มีเวลาเล็กน้อยอย่างมาก มีการทำนาฬิกาขึ้น แต่แขนของนาฬิกาไม่สามารถเปลี่ยนแปลง ลูกควรสร้างสิ่งนั้นอย่างฉลาดเพื่อที่สิ่งซึ่งบอกนั้นจะคงอยู่ แขนนั้นเริ่มขึ้นที่นี้และเวลานี้ได้มาถึงที่นี้ แขนเริ่มที่ศูนย์และจะสิ้นสุดที่สิบสอง ดังนั้นในวงจรนี้เช่นกัน, ศาสนาเทพปรากฏขึ้นก่อนและเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุด ลูกจะเริ่มนับจากเวลาที่พ่อมา ดังนั้นพ่อจะพูดว่า: ลูกๆ อย่าสูญเสียเวลาของลูก เฝ้าแต่จดจำพ่อ มากเท่าที่ลูกจดจำท่านบาปของลูกจะถูกเผาไปมากตามนั้น ผู้คนเฝ้าแต่กระทำบาป ไม่มีลูกคนใดควรคิดว่าลูกไม่ได้กระทำบาป ไม่มีใครควรมีความหึงหวงใสมากเท่านั้น มีบาปที่แฝงตัวมากมายที่ถูกกระทำด้วยเช่นกัน ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น จาณานาฬิกาที่ลูกกลับมาสำนึกรู้ในเวลา ผู้คนคิดว่ายุคเหล็กยังคงเป็นเด็ก พวกเขาอยู่ในความมืดมิดอย่างที่สุด เวลานี้ลูกต้องปลุกชาคศพให้ตื่น ลูกควรตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ ผู้ที่อยู่อย่างหลับใหลนั้นสูญเสีย นั่นคือ ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาที่เป็นเวลาสำหรับการจดจำระลึกถึงมิฉะนั้นลูกจะอยู่อย่างเช่นชาคศพ บางคนอยู่อย่างเป็นดอกตูม ในพายุแม้กระทั่งดอกตูมที่ดีก็ร่วงหล่น ดอกไม้พร้อมกันกับดอกตูมก็ร่วงหล่น แล้วพวกเขาก็คงอยู่อย่างที่เราเคยเป็นเช่นหนาม พวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์เทพแต่เป็นปวงประชา ลูกเป็นต้นกุหลาบแต่ลูกต้องไม่มีความสุขเพียงด้วยสิ่งนั้น แม้ผู้คนพูดว่าผู้นั้นผู้นี้ไปสวรรค์ พวกเขากลายเป็นสิ่งใด? ต้องมีเหตุผลสำหรับสิ่งนั้น ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นผู้เป็นที่รักมากที่สุดเท่าที่ลูกเป็นลูกที่มีค่าต่องานรับใช้มากที่สุดของบาบา นี่คือนางสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ลูกที่มีค่า เชื่อฟังและเชื่อสัตย์จะเป็นที่รักของพ่อแม่ของเขา มายาทำให้ลูกไม่เชื่อสัตย์อย่างสิ้นเชิง ลูกไม่สามารถตระหนักได้ว่าเมื่อใดที่ลูกกำลังทำความผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ พ่อพูดว่า: ผู้ที่ทำบางสิ่งก็ต้องได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้น ลูกต้องไม่กระทำบาปใดที่ลูกจะต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ บางคนมีประสบการณ์การลงโทษของบาปของเขานี้ มีความทุกข์ทรมานของกรรม มีความทุกข์ทรมานของกรรมในกรงขังของกรรม ลูกต้องได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้นด้วยความระมัดระวังอย่างมาก มายาเป็นเช่นปีศาจอย่างมากและเหตุนี้เองลูกควรเฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดในทุกขณะ เช่นที่พ่อทรงร่างรู้จักลูกๆ ของเขา ในทำนองเดียวกันพ่อเหนือโลกรู้จักลูกแต่ละคนทุกคนด้วยเช่นกัน พ่อเองนั่งที่นี้และบอกลูกว่า: พ่อเข้ามาสู่ร่างเดียวกันเท่านั้น มีลูกมากมายและลูกอีกมากมายจะมา ต้นไม้เฝ้าแต่เติบโต จะมีฝูงชนของผู้เลื่อมใสศรัทธาเบื้องหน้าพระเจ้า จะมีฝูงชนมากมายในวัดของชีวา ที่นี้ลูกเข้าใจว่า

จะมีฝูงชนมากเพียงใด อาณาจักรสุริยวงศ์และจันทราวังศ์ได้รับการก่อตั้ง ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดต่อสิ่งเหล่านี้ เมื่อพระเจ้ามาอย่างแท้จริงเบื้องหน้าผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย จะมีฝูงชนที่ใหญ่โตเช่นนั้น ลูกรู้ว่าบาบากำลังสอนราชาโยคะแก่เรา อย่างไรก็ตามลูกลืมท่านแม่ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้าน นี่คือการสิ่งพิเศษที่สุดที่แม้ว่าลูกอาศัยอยู่ด้วยกันลูกก็ลืม ไม่มีความรักและความนับถือมากนัก หากเขื่อนั้นเป็นสนิมแม่เหล็กก็จะไม่สามารถดูดเขื่อนั้น เพียงเมื่อมีความรู้และโยคะเท่านั้นที่สนิมจะสามารถถูกขจัดออกไป ลูกต้องการพรของพระเจ้าด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณถูกปกคลุมด้วยสนิมของมายา สิ่งใดที่เป็นสนิมถูกจมอยู่ในน้ำมันก๊าด สนิมของลูกถูกขจัดออกไปด้วยโยคะและดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ทำให้ตนเองกลายเป็นดอกไม้ และในไม่ช้าเวลาจะมาถึงเมื่อใครก็ตามที่ลูกนั่งอยู่เบื้องหน้าจะเริ่มได้นิimitในที่นี้ ผู้คนมากมายได้นิimitของบราห์มาหรือวิษณุ นิimitของบราห์มาหรือวิษณุนั้นออกคำสั่งให้พวกเขาไปหาบีเค บราห์มากำลังนั่งที่นั่นกับบราห์มา कुमारและกุมารีด้วยเช่นกัน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปผู้คนมากมายจะได้นิimit บาบามีนิimitว่า: จงไปที่นั่น ฉันกำลังสอนราชาโยคะที่นั่น และด้วยสิ่งนั้นลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพนั้นนี้ นี่คือการของหนึ่งวินาที มานมานะบาฟ จดจำฉันและลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ ที่นั่นเป็นสกุลเทพ ในขณะที่ที่นั่นเป็นสกุลที่เป็นเช่นปีศาจ มีการอธิบายสิ่งนี้ให้แก่ลูกอย่างชัดเจน เพื่อที่จะทำให้บางสิ่งนั้นละเอียดสิ่งนั้นก็ถูกบิด พวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างมากมายเพื่อสร้างรากฐานของอาคารให้แข็งแรง พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: จดจำพ่อมากเท่าที่จะเป็นไปได้ จดจำดินแดนของชีวาและดินแดนของวิษณุ เฝ้าแต่พูดคุยกับตนเองในวิธีนี้อยู่ภายใน เริ่มแรกคิดถึงสิ่งเหล่านี้แล้วพูดคุยเกี่ยวกับตนเองเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นเพื่อที่จะเข้าใจ ลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกๆ ทำความเพียรพยายามอย่างมากมายสำหรับนิมิตการ นี่เป็นเรื่องของการอธิบาย ไม่มีใครสามารถเข้าใจเพียงด้วยจิตพจน์ พ่อหนึ่งทีและอธิบายว่าเหล่าเทพได้รับอาณาจักรของเขาได้อย่างไร ใครสอนราชาโยคะแก่พวกเขา? พระเจ้าพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะ พ่อบอกลูกให้จดจำพ่อ จดจำดินแดนของชีวาและดินแดนของวิษณุ เวลานั้นลูกๆ ต้องอธิบายอย่างกระฉ่งชัดอย่างมากที่นิมิตการ ลูกต้องอธิบายเกี่ยวกับการฝึกจิตด้วยเช่นกัน เราฝึกฝนการฝึกจิตด้วยเช่นกัน ขณะที่เดินเหินเคลื่อนไหวไปทั่ว เราจดจำพ่อและเฝ้าแต่พูดคุยกับท่าน เมื่อลูกต้องไปที่รายการ สติปัญญาของลูกก็สำนึกว่า: วันนี้ฉันต้องไปหาผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ที่ที่ลูกได้รับรายการ สติปัญญาของลูกก็วิ่งไปในทิศทางนั้น เมื่อเวลาเข้ามาใกล้ลูกจะเข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องไปที่นั่น ลูกควรรู้สึกอยู่ภายในด้วยเช่นกันว่า: เวลานั้นเราต้องไปหาบาบา เราต้องทิ้งหนึ่งเก่า เราต้องทิ้งดินแดนของราวันนีและไปสู่ดินแดนของชีวา โลกนี้สกปรกอย่างมาก เวลานั้นเรากำลังนั่งอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่คือการร่างของยุคเหล็ก บาบาสอนว่า: จดจำพ่อและพ่อจะพาคุณดวงวิญญาณไปสู่ดินแดนของชีวา ฤกษ์จะพาคุณไปอยู่ที่นั่น ต้องมีการอธิบายประเด็นเหล่านี้ เวลานั้นพ่อพูดว่า: จดจำพ่อที่บาบา เวลานั้นลูกกำลังศึกษารราชาโยคะ ลูกต้องไปสู่ดินแดนของชีวาแล้วลูกจะไปสู่ดินแดนของวิษณุโดยอัตโนมัติ เป็นสิ่งที่ย่างายที่จะอธิบายสิ่งนี้ ลูกจะไปจากดินแดนของชีวาดินแดนของการหลุดพ้นสู่ดินแดนของวิษณุ ดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิต พ่อของทั้งหมดคือผู้เดียว ลูกต้องอธิบายสิ่งหลักนี้ ไม่ว่าจิตพจน์ ฯลฯ มากเพียงใดที่ลูกทำ สิ่งนั้นเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ลูกมีรูปภาพ ฯลฯ ทั้งหมด ในการนี้ผู้คนมากมายเคยมาหาลูก ลูกเคยวางโต๊ะและเก้าอี้ไว้ภายนอกบนพื้นที่ดินกว้าง ลูกจะนั่งและอธิบายแก่ใครก็ตามที่มาที่นั่น ก่อนหน้านั้นไม่มีความรู้มากนัก เวลานั้นลูกได้รับความรู้ที่ย่างาย ลูกรู้จักพ่อด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ คำสั่งของท่านคือ: จดจำพ่อและมรดก แสดงให้เห็นรูปภาพและอธิบายสิ่งนั้น ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกเคยอธิบายรูปภาพ ขณะที่พวกเขากำลังรับฟังลูกพวกเขาจะเข้ามาน ในเวลานั้นลูกคือดอกตูมเล็กๆ ทั้งหมดนั้นคือเวทมนตร์ของบาบา ท่านเคยดึงเชือก เวลานั้นมีความจำเป็นอย่างมากที่จะอธิบายทุกสิ่ง ทุกวันนี้ผู้คนนั้นเลวร้ายอย่างมาก ลูกไม่สามารถบอกได้ว่าอาชีพของบางคนคืออะไรหากลูกไม่ขอให้เขากรอกในแบบฟอร์ม เช่นที่มีครู ฯลฯ ใครที่สอนลูก ลูกกลายเป็นนักกฎหมายได้อย่างไร ดังนั้นด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้คือครูที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น บางทีครูเหล่านั้นจะทำให้ลูกกลายเป็นนักกฎหมาย อย่างไรก็ตามหากลูกทิ้งร่างของลูกขณะที่ศึกษาเล่าเรียน ทุกสิ่งที่ลูกได้ศึกษาเพื่อกลายเป็นนักกฎหมายจะสิ้นสุดลง ไม่ใช่ว่าการศึกษานั้นจะดำเนินไปในชาติเกิดถัดไป ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกทำที่นั่น ลูกนำสิ่งนั้นไปกับลูก ดวงวิญญาณมีสัมผัสภายในเขา ไข่เด็กเล็กๆ มื่อวัยะที่เล็ก และดังนั้นจึงไม่สามารถพูดได้ พวกเขาไม่สามารถทำสิ่งใดด้วยอวัยวะทางร่างของเขาแม้ว่าพวกเขาเอาสันสการเหล่านั้นไปกับพวกเขาก็ตาม นี่คือการความรู้ที่ไม่สูญสลาย ดังนั้นพวกเขาจะมาและรับความรู้เมื่อพวกเขาโตขึ้น อย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณนั้นจะมาที่นั่นอีกครั้ง เขาจะนำคุณประโยชน์มาให้แก่บางคน บางแห่ง เขาจะดึงพ่อแม่ของเขาไปในทิศทางนี้ แม้ว่าเขาจะเป็นเด็กเล็กๆ ที่ที่ที่เขามองเห็นมามาและบาบาจะมีแรงดึงดูดความรักนั้น เพราะอวัยวะทางร่างนั้นเล็ก เขาจะไม่สามารถพูดได้แต่จะมีความรักนั้นต่อผู้ที่ทดเทียมของเขา ดังนั้นความรู้ที่พิเศษที่สุด น่าสนุกสนานและเรียบง่ายอย่างมาก บางคนเป็นเช่นที่ว่าพวกเขาอยู่อย่างที่เราเป็นเช่นหนาม ยุคทองคือต้นกุหลาบ เวลานั้นลูกคือหนาม แล้วดอกตูมที่ปิดบางดอกก็ปรากฏออกมา มีผู้ที่เป็ดอกกุหลาบอย่างสม่ำเสมอแต่พวกเขายังคงต่างลำดับกันไป พวกเขาจะกลายเป็นหนึ่งในปวงประชา การกลายเป็นดอกตูมแล้วเหี่ยวเฉาและตายไปก็เป็น

ราวกับว่าลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน หากดอกตูมคงปิดอยู่ผู้นั้นก็จะจมลงในหมู่พวงประชา ผู้ที่กลายเป็นดอกไม้จะกลายเป็นส่วนหนึ่งในอาณาจักร เมื่อบาบาเข้าไปที่สวนดอกไม้ ท่านนำเอาดอกไม้มาจากที่นั่นเพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก หากลูกไม่เพียรพยายามและกลายเป็นดอกไม้ในเวลานี้ จะมีการเสียใจในภายหลังอย่างมาก ประการแรกมีภาระของบาบาที่ได้ทำไว้อยู่บนศีรษะของลูก ดังนั้นแล้วจะมีประโยชน์อะไรในการได้รับประสบการณ์ของการถูกลงโทษแล้วประกาศสิทธิ์ในสถานภาพในหมู่พวงประชาเล่า? ลูกเข้าใจว่าอาณาจักรเทพของลูกกำลังได้รับการก่อตั้ง บาบาสามารถเข้าใจว่าลูกแต่ละคนจะกลายเป็นสิ่งใด มากเท่าใดที่ลูกศึกษาเล่าเรียนและสิ่งใดที่ลูกจะกลายเป็น นั้นจะคงอยู่ในหัวใจของท่าน หากบางคนกำลังศึกษาอย่างดี ท่านจะเฝ้าแต่มีความรักนั้นอยู่ภายใน ท่านจะเข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักร เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะได้รับนิมิตมากมาย ผู้ที่ไม่ศึกษานั้นจะรู้สึกเสียใจในความผิดที่ได้กระทำลงไปแล้วอย่างมากมายในเวลานั้น มีเวลาเล็กน้อยอย่างมากที่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นลูกจะสามารถควบไปได้เพียงพออย่างไร? พ่อพูดว่า: หากลูกกระทำการที่เป็นบาปหลังจากที่กลายเป็นลูก จะต้องมีการลงโทษถึงหนึ่งร้อยเท่า สิ่งนี้กลายเป็นธุรกิจของขโมยมากมายที่เข้าคุก: การมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษและไปสู่กรงขัง เวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีที่สูงสุดของสุริยวงศ์ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด สิ่งนั้นต่างลำดับกันไป สภาพของผู้ที่วิ่งหนีไปจะเป็นเช่นไร? พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก แต่หากไม่ได้อยู่ในโซ่ของลูกและลูกไม่เข้าใจ ผู้ที่กำลังดลใจลูกให้เพียรพยายามจะสามารถทำสิ่งใดได้? พ่อพูดว่า: จงกลายเป็นดอกไม้ อย่าได้ลืมพ่อ อย่าได้มีวันปล่อยมือของพ่อเช่นนั้น มายาผู้เป็นงูจะกลืนลูกทั้งเป็น อย่าได้ไม่ระมัดระวังใจที่ลูกจะสูญเสียโชคของอาณาจักรของลูก แล้วกิจกรรมของลูกทุกอย่างจริงจะเป็นที่มองเห็นได้ว่าเป็นเช่นเดียวกันกับกิจกรรมของเวลานี้ของลูก บางคนมีพฤติกรรมที่สะอาดประธาณ บางคนมีราใจ และบางคนมีพฤติกรรมที่ดำโม ลูกที่ดีมากบางคนมีกลางร้ายที่รุนแรงอย่างมากเหนือพวกเขา ภายในพวกเขานั้นน่าเกลียด ในขณะที่ภายนอกพวกเขานั้นดูดี หากลูกดวงวิญญานไม่ระมัดระวัง ลูกจะกลับมาน่าเกลียด และแล้วก็มีเงามืดมากมาย เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: รับฟังผ่านหูข้างหนึ่งและปล่อยไปให้ออกไปผ่านหูอีกข้างหนึ่ง ปิดหูของลูกต่อสิ่งใดที่ชั่วร้าย อัจชะ

ถึงลูกๆที่สดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความปรารถนาที่ลึกล้าเสมอที่จะทำให้บาปของลูกจะถูกปลดเปลื้องไป ใส่ใจดูแล้วลูกไม่ได้กระทำบาปใดในเวลานี้
2. เพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากเงามืดของกลางร้ายของมายา ปิดหูของลูกจากสิ่งที่ชั่วร้าย ให้พฤติกรรมของลูกนั้นสะอาดประธาณ อยู่อย่างสะอาดทั้งภายในและภายนอก

พร: ขอให้ลูกเปิดเผยชีวิตที่เต็มไปด้วยปิติสุขของลูกและกลับมามีค่าควรแก่การได้รับพรของทุกคนโดยการรักษาสมดุล
การรักษา*สมดุล*ของลูกคือทักษะที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เมื่อลูกมี*สมดุล*ของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับพรของพ่อ โดยการรักษ*สมดุล*ของลูกในทุกสิ่งลูกจะกลายเป็น*อันดับหนึ่ง*อย่างง่ายดาย *สมดุล*ของลูกจะเปิดเผยชีวิตที่ปิติสุขต่อดวงวิญญานมากมาย จงเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของการบรรลุผลทั้งหมดในขณะที่มี*สมดุล*นี้อย่างสม่ำเสมอในการตระหนักรู้ของลูกและลูกจะเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าและสามารถทำให้ดวงวิญญานอื่นๆเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยเช่นกัน

คติพจน์: มหาวีระคือผู้ที่ทำให้สิ่งใดที่ยากเป็นง่ายดาย และทำให้ภูเขากลายเป็นเมล็ดมีสตาร์ดหรือสำลี

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงระมัดระวังมากๆ เกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี เพราะด้วยการคบเพื่อนไม่ดีลูกจะแสดงการกระทำผิดๆ และล้มเหลวจำพอ
- คำถาม:** บนพื้นฐานของมารยาทใดที่ลูกจะทำให้สภาพของตนก้าวหน้าไปได้
- คำตอบ:** หากลูกเคยทำความผิด ลูกควรที่จะมีมารยาทในการขอภัยจากพ่อ ลูกควรจะพูดกับพ่อว่า ลูกขอโทษ ไม่ควรที่จะมีร่องรอยของสำนึกที่เป็นร่างแม่เพียงเล็กน้อยในสิ่งนี้ สิ่งนี้ทำให้สภาพของลูกก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง พื้นฐานของสภาพที่ต่ำเตี้ยคือ การรักษาหัวใจของลูกให้มีความซื่อสัตย์กับพ่อ อย่าคิดว่าตนฉลาดมาก ทุกคนทำความผิด เพราะยังไม่มีใครสมบูรณ์พร้อม
- เพลง:** เราต้องทำตามหนทางที่เราอาจล้มลงได้ ดังนั้นเราจึงต้องระมัดระวัง

โอม ซานติ บางสิ่งต้องถูกพูดออกมา ดังนั้นจึงเป็นสิ่งดีที่จะพูดว่า “โอม ซานติ” ดวงวิญญาณต้องรับรู้เกี่ยวกับศาสนาดั้งเดิมของตน พ่อพูดว่า พ่อเต็มไปด้วยความสงบและพ่ออาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดั้งเดิมแล้ว ลูกคือดวงวิญญาณและศาสนาดั้งเดิมของลูกคือ ความสงบ ทั้งโลกกำลังร้องหาความสงบ แต่ไม่มีใครรู้ว่าความสงบคืออะไร พวกเขาคิดว่ามีความสงบก็ต่อเมื่อการต่อสู้และการทะเลาะกันที่กำลังดำเนินอยู่นั้นหยุดลง อย่างไรก็ตาม ความสงบประเภทนั้นไม่มีประโยชน์ สามิและภรรยาบางคนทะเลาะกันที่บ้านในขณะที่ผู้อื่นไม่ได้เป็นเช่นนั้น นั่นไม่ใช่ความสงบ ความสงบกับสิ่งนั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ความสงบคือศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณ จริงๆ แล้ว ศาสนาดั้งเดิมของพ่อก็ยังเป็นความสงบด้วยเช่นกัน ใครคือพ่อของดวงวิญญาณ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ศาสนาของท่านคืออะไร ศาสนาของท่านก็ยังเป็นความสงบด้วยเช่นกัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ เรายังเป็นผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบด้วยเช่นกัน จงบอกใครก็ตามที่มาว่า ศาสนาของเราคือความสงบใช่ไหม ดั้งเดิมแล้ว ลูกคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น และลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาท แนนอนว่าบทบาทต้องถูกเล่นผ่านร่างกาย จริงๆ แล้ว ไม่มีความจำเป็นที่จะเข้าไปหาความสงบในป่า ดวงวิญญาณรู้จักศาสนาดั้งเดิมของตน ตอนกลางคืน เมื่อดวงวิญญาณรู้สึกเหนื่อยล้า พวกเขาจะอยู่อย่างปราศจากร่างและเต็มไปด้วยความสงบ ตอนกลางคืนมีความเงียบสงบ เสียงต่างๆ จะเริ่มต้นขึ้นที่ยามรุ่งอรุณ กลางคืนและกลางวันนั้นมีขีดจำกัดในขณะที่กลางคืนและกลางวันไร้ขีดจำกัด หลังจากเล่นบทบาท 84 ชาติเกิด ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้สึกเหนื่อยล้า เหตุนี้เองลูกๆ ดวงวิญญาณจึงพูดว่าเวลานี้ลูกต้องการกลับไปยังดินแดนแห่งความสงบ พ่อยังพูดด้วยว่า จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกจะไม่มีภาระจดจำระลึกถึงขณะอยู่ในดินแดนแห่งความสุข ลูกจะมีการจดจำระลึกถึงในดินแดนแห่งความทุกข์ ในดินแดนแห่งความวุ่นวาย ดังนั้นเวลานี้พ่อจึงพูดว่า ลูกๆ เวลานี้การละเล่นกำลังจะจบแล้ว ลูกต้องกลับบ้าน จากนั้นก็จะมีความสงบและความสุขสำหรับลูกๆ พ่อพูดว่า พ่อเป็นผู้นำทางของลูก ผู้ที่มาเพื่อพาลูกกลับไปด้วยการจาริกแสวงบุญที่แท้จริง มีผู้นำทางคนเดียวเท่านั้นหรือที่จะพาไปสู่ดินแดนแห่งความสงบหรือว่าลูกๆ ของท่านก็ยังเป็นผู้นำทางด้วยเช่นกัน ผู้เดียวนั้นไม่สามารถทำสิ่งใดสำเร็จได้ นี่คือการทักท้วงที่ใหญ่โตมาก! ใบหน้าของทุกคนมุ่งไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนแห่งนั้นอยู่ไกลโพ้น การเดินทางไปยังบาตรินารถหรือมานารถนั้นไม่ไกลเลย จริงๆ แล้ว ง่ายมากที่จะไปที่นั่น อ้อชะ การไปยังอาณาจักรละเอียดอ่อนและโลกดวงวิญญาณนั้นง่ายกว่า หรือการไปยังอามานารถและบาตรินารถนั้นง่ายกว่า อาณาเขตละเอียดอ่อนและโลกดวงวิญญาณนั้นใกล้กว่าอามานารถและบาตรินารถใช่ไหม อาณาเขตละเอียดอ่อนและโลกดวงวิญญาณนั้นดูเหมือนว่าอยู่ใกล้มาก แต่การไปที่นั่นไม่ได้ใช้เวลาไม่นานเลย เป็นเรื่องของวินาทีเดียวเท่านั้น ลูกเพียงแค่อ่านจดจำสิ่งเหล่านั้นด้วยสติปัญญา การจาริกแสวงบุญทางร่างนั้นไม่มีสิ่งใดใหม่ ลูกเคยไปสู่การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นมาถึงครึ่งวงจร พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและพาลูกๆ ไปสู่การจาริกแสวงบุญทางจิตวิญญาณ ลูกคือลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง ลูกคือผู้ที่ต้องแสดงหนทางให้แก่ผู้อื่น ลูกไปที่วัดได้และอธิบายว่าเหล่าเทพนั้นปกครองอาณาจักรของตนเมื่อใด ใครทำให้พวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกเข้าใจว่าลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ดังนั้นสถานภาพของผู้กราบไหว้บูชาจึงต่ำกว่าสถานภาพของผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อทำให้ลูกๆ มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกเคยเป็นเทพผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานี้จึงทั้งการกราบไหว้บูชาและกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง มายาสร้างอุปสรรคมากมาย ผู้ที่ไร้เดียงสาถูกทำร้ายอย่างมาก ไม่มีใครถูกห้ามไปยังสถานที่จาริกแสวงบุญ วัดวาหรือที่ชุมนุมทางจิตอื่นๆ ที่นี้มายาสร้างความทุกข์ระทมมากมายให้แก่ลูกๆ ขณะที่ลูกกำลัง

ทำความเพียรพยายามเพื่อเปลี่ยนจากผู้กราบไหว้บูชาเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกล้มลงครั้งแล้วครั้งเล่า ส่วนใหญ่แล้ว ลูกตกลงไปในหลุมของต้นหา พ่อพูดว่า อย่าสกปรก จงระมัดระวังให้มากในเรื่องนี้ สิ่งที่เลวร้ายที่สุดคือการปีนขึ้นไปบนกองไฟแห่งต้นหา และจมอยู่ในมหาสมุทรยาพิษ พ่อพูดว่า ลูกๆ ต้นหาคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เหตุนี้เอง ลูกจึงต้องไม่คิดถึงการยุ่งเกี่ยวกับกิเลส สิ่งนี้จะทำให้ลูกสกปรก อย่าคิดว่ายาพิษนั้นลูกขจัดออกไปจากสติปัญญาของทุกคนที่มาที่นี่ เมื่อพวกเขาพบกัน บางคนประสบกับพายุภายในที่พวกเขาจะกลายเป็นคนสกปรก พ่อพูดว่า เลิกอยู่อย่างสกปรก ห้ามไล่ตามใคร เลิกพยายามที่จะตกลงไปสู่กิเลส พ่อปกป้องลูกจากสิ่งนี้อยู่เรื่อยๆ มีความกระเลอะกระส่นจากการล้มลง และจงระมัดระวังที่จะไม่ล้มอีกครั้ง มายาสร้างพายุมากมาย เคยมีลูกๆ ที่ดีมาก เป็นผู้ที่เชื่อฟัง ซื่อสัตย์และมีค่า ต่อการรับใช้ที่ลูกมาตาบดได้อย่างหนักจนจบลงอย่างสิ้นเชิง นั่นคือ เขาตายไปแล้ว สิ่งนี้อยู่ในละคร มายาทำให้ลูกสกปรก ไม่ใช่พ่อ แต่เป็นมายาที่ทำให้ความทุกข์แก่ลูกๆ ถึงครั้งวงจร พวกเขาตำหนิพระเจ้าอย่างผิดๆ ด้วยการพูดว่าพระเจ้าให้ความสุขและความทุกข์ พวกเขาไม่ได้คิดว่าพระเจ้าคือพ่อคนนั้น ดวงวิญญาณสูงสุดจะเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ใคร ได้อย่างไรเล่า หากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเหตุของความทุกข์แล้ว มนุษย์ก็จะเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่กันมากกว่านั้น พ่ออธิบายว่า ลูกคือผู้ที่สร้างบัญญัติกรรมเช่นนั้นให้ตนเอง ลูกแสดงการกระทำผิดๆ เมื่อลูกตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเพื่อนไม่ดีและลูกล้มพ่อ ท่านธรรมดา ดังนั้นลูกจึงล้มท่าน พ่อให้คำสอนที่ดีมากเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ลูกล้มคำสอนเหล่านั้น พ่ออธิบายว่า ลูกไม่มีโยคะที่สมบูรณ์ อย่าคิดว่าตนเองต้องให้การบรรยายเท่านั้น ยังมีเรื่องราวของบัณฑิตด้วยเช่นกัน เขาได้บอกผู้อื่นว่าพวกเขาข้ามแม่น้ำได้ด้วยการพูดว่า “ราม ราม” อย่างไรก็ตามเขาเองข้ามไม่ได้ เขาขอเรือเพื่อพาข้ามฟาก เขาเองไม่สามารถทำสิ่งที่บอกผู้อื่นให้ทำได้ ไม่ควรเพียงแคพูดเท่านั้นแต่ต้องทำด้วย คำพูด การกระทำและพฤติกรรมของลูกทั้งหมดควรเป็นเหมือนกัน เหตุนี้เองลูกจึงต้องไม่ล้มพ่อ บาบทำให้ลูกเป็นผู้ที่ไม่เคยล้มหรือทำผิด พ่อพูดว่า หากลูกทำความผิด จงมาและขอการอภัยและพูดว่า *ลูกขอโทษ* ยกตัวอย่าง หากชีพบาบาพูดว่า “นี่เป็นความผิดของลูก” จงพูดว่า โอเค บาบา โปรดยกโทษให้ลูกด้วย ลูกดีใจบางคนก็ไม่มีมารยาทที่จะทำเช่นนั้น พวกเขาทำความผิดที่อื่นใหญ่หลวง อย่างน้อยพวกเขาก็ควรขอการอภัย อย่างไรก็ตาม พวกเขาคิดว่าตนเองฉลาดมาก หากลูกทำบาป ลูกต้องขอการอภัย มิฉะนั้นบาบาก็จะเพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ โยคะสติปัญญาของลูกที่มีกับพ่อนั้นจำเป็นต้องดีมาก แม้บางคนจะให้การบรรยายที่ดีมากแต่ก็ยังไม่มีการสมบูรณ์พร้อม ลูกจะล้มลงอยู่เรื่อยๆ และจะพยายามปกป้องตนเองจนถึงเวลาสุดท้าย ลูกพูดว่า บาบา ลูกทำความผิดนี้ ให้ภัยลูกด้วยเถิด โอ ผู้เดียวที่เปี่ยมด้วยความเมตตา ให้ภัยลูกด้วยเถิด! ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาขอการให้อภัยตลอดทั้งวัน พวกเขาสวดภาวนาต่อพ่อว่า โปรดให้อภัยฉันด้วยเถิด! อย่าให้ดรามาราลงโทษฉันเลย เหตุนี้เองลูกจึงต้องระมัดระวังอย่างมาก อย่าคิดว่าลูก 16 องศาสมบูรณ์เต็มแล้ว เปล่าเลย ลูกจำนวนมากเขียนถึงบาบาโดยพูดว่า พวกเขามีความฝันที่ไม่บริสุทธิ์มากมายและไม่สามารถจดจำบาบาได้ ลูกไม่ควรคิดว่าตนเองฉลาดในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาเต็ม 16 องศาสมบูรณ์ เวลาลูกยังคงถูกเงามีครอบงำ ลูกยังคงต้องไปให้ถึงสภาพที่สมบูรณ์ ขณะกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกจะโอบน้อมอย่างต่อเนื่อง เพราะดวงวิญญาณเหนือล้ำในตอนจบของวงจร พวกเขาจึงถูกดึงกลับบ้าน พวกเขาเร่งรีบที่จะกลับบ้านอย่างรวดเร็ว แต่ก่อนอื่นพวกเขาต้องกลายเป็นผู้ที่มีค่า บางคนมีความสุขที่เดินทางไปทั่วและสวมใส่อัญมณี ฯลฯ จากนั้นเมื่อพวกเขาไม่มีความสุข พวกเขา ก็พูดว่า ฉันทิ้งบาบาโดยไม่จำเป็นเลย! อัจชะ ในกรณีนั้น จงมีความกล้าหาญและเรียนรู้บางสิ่ง ลูกต้องยกระดับแม้แต่ผู้ที่ประณามลูก แต่ไม่ควรเป็นว่าพวกเขาทำให้ลูกหัวเสียมากขึ้น มายาทำให้ลูกล้มลงและพ้อภัยระดับลูก จุดหมายปลายทางนั้นสูงมากและการจาริกแสวงบุญทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของโยคะสติปัญญา การทำความเพียรพยายามนั้นใช้เวลา เป้าหมายนั้นแสนง่าย: ลูกรับสิทธิ์ของการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที เมื่อลูกพูดว่า “บาบา” แล้วลูกจะล้มท่านได้อย่างไรเล่า หากลูกมีศรัทธาว่าลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์จากบาบา แล้วเหตุใดลูกจึงล้ม เหตุใดลูกจึงไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงและมีความระมัดระวัง แม้แต่ลูกที่ดีก็ยังล้ม พวกเขาทำให้งานรับใช้เสียหายมากยิ่งขึ้น งานรับใช้แผ่ตัวและการทำลายงานรับใช้ก็ยังแผ่ตัวด้วย ผู้คนในโลกรู้อะไร หากวิญญาณปีศาจร้ายหรือดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์เข้าถึงบางคน นั่นก็ยิ่งทำให้เกิดความเสียหายด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณที่ติดกับอยู่ในมายาก็ยังเข้าถึงผู้อื่นได้ แม้ว่าลูกมีความรู้ แต่ยังไม่มีความสมบูรณ์พร้อม ข้อบกพร่องบางประการยังคงหลงเหลืออยู่ ดังนั้นลูกจึงควรที่จะมีความกลัว เราต้องทำตามศรัทธาของบาบา แทนที่จะทำตามศรัทธา หากลูกทำบางสิ่งที่เลวทรามต่ำช้า สถานภาพของลูกจะถูกทำลายแล้วลูกประสบกับการถูกลงโทษอย่างมากมาย การลงโทษที่รุนแรงสำหรับการกระทำที่เลวร้ายต้องได้รับที่นี่ เหตุนี้เองลูกจึงต้องทำความเพียรพยายามที่จะไปถึงสภาพคาร์มาทิต ลูกต้องซื่อสัตย์มากกับบาบา ทุกคนมีสายใยกับชีพบาบา ทุกศูนย์เป็นของชีพบาบา แล้วคำว่า ศูนย์ “ของเธอ” มาจากที่ไหนเล่า ลูกเป็นของชีพบาบา มหาวิทยาลัยของโลกแห่งนี้เป็นของพ่อ นี่เป็นมหาวิทยาลัยแห่งโลกของพระเจ้า การมีความคิดเช่นนั้นที่ว่า “นี่เป็นศูนย์ของฉัน” หมายถึงการตาย หลายคนล้มลงด้วยการพูดว่า “ของฉัน ของฉัน” ทุกสิ่งเป็นของชีพบาบา ลูกพูดว่า บาบา ร่างกายนี้ จิตใจและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ดังนั้น บาบาก็พูดว่า อาณาจักร

สวรรค์ทั้งหมดนั้นเป็นของลูก ลูกได้รับรางวัลที่ใหญ่มาก แล้วลูกจะให้อะไรเล่า ก่อนที่จะตาย บางคนให้สมบัติส่วนตัวแก่ ชันนิกร (พราหมณ์พิเศษ) พวกเขาให้ทานสิ่งของเหล่านั้นขณะยังมีชีวิตอยู่ เมื่อผู้คนเห็นว่าบางคนตกอยู่ในภพที่หมดหวัง แล้ว พวกเขาจะให้บุคคลนั้นให้ทานเพื่อทำบุญ พ่อพูดว่า ลูกๆ จงให้ทานทุกสิ่งขณะยังมีชีวิตอยู่ เหล่านั้นเป็นร่างกายเก่าๆ ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นของพ่อ ลูกเล่นบทบาทผ่านร่างกาย เวลานี้พวกมันจึงกลายเป็นร่างที่เก่าแก่ เวลานี้จึงมาเป็นของพ่อ อีกครั้งแล้วลูกดวงวิญญาณและร่างกายของลูกก็จะกลับมาสะอาด ทั้งสองจะถูกทำความสะอาดในเวลาเดียวกัน ดวง วิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์จะต้องถูกชำระให้บริสุทธิ์เวลานี้ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการมีโยคะกับพ่อ เมื่อลูกมีโยคะ ลูกจะเข้าสู่สภาพใต้เต้า เมื่อลูกไม่มีโยคะ ลูกจะอยู่ในสภาพที่ตกต่ำ ลูกต้องสนใจในการทำงานรับใช้ ลูกไม่ควรถามว่าลูกควรจะไป ทำงานรับใช้หรือไม่ บาบาก็จะเข้าใจว่าลูกไม่ได้สนใจในการรับใช้ ลูกควรสนใจการทำงานรับใช้ผ่านความคิด คำพูดและการกระทำ หากลูกไม่ได้รับใช้ผ่านความคิดก็ให้รับใช้ด้วยคำพูดหรือการกระทำ ลูกควรทำให้ตนเองยุ่งอยู่กับงานรับใช้ บางประเภทแล้วลูกก็จะได้รับการตอบแทนจากสิ่งนั้น ผู้ที่ทำโดยไม่มีใครขอร้องคือเทพ ผู้ที่ทำหลังจากมีผู้ร้องขอคือ มนุษย์ และหากพวกเขาไม่ทำแม้หลังจากที่ถูกบอกกล่าวแล้ว พวกเขาก็เป็นคนไร้ประโยชน์อย่างสิ้นเชิง ลูกทำงานรับใช้ มากเพียงไร ลูกจะได้รับรางวัลมากตามนั้น ชีพบาบาถามว่า ลูกๆ พ่อมีมือหรือไม่ ชีพบาบาหนึ่งอยู่ภายในร่างกายของผู้นี้ ขณะเขียนจดหมาย ท่านไม่ได้นั่งอยู่บนหลังวัวตลอดทั้งวัน เมื่อวัวเหนื่อยล้าก็จะเริ่มมีน้ำไหลออกมาจากดวงตา ที่นี้ไม่มี เรื่องของน้ำตาที่เอ่อล้น ผู้นี้ต้องทำงานรับใช้ ท่านอธิบายแก่ลูกๆว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ชีพบาบาพูดสิ่งนี้ และดวง วิญญาณของผู้นี้ก็ยังฟังด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ง่ายมาก! พ่อที่ไร้ขีดจำกัดเป็นผู้สร้างสวรรค์ บาบามาเพื่อสร้างสวรรค์และทำให้ นรกลูกทำลาย สงครามมหาภาระตะอยู่เบื้องหน้า มียาดาวัส ฆราวาสและพินดาวัส ลูกเข้าใจว่าการละเล่นนี้กำลังจะจบ ลง บาบามาเพื่อพาเรากลับไป มีภาระบาปที่ใหญ่โตอยู่บนศีรษะของลูก หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกจะไม่สามารถ เป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีได้ นี่คือการขาดโยคะ โยคะที่จะทำให้กลายเป็นผู้ปกครอง ไม่ใช่โยคะที่จะทำให้เป็นประชากร ลูกจะเป็นประชากรหากไม่มีโยคะอย่างเต็มที่ บางคนพูดว่า บาบา ลูกจะรับสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อ อย่างไรก็ตาม ลูกจำเป็นต้องมีความสนใจอย่างมากมายในการทำงานรับใช้ ลูกเขียนมาถามบาบาได้ว่า ลูกจะเป็นอะไรหากลูกออกจาก ร่างเวลานี้ ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลาสุดท้ายเท่านั้น เวลานี้ลูกยังไม่สมบูรณ์พร้อม ลูกต้องตรวจสอบสภาพของ ตนและถามตนเองว่า ฉันกำลังทำงานรับใช้ของบาบามากเท่าไร ฉันเต็มไปด้วยศรัทธาและเชื่อฟังมากเพียงไร ฉันเต็มที่ กับการทำงานรับใช้และให้ทานชีวิตแก่ผู้อื่นมากเพียงไร ผู้ที่นำเสนอสารไม่มีความสุขอย่างมาก นี่คือผู้เดียวและสัตบุรุษเดียว เท่านั้น และท่านมาเพื่อพาเรากลับบ้านไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข กูรูเหล่านั้นไม่สามารถเรียก ตนเองได้ว่าพ่อของโลกหรือครูของโลก พวกเขาแค่เพียงเรียกตนเองว่ากูรูของโลก ผู้เดียวที่เท่านั้นเป็นทั้งพ่อ ครูและกูรู ของโลก ลูกรู้ว่าพ่อมาแล้ว และดังนั้นจึงรับสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อ ไม่ใช่เรื่องดีที่จะมีสำนักร้าง จะมีสำนักเป็น ดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้วร่างกายของลูกจะปลอดจากโรคภัยไข้เจ็บ ที่นั่นมีความบริสุทธิ์ ความสุข ความสงบและ ทรัพย์ มีทรัพย์อันไร้ขีดจำกัดที่นั่น ที่นี้ลูกต้องดิ้นรนเพื่อเลี้ยงตนเอง อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเป็นผู้นำทางทางจิตวิญญาณและอยู่ในการจาริกแสวงบุญที่แท้จริงและทำให้ผู้อื่นทำเช่นนั้นด้วย จงระมัดระวังมากๆ ว่าโยคะสติปัญญาของลูกติดต่อกับที่ไหน จงใส่ใจกับตนเองมาก
2. จงซื่อสัตย์กับพ่อ จงทำความเพียรพยายามที่จะคาร์มาติด จงมอบทุกสิ่งให้แก่พ่อขณะที่ลูกยังมีชีวิตเพื่อที่ว่าสิ่งนั้นจะถูก ใช้ในหนทางที่มีค่า

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีและผู้รับใช้ที่มั่นคงผู้ทำงานรับใช้ด้วยพฤติกรรมและใบหน้าของลูก คงอยู่ในการตระหนักรู้เสมอว่าลูกคือกำมือเดียวของหลายล้านผู้ที่รู้จักพ่อและได้บรรลุผลถึงท่านแล้ว คง ความสุขนี้ไว้และใบหน้าของลูกจะกลายเป็นศูนย์งานรับใช้เคลื่อนที่ บัพดาดาพิจารณาว่าลูกๆทุกคนมีค่า อย่างมากที่ทุกคนจะเฝ้าแต่ได้รับคำแนะนำของพ่อจากใบหน้าที่สดชื่นแจ่มใสของลูก ดังนั้นโดยการทำงาน รับใช้ของการให้คำแนะนำของพ่อขณะเดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว ขณะรับประทานและดื่ม ลูกจะกลายเป็นโยคีและผู้รับใช้ที่มั่นคง

คดีพยาน: ผู้ที่อยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอเช่นองคตไม่สามารถถูกเขย่าโดยมายา ผู้เป็นศัตรู

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หัวของลูกควรที่จะบรรจุด้วยความสุขอยู่เสมอเพราะเวลานี้ลูกกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้เช่นพ่อ
- คำถาม:** บนพื้นฐานใดที่ลูกๆ จะกลับมาบังคับถึง 21 ชาตเกิด?
- คำตอบ:** ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกให้ทุกสิ่งของลูกแก่พ่อโดยตรง ลูกยกมอบทุกสิ่งให้แก่พ่อ และในการตอบแทนลูกกลับมาบังคับถึง 21 ชาตเกิด บาบาสพูดว่า: เวลานี้ ให้ชะตากรรมก็ตามที่ลูกมีแก่พ่อ ก่อนที่ลูกจะตาย โยภยายทุกสิ่งที่ลูกมีแล้วลูกจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในอนาคต
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอม ซานติ พระเจ้าชีวาพูดกับลูกๆ ซาลิแกรม พ่อทางจิตกำลังอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกต้องนั่งที่นี้ ขณะที่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย ไม่มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวในโลกนี้ที่เข้าใจว่าดวงวิญญาณคืออะไร? หากพวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับ ดวงวิญญาณ พวกเขาจะสามารถรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร? ลูกได้รับคำอธิบายเกี่ยวกับดวงวิญญาณจากพ่อแล้ว มนุษย์ไม่รู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร หรือดวงวิญญาณสูงสุดคือใคร เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่มีความสุข เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าละครนี้คงอยู่นานเพียงไร และวงจรชีวิตของต้นไม้คือ 5,000 ปี ลูกเข้าใจว่าหากเมล็ดของต้นไม้เหล่านั้นมีชีวิต เมล็ดเหล่านั้นก็จะบอกลูกว่า ต้นไม้ไม่ออกมาจากเมล็ดได้อย่างไร อย่างไรก็ตาม, เมล็ดเหล่านั้นทั้งหมดไม่มีชีวิต นี่คือเมล็ดที่มีชีวิตเดียวเท่านั้นของต้นไม้โลกมนุษย์ที่หลากหลาย เวลานี้ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมด ลูกเองได้รับความรู้ของทั้งต้นไม้จากตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เช่นที่ความรู้ของทั้งต้นไม้หลอมรวมอยู่ในเมล็ด ดังนั้นพ่อนี้คือเมล็ดที่มีชีวิต ผู้คนร้องเพลงว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือสัจจะ ผู้ที่มีชีวิตและเป็นตัวแห่งความปิติ ค่ายกย่องนี้เป็นของผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ค่ายกย่องของท่านนั้นแตกต่างจากค่ายกย่องของคนอื่นๆ อย่างสิ้นเชิง มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ถึงแม้ว่าเหล่าเทพจะได้รับมรดกของพวกเขาที่นี้ พวกเขาก็ไม่ได้มีความรู้ที่นี้ นั่นคือประเด็นที่น่าอัศจรรย์ เวลานี้ลูกได้รับความรู้ทั้งหมดที่นี้ ลูกมีความรู้ว่างจรโลกหมุนไปอย่างไรอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อมาและสร้างอาณาจักรใหม่ ลูกคือนักแสดงในละครนี้ เพียงลูกเท่านั้นที่มีความรู้ของละครตั้งแต่ตอนเริ่มต้น จนถึงตอนกลางและตอนจบ และลูกก็มีความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง ไม่มีใครอื่นมีความรู้ที่นี้ ทั้งสกุลบุตรและสกุลเทพไม่มีความรู้ที่นี้ หากพวกเขาเคยได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาก็จะอัศจรรย์ใจ ผู้คนพูดว่าเทศกาลที่พวกเขาฉลองนั้นดำเนินมาตั้งแต่ก่อนการบันทึกเวลา อย่างไรก็ตามพ่ออธิบายว่าเทศกาลเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับเทศกาลเหล่านั้น เวลานี้ลูกๆ พูดว่าเทศกาลดาเซรา ดิวาลี ฯลฯ นั้นกำลังจะมา เทศกาลเหล่านั้นไม่ได้เป็นที่จดจำที่นั้น ลูกปกครองอาณาจักรของลูกโดยปราศจากความวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด เวลานี้ล้อของสติปัญญาของลูกได้เปิดขึ้นมาแล้ว ลูกคือนักแสดง ลูกรู้จักผู้สร้างของละครนี้ ระยะเวลาของละครนี้, ผู้กำกับ และนักแสดงหลักทั้งหมด ฯลฯ ผู้ที่เก็บความรู้ไว้ในสติปัญญาของพวกเขาก็จะมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงพระเจ้าผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่เรียกได้ว่าเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ความรู้อะไร? ไม่มีใครนอกจากลูกที่จะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ทรงอำนาจของโลกที่เต็มไปด้วยความรู้ นี่คือการรู้อะไร? นี่เป็นความรู้ของพระเวทย์ คัมภีร์ และกรันท์ทั้งหมด ฯลฯ และเป็นความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ความรู้ไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ คัมภีร์เหล่านั้นเป็นของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนเพียงแค่เฝ้าแต่กราบไหว้บูชา พวกเขาไม่ได้มีความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้างของท่าน เหตุนี้เองแม้กระทั่ง ผู้รู้ และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ก็พูดว่า: พวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้างของท่าน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดได้ ดังนั้นพวกเขาจะสามารถรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไร? ความรู้ที่ลูกได้รับจากพ่อจะหายไปในร่างกายหลังจากที่รู้ความรู้ที่นี้ ลูกได้รับความรู้ที่ยิ่งใหญ่มาก ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีประสบการณ์ของความสุขมากเพียงไร! ผู้คนไปต่างแดนเพื่อศึกษาการแพทย์ ฯลฯ ที่นี้ลูกมีพลาสมาอย่างดีอย่างมาก ที่ไม่มีความต้องการหมอ ฯลฯ ที่นั้น เรามาเพื่อที่จะรู้ทุกสิ่งจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ เราเป็นลูกๆ ของท่าน ดังนั้นหัวของลูกควรที่จะอยู่อย่างเปี่ยมล้นด้วยความรู้เป็นอย่างมากที่ลูกเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของความสุขอย่างใหญ่หลวง ไม่มีสิ่งใดที่ลูกไม่รู้ อะไรก็ตามที่ผู้คนเหล่านั้นศึกษาทั้งหมดนั้นไร้ประโยชน์ พวกเขาศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ ของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธามากมาย แต่ไม่มีใครในพวกเขาที่รู้ว่างจรโลกมนุษย์นี้หมุนไปอย่างไร เวลานี้ลูกๆ กำลังจะกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ ลูกได้มาเพื่อที่จะล่วงรู้ทุกสิ่งในสาระ (nutshell) ลูกต้องทำให้ดวงวิญญาณที่อยู่อย่างตาโมประธานกลับมาสะอาด

ประธาน บางคนที่อยู่อย่างตาโมประธานกลับมาตาโม บ้างได้กลับมาราโจจากตาโม และบ้างก็กลับมาสะโตจากราโจ แต่ยังมีใครที่จะกล่าวได้ว่าสะโตประธานเลย เมื่อลูกนั้นกลับมาสะโตประธาน ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ และแล้วโลกใหม่ก็จะเป็นที่ต้องการสำหรับอาณาจักร เหตุนี้เองโลกเก่าจึงต้องถูกทำลาย เมื่อไฟบุษยัญของความรู้อำนาจจะมาถึงจุดจบ ทุกสิ่งของโลกลูกนั้นก็จะถูกส่งเวลงไปในนั้น เมื่อการศึกษาของลูกเสร็จสิ้น ลูกจะได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เช่นที่เมื่อนักเรียนสอบผ่าน และพวกเขาได้รับการโยกย้าย ในทำนองเดียวกัน ลูกเองก็จะได้รับการโยกย้ายจากดินแดนของความตายนี้สู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เราเคยอยู่ในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ และในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด เรา ก็ได้เข้ามาอยู่ในดินแดนของความตาย ลูกพูดว่า: เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน และแล้วลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ และกลายเป็นเทพ เพียงพอเท่านั้นที่เปลี่ยนมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ ใครอื่นเล่าที่จะสามารถชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์และทำให้พวกเขากลายเป็นเทพได้? ไม่มีเทพที่ไหนที่จะสามารถสร้างเทพขึ้นได้ ลัก্ষมีและนารายณ์นั้นเป็นที่ต้องการ แต่พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นี้ ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาในเวลานี้เพื่อสอนลูก ท่านให้โชคของอาณาจักรแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก เคยมีสวรรค์ เคยมีอาณาจักรของลัก্ষมีและนารายณ์ ใครก่อตั้งอาณาจักรของพวกเขา? เป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์, ผู้เป็นพ่อที่ได้สร้างดินแดนสุขาดี สัตยยุค(ยุคแห่งสัจจะ) ที่ซึ่งเหล่าเทพนั้นปกครอง ไม่มีดินแดนอื่นใดในเวลานั้น มีเพียงบาร์ตเท่านั้น ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า: เมื่อลูกปกครอง จะไม่มีใครอื่นมีชีวิตอยู่ที่นั่น ทั้งต้นไม้อยู่ในสติปัญญาของลูก เมล็ดของต้นไม้เหล่านั้นอยู่เบื้องบน ท่านเป็นสัจจะและผู้มีชีวิต ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายและบาบาก็ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน บาบอบอกความรู้ทั้งหมดที่ท่านมีแก่ลูก ทั้งต้นไม้อยู่เบื้องหน้าลูก และบาบอยุ่เหนือต้นไม้ที่จุดยอดสุด ผู้คนในเวลานี้เป็นหนามที่ตกต่ำอย่างสมบูรณ์ เป็นเพราะต้นไม้เหล่านั้นเก่า มันจึงแห้งแล้ง เหตุนี้เองโลกนี้จึงถูกเรียกว่าป่าของหนาม ที่นั้นมีสวนดอกไม้ บาบาเป็นนายของสวน บางคนก็จะเรียกท่านว่าคนพายเรือและบ้างก็เรียกท่านว่าคนสวน พ่อเป็นคนที่พายเรือ ลูกกำลังจะเรียนรู้วิธีการที่จะพายเรือของลูก เรือของทุกคนนั้นเก่ามาก เรือนั้นประกอบขึ้นจากทั้งดวงวิญญาณ และร่างกาย ผู้คนร้องเพลง: “พายเรือของฉันข้ามฟากเกิด” เวลานี้เรือนั้นเก่าและร่างกายของลูกนั้นก็เก่าด้วยเช่นกัน เวลานี้เรือจะสามารถข้ามฟากได้อย่างไรและจะไปที่ไหน? ลูกเข้าใจว่าอะไรคือความหมายของการข้ามฟาก และอะไรคือความหมายของดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต อย่างแน่นอนที่พ่อกำลังพาลูกข้ามฟาก ท่านนำลูกไปจากดินแดนแห่งความทุกข์และพาไปสู่ดินแดนแห่งความสุข นั่นคือ จากมหาสมุทรแห่งยาพิษสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่ร้องเพลง: พายเรือของฉันข้ามฟากเกิด โอ! นายของสวนดอกไม้ ได้โปรดมาและเปลี่ยนเราจากหนามให้เป็นดอกไม้เกิด ลูกเองก็ไม่เข้าใจสิ่งนี้มาก่อน เวลานี้ลูกมาเพื่อที่จะรู้ถึงความลับทั้งหมดของอาณาจักรแห่งความสุข, อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และวงจรโลกจากยุคทองจนถึงสิ้นสุดยุคเหล็ก เพียงผู้เดียวที่ล่วงรู้ความลับเหล่านั้นเท่านั้นที่จะสามารถบอกลูกได้ หากความรู้เฝ้าแต่ผูกพันเป็นฟองอยู่ภายในลูก ลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุขเสมอ ไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่สำหรับลูกที่จะต้องวิตกกังวล ลูกอยู่อย่างเป็นอิสระจากความกังวล ลูกเข้าใจว่าบาบากำลังพาเรากลับไปกับท่าน เวลานี้เรากำลังจะกลายเป็นเช่นบาบา เด็กกลายเป็นเช่นพ่อของเขาใช่ไหม? บาบานั้นเต็มไปด้วยความรู้และท่านทำให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณมีสายใยกับพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกๆ ดวงวิญญาณพูดว่า ไม่ว่าความรู้ใดก็ตามที่บาบามี ท่านกำลังให้ความรู้เหล่านั้นกับเราดวงวิญญาณ ลูกคือลูกๆ ทางจิตของพ่อทางจิต นี่ก็เป็นประเด็นใหม่ด้วย ไม่มีใครนอกจากบาบาที่จะสามารถพูดเช่นนี้ได้ พ่อที่ไม่มีความรู้พูดสิ่งนี้ด้วยการคำนึงของร่างที่มีตัวตน ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะไม่สามารถได้ยินท่าน พ่อทำให้ลูกๆ เป็นเหมือนกับตัวท่านเอง พ่อเป็นคนที่ผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ค่ายกย่องของท่านเป็นค่ายกย่องของลูกด้วย ไม่มีความแตกต่างใดๆ ดังนั้นจะมีความแตกต่างอื่นใดเล่าที่หลงเหลืออยู่? พ่อไม่ได้เข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย ในขณะที่ลูกนั้นมาสู่วงจรของการเกิดและการตาย พ่อถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้และดังนั้นพ่อจึงให้ความรู้แก่ลูกๆ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสุข มหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์และมหาสมุทรแห่งความสงบ และดังนั้นพ่อจึงให้สิ่งเหล่านั้นเป็นเช่นมรดกของลูกแก่ลูก ลูกรู้ว่าทั้งวงจรนี้กำลังจะหมุนอีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี ความรู้นี้เป็นแหล่งแห่งรายได้ของลูก ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงใด ลูกก็จะหารายได้ด้วยความรู้มากขึ้นตามนั้น นี่ก็คือน้ำรู้พร้อมกับกับธุรกิจ คนที่ให้อภัยเงินนั้นก็ทำสัญญา ลูกให้อะไร? ชะยะ! หลังจากที่คุณคลอดตายแล้ว มีการยกขยของคนที่ตายนั้นแก่ชนนิกร(พราหมณ์พิเศษ) ในขณะที่ลูกต้องให้ทุกสิ่งที่ลูกมีในขณะที่ลูกยังคงมีชีวิต ผู้คนให้ในนามของพระเจ้า เวลานี้ลูกจะให้เพียงเท่าของลูก ฯลฯ แก่พระเจ้าหรือไม่? พ่อพูดว่า: ให้ทุกสิ่งแก่พ่อก่อนที่ลูกจะตาย สิ่งเก่าๆ เหล่านั้นทั้งหมดจะไม่เป็นประโยชน์ใดสำหรับลูก ไม่ว่าใครบางคนจะมั่งคั่งเพียงไรก็ตาม สิ่งนั้นจะคงอยู่ยาวนานเพียงไร? เพียงหนึ่งชาติเกิดหลังจากนั้น ใครจะรู้ว่าเขาจะไปที่ไหนและถือกำเนิดตามกรรมของเขา ลูกได้รับจากพ่อถึง 21 ชาติเกิดตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ นี่คือนานรับใช้ทางจิต ทุกคนในโลกรู้เกี่ยวกับงานรับใช้ทางร่าง แต่ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับงานรับใช้ทางจิต เป็นผู้เป็นจิตวิญญาณสูงสุดที่มาและให้ความรู้นี้ ผู้คนฉลองการเกิดของผู้ที่สูงส่งนั้น เพียงท่านเท่านั้นที่เรียกว่า

มหาสมุทรแห่งความสุข, มหาสมุทรแห่งความสงบ, ผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ชื่อของท่านคือชีวา วันเกิดของท่านมีการเฉลิมฉลองด้วย แต่พวกเขาไม่มีสิ่งใดในสติปัญญาของพวกเขา เพียงพอเท่านั้นที่สามารถเปิดเผยความลับทั้งหมดเหล่านี้และท่านจะเปิดเผยความลับเหล่านี้แก่ลูกอีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี ความรู้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง เพราะดวงวิญญาณที่นั่นสะอาดประจักษ์ เป็นเพียงด้วยความรู้ที่เท่านั้นที่ดวงวิญญาณสามารถที่จะกลายเป็นสะอาดประจักษ์ สิ่งเหล่านี้คือประเด็นใหม่ แม้แต่ผู้ที่สร้างวัดแก่ลักษมีและนารายณ์ก็ไม่ว่าเหตุใดพวกเขาจึงสร้างวัดเหล่านั้นให้แก่ลักษมีและนารายณ์ ใครให้อาณาจักรนั้นแก่ลักษมีและนารายณ์? ลักษมีและนารายณ์ได้มาซึ่งสถานภาพนั้นได้อย่างไร? มีคำกล่าวว่ามันเป็นผลกรรมของพวกเขา เวลานี้พ่อนั่งที่นี้และอธิบายความลับของปรัชญาของการกระทำที่บริสุทธิ์, กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป พวกเขาเองนั้นต้องเคยได้ยินความรู้ด้วย เหล่านี้เป็นคำพูดของพระเจ้า เป็นไปด้วยกิตติที่ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปถูกสร้างขึ้น เคยมีผู้คนน้อยนิดอย่างมากที่นั่น ดังนั้นผู้ที่เหลือทั้งหมดของโลกเก่าไปที่ไหน? อย่างแน่นอนที่การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น สงครามมหาภารตะนั้นเป็นที่จดจำด้วย มีคำกล่าวว่าการเกิดของกอร์ดาหารพุดเช่นนี้ อย่างไรก็ตามเป็นกฤษณะที่พวกเขาได้อ้างอิงว่าเป็น กอร์ดาหาร กวินั้นคือใคร? เป็นชีพบบาที่ถูกเรียกว่านักกวี กวีคือใครบางคนที่ย้ายทอดบางสิ่งแก่ลูก ลูกเข้าใจว่ากำลังจะมีภัยพิบัติมากมาย ฯลฯ เพียงแต่มองดูว่าพวกเขากำลังเตรียมการเพื่อการทำลายล้างโลกเก่าอย่างไร! นี่เป็นเวลาของสงครามมหาภารตะเมื่อพระเจ้ามาและสร้างไฟบุษยัญของความรู้ของรูดรา พระเจ้าสร้างไฟบุษยัญนี้เพื่ออะไร? โดยทั่วไปแล้วไฟบุษยัญนั้นสร้างขึ้นเพื่อความสงบและความสุข พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขสำหรับทั้งหมด ดังนั้นทั้งโลกเก่านี้จะถูกส่งเวลงไปในไฟบุษยัญของความรู้ (ลูกรู้ว่าลูกๆ) บราห์มินเป็นผู้รับใช้ของยักยะนี (ไฟบุษยัญ) ในเมื่อลูกๆ บราห์มินเป็นลูกๆ ที่แท้จริงที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกต้องยอมรับทุกสิ่งที่บาบาพูดผ่านปากนี้ ด้วยการทำตามการชี้แนะที่สูงส่งของศรีศรี เราจะกลับมาสูงส่ง และแล้วจะกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำของรูดรา เช่นที่มีต้นไม้เผ่าพันธุ์ของवासานิสและต้นไม้เผ่าพันธุ์ของคิระปารานี นั้นด้วยบาบานั้นอยู่เบื้องบนและต้นไม้เผ่าพันธุ์ของท่านนั้นไม่มีตัวตน ต้นไม้เผ่าพันธุ์ที่ไม่มีตัวตนนั้น และแล้วก็กลายเป็นต้นไม้เผ่าพันธุ์ที่มีตัวตน บราห์มา, พ่อของมนุษยชาติเป็นบุคคลแรกในสิ่งนี้ ดังนั้นผู้ที่มีร่างกาย และอีกหนึ่งนั้นเป็นทางจิต พ่อทางจิตมาและสร้างสิ่งสร้างของท่านผ่านบราห์มา พ่อของมนุษยชาติ ผู้คนเรียกหาท่าน: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์นี้เถิด ท่านไม่ได้สร้างโลกใหม่ เพราะการทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่มีวันเกิดขึ้นได้ ดังนั้นประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกนั้นช้ารอย และวงจรของ 84 ชาติเกิดก็เริ่มต้นอีกครั้งตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ลูกได้รับความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ทุกคนจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและพูดว่า: โอ พระเจ้า เมื่อพวกเขาพูดว่า “โอ อิสวร! โอ พระผู้!” พวกเขาไม่ได้จดจำสัญลักษณ์ใด เป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนที่พวกเขาจดจำ ผู้คนพูดด้วยเช่นกันว่า: “จดจำพระเจ้า ท่านเป็นพ่อ” เราทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน มีคำกล่าวถึงดวงวิญญาณทั้งหลายว่า: พวกเขาทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน ผู้คนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โอ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข! โอ ผู้ปลดปล่อย ได้โปรดมาและชี้ทางกลับบ้านให้แก่เราเถิด เราได้ลิ้มรสของเรามาแล้ว เราจดจำบ้านของเรา แต่เราไม่รู้ว่าจะไปถึงที่นั่นได้อย่างไร เมื่อลูกมีโยคะ ก็เป็นราวกับว่าน้ำมันนั้นถูกเทลงไปในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ตะเกียงของดวงวิญญาณแต่ละดวงไม่ได้ดับลงไปอย่างสมบูรณ์ แต่ในเวลานี้ลูกต้องเติมน้ำมันของพลังโยคะมากยิ่งขึ้น และแล้วก็มีเทศกาลแห่งแสง (ดีพ มาลา) ตลอดไป จะมีแสงทุกหนแห่ง ดีพมาลาหมายถึงมีแสงในทุกบ้าน ดีพมาลาจะอยู่ที่ไหน? ในยุคทอง ไม่ใช่ที่นี่ ลูกเข้าใจความลับเหล่านี้ทั้งหมด ลูกไม่ได้มีศรัทธาทั้งหมด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะเป็นอิสระจากความกังวลทั้งหมด ให้กลายเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้เช่นพ่อ ไตร่ตรองความรู้ในสติปัญญาของลูกอย่างต่อเนื่อง

2. ทำงานรับใช้ทางจิตและสร้างสมรางวัลในอนาคตของลูก โยกย้ายสิ่งเก่าๆ ทั้งหมดของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้วยการมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์และให้คุณประโยชน์สำหรับทุกคน
ลูกๆ ส่วนใหญ่วางความปรารถนาไว้เบื้องหน้าบัพดาตาว่าญาติมิตรของพวกเขาควรได้รับการทำให้

เปลี่ยนแปลง สมาชิกในครอบครัวของพวกเขาจะกลายเป็นมิตรร่วมทาง(ในหนทางนี้)ของพวกเขา
อย่างไรก็ตามเมื่อลูกเพียงแต่หวังเช่นนั้นและพิจารณาว่าสมาชิกในครอบครัวเป็นของลูก และแล้วเพราะมัน
เป็นความปรารถนาที่มีขีดจำกัด ความปรารถนาดีของการให้คุณประโยชน์ของลูกจึงเพียงแต่ไปถึงดวง
วิญญาณเหล่านั้นเท่านั้น ผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดมีความปรารถนาดีของความรู้สึกที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
สายตาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีขีดจำกัดและทัศนคติของความสัมพันธ์ของพี่น้องและด้วยเหตุนี้
จึงสามารถได้รับผลของสิ่งนั้น นี่คือนิสัยที่ลูกต้องแม่นยำที่จะรับใช้ด้วยจิตใจของลูก

คติพจน์: ผู้ที่เต็มเต็มกระบอกบรรจุลูกศรของสติปัญญาของพวกเขาด้วยลูกศรของความรู้เพื่อที่จะทำทนายมาคือ
นักรบมหาวีระ

***** โอม ขานติ *****